

இந்நூல்செய்தவர்

சனகபுரம்

ப வ் ன ன் தி மு ன் ன் வ்

இருவரும்

திருத்தணிகை

விசாகப்பெருமானைய ரவர்களால்

உணர்ச்செய்துபதிப்பித்தவிரதிக் கிணங்க

ச ர வ ண பு ர ம்

சன் முகமுதலியாரவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டது.

புரட்சிப் பாக் கம்

ஏழுமலைப்பிள்ளையார்கள் து

விவேகவிளக்க அச்சுக் கூடத்திற்

பெய்திக்கப்பட்டது.

1833

கடவுள்துணை.

உரைப்பாயிரம்.

பூமலிதுணர்ச்சினை பொதுளியசந்தனக்
காமப்பொன்னிற் காட்சிகூர்நலத்திற்
பற்பலமுனிவர்பணிசெய்யுருகுறச்
சிற்பரளடியுளஞ் சேர்த்திருந்தறநெறி
முயலிசையகத்திய முனிவனிற்றோன்றிய
வியலினசநாடக மெனுபிவைபுலப்பட
மாதலியவரும்பெற னோக்கமையகத்திய
முதலியவாயுள முத்தமிழ்தூல்களு
மவன்மாணக்கரீ ரறுவரினோங்கிய
தன்மாணக்கரில் சாய்த்ததொல்காப்பியன்
வழுவாயறத்தெரீஇ வகுத்ததொல்காப்பிய
மெழுரையாகிய வியற்றமிழ்தூல்களுந்
திங்கட்குலிகைசே தென்னவனூல்வளர்
சங்கப்பலகைவாழ் சான்றோர்களாவையாய்க்
குசைமுனிபோன்மதிக் கூர்மையோர் தமக்கே
யிசைதல்வினைவபோ லாதியாவருக்குந்
பெரியியனூல்கனிற் சிறந்ததோர் தூலுக்
கெளிதுணருணாயினி தியற்றிற்றருகெனப்
புகழ்தருபாற்கடற் பொக்கவங்கதனிடைத்
திகழ்தருகலேவளர் திங்கன்வந் துதித்தன
நிலமுழுதேசஞ்ஞன்னிலகெழுவைவிய
குலமனுமகீழுளங் கூரவந்துதித்தோன்
சொற்பலமலர்கொடு தொடுத்தபாமலையு
முற்பலமலையு மொளிர்மணிமொயம்பினன்
பருவமொன்றிடையொரு பயனுக்கவெழில் காண்
மருவவெப்பொழுதினு மருப்பலகொடைவின
மொப்பொருளும்பகுத் திஃதிக்கிற்றமென
வப்பொருளுண்மைதேந் தறியுதுணர்வின
வடைச்சிவாண்முக மலரவாய்நலத்தொடு
புடைவளர்விபுகளைப் போற்றிவாழ்புனிதன்

உரைப்பாயிரம்.

சேதுபதியெனுஞ் செக்கோன்மன்னவன்
கோதுந் துணையென வற்றபூம்பரவை
யண்ணாசாமிலே ளாந்தவமென்கோலென்
றெண்ணாற்றிணையுள்ளே ரியம்பிடத்தோன்றியோன்
சிவனடியவராயச் சிவனெனப்பரவுந்
தவனடிமுடிவிலாச் சைவசிகரமணி
சிங்காரமுதலிதன் சிந்தைகூர்மகிழ்ச்சியி
னிக் காரமுதனவின் சொலால்வேண்டலின்
முன்னாலொழியப் பின்னால்பலவினு
ளெந்நாளாரு நன்னூலாருக்
கிணையோவெனத்தமி ழினிணுணர்பவர்க்கெலாம்
துணையிதரமெனத் தோன்றுநன்னூற்கு
நயம்மிருசங்கர நமச்சிவாயனார்
பயன்மிகச்செய்திடப் பட்டதன்பின்னர்
தவநூலந்தனிற் சால்புகூர்துறைசைச்
சிவநூலமுனிவனார் றிருத்திட்டப்பட்ட
பிருத்தியுலாதனை வெளிப்படச்சுருக்கிக்
கருத்துப்பதப்பொருள் காட்டுமற்றுஞ்சில
வுறுமுறைகாண்டுகை யுரையுளங்கொண்டு
கிறுவருமுணர்தருஞ் செவ்வியிற்செய்தன
நத்துவமுணர்திருக் தணிகைமடாதிபன்
சத்தெனும்வீர சைவமாகேசன்
கற்றுணர்ந்தோங்கிய கந்தப்பதேசிகள்
பெற்றருள்விசாகப் பெருமானையென
றுலகுபுகழ்தர வோங்கி
யிலகுமியுபெய ரெய்துநாவலனை.

இஃது-சேஷர்.

முத்தையமுதலியாராற்
செய்யப்பட்டது.

உ

கணபதிதுணை,

ந ன் னு ல் மூ ல மு ம்.

கூ ண்டிகைபுரையும்.

சி ர ப் பு ப் ப ர ம்.

மலர்தலை புலகின் மலகிருளாகல், விலகொளி பரப்பியாவையும்வி ளக்கும, பரிதிரிநொருதானுகமுசலீ, நொப்புவாவை முனிவிகத்துப் பர் ந்த, வற்புகழாத்திகவ்வலத்தருதவ்மைபின், மனவிருவிரியமாண்பொ ருணமுழுவது, முனிவறவருளிய மூவறுமொழியுளுங், குணகடல்கும ரிகுடகமவேங்கட, மெனுநான் கெல்லையி னிருந்தமிழ்க்கடலு, ளரும் பொருளைந்தையும் யாவருமுணரத், தொகைவகைவிரியிற்றருகெவந்து வ்னா, ரிகலறநாழியிருநிலமுழுவதுத், தனகெனக்கோல்த்தன்மதவார ணந், திசைதொறு டெவியநிறலுறுகொலகீர்க், கருங்கழல்வெண்குடை க்கார்டிகர்ணனைத், திருந்தியசெங்கோற் சியகங்க னருங்கலைவினோத னதராபரணன், மொழித்தனாகமுன்னோநூலன் வறியேநன் னூற்பெ யரின்வகுத்தனன், பொன்மநிற்சனகைச்சன்மநிமுனியருள், பன்னருஞ் சிறப்பிற்பவனவந்த, யென்னுநாமத் திருந்தவந்தோனே.

சூது நூல் செய்தவன் பெயர்முதலாகிய பதினொன்றையுஞ் சொ ல்லுகின்றது இகவதுபதப்பொருள், மலர்தலைபுலகிலபரந்தவீடத்தை யுடைய வலகத்திலு மலகிருளாகல் - நிறந்தவிருள்கெட, இலகொளிப ரப்பி - விளங்குகிரணத்தைவிரித்து, யாவையும்விளக்கும் - கண்களுக் குக் தெரியத்தக்க டருவங்கனையெல்லாங் காட்டுகின்ற, பரிதிரிவ்-சூரி யனைப்போல, ஒருதானி - உலகங்களுக்கெல்லாந் தானொருமுதலாகி, முதலீறொப்புவாவை முனிவிகத்துயர்ந்த - சிறப்பும் இறப்பும்உபமா னமும் அளவும் விருப்பமும் வெறுப்பும்ஆகிய விவகலிற் சபாவமா கலீக்கி, திற்துகரினாலே தலைவனாகிய அற்புகழூர்த்தி-நூனமேறிருமே னியாகவுடையவன், தவ்வலத்தருதவ்வையிவ்-தனது மணந்தருணமா கியவருளினாலே, மனவிருளிரிய-உயிர்களின், மனக்கிருளாகியவஞ்நா னங்கெட, மாண்பொருணமுழுவதும்-சிறந்த அறம்பொருள் இன்பர னியி என்கிற நான்கு பொருளையும், முனிவறவருளிய - ஆகையுடனரு ளிச்செய்த, மூவறுமொழியுருளும்-பதினெட்டிலித்தமொழிகளுள்ள ம், குணகடல்குமரிகுடகம் வேங்கடமெனுநான் கெல்லையின் - கிழக்கே

கடலும் தெற்கேகுமரியாறும் மேற்கேகுடகநாடும் வடக்கே திருவேங் கடமும்ஆகிய நான் கெல்லையினுடைய நிலத்து மொழியாகிய, இருந்த பிழக்கடலுள் இயல் இசை நாடகம் எனப் பெயர்பெற்ற பெரியதமிழெ ன்னுங் கடலுள், அரும்பொருளைந்தையும் அவ்வறமுதலாகிய நான்கு பொருளையும் அறிதற்குக் காரணமாகிய அருமையாகிய இயற்றமிழெ ன்னு பிலக்கணத்தின் கூறான எழுத்துச் சொற்பொருள் யாப்பணிஎ ன்னு மைந்துபொருளையும், யாவருமுணர் இலக்கியம், பழக்கத்தில் வ ல்லவர் மாத்திரமல்லாமல் எளியவருமரிய, தொகைவகை விரியிற்றரு கென கொகுத்தும் வகுத்தும் விரித்தும் செய்யப்படும் யாப்பினாலே பா டுத்தருகவென, துன்னுரிகலற தூறி பகைவரது பகைமைகெட அவரை யழித்து, இருநிலமுழுவதும் தனதெனக்கோவி பெரியபூமி முழுவதை யுந் தன்னுடையதாகப் பற்றிக்கொண்டு, தன்மதவாரணந்திசைதொறு நிறுவிய தன்மதயானைகளை எட்டுத்திக்குந் திக்குயானைகளைப்போல்நிறு த்திய திறலுறுகொல்கீர்தன்னைப்பற்றி மாத்திரமல்லாமல் தன்னுடைய தகப்புண் பாட்டன்முதலானவரைப் பற்றிவரும்வெற்றிமிசூந்த கீர்த்தி யையும் கருங்கழல் பெருமைபொருந்திய வீரக்கழலையும் வெண்குடை வெள்ளைக்குடையையும் காரீரிகர்வண்கை மேகம்போலப் பிரதியுபகா ரத்தை நினையாது கொடுக்குங்கையினையும் திருந்தியசெங்கோல் கோண தசெங்கோலையும்உடைய சீயகக்கூர் சிங்கம்போன்றகக்கூர் அரும்கலை வினோதன் அரியதூல்களையாராய்தலே பொழுதுபோக்கும் வினையாட் டாகவுடையவன் அமராபரணன் தன்மேலே பெரியகாயம்படப் போர் சேய்தலையே ஆபரணமாக வுடையவன் மொழிந்தன்னோக, சொன்னோக முன்னோர் தூலின் வழியே முன்னோரிலக்கண தூலின் வழியேநன்னூற் பெயரின்வகுத்தவன் நன்னூலென்னும் பெயரினும்செய்தவன், பொன் மதிற் சனகை பொன்மதில்சூழ்ந்த சனகாபுரத்துளிருக்கும், சன்மதி முனியருள் சன்மதி முனிவன்பெற்ற, பன்னருஞ்சிறப்பிற் பவணந்தி யென்னுளாமத்து சொல்லுதற்கரிய ஞானவொழுக்கச் சிறப்பினையும்பவ ணந்தியென்னும் பெயரினையுமுடைய இருந்தவத்தோன் பெரிபதவத்தி னையுடையோன்என்றவாறு.

[பவணந்தியெனவே-தூல்செய்தோன்பெயரும், முன்னோர் தூலின் வழியெனவே-தூல்வந்தவழியும், நான்கெல்லையெனவே-தூல்வழங்குநில மும் நன்னூலெனவுள்ளதூலெனதுபெயரும், அரும்பொருளைந்தெனவே-தூல் மரச்சுல்லப்பட்ட பொருளும், யாவருமுணர்-வெனவே-நிகண்டிக ற்று ஆலக்கிய வாராய்ச்சிசெய்தபின்பு, இந்ததூல்கேட்கத் தகுமென்னு டியையும் அவைபாராய்த்தோர், இந்ததூல்-கேட்டிருகியாரென்னும்அதி காரிகளும், அவர் அப்பொருளைந்தையும் அறித்து சொல்லுகளின் மு

ட்டுப்பாட்டை நீங்குதலாலே மொழித்திறத்தின் முட்டறுத்தலென்னும் பிரயோசனமும் சேயகங்கள் மொழிந்தனாக நன்னூற்பெயரின் வருத்தனெனவே-அவன்காலத்திலே பாடப்பட்டு அவனதுசபையிலே அரங்கேற்றியதெனச் செய்தகாலமும், அரங்கேற்றியவிடமும், சேயகங்கள் சொன்னதினாலும் யாவரிடத்துமுண்டாகிய விரக்கத்தினாலும் வருத்தமையால் காரணமும்பெறப்பட்டன.]

சிறப்புப்பாயிரம்-முற்றிற்று.

பொதுப்பாயிரம்.

முகவுரை பதிக மணிந்துரை நான்முகம்

புறவுரை தந்துரை புனைந்துரை பாயிரம்.

இது பாயிரத்திற்குவரும் காரணப்பெயர்களைச் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். முகவுரை-பாயிரத்தினிலக்கணங்களை முன்னேயறியவேண்டி தூலிற்ரு முன்சொல்லப் படுதலினாலே முகவுரையென்றும், பதிகம்-ஜந்துபொதுவும் பதினொருசிறப்பும் ஆகியபலவகைப் பொருள்களையுந் தொகுத்துச் சொல்லுதலினாலே பதிகமென்றும், அணிந்துரை-தூலின் துபெருமை முதலானவைகள் விளக்க அலங்கரித்துச் சொல்லுகையினாலே அணிந்துரையென்றும், நான்முகம்-முகவுரையென்றதுபேலாதான்முகமென்றும், புறவுரை-தூல்சொல்லியபொருளல்லாதவைகளைச் சொல்லுதலினாலே புறவுரையென்றும், தந்துரை - தூலிலே சொல்லப்பட்ட பொருளல்லாதவைகளை அதற்குத் தந்துசொல்லுகையினாலே தந்துரையென்றும், புனைந்துரை-அணிந்துரையென்றதுபேலப் புனைந்துரையென்றும், பாயிரம்-பாயிரத்திற்குப் பெயர்களாம்- என்று [பாயிரமென்பபது வரலாறு.] (க)

உ. பாயிரம் பொதுச்சிறப் பெனவிரு பாற்றே.

இது முன் பாயிரமென்றதை விஞ்ஞத்துஞ்சொல்லுகின்றது.

இ-ள். பாயிரம்-பாயிரமானது, பொது-பொதுப்பாயிரமும், சிறப்பு-சிறப்புப்பாயிரமும், எனவிருபாற்று எனவிண்ணுபிரிவையுடைத்தாகும்-எ-று. ஏகாரம்-ஈற்றசை. (உ)

உ. நாலே துவல்வோ துவலுந் திரனே
கொள்வோன் கோடற் கூற்றா மைந்து
மெல்லா தூற்கு மிவைபொதுப் பாயிரம்.

இது பொதுப்பாயிரத்தை விரித்துச்சொல்லுகின்றது.

இ-ள். நூம் (நிறன்) நூலினது வரலாறும், தாலல்லோன் (நிறன்) பாடஞ்சொல்லும் ஆசிரியனதுவரலாறும், தவ்லுந்திரன்-பாடஞ்சொல்லுதல் னது வரலாறும், கொள்வேன்றிறன்) பாடங்கேட்கு மாணக்கன் துவரலாறும், கோடற்கூற்று-பாடங்கேட்கையினது வரலாறும், எல்லா நூற்கும்-எல்லா நூலுக்கும், ஆம்-ஆகும் ஆதலால் இவை இவ்வைந்துவரலாற்றையும் விளக்கக்காட்டுவது, பொதுப்பாயிரம்-பொதுப்பாயிரம்கும்—எ-று. (க)

ச. நூலி னியல்பே துவலி னேறிரு
பாயிரக் தோற்றி மும்மையி னென்றாய்
நாற்பொருட் பயத்தோ டெழுமதற் தழுவி
னையிரு குற்றமு மகற்றியம் மாட்சியோ
டெண்ணன் குத்தியி னேத்துப்படல்
மென்னுமுறுப்பினிற் சூத்திரங்காண்டுக
விருத்தியாகும் விகற்பநடைபெறுமே.

இது முன்சொல்லிய பொதுப்பாயிரம் ஐந்தனுள் நூலினதுவரலாற்றைச் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். நூலினியல்பு- நூலினதுவரலாற்றை, துவலின்-சொன்னால் ஐரூபாயிரந்தோற்றிபொதுவுஞ் சிறப்புமாகியவிருவகைப்பாயிரத்தை யுமுன்னுடைத்தாகி, மும்மையினென்றாய் முதலான் முதலாகிய மூன்றனுள் ஒன்றாகி, நாற்பொருட்பயத்தோடு அறமுதலாகிய நான்குபொருட்பிரயோசனத்துடனே, எழுமதந்தழுவி உடன்படன்முதலாகிய எழுவகை மதத்தையுத்தழுவி, ஐயிருகுற்றமுமகற்றி-குன்றக்கூறன் முதலாகிய பத்துக்குற்றத்தைமொழித்து, அம்மாட்சியோடு சுருங்கச்சொல்லன்முதலாகிய பந்தமுடனே, எண்ணன் குத்தியின் நுதலீப்புருதன் முதலாகிய முப்பத்திரண்டு உத்தியைக்கொண்டு ஒத்துப்படலமென்னு முறுப்பினில்-இயல் அதிகாரமென்னும் அவயவங்களுடனே சூத்திரம்-சூத்திரமும், காண்டுகை-காண்டுகையுரையும் விருத்தி - விருத்தியுரையும், ஆகும்-ஆகின்ற, விகற்பநடை-பதின்மூன்றுவேறுபாட்டுநடையையும், பெறும்-பெற்றுவரும்—எ-று. (ச)

டு. முதல்வழிசார்பெண் நான்மூன்றாகும்.

இதுமூன்றுமூன்று தாலென்றதை வகுத்துச்சொல்லுகின்றது.

இ-ள். முதல் - முதலால் வழி-வழி நூல் சார்பு-சார்பு நூல், என-என்று, தால் - தாலானது, மூன்றாகும் - மூன்றுபிரிவை யுடைத்தாகும்—எ-று. (டு)

க. அவற்றுள், வினையினீங்கி விளங்கிய வறிவின்
முனைவன் கண்டது முதலாலாகும்.

இது முதலாலாமாறு சொல்லுகின்றது.

இ. வினையினீங்கி-வினையினின்றவீங்கி, விளங்கிய-பிரகாசித்த,
அறிவின்-அறிவினையுடைய, முனைவன் கடவுள், கண்டது-உயிர்களுக்கு
ஆதிகாலத்திலேசெய்தது, முதலாலாகும் முதலாலாகும்—எ-று. (க)

எ. முன்னோர் னாலின் முடிபொருள் கொடுத்துப்

பின்னோன் வேண்டும் விகற்பம் கூறி

வழியா மரபினது வழிநா லாகும்.

இது வழிநாலாமாறு சொல்லுகின்றது.

இ. முன்னோர்-கடவுளும் அவனாரும் வழிப்பட்டோருஞ்செய்த,
நாலின் துல்களிலுடைய, முடிப்பு பொருண்முடிபுகள், ஒருங்கு மு
முதையும், ஒத்து நிகர்த்து, பின்னோன்-வழிநூல்செய்வோன், வேண்
டும் முகனாருக்கவுந் தான் வழிநூல் வேறேசெய்தற்குக்காரணமாக
வேண்டுகிற, விகற்பம்-வேறுபாடுகளையும் கூறி-உடன் சொல்லி, அழியா
அழியாமலுலகத்திலே, நிலைபெற்று-விளங்குகின்ற, மரபினது-குணக்
தையுடையது, வழிநாலாகும்-வழிநாலாகும் - எ-று. (எ)

அ. இருவர் தூற்கு மொருநிறை தொடங்கித்

திரிபுவே றுடையது புடைநா லாகும்.

இது சார்புநாலாமாறு சொல்லுகின்றது.

இ. இருவர் தூற்கும்-முதலால் வழிநூல் என்னு மிருவகைநூ
ல்களுக்கும், ஒருநிறை-ஒருபுறம் தொடங்கி-பொருண்முடிபு ஒத்து,
வேறு-மற்றவைகளெல்லாம், திரிபு-ஒவ்வாமைபை, உடையது-உடைந்
தாகியது, புடைநாலாகும்-சார்புநாலாகும்—எ-று. [புடை-பக்கம்] (அ)

க. முன்னோர் மொழிபொருளே யன்றி யவர்மொழியும்

பொன்னேபோற் போற்றுவ மென்பதற்கு முன்னோரின்

வேறுநூல் செய்துமெனு மேற்கோளி லென்பதற்குள்

கூறுபதற் குத்திரத்தின் கோள்.

இது வழிநூலுக்குத் சார்புநூ லுக்கும் முன்சொன்னதற்கு மேலேசி
றப்படுகி ன் சொல்லுகின்றது.

இ. முன்னோர் முதலானோர், மொழி-சொன்ன, பொருளேயன்
றி-பொருளை மாதிரிமல்லாமல், அவர்-அவரது, மொழியும்-சொல்லையு
ம், பொன்னேபோல்-பொன்னைப் போலவே, போற்றுவமென்பதற்கும்
காப்பாற்றிக்கொள்வோமென்பதற்கு அடையாளமாகவும், முன்னோரின்
முன்னோர்நூலையே சொல்லாமல் அந்நூலினின்றும் வேறுநூல் - வ
ழிநூல் சார்புநூல்களை செய்துமென்று செய்தோமாயினும் மேற்கோள்
ஆசிரியவசனமானது இல்லென்பதற்கும்-இந்தநூலினிடத்திலேயே

றுசொல்லுங் குற்றமொழிதற்காகவும், பழஞ் சூத்திரத்தின்கோள்-முன் னோர் சொல்லியபொருளையல்லாமலும் அவர் சூத்திரத்தையும், கூறு- ஓரோவிடத்திலே சொல்லு—எறு. (க)

எனினுமென்பது எனுமெனவிகாரமாயிற்று.

ல. அறம்பொரு ளின்பம்வீ டடைதனாற் பயனே.

இது முன்னே நார்பொருட் பயனென்றதை வகுத்துச் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். அறம்தருமமும், பொருள்-அர்த்தமும், இன்பம்-காமமும், வீட்டைதல்-மோகாதமடைதலும், நூல்-நூலிற்சொல்லப்படும், பயன்-பிரயோசனமாம்—எறு. (ங)

மக. எழுவகை மதமே யுடன் படன் மறுத்தல்

பிரார்தம் மதமேற் கொண்டு களைவே

தா அனாட்டித் தனாது நிறுப்பே

யிருவர் மாறுகோ னொருதலை துணியே

பிறநூற் சூற்றங் காட்ட லேனேப்

பிறிதொடு படாஅன் னன்மதங் கொளலே.

இது முன் எழுவகைமதமென்றதை வகுத்துச்சொல்லுகின்றது.

இ-ள் எழுவகைமதம் - எழுவகைமதமாவன, உடன்படல்-பிறர் மதத்திற்கு உடன்படலும், மறுத்தல்-பிறர்மதத்தைமறுத்தலும், பிறர் மதம்மதமேற்கொண்டு களைவு-பிறர்மதத்திற்கு உடன்பட்டுப் பின்புமறுத்தலும், தா அனாட்டித் தனாது நிறுப்பு-தானொருபொருளை எடுத்துநாட்டி அதனை வருமிடந்தோறும் நிறுத்துதலும், இருவர் மாறுகோளொருதலை துணிவு-இருவர் ஒன்றற்கொன்று விரோதமாகக்கொண்டவிரண்டனும் ஒன்றனிடத்துத் துணிதலும், பிறநூற் சூற்றங்காட்டல்-பிறர்நூல்களிலிருக்கின்ற சூற்றத்தைக்காட்டுதலும், பிறிதொடுபடா அன்றன்மதங்கொளல்-பிறர்மதத்திற்கு உடன்படாதுகித்தன்மதத்தையேகொள்ளுதலுமாம்—எறு. (மக)

யஉ. குன்றக் கூறன் மிகைபடக் கூறல்

கூறியது கூறன் மாறு கொளக் கூறல்

வழுஉச் சொற் புணர்த்தன் மயங்க வைத்தல்

வெற்றெனத் தொடுத்தன் மற்றொன்று விரித்தல்

சென்றுதேய்க் திறுத னின்றபய னின்மை

யென்றிவை யீரைங் குற்ற நூற்கே.

இது முன்பத்துக் குற்றமென்றதை வகுத்துச் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். குன்றக்கூறல்-குறித்தபொருளைக்காட்டுதற்குரிய சொல்களிற்குறைவுபடச்சொல்லுதலும், மிகைப்படக்கூறல் - அதிகப்படச்சொல்லுதலும் கூறியதுகூறல்-முன்சொன்னஒருபொருளையே பின்னுஞ்சொ.

ல்லுதலும், மாறுகொளக்கூறல்-முன்சொன்னபொருளோடு பின்சொல்லும் பொருள்விரோதங்கொள்ளச் சொல்லுதலும், வழஉச்சொற்புணர்த்தல்-சூற்றமானசொற்களைச்சேர்த்தலும், மயங்கவைத்தல்-ஒன்றை மற்றொன்றாக மயங்கவைத்தலும், வெற்றெனத்தொடுத்தல்-பொருள்வெளிப்படையாகத்தோன்றச் சூத்திரித்தலும், மற்றொன்றுவிரித்தல்-சொல்லத்தொடங்கியதைவிட்டு மற்றொருபொருளை விரித்தலும், சென்று தேய்ந்துதிருதல்-சொல்லின்முடிபும் பொருளின்முடிபும் முன்சிறப்பாசுநடந்து அந்நடை பின்னேதேய்ந்து முடிதலும், நின்றபயனின்மை-சொற்களிருந்தும் ஒருபிரயோசனமுமில்லாமற் போதலும், என்றிவை என்றுசொல்லப்பட்டவிவை, நூற்கு-நூலுக்கு-சுணர்குற்றம்-புத்துக்குற்றங்களாகும்—எ-று.

(௨௨)

௧௩. சுருங்கச் சொல்லல் விளங்க வைத்த
னவின்னோர்க் கினிமை நன்மொழி புணர்த்த
லோசை யுடைமை யாழமுடைத் தாதன்
முறைவின் வைப்பே யுலகமலை யாமை
விழுமியது பயத்தல் விளங்குதா ரணத்த
தாருத னூலிற் கழகெனும் பத்தே.

இது முன்பத்தழகென்றதனை வருத்துச் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். சுருங்கச்சொல்லல்-சொல்லுகள் வீணாகவிரியாமற் சுருங்கி நிற்கச் சொல்லுதலும், விளங்கவைத்தல்-பொருளைச்சந்தேகத்துக்கு இடமாகாமல் விளங்கவைத்தலும், நவின்னோர்க்கினிமை-வாசித்தவருக்கு இன்பத்தைத்தருதலும், நன்மொழிபுணர்த்தல்-நல்லசொற்களைச் சேர்த்தலும், ஓசையுடைமை-சந்தவின்பமுடைத்தாதலும், ஆழமுடைத்தாதல்-ஆழ்த்தகருத்தையுடைத்தாதலும், முறையின்வைப்பு-அதிகாரமுதலானவைகளைக் காரணகாரிய முறையாகவைத்தலும்-உலகமலையாமை-உயர்ந்தோர்வழக்கத்தோடு மாறுகொள்ளாமையும், விழுமியது பயத்தல்-சிறப்பாகிய பொருளைத்தருதலும், விளங்கு உதாரணத்ததுஆகுதல்-விளங்கிய உதாரணத்தையுடையதாதலும், நூலிற்கு-நூலினுக்கு, அழகெனும் அழகென்றுசொல்லப்படும், பத்து-பத்தும்—எ-று. (௨௩)

௧௪. நுதலிப்புருத லோத்துமுறைவைப்பே
தொகுத்துச் சுட்டல் வருத்துக்காட்டன்
முடித்துக் காட்டன் முடிவிடங்கூற
றானெய்து மொழிதல் பிறன்கோட் கூறல்
சொற்பொருள் விரித்த றொடர்ச்சொற்புணர்த்த
லாட்டு மொழித லேதுவின் முடித்த
லொப்பின் முடித்தன் மாட்டெறிந் தொழுத
லிறந்தது விவக்க லெதிரது தோற்றன்

முன்மொழிந்து கோடல் பின்னது நிறுத்தல்
 விகற்பத்தின் முடித்தல் முடிந்தது முடித்த
 லுணைத்து மென்ற லுணைத்தா மென்ற
 லொருதலை துணிக லெடுத்துக் காட்ட
 லெடுத்த மொழியி னெய்கவைத்த
 லீன்ன தல்ல திதுலென் மொழித்
 லெஞ்சிய சொல்லி னெய்கக் கூறல்
 பிறநான் முடிந்தது காணாடன்படுத
 மன்குழி வழக்க மிகவெறித் துணைத்தல்
 சொல்லின் முடியி னப்பொருண் முடித்த
 லொன்றின் முடித்த மன்னின் முடித்த
 லுய்த்துணர வைப்பென வுத்தியெண் ணுன்கே.

இது முன் முப்பத்திரண்டு உத்தியென்றனை லுக்குத் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். துதலிப்புருதல் இதனைச் சொல்லுவேனென்று சொல்லிப்புருதலும், ஒத்துமுறைவைப்பு-இயல்களைக் காரணகாரியமுறையால்வைத்தலும், தொகுத்துச்சுட்டல் - பலவுந்தொகுத்துகாட்டலும், வகுத்துக் காட்டல்-அப்படித்தொகுத்துக்காட்டியவைகளை வேறுவேறு விரித்துக் காட்டுதலும், முடித்துக்காட்டல்-தான்மேலோர் முடித்தவாறுமுடித்துக்காட்டுதலும், முடிவிடங்கூறல்-தான்சொல்லும் இலக்கணத்திற்குஇலக்கியந்தோன்றுபிடத்தைச் சொல்லுகலும், தானெடுத்து மொழிதல்-தான்பழைய குகிறத்தைமொழித்துச் சொல்லுகலும், பிறன்கோட்கூறல்-தன்னாலிற் பிறனதுகோட்பாட்டைச் சொல்லுகலும், சொற்பொருள்கிரித்தல்-சொல்லினதுபொருள் விளங்குதற்குடருபுமுகலானவைகளை விரித்துச்சொல்லுகலும், தொடர்ச்சொற் புணர்த்தல்-ஒன்றற்கொன்று சம்பந்தமுடைய சொல்லுகளைச்சேர்த்து வைத்தலும், இரட்டிற் மொழிதல்-ஒருவாக்கியத்தில் இரண்டுபொருள் படச்சொல்லுகலும், ஏதுவினமுடித்தல்-முங்காரணம் விளங்காததாகச் சொல்லப்பட்ட ஒன்றற்குப்பின் காரணம் விளங்கக்காட்டி முடிவுசெய்தலும், ஒப்பின்முடித்தல்-ஒன்றற்குச்சொல்லப்பட்ட இலக்கணம் வேறொன்றற்கும் ஒத்துவருமாயின் அதற்கும் அதுவே இலக்கணமாக முடிவுசெய்கலும், மாட்டெறிந்தொழுதல்-ஒன்றற்குச்சொல்லப்பட்ட இலக்கணத்தை அதனைப்பெறுதற்குரிய மற்றொன்றற்கு மாட்டிச்சொல்லக்கடத்தலும், இறந்தது விலக்கல்-முற்காலத்துவழங்கிய இலக்கணங்களுள்ளே பிற்காலத்து வழங்காமற்போனதை நீக்குதலும், எதிரதுபோற்றல்-முற்காலத்து வழங்காமற் பிற்காலத்து வழங்கிவருகின்ற இலக்கணத்தைத் தழுவிக்கொள்ளுதலும், முன்மொழிந்துகோடல்-முன்னேஒன்றனைச்சொல்லிப் பின்புஅதனைவேண்டிமிடந்தோறும் எடுத்துக்கொள்ளுகலும், பின்னதுநிறுத்தல்

ல்-ஒருபொருளுக்குக் கருவியாக முன்வைத்தற்குரியது அங்கேவைத்த
ங்கு இடப்பெருதாயின் அப்பொருளினிப்பின்னே அதனைவைத்தலும்,
விகற்பத்தின் முடித்தல் விளங்குகதற்பொருட்டிப் பலவேறுபாடுகளின்சி
றப்புவாய்பாட்டான்முடித்தலுந், முடிந்ததுமுடித்தல்சிறப்பு வாய்பா
ட்டான் முடிந்ததைப் பொதுவாய்பாட்டான் முடித்தலும், உரைத்துமெ
ன்றல்-பின்னேசொல்லப்படுவதை முன்னே ஒருநிமித்தத்தினாலே சொ
ல்லவேண்டின் இதனைப்பின்னேசொல்லுவோமென்பது தோன்ற அங்
கே சுருக்கிச்சொல்லுதலும், உரைத்தாமென்றல்-முன்னே ஒருநிமித்த
த்தினாலே சொல்லப்பட்டதைப் பின்னேசொல்லவேண்டியவிடத்து இ
தனைமுன்னேதானே சொல்லினோமென்பது தோன்றச்சொல்லாது விநி
த்தலும், ஒருதலைதுணிதல் ஒன்றற்கொன்று மாறுபாடகக்கொண்ட விர
ண்பிட்டசத்துள் ஒருபட்டசத்துணரதலும், எடுத்துக்காட்டல்-தான்சொல்
லும் இலக்கணத்திற்குத்தானே இலக்கியத்தை எடுத்துக்காட்டுதலும், எ
டுத்தமொழியி னெய்தவைத்தல் தான்சொல்லும் இலக்கணத்தைத் தா
னெய்ததுக்காட்டிய இலக்கியத்தில் இருக்கவைத்தலும், இன்னதல்லதி
துவெனமொழிதல் சந்தேகிக்கிறைவிடத்து இப்படிப்பட்டதல்லாதது
இதுவெனச்சொல்லுதலும், எந்நியசொல்லி னெய்தக்கூறல் சொல்லா
து விடப்பட்டவற்றிற்குஞ் சொல்லப்பட்டதனால் இலக்கணம்பொருந்த
ச் சொல்லுகலுந், பெறான் முடிந்தது தானுடன்படுதல் பிறநூலிலேமு
டிந்த முடிபைத்தான் அங்கீகரித்தலும், தங்குறிவழக்க பிக்வேடுத் து
ரைத்தல்- தூதனமாகத் தான்குறித்து வழங்கும்வழக்கத்தையெல்லவிட
ங்களிலு மெடுத்துச் சொல்லுதலும், சொல்லும்முடிவினப், பொருளை
முடித்தல்- சொல்லும்முடிவிலே அதன்பொருளையுமுடித்தலும், ஒன்றி
ன்முடித்தல் ஒன்றைச்சொல்லுமிடத்தில் அதற்குஇனமாயமற்றொன்
றையுந் ஒன்றியாநிருக்கவேண்டி, அதனுடன் முடித்தலும், தன்னின்மு
டித்தல்- லப்பதற்கும்பொருளதுவே, உய்த்துணரவை புப்பு-சிலருத்தொளி
தனைக்கொண்டு ஆராயத்தறிய ஒருபொருளைவைத்தலும், என்வுத்தி-
எனத்தத்திரவுத்திகள் ஒண்ணுக்குமுப்பத்திரண்டாம்-எ-று.

ஒன்றின்முடித்தல், தன்னின்முடித்தல், இரண்டும் ஒருத்திமுன்
சொன்ன மதக்களுக்கும் இவ்வுத்திக்குக்கும் உதாரணம் இத்தாலுள்
னோடின்வருமிடங்கொ ளும் காட்டப்படும். (யசு)

யசு. நூற்பொருள் வழக்கொடு எழுப்பக்காட்டி
யேற்புழியறிந்ததற் கிவ்வகை யாமெனத்,
தகும்வகை செலுத்துதற்நிர வுத்தி.

இது உத்திக்கு இலக்கணஞ் சொல்லுகின்றது,

இ-ள். தூல்-ஒரிலக்கண தூலாலறிவிக்கப்படுகின்ற, பொருள்-பொருளை, வழக்கொடு-உலகவழக்கோடுஞ் செய்யுள்வழக்கோடும், வாய்ப்ப-பொருந்த, காட்டி-காண்பித்து, ஏற்புழி-ஏற்குமிடத்தை, அறிந்து-மற்றோரிலக்கியநூலிலுமறிந்து, இசற்கு-இவ்விடத்திற்கு, இவ்வகையாமென்-இவ்வகையாருமென்றுநினைத்து, தரும்வகை-தக்கவகையாக, செலுத்துதல்-நடத்துவது, தந்திரவுத்தி-தந்திரவுத்தியாம்—எ-று.

தந்திரம்-தூல், உத்தியாலமைக்கப்படுபொருளை உத்தியென்றதாகுபெயர் (மரு)

மரு. நேரின மணியை நிரல்பட வைத்தாம்
கோரினப் பொருளை யொருவழி வைப்ப
தோத்தென மொழிப வுயர்மொழிப் புலவர்.

இது ஒத்துறுப்பாமாறு சொல்லுகின்றது.

இ-ள். நேரின-ஒருசாதியாயுள்ள, மணியை-மணிகளை, நிரல்பட-வரிசையாக, வைத்தாங்கு பதித்ததுபோல-ஒரினம்-ஒருசாதியாயுள்ள, பொருள்-பொருள்களை, ஒருவழி-ஒருவழிப்பட்ட, வைப்பது-சொல்லுவது, ஒத்தென-இயலுறுப்பென்று, மொழிய சொல்லுவர், உயர்மொழி-உயிர்க்குறுதியைத் தருகின்ற உண்மைச்சொற்களையுடைய, புலவர்-வித்துவான்கள்—எ-று. (மரு)

மரு. ஒருநெறி யின்றி விரவிய பொருளாற்
பொதுமொழி தொடரி னதுபடலமாகும்,

இது அதிகாரவுறுப்பைச் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். ஒருநெறியின்றி-ஒருவழிப்பட்டாமல் விரவியபொருளால்-கலத்தபொருள்களோடுபொருந்தி, பொதுமொழி-பலபொருள்களைத்தரும்பொதுச்சொல்லுகள், தொடரின் ஒரோவிடத்தன்றித் தொடர்ந்துவந்தால், அ-று-அது, படலமாகும்-படலவுறுப்பாகும்—எ-று. (மரு)

மரு. சில்வகையெழுத்திற் பல்வகைப் பொருளைச்
செல்வகுடியிற் செறித்தினிது விளக்கித்
திட்ப துட்பஞ் சிறந்தன சூத்திரம்.

இது சூத்திரமாமாறு சொல்லுகின்றது.

இ-ள். ஆடியின்-பெரியசரீரமுதலானவைகளின் சாயையைத் தனக்குள்ளே செவ்வையாகவடக்கி இனிதாகக் கூட்டிகின்றகண்ணாடியைப் போல; சில்வகையெழுத்தில்-சில்வகையெழுத்துகளாலாகிய சொற்களில், பல்வகைப்பொருளை-பலவகைப்பட்ட பொருள்களை, செவ்வன்-செவ்வையாக, செறித்து-அடக்கி, இனிது-இனிதாக, விளக்கி-காட்டி, திட்பம்-பலபொருளினுடைய திண்மையும், துட்பம்-அவற்றினுடையதுண்மையும், சிறந்தன-சிறந்துவருவன, சூத்திரம்-சூத்திரங்களாகும்—எ-று.

மக. ஆற்றொழுக் கரிமா நோக்கந் தன்னைப்
பாய்த்துப் பருந்தின்விழ வன்னசூத்திரநிலை

இதுவுமது.

இ.ள். ஆற்றொழுக்கு நடுவில்விடாது செல்லுகின்ற ஆற்றுவெள்ளத்தினது செல்லுகையையும், அரிமானோக்கம் முன்னும் பின்னும்பார்க்கின்றசிக்கத்தினது பார்வையும், தவளைப்பாய்த்து-நடுவேபிடம்விட்டுக்குதிக்கின்ற தவளையினது திக்தலையும், பருந்தின்விழவு-நெமிந்தூதநிலிருந்து ஒன்றை வெள்ளியம்போதற்கு விழ்கின்ற பருந்தினதுவிழ்ச்சியையும், அன்னபோலும், சூத்திரம்-முன்சொன்னசூத்திரங்கள், நிலைஒன்றோடொன்று தொடர்ந்துநிற்கு-நிலைகள் - எ-று. (மக)

உ. பொண்டந் தொகைவகை குறியே செய்கை
கொண்டியல் புறனடைக் கூற்றன சூத்திரம்

இதுவுமது.

இ.ள். பிண்டம் - பலதிறப்பொருள்களுக்கும் பொதுவாகப்பிண்டமாகிச் சொல்லும் பிண்டசூத்திரமும், தொகை-அப்பலதிறப்பொருள்களையும் வேறுவேறுகத்தொகுத்துச் சொல்லுத்தொகைச்சூத்திரமும், வகை-அத்தொகுத்துச் சொல்லப்பட்டவகைளை வகுத்துச்சொல்லும்வகைச்சூத்திரமும், குறி-இவையுரிர் இவைமெய்யெனவறியவருங்குறிச்சூத்திரமும், செய்கை புணர்ச்சிவிநியமித்து புணர்த்தலையும் முடிபனியறிந்து முடித்தலையும் செய்யுந்தெய்கைச்சூத்திரமும், கொண்டியல்புறனடை-இவைகளை அலைவறக்கொண்டு இவைகளின்புறத்து அடையாகவருகின்ற புறனடைச்சூத்திரமுமாகிய, கூற்றன-ஆறுபிரிவையுடையன, சூத்திரம்-சூத்திரங்கள்—எ-று.

விரி, வகையிலே சேர்தலால் வேறுசொல்லவில்லை ஆறுவிதமாகச் சொன்னாலும் குறிச்சூத்திரம் செய்கைச்சூத்திரம் என்னுமிரண்டனள்ளே மற்றைநான்கும் அடங்கும். (உ.ப)

உக. பாடங் கருத்தே சொல்வகை சொற்பொரு
டொகுத்துரை யுதாரணம் வினாவிடைவிசேடம்
விரிவதி காரந் துணிவு பாணே
டாசிரிய வசனமென் நீழுமுனையே.

இது முன்காண்டுகை விருத்தி என்ற உறைகளைச்சொல்லத்தொடங்கி உரையினது பொதுநிலைக்கணத்தைச் சொல்லுகின்றது.

இ.ள். பாடம்-பாடமும், கருத்து - கருத்தாலும், சொல்வகை சொல்லுச்சூற்பொருளை வகுத்துரைத்தலும், சொற்பொருள் - பதப்பொருளும் கொகுத்துரை கொகுத்துரைத்தலும், உதாரணம்-உதாரணமும், வினா வினாவுமும், வினா உத்தரமும் விசேடம்-வேண்டியவைகளைத் தந்துரைத்தலும், விரிவு-வேற்றுமைத் தொகைமுதலானவைகளை

விரித்துணைத்தலும் அதிகாரம்-அதிகாரத்தோடு பொருந்தவுரைத்தலும், துணிவு-இதற்கு இதுவேபொருளெனவுரைத்தலும். பயல்-பயனையுரைத்தலும், ஆசிரியவசனம்-ஆசிரியவசனங்காட்டுதலும், என்-என்னுசொல்லப்பட்ட, ஈரேழ்-பதினான்குவகையாலும்கூப்பப்தம் உரைநூலுக்கு உரை—எ-று. (உக)

உஉ. கருத்துப் பதப்பொருள் காட்டு மூன்றினு
மவற்றொடு வினாவை யாக்கலானுஞ்
சூத்திரத் துட்பொரு டோற்றுவ காண்டிகை.

இது காண்டிகை யுரையா மாறு சொல்லுகின்றது.

இ-ள். கருத்து-கருத்தாரையும், பதப்பொருள்-பகவுரையும், காட்டு-உதாரணமும், மூன்றினும்-அவியமுன்றையுஞ் சொல்லுதலானும், அவற்றொடு-ஆம்மூன்றினோடு, வினா-வினாவும், விடை-உத்தரமும்-ஆக்கலானும்-ஆகிய விரண்டனையுங் கூட்டிச்சொல்லுகலானும், சூத்திரத்தாள்சூத்திரத்துளிருக்கின்ற, பொருள்-பொருளை, தோற்றுவ காட்டுவன்காண்டிகை-காண்டிகையுனகளாம்—எ-று. (உஉ)

உஉ. சூத்திரத் துட்பொரு ளன்றிய மாண்டைக்
கின்றி யமையா தியாவையும் விளங்கத்
தன்னுரை யானும் புறநா லானு
மைய கமலவைத் காண்டிகை யுறுப்பொடு
மெய்யினை யெஞ்சா திசைப்பது விருத்தி.

இது விருத்தியுரையா மாறு சொல்லுகின்றது.

இ-ள். சூத்திரத்தாள் சூத்திரத்திலுள்ள பொருளன்றியும் பொருளையல்லாமலும், ஆண்டைக்கு-அவ்விடங்களுக்கு இன்றியமையாதியாவையும்-இல்லாது நிறையாத வெல்லப்பொருள்களும், விளங்க-விளங்கும் படியாக, தன்னுரையானும்-தானுரைக்குமுரையாலும், புறநா லானும்-ஆசிரியவசனங்களாலும், ஐங்காண்டிகையுறுப்பொடு-முன்சொன்னகாண்டிகையுரையின் அவயவமாகிய ஐந்தனாலும், ஐயமகல்-சந்தேகத்திர, மெய்யினை-மெய்ப்பொருளை, எஞ்சாது-ஞ்ஹையாமல், இசைப்பது விரித்துரைப்பது, விரித்தி விரித்தியுரையாகும்—எ-று

சூத்திரத் துட்பொருளன்றியு மென்றகால், முன்சொன்ன பதிலுள்கு உறுப்புக்களையும் கொண்டுவருவது விருத்தியுரையென்றதாயிற்று

உச. பஞ்சிதன் சொல்லாப் பனுவ ல்ழையாகச்
செஞ்சொற் புலவனே சேயிழையா வெஞ்சாத
கையேவா யாகக் கதிரே மதியாக
மையிலா தான்முடியு மாறு.

இது நாலென்னும் பெயர்வருமாறு சொல்லுகின்றது.

இ-ள். இதன்சொல்-இதனதுசொல், பஞ்சா-பஞ்சாகவும், பனுவல் செய்யுள், இழையாக - இழையாகவும், செஞ்சொற்புலவன்-செவ்வை

யாகிய சொல்லுகளை நின்ற புலவன், சேயிழையா-தூற்கின்றபெண்ணைக
வும், எஞ்சாத குறையாத, வாய்-வாய், கையாக-கையாகவும், மதி-அறி
வு, கதிராக-கதிராகவும், மையிலா-குற்றமில்லாத, தூல்-இந்தூலானது,
முடியுமாறு-முடியும்வழிஇதுவாகும், ஆகையால்-தூலென்றது உவமவா
குபெயரா மென்றவாறு (உச)

உரு. உரத்தின் வளம்பெருக்கி புள்ளியதிமைப்
புரத்தின் வளமுருக்கிப் பொல்லா-மாத்தின்
கனக்கோட்டந் தீர்க்குநா லஃதேபோன் மாந்தர்
மனக்கோட்டந் தீர்க்குநான் மாண்பு.

இதுவுமது.

இ-ள். புத்திரன் - உடம்பினுள்ளிருக்கின்ற, உக்கிரன்வளம்-அறிவி
ன்வளத்தை, பெருக்கி-வளர்வீத்து, உள்ளிய-நனைக்கப்பட்ட, நிமைவள
ம்-அறியாமையின்வளத்தை, முருக்கி-கெடுத்து, பொல்லாமாத்தின்-பொ
ல்லாமரத்தினது, கனக்கோட்டம்-கனம்பொருந்திய கோணலை, தூல்-எ
ன்றுதூலானது, தீர்க்கும்-நீக்கும், அஃதேபோல் ஆதுபோலவே, தூல்-
கள்ளூலானது, மாந்தர்-மனிதரது, மனக்கோட்டம்- மனத்தினதுகோ
ணலை, தீர்க்கும்-நீக்கும், மாண்பு-அந்தூல்போலச் செப்புந்-செய்யு மிம்
மாட்சினையாலும், தூலென்றது உவமவாகுபெயராம்-எ-று. (உரு)

உச. குலனருடெய்வங் கொள்கைமேன்மை
கலைபயிற்றெரிவு கட்டுரைவன்மை
நிலமலைநிறைகோன் மலர்நிகர்மாட்சியு
முலகியலறிவோ நியற்குணமினையவு
மமைபவனா லுரை யாசிரியன்னை

இது நிறுத்தமுறையானே ஆசிரியனது வரலாற்றைச் சொல்லுகின்
றது.

இ-ள். குலன்-நல்லசாதியும், அருள் கருணையும், தெய்வங்கொள்
கை-கடவுள்வழிபாடும், மேன்மை-மேன்பாடும், கலைபயிற்றெரிவு- தூல்க
ளிலே பழகியதெளிவும், கட்டுரைவன்மை-தொகுத்துச்சொல்லுகின்ற உ
வாவன்மையும், நிலமலைநிறைகோன்-மலர்நிகர்-நிலத்தை யுமலையையும் தூ
லாக்கோலையும் மலளையும்நிச்சிக்கின்ற, மாட்சியும்-குணங்களும், உலகி
யல்-உலகநடைய. அறிவு-அறியுமறிவும், உயர்குணம் - உயர்வாகியகு
ணங்கள், இனையவும், இவைமேல்வனபிறவும், அமைபவன்-நிறைந்திரு
ப்பவன், தூலுரையாசிரியன்-தூல்கற்றிக்கும்ஆசிரியனாவான் - எ-று ()

உஎ. தெரிவரும்பெருமையுந் தின்னவையுமபொறையும்

பருவமுயர்ச்சி யளவிற்பயத்தலு

மருவியுண்ணில மாண்பாகுட்மே.

இது முன்சொல்ல உபமானத்தின் குணத்தை விரித்துச் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். தெரியவரும் பெருமையும்-பிறராலறிப்படாத உருவத்தின் பெருமையும், தன்மையும்-பெரியபாரஞ்செய்து தன்மேலேநெருங்கி னவைகளாற் கலங்காதவலிமையும், பொறையும்-தன்னையடுத்தமனிதர் தோண்டிலாதியாகிய குற்றங்களைச்செய்யினும் பொறுக்கின்ற பொறுமையும், பருவமுயர்ச்சி யளவிற்பயத்தலும்-பருவத்திலே உழவாச்செய்கிற முயற்சியளவிற்குத்தக்க அவர்க்குப்பயனைத்தருதலும், நன்னிலம்-நல்லநிலத்தினிடத்து, மருவிய-பொருந்திய, மாண்பாகும்- குணங்களாகும்—எ-று.

பிறராலறிப்படாத கல்வியறிவின் பெருமையும்பெரியவாதஞ்செய்துதன்மேலே நெருங்கினவராற் கலங்காதவலிமைபையும், தன்னையடுத்தமாணக்கர் இசுழ்தலாதியாகிய குற்றங்களைச்செய்யினும் பொறுக்கின்ற பொறுமையும், பருவத்திலே மாணக்கர்செய்கிறமுயற்சி யளவிற்குத்தக்க அவர்க்குப் பயனைத்தருதலும் ஆசிரியனிடத்துப் பொருந்தியகுணங்களாதலால் நிலம் அவனுக்கு உபமானமாயிற்று. (உஎ)

உஅ. அளக்கலாகா வளவும்பொருளுந்
துளக்கலாகா நிலையுந்தோற்றமும்
வறப்பினும்வளர்ந்தரும் வண்மையுமலேக்கே.

இதுவுமது.

இ-ள். அளக்கலாகாவளவும்-அளவுசெய்யப்படாதகன்வடிவத்தினளவும் (அளக்கலாகாப்) பொருளும்-அளவுசெய்யப்படாத பலவகைப் பொருளும், துளக்கலாகா நிலையும்-எப்படிப்பட்ட வலிமையுடையவராலும் அசைக்கப்படாத உருவத்தினிலையும்,தோற்றமும்-நெடுந்தூரத்திலுள்ளராலுங் காணப்படும் உயர்ச்சியும், வறப்பினும் வளர்ந்தரும்-வண்மையும் மறைபெய்யாமல் வறந்தகாலத்திலுந் தன்னைச்சேர்ந்த உயிர்களுக்குக் குளிர்ச்சியைகொடுக்கிற கொடையும், மலேக்கு-மலேக்குள்ள குணங்களாகும்—எ-று.

அளவுசெய்யப்படாத தன்கல்வியினளவும், அளவுசெய்யப்படாத பலவகை தூற்பொருளும், எப்படிப்பட்ட புலமையை யுடையோராலும் அசைக்கப்படாத கல்வியறிவினிலையும் நெடுந்தூரத்திலுள்ளராலும் அறியப்படுமுயற்சியும், பொருள்வருவழி வறந்தகாலத்திலுந் தன்னைச்சேர்ந்த மாணக்கருக்குக் கல்விப்பொருளைக் கொடுக்கின்ற கொடையும், ஆசிரியனுக்குள்ள குணங்களாதலால் மலை அவனுக்கு உபமானமாயிற்று. (உச)

உச. ஐயந்தீரப் பொருளையுணர்த்தலு
மெய்ந்நெடுலையு மிகுநிறைகோற்கே.

இதுவுமது.

இ-ள். ஐயந்தீரப் பொருளையுணர்த்தலும்-சந்தேகந்தீர நிறுக்கப்ப
— பண்டத்தினளவைக் கட்டலும், மெய்நடுகிலையும்-உண்மைபெற
த்தான் இரண்டிதட்டுகளுக்கும் நடுவேநிற்கையும், நிறைகோற்கு-தராசு
கோலின்கண், மிகும்-குணங்களாகமிகும்—எ-று

சந்தேகந்தீர வினுவப்பட்ட சொற்பொருளினியல்பைக் காட்டலு
ம்புலவரிருவர் மாறுபட்டாராயின் உண்மைபெறத்தான் அவ்விருவருக்
கும் நடுவாகநிற்கையும், ஆசிரியன் கட்குணங்களாக மிகும் ஆதலால் நி
றைகோல் அவனுக்கு உபமானமாயிற்று. (உக)

கூ. மங்கல மாகி யின்றி யமைவா

தியாவரு மகிழ்ந்து மேற்கொள மெல்கிப்

பொழுதின முகமலர் வுடையது பூவே.

இதுவுமது.

இ-ள். மங்கலமாயி - சுபச்செய்கைக்குரியதாகி. இன்றியமையாதா-
யாதொருசெயலும் அலக்கி க்குத் தானில்லாது முடியாதாக யாவருமகி
ழ்ந்துமேற்கொள - கண்டோர்யாவருங்கனிந்துமேலாகத் தன்னிச்சையுடிக்
கொள்ள, மெல்கி - மெல்லியகுணமுடையதாகி, பொழுதின முகமலர்வு
டையது-மலர்த்தற்குரியகாலத்திலே முகம்விரிதலையுடையது பூபூவாகு
ம்—எ-று.

சுபச்செய்கைக்குரியானது யாதொருசெயலுந் சிறப்பிக்குந் தானில்
லான முடியாதாகக் கண்டோர்யாவருங்கனிந்துமேலாகத்தன்னிவைத்
துக்கொள்ள மெல்லியகுணமுடையவனுடிக், பாடஞ்சொல்லுதற்குரிய
காலத்திலே முகமலர்வையுடையவன் ஆகிரியானதால், பூ அவனுக்கு உ
பமானமாயிற்று. (கூ.)

கூ. மொழிகுண மின்மையு மிழிகுண வியப்பு

மழுக்கா நவாநஞ்ச மச்ச மாடலும்

கழற்குட மடற்பனை பருத்திக் குண்டுகை

முடத்தென் கொப்பென முரண்கொள் பித்தையு

முடையோ நிலரா பிசியரா குகலே.

இது ஆசிரியராகாது வரிவரென்று சொல்லுவன்றது.

இ-ள். மொழிகுண மின்மையும்-பாடஞ்சொல்லுந் குணமில்லா
மையையும், இழிகுணவியப்பு-இழிகுணமாகிய சுபாவத்தையும், அ
ழுக்காறு-பிறருக்குவரும் கல்கியைக் குறித்துக்கொள்ளுந் பொருமை
யையும், அவா-பொருளின்மேலதிகமாகவைக்கு மானையையும், வஞ்ச
ம்-மெய்ப்பொருளாமறைத்துப் பொய்ப்பொருளைக்காட்டி வஞ்சித்தலே
யும், அச்சமாடலும்-கேட்போர்க்கு அச்சமுண்டாகப் பேசுதலையும், க.
ழற்குடமடற்பனை பருத்திக்குண்டுகை முடத்தென்கு - எழ்ந்து முட்டி

டற்பனையும் பருத்திக்குண்டுகையும் முடத்தெங்கும் ஆகியநான்களையும், ஒப்பென-ஒப்பென்றுசொல்ல, முரண்கொள்கின்றதையும் மாறுபாடு கொண்ட கருத்தையும், உடையோர்-தம்மிடத்திலுடையவர், ஆசிரியராகுதல், கற்பிக்கும் ஆசிரியராகுதல், இலர்-இலராவர்—எ-று. (௩௧)

௩௨. பெய்த முறையன்றிப் பிறழ்வுடன்றருஞ் செய்தி கழற்பெய் குடத்தின் சீரே.

இது முன்சொன்ன உபமானத்தின் சூற்றத்தை விரித்துச் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். பெய்தமுறையன்றி - தன்னுள்ளேபோட்ட முறையினால் லாமல், பிறழ் முன்போடப்பட்டவையும் பின்போடப்பட்டவையும் அம்முறைபிறழ்ந்துபோக, உடன்றரும்-விரைவிலே தன்னுள்ளே கொண்ட கழற்காய்களைக்கொடுக்கின்ற செய்தி-செய்கையானது, கழற்பெய்குடத்தின்சீர்-கழற்காய்போட்டகுடத்தினது சூற்றமாம்—எ-று.

தமக்குக்கற்பித்த முறையினால்லாமல் முன்கற்பிக்கப்பட்டவையும் பின்புக்கற்பிக்கப்பட்டவையும் அம்முறைபிறழ்ந்துபோக விரைவிலே தம்முள்ளே கொண்ட நூற்பொருள்களைத் தருகின்ற செய்கையானது ஆசிரியராகாதவரது சூற்றமாதலால் கழற்குடம் அவருக்கு உபமானமாயிற்று. (௩௨)

௩௩. தானே தரக்கொளி னன்றித் தன்பான் மேவிக் கொளக்கொடா விடத்தது மடற்பனை.

இதுவுமது.

இ-ள். தானே தா-தானே கண்ணிடத்துள்ள பழங்களைத்தர, கொளினன்றி-கொண்டாற்கொள்ளலாமேயல்லாமல், தன்பான்-மேவிக்கொள ஒருவர் தண்ணிடத்தெருங்கிவந்து பறித்துக்கொள்ள, கொடாவிடத்தது அப்பழங்களைக்கொடாதவிடத்தையுடையது, மடற்பனை-தன்வடிவமுழுதுமடல் விரிந்தபனை—எ-று.

தாமே தம்மிடத்திலுள்ள நூற்பொருள்களைச்சொல்ல அறிந்துகொண்டீர் கொள்ளலாகியல்லாமல் ஒருவர் தம்மிடத்து நெருங்கிவந்துவினாவி அறிந்துகொள்ள அந்நூற்பொருளைச் சொல்லாதவிடத்தையுடையவர் ஆசிரியராகாதவராதலால் மடற்பனை அநருக்கு உபமானமாயிற்று. (௩௩)

௩௪. அரிதிற் பெயக்கொண்டப்பொரு டான்பிறர்க் கெளிதி வில்லது பருத்திக் குண்டுகை.

இதுவுமது.

இ-ள். அரிதிற்பெயக்கொண்ட - பஞ்சைக்கொண்டபோதும் வருத்தத்தோய் சிறிதுசிறிதாக அடைப்பதன்னுள்ளேகொண்டி, அப்பொருடான்பிறர்க்கெளிதிவில்லது-கொடுக்கும்போது அப்பஞ்சைத்தான்பிறர்க்கு எளிதிற்கொடாத சூற்றமுடையது, பருத்திக்குண்டுகைபஞ்சுபோட்ட குடுக்கையாகும்—எ-று.

கல்லியைக்கற்றபோதும் ஒருத்தத்தோடு சிறிதுசிறிதாகக் கற்பிக்கத் தம்முள்ளேகொண்டு பாடஞ்சொல்லும்போதும் அக்கல்லியைத்தாம் பிறர்க்கு எளிதிற்கொடாத குற்றமுடையவர் ஆகிரியராகாதவராதலால் பருத்திக்குண்டிகை அவர்க்கு உபமானமாயிற்று. (௩௪)

௩௫. பல்வகையுதவி வழிபடுபணி
எல்லோர்க்கு களிக்கு மதமுடத் தெக்கே,
இதுவுமது.

இ-ள். பல்வகையுதவி நீர்விடுகைமுதலாகிய பலவகை யுபகாரங்களை யுஞ்செய்து வழிபடுபண்பின் - தனக்குவழிபாடுசெய்யுங்குணத்தினின்றும், அல்லோர்க்கு அல்லாதபிறருக்கு, அளிக்குமது-தன்னிடத்தள்ளகாய்களைத்தரும் குற்றமுடையது, முடத்தெங்கு வேலிக்கப்பறம்வளைந்ததென்னமாமாம்—எ-று.

பொருள்கொடுத்தான் முதலாகிய பலவகையுபகாரங்களை யுஞ்செய்துதமக்கு வழிபாடுசெய்யும் குணத்தினின்றும் அல்லாத மாணக்கருக்குத் தம்மிடத்துள்ள டீஸ்பிப்பொருளைத் தருங்குற்றமுடையவராகிரியராகாதவராதலால் முடத்தெங்கு அவருக்கு உபமானமாயிற்று. (௩௫)

௩௬. எது ல்யல்பேரியம்புங் காலேக்
காலமுமிடனும் வாஸ்தி லேகக்கிச்
சிறந்துழி சிருந்துதன் மெய்வம் வாழ்த்தி
யுரைக்கப் பம்ம்பொருள் ளுள்ளத்தனைத்து
வினாயான் வெகுளான் விரும்பி முகமலர்ந்து
கொள்வோன் கொள்வாதுயறித்தவ னுளங்கொளக்
கோட்டமின் மனத்தினுல் கொடுத்த லென்ப.

இது நீ அத்தமுறையாம் பாடஞ்சொல்லுதலின்வரலாற்றைச் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். எல்லாப் பாடஞ்சொல்லுதலீவது, ரியல்பு-வரலாற்றை, இயம்புங்காலே-சொல்லும்போது, காலமும் - உரியகாலத்தையும், இடனும் உரியவிடத்தையும், வாஸ்தி-தூயனாக, கோக்கி-பார்த்து, சிறந்துழி மிகுந்துநிறத்தவிடத்திருந்து, தன்மெய்வம்-தான்வழிபடுகடனோ-வாழ்த்தி-வாழ்த்துதல்செய்து, உரைக்கப்பம்ம்பொருள் பாடஞ்சொல்லப்படுப்பொருள், உள்ளத்து-தங்கருத்தின்சின்ன, அமைத்து-நீவாத்து, வினாயான்-வினாயானாகியும் வெகுளான்-கோபஞ்செய்யானாகியும், விரும்பி-இச்சித்து, முகமலர்ந்து-முகமலர்ச்சியையுடைந்து, கொள்வோன்-கேட்பவனது, கொள்வகை-கேட்குமறிவின்வகையை, அறிந்து-உணர்ந்து, அவனுளம் அவனுதுமனம், கொள்-ஏற்றுக்கொள்ள, கோட்டமில்-மறுபாயில்லாத, மனத்தின்-மனத்துடனே, தூல்-தூலை, கொடுத்தல்-கொடுத்தலாகும், என்ப-என்றுசொல்லுவர் புலவர்—எ-று. (௩௬)

௩௭. தன்மகனாசான் மகனே மன்மகன்

பொருணனி கொடுப்போன் வழிபடுவோனே

யுரைகோ ளாளற் குணப்பது நாலே.

இது நிறுத்தமுறையாற் பாடங்கேட்டு மாணக்கனது வரலாற்றைச் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். தன்மகன்-தன்புதல்வனுக்கும், ஆசான்மகன்-தன்னாசிரியன் புதல்வனுக்கும், மன்மகன்-அரசன் புதல்வனுக்கும், பொருணனிகொடுப்போன் பொருளை மிகுதியாகக் கொடுப்போனும், வழி-மேவான்-வழிபாடுசெய்வோனுக்கும், உரைகோ ளாற் கு-தன்னாற் சொல்லப்பட்ட உரையை விரைவிலேகற்கும் அறிவுடைபோனும், உரைப்பது-சொல்லப்படுவது-நால்-நாலாகும் -- எறு.

(௩௭)

௩௮. அன்ன மாவே மண்ணெடு கிளியே

யில்லிக் குடமா டெருமை செய்பரி

புன்னர் தலையிடை கடைமா ணக்கர்.

இதுவுமது.

இ-ள். அன்னம்-அன்னத்தையும், ஆ-பசுவையும், அன்னர்-போல்வார், தலை (மாணக்கர்) - முதன்மாணக்கர், மண்-மண்ணையும், கிளியே கிளியையும், அன்னர் - போல்வார், இடை-(மாணக்கர்)நடுமாணக்க-இல்லிக்குடம் பொன்னற்குடத்தையும், ஆடு - ஆட்டையும், எருமை எருமையையும், செய்பரி - பன்னாடையையும், அன்னர் - போல்வார் கடைமாணக்கர்-கடைமாணக்கர் -- எறு.

அன்னம்-பாலையும் நீரையும் வேறுபிரித்துப் பாலேமாத்திரக்குடி தல்போல் முதன்மாணக்கர் குணத்தையுங் குற்றத்தையும் வேறுபிரித்துக் குணத்தைமாத்திரங்கொள்ளுதலாலும், பசு-மிகுந்தபில்லையுடைய விடத்தைக்கண்டால் அப்புல்லே வயிறுகிறையமைய்ந்து பின்போரிடத்திற்போயிருந்து சிறிதுசிறிதாக வாயில்வருவித்துக்கொண்டு மென்றுநின்றல்போல், முதன்மாணக்கர் மிகுந்தகலையுடைய ஆசிரியனைக்கண்டால் அக்கலையையத்தன்னுள்ள நிறையக்கேட்டுக்கொண்டு பின்போரிடத்துப் போயிருந்து சிறிதுசிறிதாக நினைவிற்கொண்டுவந்து சிந்துந்தலாலும், அவருக்கு அவ்விரண்டும் உபமானமாதலாக மண் உழவார்வருத்திப்பயிர்செய்து முயற்சியளவு விளைவைத் தன்கட்காட்டல்போல் இடைமாணக்கர் ஆசிரியன்வருந்திக் கற்பிக்கு முயற்சியளவு கல்வியறிவைத் தன்கட் காட்டுதலாலும், கிளி-தனக்குக்கற்பித்த சொல்லையல்லாமல் வேறொன்றையுஞ்சொல்ல மாட்டாமையோல் இடை மாணக்கர்தமக்குக் கற்பித்த தற்பொருளை யல்லாமல் வேறொருதற் பொருளையுந் கொலமட்டாமையாலும் அவருக்கு அவ்விரண்டும் உபமானமாதலாக, பொள்ளற்குடம் நீரைவார்க்குந்தோளும் ஒழுகவிடுத்தல்

போலக் கடைமாணக்கர் தூற்பொருளைக் கற்பிக்குந்தேர்தும் மறந்துவி
டுதலாலும், ஆடு-ஒருசெடியிலே தழைந்திருந்தாலும் வயிறுநிறை
யமேயாமற் செடிதோறும்போய் மேய்தல்போலக் கடைமாணக்கர் ஓரா
சிரியினிடத்து மிகுந்தகல்வியிருந்தாலும்கூட நிறைவாகக்கற்கொ
ள்ளாமற் பலரிடத்திலும்போய் பாடங்கேட்கையாலும், எருமைகளு
த்து நீரைக்கலக்கிக் குடித்தல்போலக், கடைமாணக்கர் ஆசிரியனைவருத்
திப்பாடும் கேட்கையாலும், பன்னாடை-தேவமுதலியவற்றைக் கீழேவி
ட்டி அவற்றிலுள்ள குற்றங்களைப் பற்றிக்கொள்ளாதல்போலக் கடைமா
ணக்கர் நல்லபொருளைமறந்து விட்டித் தீயபொருளைச்சிந்தித்துப்பற்றிக்
கொள்ளாதலாலும், அவருக்கு, இவ்நான்கும் உபமானமாதலாக. (கூஉ)

கூக களிவடிமான் காயிகளவன்
பிணியினேழை பிணக்கன்சினத்தன்
அயில்லோன்மந்தன் ஞெல்லோற்கஞ்சித்
தடுமாறுளத்தன் நறுகணன்பாவி
படிமனின்கேடுகிப் பகரார்நூலை.

இதுமாணக்கராகா ரிவொன்று சொல்லுகின்றது.

இ-ள். களி-க' குடியனும், மடி-சோம்பேரியும் காணி அடிமன்னமு
டையவனும், காமி-காமமுடையவனும், களவன்-சுருடனும், பிணியன்
நோயாளியும், ஏழை-ஏழைமையுடையவனும், பிணக்கன்-பிணக்குடை
யவனும், சினத்தன்-கோபமுடையவனும் துயில்லோன் - மிகத்தூங்கு
வோனும், மந்தன்-புத்திசூட்டப் பில்லாதவனும், தொன்னூற்கஞ்சித்-தடு
மாறுமுள்ளத்தை யுடையவனும், நறுகணன்-அஞ்சுத்தக்கவைகளை அ
ஞ்சாதவனும், பாவி-பாவஞ்செய்தவனும், படிமன்-பொய்ப்பேசுகிறவனு
ம். இவ்வேற்றக்கு-ஆகிய இப்படிப்பட்ட குற்றத்தை யுடையவருந்துநா
ல்-நூலை, பகரார்-சொல்லார் -எ-அ. கூக

சய. கோடன்மாபே சுற்றங்கலைப்
பொழுதொடுசென்று வழிபடும்முனியான்
குணத்தொடுபழகி யவன் குறிப்பிற்சார்ந்
திருவென விருந்து சொல்லெனச் சொல்லிப்
பருகுவனன்ன வார்வத்தனெச்
சித்தரப்பாவையி னத்தகவடங்கிச்
செவியாயாக நெஞ்சுகளனுக்
கேட்டவைகேட்டவை விடாதுளத்தமைத்துப்
போவெனப்போத லென்மனாற்புலவர்.

இது விறுத்தமுறையாற் பாடங்கேட்டவரின் வரலாற்றைச் சொல்லு
கின்றது.

இ-ள். கோடன்மர்பு-பாடங்கீட்கைபினது வரலாற்றை; கூறுங்காலை-சொல்லும்பொழுது, பொழுதொடு-தருங்காலத்தில், சென்று-போய், வழிபடல்-வழிபாடுசெய்தல், முனியான்-வெறுப்பில்லாதவனாகி, துண்த்தோடு-ஆசிரியன் குணத்தோடுபொருந்தி, பழகி பரிந்து அவன்குறிப்பின்-அவன்குறிப்பின் வழியிலே, சார்த்து சேர்த்து. இரு வெண இரு வென்று சொன்னபின், இருந்து-இருந்து, சொல்லென-படியென்று சொன்னபின், சொல்லி-படித்து, பருகுவனன்ன-பசித்துண்பவனைப்போல-ஆர்வத்தன்கி-மிக்கவிருப்பத்தை யுண்டயவனாகி, சித்திரப்பாவையின்-சித்திரப்பாவையையப்போல, அத்தகவடங்கி-அவ்வகைவந்துகுணத்திறோடடங்கி, செவி-காதானது, வாய்க-வாயாகவும், நெஞ்ச மனமானது, களனாக-கொள்ளுபிடமாகவும், கேட்டவை-முன்கேட்கப் பட்டவற்றை, கேட்டு-திரும்பிக்கேட்டு, அவை-அப்பொருள்களை, விடாது-மறந்துவிடாமல், உளத்து-உளத்தின்கண், அமைத்து-விதைத்துக்கொண்டு, போவென்றபின், போதல்-போகதலாகும், என்மனார்-என்று சொன்னார், புலவர்-புலவர், ரானவர்-எ-று.

(சுட)

சக. நூல்பயிலியல்பே நாவலின்வழக்கறிதல்
பாடப்போற்றல் கேட்டவைநினைத்த
லாசாற்சார்த்தவை யவைவரக்கேட்ட
லம்மாண்புடையோர் தம்மொடுபயிரல்
வினாதல்வினாயவை விடுத்தலென்றிவை
கடனாகுகொளினே மடநனியிகக்கும்.

இதுவுமது.

இ-ள். நூல்பயிலியல்பு- நூலைக்கற்றலினியல்பை, நாவலின்-சொல்லினால், வழக்கு-உலகவழக்குந், செய்யுள்-வழக்குமாகியவிருவகைகடையையும், அறிதல்-ஆராய்த்தறிதலும், பாடம்-கேட்டபாடத்தைபோற்றல்-பலகாற்சித்தித்தலும், கேட்டவை-தான்கேட்டபொருள்களை, நினைத்தல்-எண்ணுதலும், ஆசான்-ஆசிரியனை, சார்த்து-அடுத்து, அவை-அவற்றை, அமைவா-குறைவுதீர, கேட்டல்-கேட்டலும், அம்மாண்பு-அக்கல்விமாட்சியை, உடையோர்தம்மொடு-உடையவரோடு, பயிரல்-பழகுதலும், வினாதல்-தானனுபற்றபொருளைவினாவுதலும், வினாயவைவிடுத்தல்-அவர்வினாயவைவாளுக்கு உத்தரங்கொடுத்தலும், என்னுளன்று சொல்லப்பட்ட, இவை-இச்செயல்களை, கடனா-முறையாக, கொளின் மாணக்கன்கொண்டால் மடம்-அறியாமையானது, நனி-மிகவும், இக்கும்-அவனை விட்டுநீங்கும் - எ-று

(சக)

சஉ. ஒருகுறிகேட்போ னிருகாத்கேட்பிற்

பெருகநூலிற் பிழைபாடினே.

இதுவுமது

இ-ள். ஒருகுறி - ஒருதரம், கேட்போன் - ஒருநூலைப்பாடங்கேட்பவன், இருகால்-இரண்டுதரம், கேட்பின் - கேட்பானபின், பிழைபாடி

அந்தாற்பிழைபடுதல், பெருக-மிகுதியும், இலன்-இலனாவன்—எ-று. (சக)

சக. முக்காற்கேட்பின் முறையறிந்துணாக்கும்.

இதுவுமது.

இ-ள். முக்கால் மூன்றுதாம், கேட்பின்-கேட்பானின், முறை-ஆசிரியன் கற் றித்தமுறையை, அறிந்து-உணர்ந்து, உணாக்கும்-சொல்லுவான்—எ-று. (சக)

சச. ஆசானுனைத்த தமைவாக்கோபினுன்

காற்கூறல்லது பற்றலனாதம்.

இதுவுமது.

இ-ள். ஆசான்-ஆசிரியன், உணாத்தது கற்பித்தபொருளை, அமைவா தன்னறிவினிடத்துநிறைய, கொளினும்-சற்றானாயினும், காற்கூறல்லது-புலமைத்திரத்திற் காற்பங்கல்லது, பற்றலனாகும்-அதற்குமிகமாகப் பெறுதலாவன்—எ-று. (சச)

சரு. அவ்வினையாளரொடு பயில்வகைப்பொருகாற்

செவ்விதினுரைப்ப வவ்விருநாலு

மையறுபுலமை மாண்புடைத்தாகும்.

இதுவுமது.

இ-ள். அவ்வினையாளரொடு-தன்போலியரோடு, பயில்வகைப்பழகு ம்வகையால், ஒருநால் காற்கூறும், செவ்விதினுரைப்ப-கன்மாணக்கருக் குஞ் சபையாருக்குமுனர விரிபதுரைத்தலால், அவ்விருநாலும்-அரைக்கூறுமாக, மையறு-குற்றமற்ற, புலமை-புலமைபானது, மாண்புடைத்தாகும்-நிரம்புகலுடைத்தாகும்—எ-று. (சரு)

சக. அழல்நீங்கா னனுநானஞ்சி

நிழல்நீங்கா னிறைந்தநெஞ்சமோ

டெத்திரத்தாசா னுவக்குமத்திர

மறத்திறநிரியப் படர்ச்சிவழிபாடே.

இதுவுமது.

இ-ள். அழலின, குளிர்காய்வோன்விட்டு நீங்காமலும்நெருங்காமலும் இருக்கிற நெருப்பைப்போல ஆசிரியனைநினைத்து, அஞ்சி-அச்சமுற்று, நீங்கான்-விட்டுநீங்கானாயினும், அனுநான்-நெருங்காநிழியிருந்து, நிழலின் விடாதுபின்செல்லுநிழலைப்போல, நீங்கான் - தொடர்ந்துசென்று, நிறைந்தனெஞ்சமோயி-நிறைந்தகருத்துடனே, எத்திறத்து-எத்தன்மையினாலே, ஆசான் ஆசிரியனாவன், உலக்கும்- மகிழ்வான், அத்திறம்-அத்தன்மையோடுபொருத்தி, அறத்தின் - அறத்தினின்றும், திரியா-வேறுபடாத, படர்ச்சி-நடக்கலானது, வழிபாடு-மாணக்கன்செய்யும் வழிபாடாகும்—எ-று. (சக)

அழல்நென்பதற்கு ஆசிரியன்கோபித்தா லெனப்பொருள்கூறினு ம்பொருத்தும்.

பொதுப்பாபிர-முற்றுப்பெற்றது.

சிறப்புப்பாயிரத்திலக்கணம்.

சஎ. ஆக்கியோன்பெயரே வழியேபெல்லே
நாற்பெயர்யாப்பே நுதல்யபொருளே
கேட்போர்பயனோ டாயென்பொருளும்
வாய்ப்பக்காட்டல் பாயிரத்தியல்பே.

இதுபாயிரம் பொதுச்சிறப்பென நிறுத்தமுறைபாற் சிறப்புப்பாயிரங்களது பொதுவ் லக்கணக்கத்தைச்சொல்லுகின்றது.

இ ள். ஆக்கியோன்பெயர்-நூல்செய்தோன்பெயரும், வழி-நூல்வந்தவழியும், எல்லே-நூல்வழங்குநிலமும், நாற்பெயர்- நூலினதுபெயரும், யாப்பு - இந்நூல் முடிந்தபின்பு இந்நூல்கேட்கத் தகுமென்னுமியையும், நுதலியபொருள்-நூலிற்செய்யப்பட்டபொருளும், கேட்போர்- இந்நூல்கேட்டற்குரிய வதிகாரிகளினவென்பதும், பாய்-நூல்கேட்கைடாற்பெறப்படும்பயனும், ஆயென்பொருளும்-ஆகியவெட்டுப்பொருளையும், வாய்ப்பக்காட்டல்-விளக்கவுணர்த்துதல் பாயிரத்து-சிறப்புப்பாயிரத்தினது இயல்பு-இலக்கணமாம் - எ-று.

ஆகியவென்பது-ஆயென்றாயிற்று.

(க)

சஅ. காலங்களனே காரணமென்றிம்
மூவகையேற்றி மொழிநருமுளரீ.

இதுவுமது.

இ-ள். காலம்-நூல்செய்தகாலமும், கான் நூலரங்கேற்றிய சபையம், காரணம்-நூல்செய்ததற்குக்காரணமும், என்று என்று, இம்மூவகை-இம்மூன்றனையும், எற்றி-அவ்வெட்டினோடுகூட்டி, மொழிநரும்-பதினொன்றாகச்சொல்லுவாரும், உளர்-சிலருளர் - எ-று

(உ)

சக. முதனூல்கருத்த னாகுமிகுறி
பொருள்செய்வித்தோன் தன்மைமுதலியித்தினு
மிக்குறியானுதற் செய்தும்பெயரே

இது முன்சொன்னபதினொன்றனுள் நூற்பெயருக்குச்சிறப்புவிதிசொல்லுகின்றது.

இ-ள். முதனூல்-முதனூலும், கருத்தன்-செய்தவனும், அளவு-அளவும், மிகுதி-மிகுதியும், பொருள் பொருளும், செய்வித்தோன்- செய்வித்தவனும், தன்மை குணமும், முதல்-முதலாகிய, நிமித்தினும்- காரணங்களாலும், இக்குறியானும்-இக்குறியாலும், நூற்கு-நூலுக்கு, பெயர்-பெயரானது எய்தும் வரும் - எ-று.

முதனூலாற்பெயர் பெற்றவை பாரதமுதலியன, செய்தவானுற்பெயர்பெற்றவை தொல்காப்பியமுதலியன, அளவினாற் பெயர் பெற்றவை நாலடி நானூறுமுதலியன, மிகுதியாற்பெயர் பெற்றவை களவியன்முதலியன, பொருளாற் பெயர் பெற்றவை அகப்பொருண்முதலி.

யன, செய்வித்தோனாற் பெயர்பெற்றவை சாதவாகனமுதலியன, தன்மையாற் பெயர்பெற்றவை நன்னுன்முதலியன இதிசூறியாற் பெயர்பெற்றவைகளைக்கோட்டுத் தண்டுமுதலியன. (௩)

௫௪. தொகுத்தல் விரித்த றெகைவிரி மொருபெயர்ப்

பெனத்கு நூல்யாப் பிரிரண் டென்ப.

இது வழியின்வகையாகிய நூல்யாப் பிணுக்குச் சிறப்புவிதிசொல்லுகின்றது.

இ-ள். தொகுத்தல் - விரித்து விடக்கின்றவைகளைத் தொகுத்துச் சொல்லுதலும், விரித்தல்-சுருங்கிக்கிடக்கின்றவைகளை விரித்துச் சொல்லுதலும், தொகைவிரி-தொகுத்துவிரித்துஞ் சொல்லுதலும், மொழி பெயர்ப்பு-பதினெண்மொழியு ளொன்றனுளிருக்கின்றபொருளை மற் றொன்றுள்ளே திருப்பிச் சொல்லுதலும், எனத்தரும்-என்று சொல்லத்தரும், ஈரிரண்டு நான்குபிரிவையுடைத்தாகும், நூல்யாப்பு-நூல்யாப் பானது, என்ப என்றுசொல்லுவர் புலவர்-எ-று.

மலர்கலையென்னுஞ் சூத்திரத்துள்ளே தொகை வகை விரியாப்பென்று சொல்லியது, இந்நான்கு பிரிவினுள் இல்லையெயன்றால் நதிரின் மவகை பின்னின்றவிரியைக் குறிக்கும்போது தொகையாகவும், முன்னின்றதொகையைக் குறிக்கும்போது விரியாகவும் நிற்கையால் தொகைவிரியேயாம். (ச)

௫௬. தன்னு சிரியன் தன்னெடு கற்றோன்
தன்மாணக்கன் சகுமுரை காரளென்
றின்னோர் பாயிர மியம்புதல் கடன.

இது முன்சொன்ன சிறப்புப்பாயிரஞ் செய்தற்குரியா ரிவரென்று சொல்லுகின்றது.

இ-ள். தன்னுசிரியன்-தன்னுடையவாசிரியனும், தன்னெடுகற்றோன்-தன்னெடு பாடங்கேட்டவனும், தன்மாணக்கன்-தன்னுடையமாணக்கனும், சகுமுரைகாரன்-தன்னாலுக்குத் தகுமுரைபைச்செய்தவனும் என்று-என்றுசொல்லப்பட்ட, இன்னோர் இந்நால்வருளொருவர், பாயிரம்-சிறப்புப்பாயிரத்தை, இயம்புதல் சொல்லுதல், கடன்-முறையாகும்-எ-று, (சு)

௫௭. தோன்ற தோற்றித் துறைபல முடிப்பினுந்
தான்றம் புகழ்த மகுதியன்றே.

இது சிறப்புப்பாயிரம் பிறர்செய்தற்குக் காரணஞ்சொல்லுகின்றது.

இ-ள். தோன்ற-தோன்றாததுட்பங்கொல்லாம், தோன்றிகாட்டி, துறைபல-பலதுறைப்பட்டு விரித்தநூலை, முடிப்பினுந் செய்துமுடித்தாலும், தான்-தானே, தற்புகழ்தல்-தன்னைப்புகழ்ந்துகொள்ளுதல், தகுதியன்று-தகுதியன்றும்-எ-று, (சு)

௫௩. மன்னுடை மன்றத் தோலைத் தூக்கினுந்
தன்னுடை யாற்ற லுணரா ரிடையினு
மன்னிய வவையிடை வெல்லுறு பொழுதினுந்
தன்னே மறுதலை பழித்த காலையுந்
தன்னேப் புகழ்தலுந் தகும்புல வோற்கே

இது தற்புகழ்ச்சியும் ஒரோவிடத்துக் குற்றமாகாதென்று சொல்லு கின்றது.

இ-ள். மன்னுடைமன்றத்து-அரசனதுசபைக்கெழுதும், ஒலேத்தூ க்கினும்-சீட்டுக்கவியிலும், தன்னுடையாற்ற லுணராரிடையினும்-தன துவலிமையை யறியாதாரிடத்திலும், மன்னியவவையிடை வெல்லுறு பொழுதினும்-பெரியசபையில் வாதஞ்செய்து வெல்லும்பொழுதும், த ன்னைமறுதலை பழித்தகாலையும்-தன்னையெதிரி பழித்தகாலத்திலும், த ன்னைப்புகழ்தலும்-தன்னைத்தான் புகழ்ந்துகொள்ளலும், புலவோற்கு- புலவனுக்கு, தகும்-தகும்—எ-று. (எ)

௫௪. ஆயிர முகத்தா னகன்ற தாயினும்
பாயிர மில்லது பனுவ லன்றே

இது இருவகைப்பாயிரமும் நாலுக்கு இன்றியமையாச்சிறப்பினவெ ன்பது சொல்லுகின்றது.

இ-ள். ஆயிரமுகத்தான்-ஆயிரமுறுப்புகளால், அகன்றதாயினும்- விரிந்ததாயினும், பாயிரமில்லது-பாயிரமில்லாதது, பனுவலன்று-நூல ன்றாகும்—எ-று. (அ)

௫௫. மாடக்குச் சித்திரமு மாநகர்க்குக் கோபுரமு
மாடமைத்தோ ணல்லார் கணியும்பொ - னாடமு
னைதுரையா லின்ற வணிந்துரையை பெய்தூற்கும்
பெய்துரையா வைத்தார் பெரிது

இது முன்னே நூலவ்றென்றதற்குக் காரணஞ்சொல்லுகின்றது.

இ-ள். மாடக்கு-மாளிகைக்கு. சித்திரமு-ஒளியமும், மாநகர்க்கு- பெரியப்பட்டணத்திற்கு, கோபுரமு-சிகிரியும், ஆட நாட்டியஞ்செய்கி ன்ற, அமை-மூங்கில்போன்ற, தோள்-தொள்கோயுடைய, நல்லார்க்கு ம ன்கையருக்கு. அணியும்-ஆபரணமும், போல் பேரல், நாடி-நனைத்து ஐது-அழகியபொருளை, உரையாலின்ற-சொல்லுகின்ற, அணிந்துரையை இருவகைப்பாயிரங்களையும், உரையா-உரைத்து, எ-ன்றுற்கும் எவ்வகை ப்பட்ட பெரியநூலுக்கும், முன்-முன்னே, பெய்து-சேர்த்து, வைத்தார்- ஆசிரியர்வைத்தார், பெரிது-மிகவும்—எ-று. (க)

சிறப்புப்பாயிரத்திலக்கணம்-முற்றிற்று.

உ

எழுத்தத்காரம்.

முதலாவது

எழுத்தியல்.

திசு. பூமலி யசோகின் புனைநிழ லமர்ந்த

நான்முதற் றொழுதுநன் கியம்புவ னெழுத்தே.

இது கடவுள்வணக்கமும் அதிகாரமும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பூ-பூக்களானவை மலி-நிறைந்த, அசோகின்-அசோகமா-
த்தினது, புனை அலங்கரிக்கும், நிழல்-நிழலின்கண், அமர்ந்த-எழுந்தரு-
ளியிருந்த, நான்முகன்-நான்குதிருமுகங்கலையுடையகடவுளை, தொழுது
வணங்கி, நன்கு-நன்றாக, இயம்புவன்-சொல்லுவன், எழுத்து-எழுத்தில-
க்கணத்தை -- எ று ஏகாரம்-ஈற்றை.

எல்லாம் வல்லகடவுளை வணங்கலால் இனிது*முடியுமென்பதாகரு-
திரங்கியம்புவனென்று புருந்தமையின் இது துதலிப்புருதலென்னு-
முத்தி (க)

திஎ. எண்பெயர் முறைநிறப் புருவ மாத்திரை

முதவீ நிலைபோல் பென்றா.

புதம்புணர் பெண்பேள் னிருபாற் றதுவே.

இது அவ்வெழுத்திலக்கணம் இவ்வளவிற் றென்பதை யுணர்த்துகி-
ன்றது.

இ-ள் எண்-எழுத்தினெண்ணும்பெயர்-பெயரும்முறை-முறையு-
ம், நிறப்பு-நிறப்பும், உருவம்-வடிவமும், மாததிரை-அளவும், முத(நிலை),
முதநிலையும், நூலை, கடைநிலையும், இடைநிலை இடைநிலையும், போ-
ல-போலையும், பதம்-பதமும், புணர்பு-புணர்ச்சியும், என்-என்று, பன்-
னிருபாற்று-பன்னிருபகுதியினையுடைத்தாகும், அது அவ்வெழுத்தில-
க்கணம்--எ று.

என்றவென்பது எண்ணிடைச்சொல்-இச்சுத்திரம் தொகுத்துச்-
சுட்டலென்னுமுத்தி, மேல்வருவனவெல்லாம்வகுத்துக்காட்டல். (உ)

திஅ. மொழிமுதற் காரண மாமனுத் திரளொன்

யெழுத்தது முதல்சார் பென்னிரு வகைத்தே.

இது எழுத்தின் அகத்திலக் கணமாகிய எண்முதலியுபத்தையும், ஓ-
ரியலாகவும், புறத்திலக்கணமாகிய பதம் புணர்பு என்னு மிரண்ட னுள்
அவ்வெழுத்தாலும் பதத்தை ஓரியலாகவும், அப்பதம் புணரும்புணா-
ப்பை மூன்றியலாகவும், ஒத்துமுறை வைப்பென்னு முத்தியாலவைக்க-
ப்புருந்து முதற்கணவைத்த எழுத்திபல்ல எழுத்தினெண்ணினையறி-
விக்கு படியாகத்தொடங்கி எழுத்து இப்படிப்பட்டதென்பதும் அதன்
வகையும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள் மொழி-சொல்லுக்கு, முதற்காரணமாம்-ஆதிகாரணமாஎவருகின்ற, அனுத்திரள்-அணுத்திரளின்காரியமாகிய, ஒலி-ஒலியாவது, கிழுத்து எழுத்தாகும், அது-அவ்வெழுத்து, முதலென-முதலெழுத்தென்றும், சார்பென சார்பெழுத்தென்றும், இருவகைத்து-இரண்டுவகையினையுடைத்தாகும்—எ-று.

அனுத்திரளென்றது ஒலித்துப்பத்தை, மொழிமுதற் காரணமா மொளியெழுத்தென்றால் நா னீ முதலியவை எழுத் தாகாவென்றும், அணுத்திரளொலி பெழுத்தென்றால் முற்கு இருமல் முதலியவைஎழுத் தாமென்றுங் கொள்ள வேண்டியதலால், மொழிமுதற் காரணமாமனுத்திரளொலி பெழுத்தென்றார். (க)

கூ. உயிரு முடம்புமா முப்பது முதலே.

இது முதலெழுத்தின் விரியை உணர்த்துகின்றது.

இ-ள் உயிரும்-ஆவியும், உடம்பும்-மெய்யும், ஆம்-ஆதும், முப்பதும்-முப்பதெழுத்தும், முதல்-முதலெழுத்தாகும்—எ-று. (ச)

சூ. உயிர்மெய்யாய்த் முயிரள பொற்றள

பஃகிய இ உ ஐ ஓள மஃகான்

றனிநிலை பத்துஞ் சார்பெழுத் தாகும்.

இது சார்பெழுத்தின் விரியை உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். உயிர்மெய்-உயிர்மெய்யும், ஆய்தம்-ஆய்தமும், உயிரளபு-உயிரளபெடையும், ஒற்றளபு-ஒற்றளபெடையும், அஃகியஇ-குற்றியலிகாரமும் (அஃகிய) உ-குற்றியலுகாரமும், (அஃகிய) ஐ-ஐகாரக்குறுக்கமுறுக்கமும், (அஃகிய) ஓள-ஓளகாரக்குறுக்கமும் (அஃகிய) மஃகான் மகரக்குறுக்கமும், (அஃகிய) தனிநிலை-ஆய்தக்குறுக்கமும், பத்தும்-ஆகியபத்தும், சார்பெழுத்தாகும்-சார்பெழுத்தாகும்—எ-று.

அஃகுதல் சுருங்குதல்

(ரு)

கூ. உயிர்மெய் யிரட்டு நூற்றெட்டிய ராய்த்

மெட்டியி ரளபெழு மூன்றெந் தளபெடை

யாதே முஃகு மிம்முப் பானே

முகர மாற றைகான் மூன்றே

யெனகா னென்றே மஃகுகான் மூன்றே

யாய்த மிரண்டொடு சார்பெழுத் தறுவிரி

யொன்றெழி முந்தாற் றெழுபா னென்ப.

இதுவுமது.

இ-ள். உயிர்மெய் உயிர்மெய், இரட்டிதூற்றெட்டி - இருதூற்றுப் பதினாறு உயராய்தம்-குறுகாதவாய்தம், எட்டி - எட்டி, உயிரளபு-உயிரளபெடை, எழுமுன்று - இருபத்தொன்று, ஒற்றளபெடை ஒற்றளபெடை ஆறேழ் - நம்பத்திரண்டு, அஃகுநி - குற்றியலிகார

ம், முப்பானேழ்-முப்பத்தேழு, (அஃகும்) உகாம் குற்றியலுகாம், ஆறாறு முப்பத்தாறு, (அஃகும்) ஐகான்-ஐகார்க்குறுக்கம், மூன்று-மூன்று, (அஃகும்) ஒளகான்-ஒளகார்க்குறுக்கும், ஒன்று-ஒன்று, (அஃகும்) ஆய்தம் ஆய்தக்குறுக்கும், இரண்டொடு-இரண்டினே, சார்பெழுத்து சார்பெழுத்தினது உறுவிரி-மிகுத்தவிரி, ஒன்றொழிமுந்தாற்றெழுபான்-முந்தாற்றருபத்தொன்பதாம் என்ப என்று சொல்வார்களவர்.

இவை இத்தனையாதல் அவ்வவற்றின் பிறப்பிலக்கணத்திற்கான்க. (1)
௬௨. இடிகுறிகாரணப்பெயர்பொதுச்சிறப்பின.

இதாறுத்தமுறையால் எழுத்தின்பெயரை அறிவிக்கும்படியாகத்தொடங்கிப் பெயர்க்கெல்லாம் பொதுவிலக்கணமுணர்த்துகின்றது.

இள. இடிகுறிகாரணப்பெயர் - இடிகுறிபெயரும் காரணப்பெயருமாகியவிரண்டும், பொதுச்சிறப்பின் பலபொருளுக்குப் பொதுப்பெயராகியுமொருபொருளுக்குச் சிறப்புப்பெயராகியும் வருவனவாம் எ-று. (1)

(உ-ம்) மரம்-இடிகுறிப்பொதுப்பெயர், பனை-இடிகுறிச்சிறப்புப்பெயர், அணி-காரணப்பொதுப்பெயர், முடி-காரணச்சிறப்புப்பெயர்.

இனி இரட்டிர கொழிதலென்னு முத்தியால் இச்சுத்திரத்திற்கு, இடிகுறிகாரணப்பெயர் இடிகுறியென்றுங் காரணமென்றுஞ் சொல்லப்படு மிலக்கணங்களை யுடையபெயர்கள், பொது-இடிகுறி காரணமென்னு மிரண்டிற்கும் பொதுவாகியும், சிறப்பின் இடிகுறிக்கே சிறப்பாகியும் காரணத்திற்கே சிறப்பாகியும் வருவனவாம், என்றும் பொருளுணர்த்துக் கொள்க.

(உ-ம்) பரம்-இடிகுறிப்பெயர், பரவன்-காரணப்பெயர், முக்கணன் அந்தணன்-காரணவிடிகுறிப்பெயர், முக்கணனென்பது காரணங் கருதிய வழி மூன்றுகண்ணையுடைய விநாயகமூர்த்தி முதலாகியபலர்க்குஞ்செல்லுதலாலும், காரணங்கருதாதவழி இடிகுறியாவேயாய்ப் பரமசிவனுக்குச்செல்லுதலாலும் காரணவிடிகுறியாயிற்று,

அந்தணனென்பதும், அப்படியே அழகியதன்மையையுடைய பலர்க்கும் பார்ப்பாருக்குஞ்செல்லுதலான்க. (2)

௬௩. அம்முதலீரா றாங்கம்முகன்
மெய்ம்முவாடென விளம்பினர்புலவர்.

இது ஒருசாரொழுத்தினது பெயராமாறு உணர்த்துகின்றது

இள. அம்முதல்-அகரமுதலாகிய, ஈராறுபன்னிரண்டொடும் ஆவி(யென)ஆவியென்றுங், கம்முதல்-ககரமுதலாகிய, மூவாறு பதினெட்டினையும், மெய்பென-மெய்யென்றும், விளம்பினர் - சொன்னார், புலவர்-அறிவுடையோர் - எ-று.

ஆகாரமும் ஓகாரமும் ஈற்றிலே புறத்துவந்தன, ஏவன், கொற்றவனே, ஏகாரம் முதலிலகத்தும் ஈற்றிற் புறத்துவந்தது. (௨௨)

௧௮. வல்லினங் கசடதபற வெனவாறே.

இதுவுமது.

இ-ள். க ச ட த ப ற வென க ச ட த ப ற வென்று ஆறு-ஆறும் வல்லினம் வல்லினமாம்—எ-று.

இதுவன்மெனவும் பெயர்பெறும்.

(௨௩)

௧௯. மெல்லினங் கருணாமன வெனவாறே.

இதுவுமது.

இ-ள். க ரு ண ம ன வென-க ரு ண ம ன வென்று ஆறு-ஆறும், மெல்லினம் மெல்லினமாம்—எ-று.

மெல்கணமெனவும் பெயர்பெறும்.

(௨௪)

௨௦. இடையினம் யரலவழள வெனவாறே.

இதுவுமது.

இ-ள். ய ர ல வ ழ ள வென-ய ர ல வ ழ ள வென்று ஆறு-ஆறும், இடையினம்-இடையினமாம்—எ-று.

இடைக்கணமெனவும் பெயர்பெறும்.

(௨௫)

௨௧. ஐ ஓ ள ஐ உச் செறியமுதலெழுத்

தவ்விரண்டோரினமாய்வரன்முறைபே.

இதுவுமது.

இ-ள். ஐ ஓ ள இனமில்லாத ஐகாரஓளகாரங்கள், இட-ஈகார ஊகாரங்களுக்கு இனமாயினகரஉகரங்களை, செறிய-தமக்கு இனமாகப்பொருத்த, முதலெழுத்து - முதலெழுத்துகளானவை இவ்விரண்டு இரண்டிரண்டு, ஒரினமாம்-ஒரினமாகி, வால்-வருதல், முறை-முறையாதலால் அவை இனவெழுத்தெனப் பெயர்பெறும்—எ-று. என்காரம் ஈற்றை ()

௨௨. தானமுயற்சி யளவுபொருள்வடி

வானவொன்றாதியோர் புடையொப்பினமே.

இது இனமென்றதற்குக்காரணம் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். தானம் பிறப்பிடமும், முயற்சி-தொழிலும், அளவு- மாத்திரையும், பொருள்-பொருளும், வடிவு-உருவமும், ஆன-ஆகியவற்றுள் ஒன்றாகி-ஒன்றுமுதலாக, ஒர்புடையொப்பு-ஒருபுடையொத்தலால், இனம்-இனமாம்—எ-று.

ஆய்தம் தவ்விலையாகலாலும், மற்றைச்சார்பெழுத்துகளுக்கு அவ்வவற்றின் முதலெழுத்துகளின்பெயர்களே பெயர்களாயடங்கலாலும் சார்பெழுத்துகளுக்குப் பெயர்சொல்லாதவிட்டால். (௨௩)

௨௩. சிறப்பினமினத்தினுஞ் செறிக்கீண்டம்முத

னடத்தருமெழுற்றாகுமமே.

இதறிந்துத்தமுறையால் எழுத்துகளின்முறையாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். சிறப்பினுர்-சிறப்பினாலும், இனத்தினும் - இனத்தினாலும், செறிந்து-பொருந்தி, ஈண்டு-இவ்வுலகத்தில்; அம்முதல்-அகரமுதலாக, நடத்தறானே - வழங்குதலே, முறையாகும் - எழுத்துகள் துமுறையாம் -எ-று.

குரலினதுவிகாரமே நெடிலாதலாற் குறில்முன்னிற்றல் பற்றிச்சிறப்பினுமென்றார், அம்முறையே நெடுக்கணக்கிலேகாண்க. (10அ)

எசு. நிறையுயிர்முயற்சியி னுள்வளிதூர்ப்ப
வெழுமணுத்திராரும் கண்டமுச்சி
மூக்கிற்றிகழநாப் பல்லனத்தொழிலின்
வெவ்வேறெழுத்தொலி யாய்வால்பிறப்பே.

இது நிறுத்தமுறையால்எழுத்துகளின்பிறப்பாமாறு அறிவிக்கத்தொடங்கி அப்பிறப்பின்பொதுவிதி உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். நிறை ஒலியெழுத்திற்குவேண்டிக் காணங்களிற்குறைவின் நிறிநிறைந்த, உயிர்-உயிரினது, முயற்சியின்-முயற்சியால், உள்-உள்ளேயின்ற, வளி-காற்றானது, தூர்ப்ப-எழுப்ப, எழும்-எழுகின்ற, அணுத்திரள்-செவிப்புலனாமணுக்கூட்டம், உரம்-மார்பும், கண்டம்-கழுததும், உச்சி-தலையும்-மூக்கு, நாகியும்ஆறிய-நான்கிடத்தையும், உற்று-பொருந்தி, இதழ்-உதும், நா நாகும், பல்-பல்லும், அணம்-மேல்வாயும்ஆகிய நான்கனுடைய தொழிலின்-முயற்சிகளால், வெவ்வேறு-வேறுவேறு, எழுத்து-எழுத்தாகிய, ஒல்பாய்-ஒசைகளாய், வரல-தோன்றுதல், பிறப்பு-அவற்றின்பிறப்பாம்--எ-று. (10க)

எரு. அவ்வழி, ஆவியிடைமை யிடமிடறாகு

மேவுமென்மைமூக் குரம்பெறும்வன்மை.

இது முதலெழுத்துகளுக்கு இடஞ்சொல்லுகின்றது.

இ-ள். அவ்வழி-முன்சொன்னவழியாற் பிறக்குமிடத்து, ஆவியி ரெழுத்துகளுக்கும், இடைமை-இனையினத்திற்கும், இடம்-இடம்-மிடறாகும் கழுத்தாகும், மென்மை-மெல்லின்ம், மூக்கு-நாகியை, மேவும்-இடமாகப்பொருந்தும், வன்மை-வல்லினம், உரம்-மாற்பை, பெறும் இடமாகப்பெறும்-எ-று. (10உ)

எசு. அவற்றுள்-முயற்சியுள் அ ஆ வங்காப்புடைய,

இது முதலெழுத்தினுட் சிலவெழுத்திற்குமுயற்சி வகையாற்பிறப்பு உணர்த்துகின்றது,

இ-ள். அவற்றுள் - மேலிடம்வகுத்த முதலெழுத்துகளுள், அ ஆ அ ஆ இரண்டும், அங்காப்புடைய-அண்ணத்தின்றொழிலாகியஅங்காத்தலையுடையவனவாய்ப் பிறக்கும்-எ-று. (10க)

ஆள். இந் எஃ ஐ அங் காப்போ
டண் பன் முதன விளிம்புற வருமே.

இதுவுமது.

இங் இ-ஈ-எ-ஐ, இ-ஈ-எ-ஐ-ஐந்தும், அங்காப்பேரம்-அங்
காப்புடனே, அன்பல், அன்பல்லை நாழுதல் நாக்கடியினது, விளிம்பு
ஓரமானது, உற-பொருந்த, வரும்-பிறக்கும்-எ-று. (உஉ)
எ-அ. உ-ஊ-ஓ-ஔ-விதழுகுவீவே.

இதுவும்த.

இ-ள், உ ஊ ஒ லு ளுள் - உ ஊ ஒ டு ளு ள் ஐர்தும் பிறத்தற்கேது,
வாகியமுயற்சி, இக் முகுவிவு-உதிகளின் குவிசலாம் - எ-று. (உ.ந.)
எகா. கருவுஞ்சொழும் டணவுமுதலினை-

துனிநா வண்ண முறமுறைவருமே.

இதவுமது,

இ-ள். கங் கவவும், கவ்வும், (நா) முதல்-நாக்கினடி, (அண்ணமுதல்) மேல்வாயடியையும், சஞ் சவ்வும்ஒவ்வும், (நா) விடை நாக்கினடி, அண்ணவிடை) மேல்வாய்க்கிவையும், டண, டவ்வும் ணவ்வும், நாதுணி நாக்கின்கடை, அண்ண (துணி) - மேல்வாய்க்கடையையும், உற-பொருந்த, முறை-இம்முறையே, வரும்பிறக்கும் -- எ-று. (உச)

இதுவும்து.

இ.ள். அண்பல்-அண்பல்ஸ்து அடி-அடியை, நாடாடி-நாக்குது, னி, உற-பொருந்த, தந-தவ்வம் நவ்வம், வரும்-பிறக்கும்—எ.று (2.6), ஆக. மிகீழிதழறப் பம்மப்பிறக்கும்.

இதுவும்தான்.

இன் மீ (சிதழ்) - மேலுதகம், கீழ்தழ் கீழுதகம், உற-பொருந்த, பம்ம-பவ்வம் மவ்வம், பிறக்கும் பிறக்கும்-எ-று. (உசு).
அஉ. அடிநாவடி யன முறயத்தோன்றும்.

திருவுமநு.

இங், நரவடி-நாக்கினைடிபானது, அணவடி-மேல்வாயடியை, உற-
பொருந்து, ய-யகரமானது, தோன் னும்-பிறக்கும்-எ-று. (உஎ)
அக. அண்ண துனிநா வருடாழ்வரும்.

இதுவும்தான்.

இ.ந. அண்ண (துனி) மேல்வாய்க்கடையை, நாதுனி-நாக்குதுனி யானது, வருட-தடவ, சமுதாவும் துவவும் வரும்-பிறக்கும்-எ-று. அ.ச. அண்பன்முதலு மண்ணமுமுறையி னாவினும்புவிங்கி யொற்றவுமவருடவும் லகாரளகாரமா யிரண்டும்பிறக்கும்.

இதுவும்து.

இ-ள். அணபல்முதல்-அணபல்லையை, நாலி பம்பு-நாலேராமா னது, வீங்கி-தடித்து, ஒற்ற நெருங்க-லகார (மாய்) லகாரமாகிருந்

அண்ணம்-மேல்வாயை, (காவினும்பு) நானோரமாவது, வருட-தடவள்
காரமாய்-ளகாரமாகியும், இரண்டும்-இரண்டெழுத்துகளும். முறை இ
ம்முறையே, பிறக்கும்-பிறக்கும்—எ-று. (உக)

அரு. மேற்பல்லுமுத மேலிதம்வவ்வே.

இ-ள். மேற்பல்-மேற்பல்லானது, இகம் - கீழுதட்டை, உற பொ.
ருந்த, வ-வகரமானது, மேலிதம்-பிறக்கும்—எ-று. (கய)

அசு. அண்ண துனிநா நனியுபிற் நவவரும்.

இதுவுமது.

இ-ள். அண்ணம்-மேல்வாயை, நானுனி-நாக்குநவவி, நனியிதிந்-
மிகப்பொருந்தின், நன-நவவும் னல்வும், வரும்-பிறக்கும்—எ-று (கக)

அள. ஆய்தத் கிடத்தலையங்கா முயற்சி

சார்பெழுத் தெனவுந் தம்முத லனைய.

இது சார்பெழுத்திற்கு இடமுயற்சிவகையாற் பிறப்பு உணர்த்து
கின்றது.

இ-ள். ஆய்தக்கு - ஆய்தம்பிறத்தற்கு, இடம் - இடமானது, தலை-
தலையாம், முயற்சி-தொழிலானது, அங்கா - வாயைத்திறத்தலாம் சார்
பெழுத்தெனவும்-ஆய்தம் நீங்கலாகிய மற்றைச்சார்பெழுத்துகளும், த
ம்முதலனைய தம்முதலெழுத்துகளோடொப்பன வாய்ப்பிறக்கும் எ-று.

அஅ. எடுத்தல் படுத்த னனித லுறப்பிற்,
நரிபுந் தத்தமிந் சிறிதுன வாசும்.

இது முன்சொன்ன பிரப்பிற்கு ஓர் புறனடை உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். (பலவெழுத்திற்குப்பிறப்புஒன்றாகச் சொல்லப்பட்டாலும்)
எடுத்தல்-எடுத்தலும், பத்தல்-பத்தகலும், நனிதல்-நனிதலும்-ஆகிய
உழப்பின்-எழுத்திற்குரிய ஒலிமுயற்சியால், திரிபும் ஒன்றற்கொன்றுபி
றப்புவேறுபாடுகளும், தத்தல்-அவ்வவற்றின்கண், சிறிது சிறிது-சிறிது
உளவாகும்-உள்ளனவாம்—எ-று. (கக)

அசு. புள்ளிவிட் டவ்வொயி முன்னுரு வாகியு

மேனை யுயிரோடுருவு திரிந்து

முயிரள வாயதன் வடிவொழித் திருவயிற்

பெயரொடு மொன்றுமுன் னாய்வுரு துயிர்பெய்.

இது முன்பிறப்புச்சொல்லைய சார்பெழுத்திற்குச் சார்ந்துவருமாறு,
மோர்பிறப்பாதலாற் பிறப்பிலக்கணத்து னடக்கி அறிவிக்கத் தொடங்கி
அவற்றுள் உயிர்பெய்வுருமாறு உணர்த்து கின்றது.

இ-ள். புள்ளிவிட்டி - மெய்புள்ளியைவிட்டி, அவ்வொயி - அகரத்
தோடுங்கூடியவழி, முன்னுருவாகியும்-அவ்விட்டவுருவேயுருவாகியும்,
எனையுயிரோடு அதுநீங்கலாகிய வுயிர்களோடுகூடியவழி, உருவுதிரிந்து
ம்-உருவேறுபட்டும், உயிரளவாய் தன்மாத்தகாதோன்றாதுஉயிர்மா
த்தினாயேமாத்தினாயாய், அதன்வடிவொழித்து-தன்வடிவின் விகித

ரவடிவேவடிவாய் உயிர்வடிவையொழிந்து இருவயிற் பெயரோடும் உயிரும்மெய்யும்ஆகிய இரண்டிடத்தும்பிறந்த உயிர்மெய்யென்னும் பெயருடனே, ஒற்றுமுன்னாய்-ஒற்றொலிமுன்னும் உயிரொலி பின்னுமாகி உயிர்மெய்-உயிர்மெய்யெழுத்து வரும்-வரும்—எ-று

க்அ-க, க்ஆ-கா, க்ஈ - கீ, க்உ - கு, க்ஊ - கூ, க்எ-கெ, க்ஏ-கே, க்ஐ-கை, க்ஒ-கோ, க்ஔ-கோ, க்ஓ-கொ, இப்படியேயமற்றைமெய்களின்மேலும்பன்னிரண்டியிர்களுந் கூடலால் இருநூற்றுப் பதினொருதல்காண்க. (1)

சுய. குறியதன் முன்னாய்தபபுள்ளி

யுயிரொடு புணர்ந்தவல் லாதன் மிசைத்தே

இது முற்றும்தம் வருமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஆய்தபபுள்ளி-புள்ளிவடிவிலாதாகிய வாய்கம், குறியதன் முன்னர்-குற்றொழுத்தின்முன்னதாய், உயிரொடுபுணர்ந்த உயிரோடுகூடிய, வல்லாதன்மிசைத்தது வல்லொழுத்தாதது ளொன்றன் மேல்தாயவரும்—எ-று.

(உ-ம்) எஃகு-கஃசு இருபஃது எனவரும், பிறவுமன்ன, இச்சூத்திரமேற்கோளாதலால் தானெடுத்தொழிதல் என்னுமுகத்தி, வல்லிவகையாலயல் பாகவருமாய்தமாதனேய் அஃகடிய எனப்புணர்ச்சி விகாரத்தால் வருமாய்தமும் அஃகாண் எவச்செய்யுள்விகாரத்தால்வருமாய்தமும், கூடியொட்டாதல்காண்க. (உரு)

சுசு. இசைகெடின் முறிமொத ல்டைகடை நீலைகெடி

லனபெழு மவற்றவற் றினக்குறில் குறியே.

இது உயிரளபெடை வருமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இசைகெடின்-பாட்டிலோசைகுறையின், மொழி-அவ்வோசைகுறைந்த சொல்லுக்கு முதல்-முதலிலாகிலும், இடைநடுவிலாகிலும், கடை - இறுதியாகிலும், நீளைநின்ற, கெடல் - கெட்டொழிந்தேழு, ளொன்று அளபெழும் அவ்வோசையைநிகைக்கத் தன்மாத்நிரையின் மிகுந்தொலிக்கும், அவற்ற-அவற்றின்பின், அவற்றினக்குறில்-அதற்கு இவமாகிய குற்றொழுத்துகள், குறி-அளபெடுத்தமையை அறிதற்கு வரிவடிவில் அறிகுறியாய்வரும்—எ-று

(உ-ம்) “ஒலுதல் வேண்டுமொளி மாழகுஞ்செய்வினை யாஅதுமென்னும் வர், ‘உறு அர்க்குறுகோ யுகாப்பாய்கடலை, செரு அ அயவைபூய நெஞ்சு’ , அளிச்சப்பூகரால்களையான் பெல்காணுகப்படுத்த, நல்லபடா அபதை” எனவரும், ஒதலில், ஒழுதலிலும், ‘உருளில் ஆ, இடையிலும், ‘படாவில், ‘ஆ இறுதியிலும், அளபெடுத்தல், மட்டவசெய்தெழித்துகளும்திப்படியே அளபெடுக்குய், ‘செருய்களளபெடுத்தது (ஒளகா

அண்ணம்-மேல்வாயை (காவிரிம்பு) நாவேரமானது வருட-தடவள-
காரமாய்-ளகாரமாகியும், இரண்டும்-இரண்டெழுத்துகளும். முறை இ-
ம்முறையே பிறக்கும்-பிறக்கும்—எ-று. (உக)

அரு. மேற்பல்லவழி மேலிடம்வவ்வே.

இ.ள. மேற்பல்-மேற்பல்லானது, இகழ் - கீழுதட்டை, உற பொ-
ருந்த, வ-வகரமானது மேலிடம்-பிறக்கும்—எ-று. (கஉ)

அசு. அண்ண துணிநா நனிபுழிற் தனவரும்.

இதுவுமது.

இ-ள. அண்ணம்-மேல்வாயை, நானுணிநாக்குறதுணி, நனிபுழின்-
மிகப்பொருந்தின், தன-தவவும் என்வும், வரும்-பிறக்கும்—எ-று (கக)

அஎ. ஆய்தக் கிடக்கலையக்கா முயத்தி

சார்பெழுத் தெனவுந் தம்முத லனைய.

இது சார்பெழுத்திற்கு இடமுயற்சிவகையாற் பிறப்பு உணர்த்து
கின்றது.

இ.ள. ஆய்தக்கு - ஆய்தம்பிறத்தற்கு, இடம் - இடமானது, தலை-
தலையாம், முயத்தி-கொழிலானது, அக்கா - வாயைத்திறத்தலாம், சார்-
பெழுத்தெனவும்-ஆய்தம் நீங்கலாகிய மற்றைச்சார்பெழுத்துகளும், த-
ம்முதலனைய தம்முதலெழுத்துகளோடொப்பன வாய்ப்பிறக்கும் எ-று.

அஅ. எடுத்தல் படுத்த னைத் துரப்பிற்,
தரிபுந் தத்தாந் சிறிதுன வாகும்.

இது முன்சொன்ன பிரப்பிற்கு ஓர் புறனடை உணர்த்துகின்றது.

இ.ள. (பலவெழுத்திற்குப்பிறப்புஒன்றாகச் சொல்லப்பட்டாலும்)
எடுத்தல்-எடுத்தலும், படுத்தல்-படுத்தலும், நளிதல்-நளிதலும்-ஆகிய
உழப்பின்-எழுத்திற்குரிய ஒவ்முயற்சியால், திரிபும் ஒன்றற்கொன்றாபி-
றப்புவேறுபாடுகளும், தத்தல்-அவ்வவற்றின்கண், சிறிது சிறிது-சிறிது
உளவாகும்-உள்ளனவாம்—எ-று. (கக)

அசு. புள்ளிவிட் டவ்வொடு முன்னுரு வாகியு

மேனே யுயிரோடு நுருவு திரிகது

முயிரள வாயதன் வடிவொழித் திருவயிற்

பெயரொடு மொன்றுமுன் ஓய்வரு துயிர்பெய்.

இது முன்பிறப்புச்சொல்லைய சார்பெழுத்திற்குச் சார்ந்துவருமாறு
மோர்பிறப்பாதலாற் பிறப்பிலக்கணத்து எடக்கி அறிவிக்கத் தொடங்கி
அவற்றுள் உயிர்பெய்வருமாறு உணர்த்து கின்றது.

இ-ள. புள்ளிவிட்டு - மெய்புள்ளியைவிட்டு, அவ்வொடு - அகரத்
தோங்குகூடியவழி, முன்னுருவாகியும்-அவ்விட்டவருலேயுருவாகியும்,
எனையுயிரோடு-அதனீங்கலாகிய வுயிர்களோடுகூடியவழி, உருவுதிரிந்து
ம்-உருவுவேறுபட்டும், உயிரளவாய் தன்மாத்தனாதோன்றாதுஉயிர்மா-
த்தினாயேமாத்தனாயாய். அதன்வடிவொழித்து-அதன்வரிவடிவின்-விசு

ரவடிவேவடிவாய் உயிர்வடிவையொழித்து இருவயிற் பெயரோடும் உயிரும்மெய்யும்ஆகிய இரண்டிடத்தும்பிறந்த உயிர்மெய்யென்னும் பெயருடனே, ஒற்றுமுன்னாய்-ஒற்றொலிமுன்னும் உயிரொலி பின்னுமாகி உயிர்மெய் உயிர்மெய்யெழுத்து வரும்-வரும்—எ-று

க்அ-க, க்ஆ கா, க்ஈ - கீ, க்உ - கு, க்ஊ - கூ, க்ங-கெ, க்ஏ-கே, க்ஐ-கை, க்ஒ-கோ, க்ஓ-கோ, க்ஔ-கௌ, இப்படியேயமற்றைமெய்களின்மேலும் பன்னிரண்டுயிர்களும் கூடலால் இருதூற்றுப் பதினாறுதல்காண்க. (1)

சூ. ௨. குறியதன் முன்னாய்தப்பள்ளி

யுயிரொடு புணர்ந்தவல் லாதன் மிசைத்தே

இது முற்றும்தம் வருமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஆய்தப்பள்ளி-பள்ளிவடிவிலாதாகிய வாய்க்கம், குறியதன் முன்னர்-குற்றெழுத்தின்முன்னதாய், உயிரொடுபுணர்ந்த உயிரொடுகூடிய, வல்லாதன்மிசைத்தது வல்லெழுத்தாதனு ளொன்றன் மேல்தாயவரும்—எ-று.

(உ-ம்) எஃகு-கஃச இருபஃது எனவரும், பிறவுமன்ன, இச்சூத்திரமேற்கோளாதலால் தானெடுத்துமொழிதல் என்னுமுகத்தி, வல்லின்வகையாலயல் பாகவருமாய்தமாதனோடு அஃகூடிய எனப்புணர்ச்சி விகாரத்தால் வருமாய்தமும் அஃகாண் எவச்செய்யுள் விகாரத்தால்வருமாய்தமும், கூடியொட்டாதல்காண்க. (கூடு)

சூ. ௩. இசைகெழுன் முழிமொத ல்டைகடை நீலைகெழு

லனபெழு மவற்றவற் றினக்குறில் குறியே.

இது உயிரளபெடை வருமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இசைகெழுன்-பாட்டிலோசைகுறையின், மொழி-அவ்வோசைகுறைந்த சொல்லுக்கு முதல்-முதலிலாகியும், இடை-நடுவிலாகியும், கடை - இறுதியாகியும், நீனை-நின்ற, கெடல் - கெட்டெழுத்தேழு ளொன்று அளபெழும் அவ்வோசையைகெடக்கத் தன்மாத்நிரையின் மிகுந்தொலிக்கும், அவற்ற-அவற்றின்பின், அவற்றின்வக்குறில்-அகற் குறிவமாகிய குற்றெழுத்துகள், குறி-அளபெடுத்தமைபை அறிதற்கு வரிவடிவில் அறிகுறியாய்வுரும்—எ-று

(உ-ம்) “ஒலுதல் வேண்டுமொளி மாழ்குஞ்செய்வனை யா அதுமென்னும் வர், ‘உற அக்குறவகோ யுரைப்பாய்கடலை, செற அ அயவாழிய கெஞ்சு’, அனிக்சப்புகளால்களையாள் பெல்தானுகடபட்டி, நல்லபடா அபறை’ எனவரும், ஒதலில், ஒழுதலிலும், ‘உறரில் ஆ, இடையிலும், ‘படாவில், ‘ஆ இறுதியிலும், அளபெடுத்தன், மடவகெட்டெழித்துகளுமீழ்ப்படியே அளபெடுக்குய், ‘செறும்சரளபெடுத்தது (ஒளவா

ஞ்சொல்லுக்குநிலிலும், கடையிலும், வராமையால் அவ்விடங்களில் அதுநீங்கலாகின்று அளபெடுக்கின்ற அளபெடைபத்தொன்பதோடும் கெடப்பது உங்கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற்றாகே யெடுப்பது உமெல்லாமழை, எனவின்னிசைநிறைக்கவருமாபெடையும் “உரனசையுள்ளள் துணையாகச்சென்றார், வரனசையின்னிமுளேன், எனச்சொல்லிசைநிறைக்கவருமா பெடையுங்கூடி உயிரளபெடை யிருபத்தொன்றாயவருதல்காண்க. (௬௬)

௬௭. நகுண நமன வயலள் வாய்த
மளபாங் குறிலிணை குறிநீழ் ட்டைகடை
மிகலே யவற்றின் குறியாம் வேறே

இது ஒற்றளபெடைவருமாறுணர்த்துகின்றது

இ.ள். (இசைகெடின) பாட்டிலோசைகுறையின், குறிலிணைக்கீழ் குறிலிணையின் கீழாவது குறிநீழ்-குறிநீழாவது, இடை-சொல்லுக்கு நயவிலாகிலும், கடைசொல்லுக்குக் கடையிலாகிலும் நகுணநமனவயலள்-நம்முதலியளிப்பதனொன்றனும், ஆய்தம்-ஆய்தமேனும், அளபு மிகலாம்-அவ்வோசையை நிறைக்கத் தன் மாத்திரையின்மிசுத்தொலிக்கும், அவற்றின்வேறுகுறியாம்-அப்படியளபெடுத்தமையயறிதற்கு அவற்றின்கீழ் அவ்வொழுத்துகளே வரிவடிவில் அறிகுறியாய்வரும்-எ-று.

முன்குத்திரத்தில் இசைகெடின என்றது இதற்குங் கூட்டப் பட்டது.

(உ-ம்) இலங்கு வெண்பிறைகு ட்சனடியார்க்குக் கலங்குநெஞ்சமிலேகாண எ-ம், எங்கிறைவ னுளன்னென்பாய் மன்னையானெங்கெனத்திரிவான் எ-ம் மடங்கலந்த மனனெகளத்துவிடங்கலந்தானேவேணம், எ-ம், அங்கனகிர்தவரு ளிடத்தார்கன்புசெய்து, நங்களங்கறுப்பாநாம், எ-ம், வரும், இலங்கு குறிலிணைக்கீழ் ட்டையிலும், ‘எங்கு’ குறிநீழ் ட்டையிலும், ‘எ-ம்’, குறிலிணைக்கீழ்க் கடையிலும், ‘அங், குறிநீழ் கடையிலும், ‘இகரம்’ அள்பெடுத்தது, ‘எ-ம்’ கிலங்கியகையாரின் னுயிர் வெஃஃகுவார்க்கில்லை யீடு, ஆய்தமளபெடுத்தது மற்றமெய்களுமிப்படியே யளபெடுக்கும் வகரம்போலவீதி யீராகவும் வாராமையால் ஆய்த்ததை இறுதியில் விலக்கி ஒற்றளபெடை நர்பத்திரண்டாதல்காண்க. (௬௭)

௬௮. யகரம் வரக்குற னுத்திரி யிகரமு
மசைச்சொன் மியாவி விகரமுங் குறிய.

இது குற்றியலீகரம் வருமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள் யகரம்வர - யகரத்தை முதல்லேயுடைய சொல்வர, குற - குற்றியலீகரம், திரி - திரிந்த இகரமும் - இகரமும், அசைச்சொன்

ல்-அசைச்சொல்லாகிய மியாவிண்-மியாவென்பதின்மகரத்தின்மேல்புகுகிற, இகரமும்-இகரமும், குறிய-குற்றியலிகரங்களாம்—எறு.

(உ-ம்) நாகியாது-எஃகியாது, வாகியாது-கொக்கியாது-குரங்கியாது-அல்கியாது-எ-ம், கேண்மியா-எ-ம், பிறவுமிப்படியேவரும். நாகு-யாது நாகியாதுஎன்றதல்காண்க. [பொதுப்படக்கூறியகுற்றியலுகாரம் முப்பத்தாறாவும் அசைச்சொன்மியாவினாலும் குற்றியல்காரம்முப்பத்தேழாய் வறுமாவகாண்க.] (௩௮)

கூசு. நெடிலோடாய்த முயிர்வல்மெலியிடை

தொடர்மொழியிதுதி வன்மைநூருகர

மஃகும்பிறநேறற் றொடரவும்பெறுமே.

இது குற்றியலுகாரம் வருமாறுஉணர்த்துகின்றது

இ-ள். நெடிலோடு-தனி-நெடிலோடுதனே, ஆப்தம்-ஆப்தமென்றும், உயிர்-சொல்லுக்குந்விடுக்கடையிலும் லாசாத ஓளகாரம்மீக்கியஉயிர்பதினென்றும், வலி-வல்லெழுத்தாறும், மெலி-மெல்லெழுத்தாறும் இடை-வல்லெழுத்துகளோடுதொடராத வகரம்நீங்கியஇடையெழுத்தைத்தும்ஆறிய முப்பத்தாறாவொன்றால், தொடர்-சந்துக்கு அய்வெழுத்தாகத் தொடரப்பட்டு, மொழியிதுதி சொல்லினிதுதியில் வன்மை-வல்லெழுத்துகளுள் யாதாயினுமொன்றன்மேல், ஊர்-ஏறிவருயின்ற, உகாரம் உகாரமானது, அஃகும்-தன்மாத்தினாயிற்றுகுறும், பிற-பிறவெழுத்துகளு ளொன்றும்பலவும், மேற்றொடரவும்-குறுகுதற்குமொழிநிறைத்தற்கும் காரணமாகமேலேதொடரவும், பெறும்-தனிநெடிலொழிந்தவைவந்துதொடரும்பெரும்—எறு.

(உ-ம்) நாகு-காசு, நீறு-நெடிற்கொடர், எஃகு-ஆய்த்தொடர், வாசு-பலாசு, கரிது-உயிர்த்தொடர், கொக்கு-கச்சு, பற்று-வன்றொடர், குரங்கு-மஞ்சுகன்றுமென்றொடர், தெள்குசோபு விழதுஇடைத்தொடர், ஓனவரும்பிறவுமிப்படியேவரும், [இங்கேற்றயலெழுத்தைக்கொண்க] ஆறுவகையாகச்சொல்லிப் பின்னேபுணரியல்முதலான விடங்களிலே சீமத்தாளுதலால் 'முன்மொழிந்துகோடல், என்னுமுத்திமொழிந்த பொருளோடவ்வயின் மொழியாததனையுமுட்டின்று முடித்தலென்னுமுத்தியால், துந்தை, பென்னும்முறைப்பொரின் முன்னின் நகரமெய்யிலிருக்கிற உகரமுக்குறுகுமென்றுகொள்க.] (௩௯)

கூடு, தற்சுட்டளபொழி யைம்முவழியு

சையுமொளவு முதலற்றுகும்.

இது ஐகார ஓளகார்க்குறுக்கங்கள் வருமாறுஉணர்த்துகின்றது,

இ-ள். ஐ-ஐகாரம், தற்சுட்டளவு-தன்னைக்குறித்துத்தன்பெயர் சொல்லுமளவிற்குறுகாது, ஒழி-ஒழிந்த, மூவழியும்-சொல்லுக்குமுதல்கடைகளிலேயெங்கேயின்றாலும், சையும-தன்மாத்தினாயிற்றுகுறும், ஓள

வும்-ஒளகாரமும், முதல்-சொல்லுக்குமுதலில், அற்றாகும் • தன்மாத்தி
கையிற்குறுகும்—எ-று. (சஉ)

(உ-ம்) ஐப்பசி-வலையன்குலளை-ம் மௌல-எ-ம், வரும் [இ
டைவகைபால் ஐகார்க்குறுக்கமுன்றும் ஒள்கார்க்குறுக்கமொன்றும்குரு
தல்காண்க.] (சஉ)

சூசு. ணனமுன்னும் வஃகான் மிசையும்குறுக்கும்.

இது மகார்க்குறுக்கம் வருமாறு உணர்த்துகின்றது.

(இ-ள்) ணன-ணகரனகரய்களிலொன்று தின்றுதொடரமுள்ளும்
அதன்முன்னின்றாலும், வஃகான்-வகாம்வந்துதொடர, மிசையும்கு-அத
ன்பின்னின்றாலும், ம-மகரம், குறுகும்-தன்மாத்தினானின் குறையும்
—எ-று.

(உ-ம்) “வெருளினுமெல்லாம் வெருளுமஃதன்றி மருளினுமெ
ல்லாமருணம், எ-ம், திரையறிமீகானிம்போன்ம, எ-ம் தருமவளவன்
எ-ம், வரும், [இவற்றுள் ‘மருளும், ‘மருணம், ‘போலும், ‘போன்மளவன்
ருதலால் செய்யுமென்னும் வாய்பாட்டு முற்றுச்சொல்லிலே எ-வ-திரி
ந்த ண-ன வென்றிக இச்சுத்திரக்கருததைப் பின்வருஞ்சிலருத்திரம்
களைக்கொண்டு உய்த்துணரவைத்தலால் இது ‘உய்த்துணரவைப்புள்ள
னுமுத்தி, (சஉ)

சூசு. லளவீற் நியையினு மாய்தமஃகும், [

இது ஆய்தக்குறுக்கம் வருமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். லளவீற்றியையின் லகாரளகார வீற்றுப்புணர்ச்சியில் ஆம்
ஆய்வீற்ற, ஆய்தம், குறில்வழி “லளத்தவ்வீணையுய்தமாகவும்பெறுஉ
மல்வழியானே, எனனுமாய்தம், அஃகும் தன்னனாமாத்தினாயிற்குறு
கும்—எ-று.

(உ-ம்) ஸஃது-முஃதது, எனவரும். [இதுமுடிவிடங்கூறல்,உன்
னுமுத்தி.] (சஉ)

சூசு. தொல்லவடிவின் வெல்லாவெழுத்துமாண்

“டெய்துமெகா வொகாமெய்புள்ளி

இது நீறுத்தமுறையால் உருவமாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். எல்லாவெழுத்தும் எல்லாவெழுத்துகளும், தொல்லவடிவி
ன-பலவேறுவகைப்பட வெழுதிவழங்கு பழையவடிவினையுடையவாம்;
ஆண்டு-ஆவடிவையையுடையவாய் வழங்குபிடத்து, எகாம்-எகாமும்
மெய்-மெய்களும், புள்ளி புள்ளியை, எய்தும்-பெறும் --எ-று.

(உ-ம்) எ ஓ க் க் ச் ஞ் ட் ண் த் த் ப் ப் ய் ப் ல் வ் ழ் ள் ன் என
வரும், (சஉ)

சூசு. முன்றுயிரளபிரண் டாநெடுவொன்றே

குறிலோடையெனக் குறுக்கமொற்றா

பனாபொற்றிடக் குறுக்கமாய்தவ

கால்குறணமஃகா னுய்தமாத்திரை.

இது நிறுத்தமுறையால் மாத்திரையாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். மாத்திரை-ஒலிக்குமளவு, உயிரளபு உயிரளபெடைக்கு, முன்(ராம்)-முன்னாகும், நெடில்-நெட்டெழுத்திற்கு, இரண்டாம்-இரண்டாகும், குறில்-குற்றெழுத்திற்கும். ஐக்(குறுக்காம்)-ஐகாசக்குறுக்கத்திற்கும் ஒளகுறுக்கும்-ஒளகாசக்குறுக்கத்திற்கும், ஒற்றளபு-ஒற்றளபெடைக்கும், ஒன்(ராம்)-தனித்தனியொன்றாகும், ஒற்று - மெய்யெழுத்திற்கும், (குறுக்கம்)-குற்றியலுகரத்திற்கும், உக்குறுக்கம்-குற்றியலுகரத்திற்கும் ஆய்தம்-ஆய்தத்திற்கும், அரை(யாம்)-தனித்தனியரையாகும், குறன்ம-ஓகான்-மகாக்குறுக்கத்திற்கும், (குற)ளாய்தம்-ஆய்தக்குறுக்கத்திற்கும் கா(லாம்)-தனித்தனிகாலாகும்—எ-று.

மேல் 'உயிரளவாய், என்று சொன்னதனால் இங்கே உயிர்மெய்க்கு மாத்திரை சொல்லவில்லை. (சச)

ஈ. இயல்பெழுமார்த ரிமைநொடி மாத்திரை,

இது ஒருமாத்திரையென்னும் காலனை உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். மாந்தர் மனிதருடைய, இயல்பு-இயல்பாக, எழும்-உண்டாகுகின்ற, இமை-கண்ணிமைப்பொழுதும், நொடி - கைநொடிப்பொழுதும், மாத்திரை ஒருமாத்திரையென்னும்வகையற்பொழுதாம்—எ-று.

[இது "பின்னது நிறுத்தல், என்னுமுத்தியால் மாத்திரையினளவைப்பின்னொகச்சொன்னார்.] (சரு)

ஈக. ஆவியுமொற்று மளவிறந்திசைத்தலு

மேலுமிசைவிளி பண்டமாற்றுதியின்.

இது "முன்றுயிரளபு, என்னுஞ்சுத்திரவிதிக்குப் புறனடை உணர்த்துகின்றது

இ-ள். ஆவியும்-முதலுஞ்சார்புமாயிய உயிரொழுத்துகளும், ஒற்று-அவ்விருவகைமெய்யெழுத்துகளும், அளவிறந்து முன்சொன்ன அளவைக்கடந்து ஒலித்தலும்-அதிகமாக ஒலித்தலையும், மேலும்-பொருந்தும், இசை இராகமும், விளி-அழைத்தலும், பண்டமாற்று பண்டமாற்றலும், ஆவியின் முதலானவைகளிடத்து—எ-று.

"ஆக, யென்றதனால் புலம்பல் முதலானவைகளுக்கொள்க. இராகத்தில் அதிகமாக ஒலிக்கும்பேது உயிர்பன்னிரண்டு மாத்திரையீறாகவும் ஒற்றுப்பதினொரு மாத்திரையீறாகவும் ஒலிக்குமென்பாரிசைதூலார், இதுபிறதான் முடிந்தது. தானுடன்புதிதல், என்னுமுத்தி. (சசு)

ஈஉ. பன்னிருயிருங் கசத்த பமவய

வளவிரைந்துயிர் மெய்யுமொழி முதல்.

இது நிறுத்தமுறையால் மொழிக்க முதலாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ ள். பன்னிருயிரும்-பன்னிரண்டியிரெழுத்துகளும், கச்சநபமல்
யஞக-ககரமுதல் நகரமீறாகச்சொல்லப்பட்ட, ஈனாந்து-பத்து, உயிர்-உ
யிரோறிய, மெய்யும்-மெய்யெழுத்துகளும், மொழி-சொல்லுக்கு, முதல்-
முதலாகும்—எ-று.

(உ-ம்) அடை-ஆடை-இடை-ஈடை-உடை-ஊடல்-எடு-ஏடு- ஐயம்-
ஒதி-ஒதி-ஒளியம்-எனவும், களி சவடி-தளிர் நலம்-படை- மலை-வளம்-
யவனர்-ஞம்லி-அங்ஙனம் எனவும்வரும், [உயிர் போஸத்தனித்துமுதலா
கமாட்டாமையால் “உயிர்மெய்என்றால், இது “இன்னதல்ல திதுவென
மொழிதல், என்னுமுத்தி.] (சஎ)

நாட. உஊ ஒஊ வலவொடுவம்முதல்.

இது முதலாமென்றமெய்களுட்சிறப்புவிதிஉணர்த்துகின்றது.

இ-ள். உஊஒஊவலவொடு-உஊஒஊஎன்கின்றநான்குமல்ல தளட்டி
உயிர்களோடும், வ-வகரமெய்யானது முதல் - சொல்லுக்கு முதலாகும்
—எ-று.

(உ-ம்) வளி வாளி விளி வீது வெளி வேளை வைகல் வெளவுஎன்
வரும். (சஅ)

நச. அஆ உஊ ஒஊயம்முதல்.

இதுவுமது.

இ ள். அஆ உஊ ஒஊ (வொடு)-அஆ உஊ ஒஊஎன்கிற ஆறுபி
ரோடும், ய-யகரமெய், முதல்-சொல்லுக்கு முதலாகும்—எ-று.

மூன்குத்திரத்தின் ‘ஓடு, வை வருவிக்கலாயிற்று.

(உ-ம்) யவனர் யானே யுகம் யுகி யோகி யெளவனம்எனவரும். ()

நாடு அ ஆ எ ஒவ்வோடாகும்முதல்;

இதுவுமது.

இ-ள். அ ஆ எஒளவ்வோடு-அ ஆ எ ஒ என்கின்றநான்குயிரோடு
ம், ஞ-ஞகரமெய், முதலாகும்-சொல்லுக்குமுதலாகும்—எ-று.

(உ-ம்) ஞம்லி ஞாலம் ஞெகிழி ஞொள்கிற்றுஎனவரும். (ஞல)

நக. சுட்டியாவெகர வினாவழியல்வை

யொட்டிவங்வு முதலாகும்மே;

இதுவுமது.

இ-ள். சுட்டி-மூன்றுசுட்டிம், யா (வினா-யாவினாவும், எகரவினா-எக
ரவினாவும்ஆகிய வைந்தனுடைய வழி-பின்பு, அவ்வை அகரத்தை, ஒட்
டி-சேர்ந்து, வங்வும்-வகரமெய்யும், முதலாகும்-சொல்லுக்குமுதலாகும்
—எ-று.

(உ-ம்) அங்ஙனம் இங்ஙனம் உங்ஙனம் யங்ஙனம் எங்ஙனம் என
வரும். [ஒருவிதத்தினாலே முதலாகையால், வங்வும், என இழிவு சி

நிப்பும்கொடுத்துக்கூறினார் முதலாகாதென்பவர்க்கு உடன்படுதலு
மறுத்தலுமாதலால் 'பிறர்தம்மயமேற் கொண்டுள்ளேவு, என்னுமதம்.]

எள. ஆவிநுணைநமன யரலவழளமெய்

சாயுமுகர நாலாறுமீறே.

இது நிறுத்தமுறையான் மொழிக்கீறாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஆவி - தனித்தும் மெய்யோடும் வரும்பன்னிரண்டு உயிர்
களும், நுணைநமனயரலவழளமெய்-இப்பதினொருமெய்களும், சாயுமு
கரம்-குற்றியலுகரமும் ஆகிய நாலாறும் இருபத்துநான்கெழுத்தும், ஈ
று-மொழிக்கீறாகும் - எ-று.

(உம்) ஆ-அ-ஊ-ஏ-ஐ ஒ-எ ம், விள-பலா-கரி-தி, கடு பூ சே-எ தே-
தை-நொ-பொ-கௌ-எ-ம், டரிஞ் மண்-பொருந்-மரம்-பொன்-வேய்-வேர்
வேல்-தெவ் வீழ்-வாள்-அஃகு-எ-ம் வரும். (இஉ)

ஈ.அ. குற்றியிரளபி னீரமெகர

மெய்யோடே லாதொந் நவ்வொடாமெளக்

ககரவகமோ டாகுமென்ப,

இது முன்னீரமென்றவெழுத்துட் சிலவற்றிற்குச்சிறப்புவிதி உண
ர்த்துகின்றது.

இ-ள், குற்றியிர்-அஇஉஎஊஎன்ற குற்றியிரான்வை அளபின்-
அளபெடையிலே, ஈறும் வரிவடிவில், அறிகுறியாகக்கனித்துஈறாகும்
எகரம்-எகரமானது, மெய்யோடேலாது மெய்யோடேறாது, ஒ ஓகா
மானது, நவ்வொடாம்-நகரமெய்யொன் றுடனீராகும், ஒள-ஒளகாரமா
னது, ககரவகரமோடாகும்-ககரவகரங்களிரண்டு மெய்களுடனீராகும்,
என்ப என்றுசொல்லுவாபுலவர் - எ-று.

(உ-ம் பல அ தீஇ பூஉ-சே-எ-கைஇ-கோல - கௌஉ-எ-ம், நொ-
எ-ம், கௌவௌ-எ-ம், வரும். (இஉ)

ஈ.க. நின்றநெறியே யுயிரமெய்முதலீறே.

இது எழுக்கினது முதலுமீறுமாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள், நின்றநெறியே-மெய்முன்னும் உயிர்மெய்யுமாக ஒலித்து நி
ன்றவழியே, உயிர்மெய்-உயிர்மெய்க்கு முதல்மெய்முதலாகும் ஈறு-உ
யிரீராகும் - எ-று.

[எனவேஉயிரும் ஒற்றும்-ஆய்தமுதலிய ஒன்பதுசார்பெழுத்துக
ளும் ஒரெழுத்தாகையால்அவற்றிற்குமுதலுமீறும் அனையையாமென்ப
தைஅருத்தாபததியாற் கூறினா-இது 'எஞ்சியசொல்லினெய்தக்கூறல்
என்னுமுத்தி இப்படிச்சொல்லாதவைமெயல்லாம் "சொல்லின்முடிவின்
ப்பொருண்முடிசுதல், என்னுமுதல்' (இஉ)

ஈ.டி. கசதவொழித்தவி ரேழன்கேட்ட

மெய்யம்மயக்குடனிலேழவொழித்திரேட்ட

டாகுமில்விருபான்மயக்குமொழியிடை

மேவுமுயிர்மெய்மயக்களவின்மே.

இது நிறுத்தமுறையாலே மெய்யுடன் மெய்ம்மங்கயலும் உயிருமெய்யுமாறி மயக்கலும் ஆகிய இடைநிலைமயக்கமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள் கசதப-கசதபவென்னு நான்கையும், ஒழித்த நீக்கிய நாரே முன்கூட்டம் பதினான்கு மெய்களும் பிறமெய்களொடு கூடுங்கூட்டம், மெய்ம்மயக் (காகும) வேற்றுநிலை மெய்ம்மயக்கமாகும், ரழ ரழவென விரண்டனையும், ஒழித்து நீக்கி மற்றைப் பதினாறுமெய்களும், (கூட்டம்) தம்மோடு கூடுங்கூட்டம். உடனிலை (மெய்ம்மயக்) காகும்-உடனிலைமெய்ம்மயக்கமாகும், இவ்விருபான் மயத்தும்-இவ்விருவகையயக்கமும், மொழிஒருமொழிககுந்-தொடாமொழிக்கும், இடைநடுவில், மேவும்-வரும், உயிரமெய் உயிருடன்மெய்யும் மெய்யுடன் உயிரும், மயக்குமாறிமயங்கு மயக்கத்திற்கு அளவின்று அளவில்லை, வேண்டியவாறே மயங்கும்-எ-று.

[கூட்டம், என்றாலும் 'மயக்கம், என்றாலும் 'சைகோகம், என்றாலும் ஒருபொருள் பின் 'உடனிலை, என்றானால் முன் 'பிறமெய், என்பது கொள்ளப்பட்டது] உயிர்மெய்மயங்குதற்கு உதாரணம் அல வில் எ-ம், கா-எ-ம், வரும் மற்றவைகளுக்கு உதாரணம் பின்வருஞ்சிறப்புச்சுத்திரங்களுட்காண்க.

(ருரு)

நயக. நம்முன்கல்வாம் வரமுன்யல்லே.

இது வேற்றுநிலைமெய்ம்மயக்கத்துள் விதத்துசிறப்புவிதி உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். நம்முன்-நகரத்தின்முன், க-க்கரமும், வம்முன் வகரத்தின்முன், ய-யகரமும், ஆம்-மயங்கும்-எ-று.

(உ-ம்) கக்கன்-எ-ம், தெவ்யாது-எ-ம், வரும்

(ருசு)

நயஉ. ஞாமுன் நவ்மினம் யகரமொடாகும்,

இதுவுமது.

இ-ள். ஞாமுன்-ஞகரநகரங்களின்முன், தம்மினம்-அவற்றிற்கிளையாகியசகராதகரங்களும், ய-யகரமும், ஆகும் மயங்கும்-எ-று.

(உ-ம்) கஞ்சனஉரிஞ்யாது-எ-ம், கந்தன்-பெருஞ்யாது-எ-ம், வரும்.

நயஉ. டறமுன்கசப மெய்யுடன்மயங்கும்.

இதுவுமது.

இ-ள். டறமுன் - டகரநகரங்களின்முன், கசபமெய் கசபஎன்கிறமுன்றமெய்களும், உடன்மயங்கு-இணங்கியமயங்கும் - எ-று.

(உ-ம்) கட்டகம் கட்டி திட்டம்-எ-ம், கற்ககற்சிஞர்கற்ப-எ-ம், வரும்.

நாயக; ணனமுன்னினங்கச ரூபமயவவ்வரும்

இதுவுமது.

இ ள் ணனமுன்-ணகரணகரங்களின்முன், இளம் - அவற்றிற்கின மாகியடகரகரங்களும். கசரூபமயவ-ககரமுதலிய-விவ்வேழுமெய்களு ம்வரும்-மயங்கும்—எ-று

(உ-ம்) விண்டி வெண்கலம் வெண்சோறு வெண்குமலிவெண்பஸ் வெண்மலர்மண்யாதுமண்வலிது-எ-ம், புன்றலை புன் கண் புனசெய்புன் னுமலி புன்பயிர் புன்மலர்பொய்யாது பொன்வலிது-எ-ம், வரும். (௧௯) நாயகி. மம்முன்பயவ மயங்குமென்ப.

இதுவுமது.

இ ள். மம்முன்-மகரத்தி ள்முன், பயவ-பயவவென்னு மூன்றுமெ ய்களும், மயங்குமென்ப மயங்குமென் றுசொல்லுவர்புலவர்—எ-று.

(உ-ம்) சுப்பங்கலம்பா ா கலமவலிதுஎனவரும், (௨௦) நாயக. யரமுன்னர் மொழிமுதல்மெய்வரும்.

இதுவுமது.

இ-ள். யரமுன்னர் யரமுனென்னுமூன்று மெய்களின்முன், மெங் ழிமுதல்மெய்-மொழிக்குமுதலாகின்ற பத்துமெய்களும், வரும்-மயா ளும்—எ-று.

(உ-ம்) வேய்கடிதுவேர்கடிது விழ்கடிதுசிறிதுபெரிது திதுநீண்ட துமாண்டது ஞான்றதயாதுவலிது இவற்றையும அம்முன்றுடன்கூட் டிக, வேய்க்குழல்ஆர்க்கோடி பாழங்கிணறுஎனவரும். (௨௧) நாயக. லளமுன்கசப வயவொன்றும்மே.

இதுவுமது

இ-ள். லளமுன்-லகரளகரங்களின்முன், கசபவய ககரமுதலியவிவ் வைந்தம், ஒன்றும்மயங்கும்—எ-று.

(உ-ம்) வேல்கடிதுவாள்கடிதுசிறிதுபெரிதுவலிதுயாதுஇவற்றையு ங்கூட்டிக, (௨௨) நாயக. ரழவல்லனதம் முற்றமுடனிலையும்

இது உடனிலையக்கத்தின் சிறப்புவிதி உணர்த்துகின்றது.

இ ள். ரழவல்லன ரகழகரமல்லாத பதினாறுமெய்களும் தம்முன், தமக்குமுன், தாம்-தாம், உடனிலையும் உடனின் றுமயங்கும்—எ-று

(உ-ம்) அக்கம்அங்கனம் அச்சம்அஞ்ஞானம் அட்டுஅண்ணம்அத் துஅநீர் அப்புஅம்மை அய்யம் அல்லி அவ்வை அள்ளல் அற்றம்அன் னைஎனவரும். (௨௩)

நாயக, யரமுனொற்றின்முன்கசதபநுளும்

விற்றொற்றம்ரழக்கனிக்குறிலையா,

இது தனிமெய்யுடனே தனிமெய்யாகியும் மயங்குமெய்கள் இத்தனையென்றும், சொல்லுக்கு உறுப்பாகமயங்காத வெழுத்துகள் இத்தனையென்றும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். யாழ-யாழவென்கிறமுன்றுமெய்களும், முன்-இவற்றின்முன்மயங்குமென்ற, ஒற்றில்-பத்துமெய்களுள், கசகபளஞகம் கசாமுதலாகியவிவ்வெட்டுமெய்களும், ஈரொற்றும்-தனிமெய்யும் உயிரமெய்யாகிய மயங்குதலன்றியும் ஈரொற்றாயுமயங்கும், ரழ ரகாரழகாரமெய்களும், தனிக்குறில்-தனிக்குற்றெழுத்தும், அணைய-சொல்லுக்கு உறுப்பாகவருவதும் நிற்பதுமாக மயங்குவனவல்ல—எ-று.

(உ-ம்) வேய்க்குறை வேர்க்குறை வீழ்க்குறை-எ-ம். வேய்ச்சிறை வேர்ச்சிறைவீழ்ச்சிறை-எ-ம், வேய்த்தலை-வோகதலை வீழ்த்தலை எம் வேய்ப்புறம் வேர்ப்புறம் வீழ்ப்புறம் - எ-ம், வேய்க்குழல் ஆர்க்கோடு பாழங்கின்று எ-ம், காய்ந்தனம்நேர்ந்தனம்வாழ்த்தனம்-எ-ம், மெய்ம்மயிர மெய்ஞ்ஞானம்-எ-ம், வரும், ஐகரமகரங்கள் ரகரழகரத்தோடுகூட்டி மயங்குதற்கு உதாரணம் வந்தவிடத்திலேகாண்க (சுச)

உஉ. லளமெய்திரிந்த னணமுன்மகர, னைந்திரொற்றஞ் செய்யுளுளே.

இது செய்யுளுக்கு உரிமையாயிரொற்று உடனிற்பனஇத்தனையென்று உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். லளமெய்திரிந்த - லகாரளகாரவொற்றுத் திரிந்த-னணமுன், னகாரணகாரமுன்வரும், மகாரம்-மகரவொற்றானது, னைந்துமுன்சொன்னபடியேகுறுகி ஈரொற்றும்-அந்தமெய்களுடனே பிரொற்றுடனிலே, யாம், செய்யுளுள்ளே பாட்டினுள்—எ-று.

(உ-ம்) 'திசையறிமீகானும்போனம், 'மயிலியன் மாதர்மருண்ம், எம், வரும். (சுரு)

உஉ. தம்பெயர்மொழியின் முதலுமயக்கமு, மிம்முறைமாரியு மியலுமென்ப,

இது முதனிஸையினுநிலை யிடைநிலைகளுக்கு ஆவதொர்புறனடை உணர்த்துகின்றது,

இ-ள், தம்பெயர்-தம்முடையபெயர்களை, மொழியின்-சொல்லிலே மொழிவருமொழி-ளாகப் புணர்க்குமிடத்து, முதலும-மொழி முதலுக்கும், மயக்கமும-இடைநிலைமயக்கத்திற்கும், இம்முறை இப்படியினிக்கப்பட்டனவும்-விலக்கப்பட்டனவுமாகி வெல்லவெழுத்துகளும்மாரியு மியலும் முதலாகியும் மயங்கியும்வரும், என்ப-என்று சொல்லுவர்புலவர்—எ-று.

[இப்படி யெல்லாவெழுத்துகளும் தனித்தனி ஆதற்கதுவேமுத லாமெனவே சுற்றிற்ருவிதிக்கப்பட்டனவும் விலக்கப்பட்டனவுமாகியவெ ல்லாவெழுத்துகளும் தனித்தனிஆதற்கதுவே சுற்றாமெனத்தானேவிளங் குதலால்ஈதும், என மிகைபடக்கூறாமல்விட்டார்.]

(உ-ம்) ‘அவற்றுள், லளஃகான் முன்னரயவ்வுந்தோன்றும் இதி லேல்கரமானதுமுதலாகியும் எனாமெய்யோமெயங்கியும்வந்தது’ கெப்ப ரிது, இதிலன்கரமானது மெய்யோடொய்வத்ததுபிறவுமிப்படியேயுந்ம்

ஈஉஉ. மகரவிருதி யஃறிணைப்பெயரி

ன்கரமோழிந்நா நடப்பனவுளவே.

இது நிறுத்தமுறையினுலேபோலியாமாறு உணர்த்தும்படியாகத்தொ டங்கி மொழியிதுதிப்போலி உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அஃறிணைப்பெயரின்-பால்- காவஃறிணைப்பெயர்களிடத்தா, இறுதி-சுற்றிலேவிடா மகரம்-மகரமெய்யானது, என்கரமோடி- என்கரமெ ய்யோடி, உற்றா-ஒத்து, நடப்பன-நடப்பனவு, உள உண்டு -எ-று.

[மகரம் என்கரத்தோடொத்தல்வது பெயரினிற்றுதியிலே மகரமி ந் தவிடத்து என்கரம்வந்திருந்தாலும் வேறுபடாமலொத்தலாம், இம்மகர ம் குறில்ணையைச்சேர்ந்துவருவதென்றறிக்க.]

(உ-ம்) அகம் அகன் கிலம் கில்லன்னவரும், [இவ்விறுதிப்போலி யை முன்னேசொல்லுதலால்சுரும்பு-சுரும்பர், வண்டு வண்டர், எனவெ ன்றொடர்குற்றியலுக்கரப்பெயரிதுதி ய்கரம் ‘அர்’, என்பதனோடொத்து வருதலும், பந்தல் பந்தர் சாம்பல் சாம்பர்எனச் சில ல்கரமெய்யிற்றுப் பெயரினிதுதி ல்கரமெய் ரகரமெய்யோடொத்துவருதலுங்கொள்க.]

ஈஉஉ. அ ஐ முதலிடையொக்குஞ்சஞயமுன்.

இது மொழிமுதற்பேரீயும் இடைப்பேரீயும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அ ஐ-ஆகரமும் ஐகாரமும், முதல்-சொல்லுக்குமுதலிலும் இடை-நடுவிலும், ஒக்கும்-வேறுபாடில்லாமலொத்துடக்கும் சஞயமு ன்-சகரஞகரயகரங்களுக்கு முன்வந்தால் -எ-று.

(உ-ம்) பசல்-பைசல்-மஞ்ச- மைஞ்சு-மயல்-மையல்-எ-ம், அம்சு- அமைச்சு, இலஞ்சி-இலைஞ்சி, அரயர்-அனாயர்-எ-ம், வரும். (சுஅ)

ஈஉச. ஐகர்னயவ்வுழி நவ்வொடுசில்வழி

ஞஃகாஹுறமு மென்மருமுளரே,

இது இது மொழியிடைப்பேரீ உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். சில்வழி-சொல்லுக்குநடுவேசிலவிடத்து, ஐகான்(வழி -ஐகா ரத்தின்பின்னும், யவ்வழி-யகரமெய்யின்பின்னும், நவ்வொடு-இடைய

வரும் நகரமெய்யினேயி, ஞாகரன் ஞகரமெய்யானது, உறமும் ஒத்தாடத்தும், என்மரும்-என்றுசொல்லுவாரும், உள் சிலருண்டு—எ-று.

(உ-ம்) ‘செய்ஞ்ஞின்றநீலமலர்கின்ற தில்லைச்சிற்றம்பலவன்மைஞ்ஞின்ற வெண்கண்மலைமண்கண்டு மகிழ்ந்துநீர்க், கெய்ஞ்ஞின்றெரியும்விளக்கொத்தநீல மணியிடற்றாள், கைஞ்ஞின்றவாடல் கண்டாற்பின்னைக்கண்டொண்டு காண்பதென்னே-எ-ம், ஐஞ்ஞாறு எ-ம், வரும், மூன்றுத்த மணஞ்ஞாத்தபொன்யாத்த பொன்ஞாதகனவரும் போலிக்கு. ஆசிரியர் தொல்பாப்பியர் இலக்கணஞ்சொன்னபடி இந்நூலாசிரியர் சொல்லாமல்விட்டது ‘இறந்ததுவிலக்கல், என்னுமுத்தி.] (கூகூ)

எஉரு. அம்முனிசுரம யசுரமென்றிவை
யெய்தினையொத் திசைக்குமவீவோ
மெய்வவவு மொளவோரன்ன.

இது வடநூலார் சந்தியக்கரமென்பவற்றுள் ஐ ஒளஎன்கிற நெட்டெழுத்துகளின் வடிவுதோன்றுதலைஉணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அம்முன்-அகரத்தின்முன், இகரம்-இகரமும், யகரம்-யகரமெய்யும் என்றிவை-என்றுசொல்லப்பட்டவிவை. ஒத்து தம்முளொத்து எய்தின்-பொருந்தினால், ஐயிசைக்கும்-ஐயென்கிற நெட்டெழுத்துஒலிக்கும், அவ்வோடு-அகரத்தோடு, உவ்வும்-உகரமும், வவ்வும்-வகரமெய்யும், (ஒத்து) - தம்முளொத்து, ஓவென்ன-ஒருதன்மைபளவாக, (எய்கின்) பொருந்தினால், ஒள (விசைக்கும்) - ஒளவென்கிற நெட்டெழுத்துஒலிக்கும்—எ-று.

[யகரவகரமெய்களெவிலே கலக்குமெனக்கொள்கமொழிந்தபொருளோடொன்றவவ்வயின், மொழியாததனையிழுத்தின்று முடித்தல் என்னுமுத்தியால் அகரக்கூறும் இகரக்கூறும் தம்முளொத்துளகரமொலிக்கும், அகரக்கூறும் உகரக்கூறும் தம்முளொத்து ஒகரமொலிக்கும் எனக்கொள்க, (எய்)

எஉசு. மெய்களகரமு நெட்டுயிர்காரமு
மையெளக்காறு யிருமைக்குறிலிவ்
விரண்டொடுகரமுமாஞ் சாரியைபெறும்பிற.

இது மேலெசொல்லப்பட்ட எழுத்தின்சாரியை களைத்தொகுத்து இனமடைத்தல் உணர்த்துகின்றது,

இ-ள். மெய்கள்-ஒற்றுக்கள், அகரமும், அரச்சாரியையும், நெட்டுயிர்-உயிர்நெடில்கள்காரமும்-காரச்சாரியையும், ஐயெள-அவற்றுள், ஐகார-ஐகாரங்கள், காணும்-காரச்சாரியையுடனே காண்சாரியையும், இருமைக்குறில்-உயிர்க்குறிலிமுயிர்மெய்க்குறிலும், இவ்விரண்டொடு-காரம் காண்என்கிறவிரண்டிடனே, கரமும், கரச்சாரியையும், ஆம்-ஆகின்ற, சாரியை-சாரியைகளை, பெறும்-பெறும்—எ-று.

‘மெய்கள் அங்வும்; என்னுது ‘அக்ரமும்’ என்றதனால்இப்படியே கரம்காரம் காண்வந்தால் சாரியைஅகரத்தின்று சாரியையென்றுகொள்க மெய்கள் சாரியைபெறாமலும் உயிர்நெடில்கள் சாரியைபெற்றும் வருத லீல்லை.

(உ-ம்) க-கா எ-ம், ஆகாரம்-ஐகாரம்-ஒளகாரம்-எ-ம், ஐகான்-ஒள கான்-எ-ம், அகாரம்-அஃகான்-அகரம்-மகாரம் - மஃகான்-மகரம்-எ-ம், வரும். [விகற்பத்தின்முடித்தல், என்னுமுத்தியால் மேல்விரிந்து கிட ந்தனவற்றை விளக்கவேண்டினங்கே தொகுத்துமுடித்தலால் இச்சூத் திரம் முடிந்ததுமுடித்தல், என்னுமுத்தி.] (எக)

|| உஎ. மொழியாய்க்தொடரினுமுன்னனத்தெழுத்தே

இது இவ்வியலுக்காவதோர் புறனடைஉணர்த்துகின்றது.

இ-ள். எழுத்து-இவ்வெழுத்துகள், மொழியாய்-பதமாயினும்தொ டரினும்-அப்பதம்தம்மோயிம்உருபோயிம் புணர்ந்தாலும், முன்னனை த்து முன்சொல்லப்பட்ட அப்பதத்திலக் கணத்தைபுமுடையனவாகு ம்—எ-று (உஉ)

எழுத்தியல்-முற்றுப்பெற்றது.

இரண்டாவது.

ப த வியல்.

—*—

|| உஅ எழுத்தேதனித்தந்தொடர்ந்தும்பொருடரிற்
பதமாமதுகாப்பதம்பகுபதமென
விருபாலாகியியலு மென்ப.

இது நிறுத்தமுறையினாலே பதத்திலக்கணத்தை அறிவிக்கத்தொட ற்க்கி எழுத்தினாலேபதமாதலும் அதுஇத்தனைவகைப்படுமென்பதும் உ ணர்த்துகின்றது.

இ-ள். எழுத்தே-எழுத்துகள்தாமோ தனித்தும்-ஒவ்வொன்றாகத் தனித்தாகிலும், தொடர்ந்தும் - இரண்டுமுதலாகத் தொடர்ந்தாகிலும், பொருள்-பிற்பொருளை, தரின்-காட்டிமேயானால், பதமாம்-பதமாகும், அ து-அப்பதமானது, பகாப்பத(மென) பகாப்பதமெனவும், பகுபதமென பகுபதமெனவும், இருபாலாகி - இரண்டுவகையினையுடையதாகி, இய்லு ம்-உடக்கும்என்ப-என்றுசொல்லுவார்புலவர் —எ-று, (க)

|| உக. உயிர்மவிலாதுத் தபநிலைத்துந்

சுவசவினாலும் யவ்விலொன்று

எ.

மாகுநெடினெதுவாங்குறிவிரண்டோ

டோரெழுத்திபல்பதமாறேழ்சிறப்பின,

இது ஓரெழுத்தொருமொழி இவையென்பதும் உத்தனையென்பதும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். உயிர்மவில் உயிர்வருக்கத்திலும் மவ்வருக்கத்திலும், ஆறு ம்-அவ்வாறும், தபரவில்-தவ்வருக்கத்திலும் பவ்வருக்கத்திலும் நவ்வருக்கத்திலும், ஐத்தும் ஐவ்வைந்தும், கவசவில்-கவ்வருக்கத்திலும்வவ்வருக்கத்திலும் சவ்வருக்கத்திலும், நாவ நந்நான்கும், யவ்வில்-யவ்வருக்கத்திலும், ஒன்றும் ஒன்றும், ஆகுநெடில் - ஆகுநெட்டெழுத்தாலாகிய மொழிநாற்பதும், நொ-நொவ்வும், து-துவ்வும், ஆங்குறில்-ஆகுங்குற்றெழுத்தாலாகிய மொழி, யிரண்டோடு-இரண்டிடனே, ஓரெழுத்தியல்பதம் ஓரெழுத்தலாகிய மொழிகள், ஆறேழ் நாற்பத்திரண்டிம்- சிறப்பின-சிறப்பினவாம்—எ-று.

(உ-ம்) ஆ-ஈ-ஊ-ஏ ஐ ஒ-எனவும், மா-மீ-மு-மே மை-மேர்-எனவும், தா-தீ-தூ-தே-தை-எனவும், பா-பூ-பே-பை-போ-எனவும், நா - நீ நே-நை-நோ-எனவும், கா, கூ-கை-கோ-எனவும்; வா-வீ-வை-வொ-எனவும், சா-சீ-சே-சோ-எனவும், யா-எனவும், நொ-து-எனவும், வரும். இவற்றுள்-ஊ-இறைச்சி, ஒ-மதகுரீர் தாங்கும் பலகை பே-நுரை நே-அன்பு-சோ-மதில், நொ-துன்பப்படு, து-உண். [இவை 'சிதைப்பின வெனவே, கு-கொ-பி-வே - எனச்சிறப்பில்லாதவைகளுஞ் சிலவுள்வென்றறிக.] (உ)

நா.பு. பகாப்பதமேழும் பகுபதமொன்பது

மெழுத்திறுகத் தொடருமென்ப.

இது தொடரெழுத்துமொழியாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள், பகாப்பதம் பகாப்பதங்கள், ஏ (மெழுத்திறுக) வும்-இரண்டெழுத்து முதலேமெழுத்திறுகவும்-பகுபதம்பகுபதங்கள், ஒன்பதெழுத்திறுகவும் இரண்டெழுத்துமுதலொன்பதெழுத்திறுகவும், தொடரும்-தொடரும் என்பதென்று சொல்லுவர்புணர்—எ-று.

(உ-ம்) அணி-அறம்-அகலம்-அருப்பம்- தருப்பணம்-உத்திரட்டாதி எ-ம், கூனி கூனன்-குழையன் - பொருப்பன்-அம்பலவன்-அரங்கத்தான்-உத்திராடத்தான்-உத்திரட்டாதியான்-எ-ம், வரும், நடத்துவிப்பிக்கிறான், எனப்பகுதி முதலியவுறுப்பு வேறுபாடுவருகின்றவைகளுக்கு எவ்வரையறையில்லையென்றறிக, (க)

நா.பு. பகுப்பாற்பயனற் றிகுறியாகி

முன்னையொன்றாய் முடிந்தியல்கின்ற

பெயர்வினையிடையுரி நான்கும்பகாப்பதம்.

இது முன்பகாப்பதம் பகுபதமென்பவற்றுள் பகுப்பதங்களுள் படிப்பட்டவைகளென்பதும், இத்தனைவகைப்படுகின்றன.

இ-ள். பகுப்பால்-பிரிக்கப்படுதலினாலே, பயனற்று - பகுதிவிசுதி முதலாகிய பயனில்லாமல், இயற்கையாக-காரணமில்லாமல் இடப்பட்ட குறியாகி, முன்னேயொன்றாய்-படைப்புக்காலத்தொட்டு ஒன்றாகிமுடிந்த-முடிந்த, இயல்கின்ற-நடக்கின்ற. பெயர்-பெயர்ச்சொல்லும். வினை-ச்சொல்லும். இடை-இடைச்சொல்லும். உரி-உரிச்சொல்லுமாகிய, நான்கும்-நான்கும், பகாப்பதம்-பகாப்பதங்களாகும்—எ-று.

(உ-ம்) நிலம்-நீர் நெருப்பு-காற்று என்பன பெயர்ப்பகாப்பதம் நடவா-உண-தின் என்பன வினைப்பகாப்பதம் மண்-கொல்-போல் - மற்றும் என்பன இடைப்பகாப்பதம் உறு-கழி-அன்பு-அழகு என்பன உரிப்பகாப்பதம்.

45978.

(ச)

ராக உ. பொருளிடங்காலஞ் சினைகுணந்தொழிலின்.

வருபெயர்பொழுதுகொள் வினைபகுபதமே.

இது பகுபதங்கள் இப்படிப்பட்டவைகளென்பது, இத்தனைவகைப் படுமென்பதும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பொருள் பொருளும், இடம்-இடமும், காலம் - காலமும், சினை-உறுப்பும், குணம் குணமும் தொழிலின் - தொழிலுங்காரணமாக, வரு-வருகின்ற, பெயர்-பெயர்ச்சொற்களும், பொழுதுகொள் - தெரிநிலையாகவுங் குறிப்புக்கவுங் காலத்தைக்கொள்ளும், வினை-வினைச்சொற்களும், பகுபதம் பகுபதங்களாகும் - எ-று

‘பொழுது கொள்வினை பகுபதம் எனவே அவ்விருவகை வினையாலணையும் பெயர்களும்பகுபதமாமென்பது அருத்தாபத்திவாற்சொன்னுமென்பதற்கு.

(உ-ம்) பென்னன்-அடித்தன் ஆதிரையான்-கண்ணன்-கரியன்-ஊணன்-என்ன, பெயர்ப்பகுபதம்வந்தன. நடந்தான். நடக்கிறான்-நடப்பான்-எ-ம், நடந்த-நடக்கிற-நடக்கும்-எ-ம், நடந்த நடக்க நடக்கின்-எ-ம், நீடந்தவன்-நடக்கின்றிலன்-நடவான்-எ-ம், நடவாத எ-ம், நடவாமல்-எ-ம், உடன்பாட்டிலும் எதிர்ப்பாட்டிலும் உடைய முற்றும்-பெயரெச்சமும்வினையெச்சமுமாகிய தெரிநிலை வினைப்பகுபதம்வந்தன, பென்னன்-ஊணன்-எ-ம், கரிய-பெரிய-எ-ம், அன்றி-இன்றி-எ-ம் முற்றும்பெயரெச்சமும் வினையெச்சமுமாகிய குறிப்புவினைப்பகுபதம்வந்தன நடந்தான் நடந்தவன்-பொன்னன்-பொன்னவன் எனவிருவகைவினையாலணையும்பெயர்ப்பகுபதம்வந்தன.

(இ)

பகுதிவிசுதி யிடைநிலை மிகையா,

சந்திரவிகார மாறினுமேற்பவை.

முன்னிப்புணர்ப்ப முடியுமெப்பதங்களும்!

இது பகுபதத்தினுறுப்புக்கள் இத்தனையென்பது உணர்த்துகின்றது. இ-ள், பகுதி-முதலிலையும், விசுதி-இருதி நிலையும், இடைநிலை இடைநிலையும், சாரியை-சாரியையும், சந்தி-சந்தியும், விகாரம்-விகாரமும் ஆறினும்-ஆகியவ்வாறு உறுப்பினுள்ளும் ஏற்பவை-பொருளமைதிக்கு ஏற்பவைகளை, முன்னி-நனைத்து, புணர்ப்ப - அறிவுடையோர்கூட்டிமுடிக்க, எப்பதங்களும்கூட எவ்வகைப்பட்ட பகுபதங்களும், முடியும்-முடிவுபெறும்—எ-று.

(உ-ம்) கூனி என்பதுகூன்-இன்னப்பகுதிவிசுதியான் முடிந்தது-உண்டான் என்பதுஉண்-ட்-ஆன்-என-அவ்விரண்டுடன் இடைநிலைபெற்று முடிந்தன என்பது உண்-ட-அன்-அன-என அம்மூன்றடன்காரியைபெற்றுமுடிந்தது-பிடித்தனன் என்பது பிடி-த்-த் அன்-அன-என ஆர்நாங்குடன் சந்திபெற்றுமுடிந்தது. நடந்தனன் என்பதுநட-த்-த் அன்-அன்-என அவ்வைந்தும் பெற்றுச் சந்தியால்வந்ததகரவல்லொற்றுமெல்லொற்றாதலாகிய விகாரமும் பெற்றுமுடிந்தது.

‘பதப்புணர்ச்சிக்கு விதிக்கப்பட்டதோன்றல் முதலாகியமூன்றுபுணர்ச்சி விகாரங்களையும் வலித்தல் முதலாகிய வொன்பதுசெய்யுளவிகாரங்களையும் இதுபெறுமென மாட்டித்தலால் இதுமாட்டெறிந்தொழுக்க ளென்னுமுத்தி, (சு)

ரூ.சு. தத்தம் பகாப்பதங்களை பகுதியாகும்,

இது பகுதவறுப்புக்கள் ஆறனுள்ளே பின்னையமுன்றும் புணரியுள்ள காட்டப்படுதலால் அவைநீங்கலாக முன்னைய முன்றனுள்ளே பகுதிகள் இப்படிப்பட்டவைகளென்று உணர்த்துகின்றது,

இ-ள். தத்தம்பகாப்பதங்களை - பெயர்ப்பகுபதங்களுள்ளும்வினைப்பகுபதங்களுள்ளும் அதனதனுடைய முன்னிற்கின்ற பகாப்பதங்களே. பகுதியாகும் - பகுதிகளாகும்—எ-று, (எ)

ரூ.சு. செம்மைசிறுமை செய்ம்மதிமை

வெம்மைபுதுமை மெம்மைமீன்மை

திண்மையுண்மை துண்மையிவற்றெதி

ரின்னவும்பண்பிற் பகாநிலைப்பதமே,

இது பண்புப்பகுதிக்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதிஉணர்த்துகின்றது.

(இ-ள்.) செம்மை துண்மை-செம்மைமுதல் துண்மைவீராகச்சொல்லப்பட்ட பதினொன்றும், இவற்றெதிர்-இவைகளுக்கு எதிரானவை, ண்மைமுதலானவைகளும், இன்னவும்-இவைபோல்வனபிறகும் பண்-பின்-பண்பொருளினின்றும் பகா-வேறுபொருள்பகுக்கப்படாத நிலைநிலையுடைய, பதம் பதங்களாகும்—எ-று.

சொன்னிலையாற் பகுபதமாயினும் 'மை' விசுதிக்குப்பகுதிப்பொருளல்லது வேறுபொருளில்லாமையினாலே 'பண்புப்பகாரிலே' என்னது 'பண்பிற்பகாரிலே, யென்றார். இது சொற்பொருள் விரித்தல், என்னுமுத்தி. சொம்மை-சிறுமை சேயுமை-தீமை-முதல்ய வாய்பாடுகள் 'எ'யித்துக்காட்டல், என்னுமுத்தி. (ஆ)

௪௩௩. ஈறுபோத ஸ்டைடிகர மிய்யாத

லாதி கீடலயகர மையாத

மன்னொற் றிரட்டன் முன்னின்ற மெய்திரித

லினமிக ஸ்னையவும் பண்பிற் கியல்பே.

இதுவுமது.

இ-ள். ஈறு இறுதியிலுள்ளனா விரகுதியானது போதல்-கெடுதலும், இடை-நடுகின்ற, உகரம் உகரமானது, இய்யாதல் இகரமாதலும், அதி-முதனின்றமுகுறிலானது, மீடல்-கெடுதலாதலும், அடியகரம் முதனின்றமஅகரமான, ஐயாதல் ஐகாரமாதலும், தன்னொன்று-தன்மெய்யானது, ஐரட்டல்-நடுவேமிகுதலும். முன்னின்றமெய்-முன்னின்றமெய்யானது திரிதல் வேறொருமெய்யாதலும். இனம்-வருமெழுத்திற்கு இனவெழுத்து; மிகல்-மிகுதலும், இனையவும் - இவைபோல்வனாதலும், பண்பிற் கு-அப்பண்பினுககு, இயல்பு-இயல்பாகும் - எ-று.

[இவ்விசுதரங்கள், பதப்புணர்ச்சிக்குவகொள்க இது 'ஒப்பின்முடித்தல், என்னுமுத்தி]

(உ-ம்) நல்லன்-நன்மையின்மை விசுதிக்கெட்டது, கரியன்-கருமை, யின்மை விசுதிக்கெட்டுநடுகின்ற உகரம் இகரமாயிற்று, பாசி-பசுமையின்மைவிசுதிக்கெட்டு ஆகிரீண்டது, பைத்தார்-பசுமையின்மைவிசுதியும், நடுகின்ற வயிற்மெய்யுங்கெட்டு வருமெழுத்திற்கு இனவெழுத்துமிசுத்துமுதல்கருந்த அகரம் ஐகாரமாயிற்று, வெற்றிலை வெறுமையின்மை, விசுதிக்கெட்டுத் தன்னொற்றிரட்டியது சேதரம்பல்-செம்மையின்மைவிசுதிபோய் ஆகிரீண்டி முன்னின்ற, மகரமெய் தகரமெய்யாகத்திருந்தது, இவ்விசுதரங்கள், அன்பல்-அழகன் முதல்ய. வாய்பாடுகளுக்கு அடையாமல் செம்மைமுதல்ய வாய்பாடுகளுக்கே அடையவைத்தலால் 'எ'யித்தமொழியினையுணவுத்தல், என்னுமுத்தியாம். (கூ)

௪௩௪. நடவா மடிசீ விமிகு வேவை.

தொப்போ, வெளவார் துண்பொருந் திருந்தின்.

மெய்பார் செவ்வல் வாழ்கே ளாகென.

மெய்திய விருபான் மூன்றா மீற்றவந்த.

செய்யெ னேவல் வினைப்பகுப்பதமே.

இது தெரிசீலை வினைப்பகுதிக்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிசுதுணர்ந்துகின்றது,

இ-ள் நட-அஃகென்று நடவுமடி-சி-விடு-கூ-வே - வை-ரோ போ வெள-உரிஞ்-உண்-பொருந்திரும் தின-தேய் பார் செல்-வவ் வாழ்-கேள் அஃகு என்று எய்திய-முதனிலையாகப் பொருந்திய, இருபான்மூன்றா மு-இருபத்துமூன்றாகும், ஈற்றவும் உயிருமெய்யுந் சூற்றியலுக்காமுமாகிய வீற்றையுடைய இவைமுதலாகிய வாய்பாடுகளெல்லாம், செய்யென்-செய்யென்கின்ற, ஏவல் ஏவலன்னது, பகாப்பதம் பகாப்பதமாகியபகுதியும், வினை மற்றைவினைகளுக்கு, பகாப்பதம் பகாப்பதங்களையுடையபகுதியும், ஆம்-ஏ-று.

[விகற்பத்தின் முடிந்தல் என்னுமுத்தியால் இருபத்துமூன்றாம், னவாக விகற்பித்தது எய்துக்காட்டும் வாய்பாடுகளெல்லாம் இப்பொது வாய்பாட்டி லடங்குமென்பார் 'முடிந்தது முடிந்ததல்' என்னுமுத்தியால் 'செய்' யெனவு கூறினார் 'செய்யென்வினைப்பகாப்பதம், என்றவா, விலே செய்யவேவற்பகாப்பதமும் அடங்குமாயினும் முகனிலைகளே ஏற்பொருளுணர்த்தாமல் ஆய் விசுதியோடு புணர்ந்து வின்று உணர்த்துமென் றறிவித்தற்கு வேறுகூறினார், அம்முன்னிலே யேவலொருமை யெதிர்கால வினைமுற்றிற்கு வரும், ஆய் விசுதி குன்றியும் வரும்இது டோல்வே விசுதியுணர்ந்து கெட்டுநிறகுஞ்சொற்கள் இன்னும்பலவுண்டி, அவையெல்லாம் பகுபதமுடிக்கு நேபது காண்பிக்கப்பட்டி] [ஏவற் பகுதிக்கு உதாரணம்] நடவாய்-வாராய் உண்ணாய் தின்னாய் அஃகாய் ஏ-ம், நட-வா உண்-தின் - அஃகு ஏ-ம், வரும், மற்றைவினைப்பகுதிக்கு உதாரணம், நடந்தான்-வந்தான்-மடிந்தான்-சித்தான்-விட்டான்-கூறினான்-வெந்தான் வைத்தான்-வெந்தான்-போயினான், வெளவினான் உரிநின் உண்டான்-பொருநினான்-திருமினான் தின்னான்-தேய்த்தான்-பார்த்தான்-சென்றான்-வவ்வினான்-வாழ்ந்தான்-கேட்டான்-அஃகினான்எனவரும் [இந்தாலாசிரியர் வடதுல்மேற்கோளாக ஒருமொழிகளைவிதந்தப, காப்பதம் பகுபதமெனக் காரணப்பெயர்தாமே இட்டு எழுத்தே, என்னுஞ் சூத்திரமுதல் இதுவனாக்கும் பகாப்பதம், பகுபதமெனப்பலதா, ஞ்சொல்லுதல் 'தன்குறிவழக்கமிகவெடுத்ததைத்தல், என்னுமுத்தி]

இத்தெரிநிலை வினைப்பகுதிகள் விசுதியோடுபுணரும்போது தொழுவான்-உண்டான் என்ச்சில இயல்பாகலல்லாமலும், செல்-சேறல்-ஏனமுதனீண்டும் தா-தத்தான் எனத்தனிநெடிச் சூறுகியும், சா-செத்தான் எனமுதல் ஆகாரம் ஆதாரமாகியும், தொண-கொணர்ந்தான்-என, முசலய லெழுத்துக்குறுகி ரகரமெய்விநிந்தும், விரவு-விரவினான்என, நடுக்குறில் நீண்டும், முமுசு முமுசினான் மூங்கினான் என இயல்பும், விகாரமுமாக உறழ்ந்தும், வா-வருநிநின் எனத்தனிநெடிச் னறுகி ஒருயிர்மெய் விரிந்தும், கல-கற்றான் எனவீற்றுமெய் வருமெய்யாகந்

திரிந்தும். செல்-சென்றான் எனவீற்று மெய்வருமெழுத்திற்கு இன்னர் கத்திரிந்தும், இன்னுமபல்வாறுவிகாரப்பட்டுமெவரும், கா-சர்-தா-இனை முறையே காத்தான்-வசத்தான்-தந்தான்எனவும், கல்-நில்-புல்-சொல் இவைகற்றான்-நின்றான்-புல்லினான்-சொன்னான்எனவும், ஒருநிகராகிய பகுதிகள்பல்விதமாகவிகாரப்படுதலால் அவையெல்லாம்தனித்தனிச்செல்லுபுருந்தால்கிரியுமாதலால்செய்யுள்வழக்கத்தையும் உலகவழக்கத்தையும்பார்த்துச் செய்யுள்விதாரமும் புணர்ச்சிவிதாரமும்பொருண்டுஅணங்குக்கொள்க; தெரியலையின்கள்மடவா முதலாகிய முதலிலையினைப்பகுதிகளிலிருந்தல்லாமலும் சிறுபான்மைக்கடைக்கண்-கடைக்கணித்தான்; சித்தரம்-சித்திரித்தான்என்பபெயர்ச்சொற்களிலிருந்தும், பேரல்-பொன்-போன்றான், நிகர்-புல்கித்தான்எனவிடைச் சொற்களிலிருந்தும், மால்-மாலும்; சால்-சான்றான்; செம்மை-சேர்ந்தான், (சிறுமை)சிறுத்தான்; எனவுரிச்சொற்களிலிருந்தும்பிரக்கும்.

(1)

111. செய்யின்னையினைவழி விட்டிதனிவரித்

செய்யியென்னேவ லீனையினீயோவல்;

இது ஏவற்பகுதிக்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதிக்கறுகின்றது;

இஃ, செய்யென்.செய்யெனும்வாய்பாட்டு; வினைவழி-முதலிலைத் தனிவினையென்பின்; விப்பு-விவ்விசுதியாவது பிவ்விசுதியாவது, தனிவரி-தனித்துவருமாயின்; செய்யியென்னேவல்-செய்யென்னுமேவல்என்மேலோவலாய்ச் செய்யிபென்னும் வாய்பாட்டேவற்பகுதியாம். இஃ, யின்-அவ்வினையென்பின் இந்தவிசுதிகள் தன்னொடுமிறிதொடுபுனைந்துவருமாயின்,சேவல்-செய்யப்பியென்னும்வாய்பாட்டேவற்பகுதியாம்-என்று;

(உ-ம்) நடப்பியாய்-நடப்பிப்பியாய்-வருவியாய்- வருவிப்பியாய், எனவரும், [சிறுபான்மைஉலாரிற்கோடல்என்னுமுத்தியால்-கு-கடு-பு-று-என்கிற ஆறுவிகுத்கூறா ஒன்றுபெற்றும், சிலபகுதிகள்விதாரப்பதும் அப்பபுருமெனக்கொள்க;

(உ-ம்) போ-போக்கு; பாய்-பாய்ச்சு; உருள்-உருட்டு, நட-நடத்து, எழு-எழுப்பு; துயில்-துயிற்றுஎனவும், இயற்கு-இயக்கு, திருந்த-திருத்து, தோன்று-தோற்று, ஆடு-ஆட்டு, தேறு-தேற்று, உருகு-உருக்குஎனவும்வரும்,

(10)

112. விளம்பியபகுதிவே றுதறும்விதியே,

இது வினைப்பகுதிக்கு ஆவதோர்புறனடை உணர்த்துகின்றது,

இ-ள், விளம்பியபகுதி ஏவற்பகுதிவேறுதம்போல அதன்பின்னே சொல்லப்பட்ட மற்றவினைப்பகுதிகள், வேறுதலும் வேறுபடுத்தலும் விதியே விதியேயாகும்-என்று,

(உ-ம்) நடத்தினான்-நடப்பித்தான், நடத்து சீப் சிம்மா என்னும் இங்கேதன்வினைப்பகுதிகள் பிறவினைப்பகுதிகளாலமைக்கப்பட்டன, (மஉ) ஈசயி, ஆன் ஆன் ஆள் ஆள் ஆர் ஆர் பம் மா

அ ஆ கு மி து று என் என் அல் அன்

அம் ஆம் எம் ஏம் ஓ மொடும்மார்

கடதற ஐ ஆய் இம் மின் இர ஈர்

ஈயர் கயவு மென்பவும் பிறவும்

வினையின்வினாதி பெயரினுஞ்சிலவே,

இதுவ் குதிகள் இப்படிப்பட்டவைகளென்று உணர்த்துயின்றது,

இ-ள், அன்.....என்பவும் அன்முதலமுட்ப்பதேழாகச்சொல்லப்பட்டவைகளும், பிறவும்-இவைபோல்வனபிறவும், வினையின்வினாதி வினைப்பகுதிகளின் வினாதிகளாகும், பெயரினும் பெயர்ப்பகுதிகளினும், சில-சிலவினாதிகளாகும் - எ-று

[அன்னிக்குதி தன்மைக்குத் திரதுபோற்றல் என்னுமுத்தியாற் சேர்க்கப்பட்டதாகலின் வலியுறுத்தற்குப் பின்னுந் கூறினார்]

(உ-ம்) நடந்தனன்-நடந்தான், நடந்தனன்-நடந்தான், நடந்தனன்- நடந்தான், நடப்ப-நடமார், நடந்தன-நடவார், உண்டு-உண்டி, நடந்தது-கூயிற்று, நடந்தனன்-நடந்தீதன், நடப்பல்-நடப்பன், நடப்பம் நடப்பாம், நடப்பெம்-நடப்பெம், நடப்போம்-நடக்கும், உண்டிம-நடந்துந், சேறும்-நடந்தனை, நடந்தாய்-நடத்தி, நடமின் நடந்தளிர், நடந்திர் சீல்யார், நடக்க-வாழிய, நடக்கும்எனவும், பிறவும், என்றதனால்நடந்தி, எழுந்திருஅருளு, மறல்-அழேல்சொல்லக்காண், எனஇரு இரு உ,ஆல்,ஏல் காணமுதல்யவுமவரும். இவைவெல்லாதெரிநிலைவினைமுறையுள் வினைக்குறிப்பு முறையுள் குறிப்பாகக் காலங்காட்டிவனவாதலாலிந்தவினாதி களுகளுளே தாமேகாலங்காட்டிம் வினாதிக்கொழிந்தமற்றவைகளோடு வருமெனக்கொள்க.

“(உ-ம்) குழையான்-குழையான், குழையன்-குழையான், குழையார் குழையார், குழையன்-குழையாட்டி, குழையது-குழையிற்று, குழையி னென்-குழையினேன், குழையம் குழையாம், குழையினென் - குழையி னேன், குழையினேன்-குழையினேன், குழையம் வில்லி குழையினிர்- குழையிர்எனவரும்.

“பெரியனுஞ்சில, வென்றதனால் இவ்வினாதிக்கருள்—அன் ஆன் அ ன் ஆள் ஆர் ஆர் அது இ மார் என வருகின்றவைகளு—னே மன் மான் களவை தை கை பி முன் அல் ன ள ர வ மெய்கள் முதலானவைகள் பெயர்வினாதிகளாம்.

உ-ம்) குழையன் - வானத்தான், குழையன் - வானத்தான் குழையர் - வானத்தார், குழையன் - யாது, பொன்னி - தேவிமார், வுடமவு.

கோமான்-கோக்கள்-அன்-எந்தை-எங்கை-எம்பி எம்முன்- தோன்றல்-
பிறன்-பிறன்-பிறர்-அவ்வனவரும்.

இன்னும்வினையின் விசுதிபெயரினுஞ்சில, வென்றதனாலும்பிறவு
ம்என்றதனாலும் பலவகைப்பட்டவினைகளுக்கும் பெயர்களுக்கும்இவ்வி
சுதிகளுக்குள் அடங்கியும் அடங்காமலும் வரும்விசுதிகளெல்லாக்கொ
ள்ளப்படும்.

பெயரச்சவினை விசுதிகள்.

அ-உ-ம்இவை பெயரச்சவினை விசுதிகளாம்.

(உ-ம்) நடந்த-நடக்கின்ற-நடக்கும்எனவரும்.

வினையெச்சவினைவிசுதிகள்.

உ-பு-ஆ ஊ-என அ-இன்-இய-இயர்-வான்பான்-பாக்கு இவைகளு
டன்-இ-யகரமெய் கு-ஆல கால்-எல் எனும்-உம்-மல்-மை-மே-து-றி- இ
வைமுதலானவைகளும் வினையெச்சவினைவிசுதிகளாம்.

(உ-ம்) நடந்து-உண்குபு-உண்ணு-உண்ணு-உண்டென- உண்ண
டக்கின்-உண்ணிய-உண்ணியர்-வருவான்-உண்பான்- உண்பாக்கு - ஓடி
போய்-உணறகு-நடந்தால்-ஒலித்தக்காம்-நடக்குமேல் - நடக்குமேனும்-
காண்டலும்-உண்ணாமல் உண்ணமை-உண்ணமே அல்லது- அன்றிஎன
வரும்.

தொழிற்பெயர்விசுதிகள்.

X தல்-அல்-அம்-ஐ-கை-வை-கு-பு-உ-தி சி-வி-உள் காடு-பாடி- அரவு-
ஆனை-மை-து-இவைமுதலியனதொழிற்பெயர்விசுதிகளாம்.

(உ-ம்) நடக்கல்-ஆடல்-வாட்டம்-கொலை நடக்கை பார்வை- போக்
கு-நடப்பு-வரவு-மறதி-புணர்ச்சி-புல-வி-விக்குள்-சாக்காடி - கோட்பாடி-
தோற்றரவு-வரானை-நடவாமை-வாய்த்துஎனவரும். துவ்விசுதிநடந்து
நடக்கின்றது-நடப்பது-எனக்கால்வினை-நிலையோடுகூடியும்வரும்.

பண்புப்பெயர்விசுதிகள்.

மை ஐ சி-பு-உ-கு றி-று அம்-நர்-இவைமுதலியன பண்புப்பெயர்
விசுதிகளாம்.

(உ-ம்) நன்மை-தொல்லை-மாட்சி-மாண்பு-மழவு-நன்கு - நன்றி நன்
று-நலம்-நன்னர்-எனவரும்.

எதிர்மறைவிசுதிகள்.

Y இல்-அல்-ஆ-இவை எதிர்மறைவிசுதிகளாம்.

(உ-ம்) நடநிலன்-நடக்கின்றிலன்-நடக்கிலன்-நடக்கலன்-நடவாதா
ன்னவரும்.

பிறவினை விசுதிகள்.

. X வி-பி-கு-சு-டு-து பு-று-இவைபிறவினைவிசுதிகளாம்.

(உ-ம்) வருவித்தான்-நடப்பித்தான்-போக்கினான்-பாய்ச்சினான் - உருட்டினான்-நடத்தினான்-எழுப்பினான்-துயிற்றுன்னன்னவரும். கரைதேய்எனவருகிற தன்வினைபிறவினைகளுக்குப் பொதுவாகியமுகனிலைகள் இதுபான்மை இவ்வினாதிவேண்டாமல் கரைத்தான்-தேய்த்தான்- கரைத்திலன்-தேய்த்திலன்-கரைக்கின்றான்-தேய்க்கின்றான்-கரைக்கின்றிலன்- தேய்க்கின்றிலன்-தரைப்பான்-தேய்ப்பான்-கரைக்கான்-தேய்க்கான்எனப்பிறவினைப்பொருளைத்தரும்போது வல்லெழுத்துமிக்கும், கரைந்தான்-கரைந்திலன்-கரைகிறான்-கரைகின்றிலன்-கரைவான்-கரையான்எனத்தன்வினைப்பொருளைத்தரும்போதுவல்லெழுத்துமிகாமலும்வருமென்றறி,க,

இன்னும்-இ-ஐ அம்வினாதிக்கள் அலறி-பறவை-எச்சம்எனவினைமுகிற் பொருளையும், ஊருணி-தொடை - தொல்கீப் பியம்- எனச்செயப்படுபொருளையும், மண்வெட்டி-பார்வை-நோக்கம்- எனக்கருவிப்பொருளையும் உணர்த்திவரும்விடு-ஒழிவினாதிக்கள்வந்துவிட்டான்,கேட்டொழிந்தான் எனத்துணிவுப்பொருளுணர்த்திவரும். கொள்வினாதி அடித்துக்கொண்டான்-கடித்துக்கொண்டான்-எனத்திற்செயலுணர்த்திவரும். படு- உண்-வினாதிக்கள்-கட்டப்பட்டான்-கட்டுண்டான்-எனச்செயப்பாட்டுவினைகளுக்கூவரும், மை-வினாதி-ஆண்மை-பெண்மை-எனத்தன்மைப்பொருளுணர்த்தும் எல்லாப்பொருளிலும்வரும், எல்லாவினாதிக்களையும் அளவுசெய்தல்கூடாமையால் அதிகமாகவழங்குகிறசிலவினாதிக்காட்டிலேமும்.

பொன்னன்-கரியன்-எனவருகின்றவை முக்காலங்களுள்ளொன்றைக்குறிப்பாககாட்டும்போது வினைக்குறிப்புமுற்றுப்பகுபதங்களாம். எட்டுவேற்றுமைகளுள்ளொன்றையேற்று வரும்போது பெயர்ப்பகுபதங்களாகும். அவ்விருண்டையுக்கொண்டுவரும்போது வினைக்குறிப்பு முற்றாலணையும் பெயர்ப்பகுபதங்களாம் நடந்தான் வந்தான் எனவருகின்றவைகாலங்காட்டும்போது தெரிநிலைவினைமுற்றுப்பகுபதங்களாம், காலங்காட்டுகலுடனே வேற்றுமையேற்றும்போது தெரிநிலைவினைமுற்றாலணையும் பெயர்ப்பகுபதங்களாம், இவையேஒன்றுக்கொன்றுவெறுபாடாம்.

ராசக. இலக்கியங்கண்டதற் கிலக்கணமியம்பலிற்

பகுதிவினாதி பகுத்திடைநின்றதை

வினைப்பெயரல்பெயர்க் கிடைநிலையெனவே

இது இடைநிலையாமாறு அறிநிக்கத்தொடங்கிப்பெயர்க்கு இடைநிலை உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இலக்கியம்-அறிவுடையோராலே நியமிக்கப்பட்ட இலக்கியத்தை, கண்டு-பார்க்கு, அதற்கு-அவ்விலக்கியத்திற்கு, இலக்கணம்-அவ்விலக்கியத்தி னுமைதியை இலக்கணமா, இயம்பலின் - சொல்லுத

லால், பகுதி முன் சொல்லப்பட்ட பகுதியையும், விஞ்ஞான விஞ்ஞானியையும். பகுத்துப் பிரித்து, இடைநின்று நடைபெற்று நடை, வினைப்பெயரல்பெயர்க்கு வினையாலணையும் பெயரல்லாத பெயர்களுக்கு, இடைநிலையெனல்-இடைநிலையென்று சொல்லுவது—என்று.

(உ-ம்) அறிஞன்-ஞானவிடைநிலை ஓதுவான்-வகாவிடைநிலை வலைச் சகாவிடைநிலை வண்ணத்தி-தகாவிடைநிலை. மற்றவையுமிப்படியே வருதல்காண்க. (மக)

மசஉ, தடறவொற்றின்னே பெம்பான் மூவிடத் திறந்தகாலம் நருந்தொழிவிடைநிலை.

இது இறந்தகாலவினைக்கு இடைநிலை உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். தடறவொற்று-தகா டகா காமெய்களும், இன்-இன்னும், ஐம்பான் மூவிடத்து ஐம்பான் மூவிடங்களிலும், இறந்தகாலம் இறந்தகாலத்தை, தரும்-காட்டுகின்ற, தொழில் - வினைப்பகுபதங்களினுடைய இடைநிலை இடைநிலைகளாகும்—என்று.

(உ-ம்) நடந்தான்-நடந்தான்-நடந்தார் : நடந்தது-நடந்தது-நடந்தேன், நடந்தேன்-நடந்தாய்-நடந்தோ எ-ம், உண்டான்-எ-ம், சென்றான்-எ-ம், உறங்கினான் எனவும்வரும், 'இன், இடைநிலை எஞ்சியது எனக்கடைகுறைத்தும், போனது, எனமுதல்குறைத்தும்வரும் மற்றவையுமிப்படியே மசக. ஆரின்றுகின்று கிறுமூவிடத்தி :

ஹைமமானிகழ்பொழு தறையினையிடைநிலை.

இது நிகழ்கால வினைக்கு இடைநிலை உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஆரின்று-ஆர்ன்மென்பதும், கின்று கிர்ன்மென்பதும், கிறுகிறுவென்பதும், ஐம்பான் மூவிடத்தின்-ஐம்பான் மூவிடங்களிலும், நிகழ்பொழுது-நிகழ்காலத்தை, அறை காட்டுகின்ற, வினை-வினைப்பகுபதங்களினுடைய, இடைநிலை இடைநிலைகளாகும்—என்று.

(உ-ம்) நடவாரின்னான் நடக்கின்றான் நடக்கின்றான் எனவரும், மற்றவையுமிப்படியே. (மக)

மசச பவ்வமூவிடத் தைம்பாலெதிர்பொழு

திகைவினையிடைநிலை யாமிவைசிலவிலு

இது எதிர்கால வினைக்கு இடைநிலையும், முக்காலவிடைநிலைகளுக்கு, மூலவதார்புறனடையும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பவ்வ பகாமெய்யும், வகாமெய்யும் ஐம்பான் மூவிடத்து ஐம்பான் மூவிடங்களிலும், எதிர்பொழுது-எதிர்காலத்தை, இடைக்காட்டுகின்ற, வினை-வினைப்பகுபதங்களினுடைய, இடைநிலையாம் இடைநிலைகளாகும், இவை-இம்முக்கால விடைநிலைகளும், சில-சிலமுறமெச்சங்களுக்கு, இல்-இல்லை—என்று.

(உ-ம்) நடப்பான்-வருவான் எனவரும் மற்றவைகளு மிப்படியே. [இவைசிலவில, என்றதனால்விசுவநாத பகுதியாவது வேறிடைநிலையாவது காலங்காட்டுமென்பது பெற்றும். அவைபின்வருஞ்சூத்திரத்திற் காண்க.] (49)

நசுநு. நவ்வொடுகர வும்மைநிகழ்பல்லவந்
தவ்வொழிற்பு மெதிர்வுமடவ்வொடு
கழிவுந்நவ்வொடு மெதிர்வுமின்னேவல்
வியங்கோளம்மா மெதிர்வும்பாந்தன்
செலவொடுவரவந் செய்புநிகழ்பெதிர்வு
மெதிர்வுமறமும்மையு மேற்குமீக்கே

இது முன்னூத்திரத்தில் 'இவைசிலவில, என்றார் அனுவாயைப்பெயர் புது உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். நவ்வொடு-நாகமெய்யோடுகூடிய, உகரஉம்மை-உகரவிசுவநாதியும் உழ்விசுவநாதியும், நிகழ்பல்லவம்-இறந்த காலத்தையும் எதிர்காலத்தையும், தவ்வொடு-தகரமெய்யோடுகூடிய, உகரவும்மை-உகரவிசுவநாதியும் உழ்விசுவநாதியும், இறப்புமெதிர்வும்-இறந்தகாலத்தையும் எதிர்காலத்தையும், டவ்வொடு-டகரமெய்யோடுகூடிய (உகரஉம்மை) உகரவிசுவநாதியும் உழ்விசுவநாதியும், கழிவும்-இறந்தகாலத்தையும், கவ்வொடு-ககரமெய்யோடுகூடிய, (உகரவும்மை) உகரவிசுவநாதியும் உழ்விசுவநாதியும் எதிர்வும்-எதிர்காலத்தையும், மின்-மின்விசுவநாதியும், எவல் முன்னிலையேவல்விசுவநாதியும், வியங்கோள்-வியங்கோள்விசுவநாதியும், இ இகரவிசுவநாதியும் மார் மார்விசுவநாதியும், எதிர்வும்-எதிர்காலத்தையும், பாந்தம்-பகரவிசுவநாதியும், செலவொடுவரவம்-இறந்தகாலத்தையும் எதிர்காலத்தையும், செய்பும்செய்யுமென்னும் வாய்ப்பாட்டு முற்றுவிசுவநாதியும், நிகழ்பெதிர்வும் நிகழ்காலத்தையும் எதிர்காலத்தையும், எதிர்மறை-எதிர்மறைஆகாரவிசுவநாதியும், மும்மையும்-மூன்றுகாலத்தையும் ஏற்கும் ஏழ்முவரும், நகது-இவைசிலவில, என்றவைகளுள் - எ-று

! (உ-ம்) சென்று-சென்றும், -இறப்பு, சேறு சேறும், -எதிர்வு, வந்து வந்தும், -இறப்பு, வருது வருதும், -எதிர்வு, உண்டு உண்டும் - இறப்பு, உணகு-உணகும், -எதிர்வு, உண்மின்-உண்ணு உண்க சேறி-உண்மார், -எதிர்வு-உண்பு, -இறப்பு எதிர்வு, உண்ணும் - நிகள்வு, எதிர்வு உண்ணும், -இறப்பு, நிகழ்வு-எதிர்வுஎனவரும் காலங்காட்டுமிவ்விசுவநாதியை மட்டிஞ்சொல்லிக் காலங்காட்டுமி பகுதியையும்பிறிதெடையையுஞ் சொல்லாமையால் அவைசிறுபான்மை வரும், வந்தவி - ன் களிற் கண்முகொள்கவென்றாயிற்று அவைவறுமாறு - தொட்டான் - உற்றுந் புக்கான் எனமி - குறு என்கிற முன்மெழுத்துகளுள் ஒன்று.

ஈராகிய சிலசூறில் ணைப்பகுதிகள் விகாரப்பட்டு இறந்தகாலங்காட்டிம், எனமனார் என்றரிணை-போயது என் மன் இசின் யகரமெய்ஜும்முன் றிடைநிலைகளும் இறந்தகாலங் காட்டிம் உண்ணுகிடந்தான் உண்ணுவிரு ந்தான் எனஆகிடந்து ஆகிருந்து இரண்டிடைநிலைகளும் சிக்குதலமு ம், என் மர்எனமகரவிடைநிலை இறந்தகாலமும் காட்டிம், ஈங்கே என்ற மிகையால் வருதியென இகானகுதி சிக்குதலங்காட்டிதலையும், ஏச்சுவி குதிகள் காலங்காட்டிதலையும் அமைத்துக்கொள்க,

இனிப்பகுதி விசுதிமுதலிய வுறுப்புக்களாற் :

பகுபத முடிக்குமாறு.

பொன்னன்என்கிற உயர்திணையாண்பா லொருமைப்படர்க்கைப் பொருட்பெயர்ப் பகுபதக்கை முடிக்குமிடத்து பொருளிடங்காலம்என் னுஞ்சூத்திரவிதியால், பொன்னனும் பகுதியைமுதலில்வைத்துஅத ன்பின்ஆன் ஆன் ஆன் என்னுஞ்சூத்திரவிதியால்உயர்திணையாண் பாலொருமைப்படர்க்கைபைக் காட்டுகிறஅன்விசுதியைபவருவித்து,பொ ன்ஆன்எனவைத்து தனிக்குறின் முன்னொற்றுவிர் என்னுஞ்சூத்திரவி தியால் அந்தனகரமெப்பைய பிரட்டித்துபொன்-ன்-ஆன்எனவைத்துஉட ன்மேலாயிர் என்னுஞ்சூத்திரவிதியால் அகரவுயிரைநிருத்தனகரமெப் பின்மேலேற்றி, பொன்னன்னமுடிக்க நடத்தன்என்கிறஉயர்திணை யாண்பாலொருமைப்படர்க்கைபிறந்த காலவியற்றும்வினைமுதற்மொரிநி லைவினைமுற்றுப் பகுபதத்தை முடிக்குமிடத்து 'நடவன்' என்னுஞ்சூத் திரவிதியால் நடவென்னுமுபகுதியை முதலில்வைத்து-ஆன் ஆன் ஆன் என்னுஞ்சூத்திரவிதியால் உயர்திணையாண்பாலொருமைப்படர்க் கையைக்காட்டுகிற அன்விசுதியை அதன்பின்வருவித்து, நடஆன்னை வைத்து, 'தடறவொற்றின்னை பென்னுஞ், சூத்திரவிதியால்இக்காலங் காட்டிந் தகரவிடைநிலையைஅவ்விரண்டிற்கும், நடுவிலேவருவித்து' நட த்ஆன்னைவைத்து அன்ஆன் இல் ஆல், என்னுஞ்சூத்திரவிதியால் இ டைநிலைக்கும் விசுதிக்குமிடையிலேஅன்சாரிபைவருவித்து, நடத்ஆன் ஆன்எனவைத்து. 'உடன்மேலாயிர்வந்து என்னுஞ்சூத்திரவிதியால் இ டைநிலைத்தகரமெய்யின்மேலே சாரியைஅகரவுயிரையேற்றி நடதன்ஆ ன்எனவைத்து இன்னும் அச்சூத்திரவிதியால் சாரிபைனகரமெய்யின் மேல்விசுதிஅகரவுயிரையேற்றி, நடதன்எனவைத்து, 'இபல்வினும், என்னுஞ்சூத்திரவிதியால் இடைநிலைத்தகரத்தைமிகுவிற்று, நடத்தன் என்எனவைத்து, வளித்தன்மெய்த்தல் என்னுஞ்சூத்திரவிதியால்மிகுந் துத்தகரவல்பொற்றை மெய்பொற்றாக், நடத்தன்எனமுடிக்க.

நடவண்ணவருகிற முன்னிலையேவல்வினைகளிலே ஆய்வினாகியும் நடவான் நடவேன் நடவாய் என்கிற எதிர்மறைவினைகளிலே ஆவென்னு மெதிர்மறை வினாகியும், கொல்களிறு ஓடாக்குதிசை என்பவைகளிலே கொன்ற-கொல்கின்ற-கொல்லும், ஓடாதஎனவருகிற பெயரொச்சவினைவி குதிகளும், 'வரிப்பனைபந்து' இதில் 'வரிந்து' எனவருகிறவினை பெச்சவி குதியும், 'கொள்வாருங்குள்வருநோ, இதில்நேர்வர் எனவருகிறமுற்றுவி னைவினாகியும், முடி-அடி என்பவைகளிலே முடித்தல் அடித்தல்எனவ ருகிறதொழிற்பெயர்வினாகியும், காப்பளிர்இவைகளில்வினைமுதற்பொரு ளுணர்ந்தும் இகரவினாகியும் ஊண் எழுத்துஇவைகளிலே செயப்படு பொருளுணர்ந்தும், ஐவினாகியும்புணர்ந்துகுன்றின், அவ்வினாகியபுண ர்நதுகுன்றினாலும் புணர்ந்துநின்றபொலவே பொருளுணர்ந்தும். (1) ஏசுசு. இடையினுக்கு மீற்றிவரண்டு

மல்லாவச்சை வருக்கமுதலீறி

யவ்வாதிநான்மை எவ்வாகுமையைம்

பொதுவெழித்தொழிந்தநாஸேழுவதியும்,

இது ஆரியமொழிவினாப்பட்டுத்தமிழில் வடமொழியாமாறு அறிவி க்கத்தொடங்கி அவற்றின்பொதுவிதி உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இடையில்-ஆரியத்தில்சு கூ ஊ ா௦௦-உ-உள-ஃ-ஃ-௭ எழு- ளு-வெள-௭-௭௭ சு-ஃ - என்கிறஉயிர் பதினாறுஊள் நடுவிட்டுருக்கின்ற நான்கும் ஃ-ஃ-௭ ளு-௭ - என்கிறநாலெழுத்துகளும், ஈற்றில்சுடையி லிருக்கின்ற, இரண்டும் சு ஃ என்கிற இரண்டு-முத்துகளும், அல் லாநீங்கதாகிய, அச்சு-அ-ஆ இ ஈ-உ ஊ ஏ ஐ ஒ-ஒளஎன்கிற பத்து உ யிர்களும், ஐவருக்கு-ஃ வ ம-வ ஐ வ, ம ஃ ஐ, ஓ-ட-௦-உ-ஃ-ஃ-௭ த ய ஃ-ய-த-வ-ஹ வ ஹ ஃ - ப-ப-௮ வ ஸ - ஷ-ஸ - ஹ - ஹ-ஃ-ஃ-ஃ வ என்கிற மெய்ப்புப்பத்தேழுள் ககரமுதலீத்தைந் தெழுத்துகளாகியஐந், துவருக்கங்களுடைய முதல் முதலிருக்கின்ற கசடகபஎன்கிறவைக் குமெய்களும், ஈறுகடையிலிருக்கின்ற நுணுணம் என்கிற, வைந்துமெய், களும், யவ்வாதி நான்மை யாலவஎன்கிற நான்குமெய்களும் ள - ளகர மெய்யும், ஆகுமையையெழுத்து ஆகிய இருபத்தைந் தெழுத்துகளும் பொதுதமிழிற்கும் ஆசிரியத்திற்கும்பொதுவெழுத்துகளாகும் ஒழிந்த அவையொழிந்த நாலேழும்இருபத்தெட்டெழுத்துகளும், திரியும்ஆரி யத்திற்குச் சிறப்பெழுத்துகளாய்த் தமக்கேற்றபொதுவெழுத்துகளாக த்திரிந்துவரும் - ஏ-ஆ - (2)

ஈசுள். அவற்றுள், ஏழாமுயிரிய்யு மிருவுமைவருக்கத்

திடையின்மூன்று மவ்வம்முதலு

மெட்டேயவ்வு முப்பதுசயவு

மேலொன்றுசடவு இரண்டுகதவு

மூன்றேயகவு மைந்திருகவ்வு

மாவீனாபு மீச்சிகரமும்.

இது முன்சொல்லப்பட்டதற்குச் சிறப்புவிதிஉணர்ந்துகின்றது.

இ-ள். அவற்றுள்-முன்னே 'நீரியும்', என்றவெழுத்துகளுள், ஏழா முயிர்-சிறப்பெழுத்தாகிய கேழாமுயிரானது, இய்யுமிருவும்- 'இகரவா கவானாலும் இருவாகவானாலுமவரும- ஐவருக்கத்து ஐந்துவருக்கங்களி லும், இடையின்மூன்றும் நடுவின்மூன்றெழுத்துகளும், அவ் மூத்தலும்-அவ்வவ்வுருவங்களின் முதலெழுத்துகளாகும், எட்டு-எட்டா வதாகிய சகரவருக்கத்து மெய்யானது யவ்வும்-ஒரோவிடத்தியகரமுமா ரும், முப்பது-முப்பதாமெய்யானது, சயவும்-மொழிக்குமுதலிலே சகர மும் நடுவிலேயகரமுமாகும், மேலொன்று-முப்பத்தோராமெய்யானது, சடவும்-மொழிக்குமுதலிலே சகரமும் நடுவிலேயகரமுமாகும், இரண்டு முப்பத்திரண்டாமெய்யானது, சதவும்-மொழிக்குமுதலிலே சகரமும் நடுவிலேயகரமுமாகும், மூன்று-முப்பத்துமூன்றாமெய்யானது, அகவும்- மொழிக்குமுதலிலே அகரமும் நடுவிலேயகரமுமாகும், ஐந்து முப்பது தைந்தாமெய்யானது, இருகவ்வும் இரண்டுகரமுமாகும், ஆவீறு-பொது வெழுத்துகளிலே மொழியிற்றுதி ஆகாரமானது, ஐயும்-ஐகாரமுமாகும், ஈ யீறு-மொழியிற்றுதிஈராரமானது, இகரமும்-இகரமுமாகும்-எ-று.

(உ-ம்) இடபம் எ-ம், மிருகம்-எ-ம், ஏழாமுயிர்இகரமும் இருவு மாயிற்று, ககமநாகம் மேகம்-எ-ம், சலவாதிவிசயமும்சருக்கா-ஆ-ம், பீடம்-பீடைதிடம்-எ-ம், தலத்தினம்கா-எ-ம், பலம்பந்தம்பாரம்-எ-ம், ஐந்துவருக்கங்களிலும் உரப்பிபும் எடுத்துங்களனைத்துஞ் சொல்லப்படு கிறமும்மூன்றும் அவ்வவ்வுருக்கமுதலெழுத்தாயின், பங்கயம்எட்டாமெ ய்யகரமாயிற்று சிலை எ-ம், மயானம்-எ-ம், முப்பதாமெய் முதலிற்சகர மும்நடுவில் யகரமாயிற்று. சட்டி-எ-ம், இடபம் முப்பத்தொன்றாமெய் முதலிற் சகரமும்நடுவில் டகரமாயிற்று, சித்தி-எ-ம், வாதனை-எ-ம், முப்பத்திரண்டாமெய் முதலிற்சகரமும் நடுவில்தகரமாயிற்று, ஆன் எ-ம், மோகம்-எ-ம், முப்பத்துமூன்றாமெய்முதலில் அகரமும் நடுவிற்க கரமாயிற்று பக்கம்என முப்பத்திரண்டாமெய்இரண்டாம்மையிற்று மாவீனா ஆவீறுஐயாயிற்று, புரிஎனசகரவீறு இகரமும்-எ-ம்.(உய)

நாசு. ரவ்விற் கம்முத லாமுக்குறிலும்
லவ்விற் கிம்முத ல் ரண் டிம்யவ்விற்
கிய்யுமொழிமுத் லாகிமுன்வருமே.

இதவுமது.

இ ள். ரவ்விற் கு-ரகரத்திற் கு, அம்முத னா முக்குறி லும்-ஆ-இ உ-எ
ன்கிற மூன் றுத் துற் றெழுத்துகளினொன் றும், லவ்விற் கு லகரத்திற் கு இம்
முத ல் ரண் டிம் இ உ என்கிற விரண் டி டிலொன் றும், யவ்விற் கு-யகரத்திற் கு,
இப் பும்-இகரமும், மெ"ழிமுத லாகி-அவ்வெழுத்துகளேமுத ல் லுடையவ
டமொழிகளுக்குமுத லாகி, முன்வரும் அம்முன் றெழுத்துகளு முன்னே
வரும்—எ-று.

(உ-ம்) அரங்கன் இராமன் உரோமம்-எ-ம், இலாபம்-உலோபம்-
எ-ம், இயக்கன் எனவும்வரும். (உக)

நாசு. இணைந்தியல்கா லையரலக்கிரமு
மவ்வக்குகரமு நகரக்கரமு
மிசைவருமரவ்வழி யுவ்வுமாம்பிற.

இதவுமது.

இ-ள். இணைந்து-ஆரியமொழியுள் இரண்டெழுத்து இணைந்து, இ
யல்காலை-ஓடொழுத்தைப்போல நடக்கும்போது, யரலக்கு பின்னிவ்றயக
ரரகரலகரங்களுக்கு, இகரமும்-இகரமும், மவ்வக்கும்-மகரவகரங்களுக்
கு உகரமும்-உகரமும், நகரக்கு-நகரத்திற் கு, அகரமும்-அகரமும்மி
சை, மேலேவரும்வந்து வடமொழிகளாகு, ரவ்வழி இணைந்துமுன்னின்
ற ரகரத்திற் குப்பின், உவ்வுமாம் உகரமும்வரும்—எ-று.

(உ-ம்) லாக்கியம் வக்கிரம் சுக்கிலம் எனவும், பதமம், பக்குவம் என
வும், அரதநம எனவும் அருத்தம எனவும், வரும், 'பிற' வென்றதனால்
சததி கட்சிகாப்பியம் பருப்பதம் இவைமுத லாகியதிரிபும் தூலம் அக்
தம் ஆதித்தன் இவைமுத லாகியகேடும் மற்றுமவிகாரத்தால்வருவனவு
ங்கொள்க. (உஉ)

நாசு. நனமுள ஒவ்வு முயிர்மெய்யுமுயிரள
மலலாச்சார்புந் தமிழ்ப்பிறபொதுவே.

இது தமிழெழுத்துகளிற் சிறப்பெழுத்துகளும்பொதுவெழுத்துகளு
ம்உணர்த்துகின்றது.

இ ள். ந ன மு ள ஒவ்வும்-முத லுஞ்சார்புமாகிய தமிழெழுத்துநா
ற்பதுகளிலே நகர னகர முகர எகர ஓகரங்களைந்தும், உயிர்மெய்யுமுயி
ரளமல்லாச்சார்பும். உயிர்மெய்யும் உயிரளபெடையுமல்லாத சார்பெழு
த்தெட்டும், தமிழ்-தமிழுக்கே சிறப்பெழுத்துகளாம், பிற-ஒழிந்த விரு
ப்பத்தெழுத்துகளும், பொது-பொதுவெழுத்துகளாம்—எ-று. ()

பதவியல்-முற்றுப்பெற்றது.

மு ன் ற ன் து.

உயிரீற்றுப்புணரீயல்.

௩௫௧. மெய்யுயிரீற்றுதலீ ருயிருபதங்களுந்
தன்னொடும்பிறிதொடு மல்வழிவேற்றுமைப்
பொருளிற்பொருந்துழி நிலைவருமொழிக
ளியல்பொடுவிகாரத் தியைவதுபுணர்ப்பே.

இது நிறுத்தமுறையினாலேபுணர்ச்சியை அறிவிக்கத்தொடங்கிப்புணர்ச்சி இன்னதென்பதும் பொதுப்புணர்ச்சியும்ஆகிய விரண்டினேஉயிரீற்றுப்பதம்புணருஞ் சிறப்புப்புணர்ச்சிஇவ்வியலாத்சொல்லப்படுதலால் இவ்வியல்லைவைத்த முறைப்படு புணர்ச்சி இப்படிப்பட்டதென்று உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். மெய்யுயிரீ மெய்யாவதுஉயிராவது, முதலீறும்-முதலுமீறுமாகிய, இருபதங்களுந்-பகாப்பதம் பருபதமளன்கின்ற விரண்டிபதங்களுந், தன்னொடும்பிறிதொடும் பதன்னொடுதாணும்பிறிதொடுபிறிதுமாய் அல்வழிவேற்றுமைப்பொருளின் அல்வழிப்பொருளினாவதுவேற்றுமைப்பொருளினாவது, பொருந்துழி-பொருந்துமிடத்து, நிலைவருமொழிகள்-நிலைமொழியும்வருமொழியும், இயல்பொடுவிகாரத்து- இயல்போடாயினும் விகாரத்தோடாயினும், இயைவது பொருந்துவது, புணர்ப்பு முன்சொல்லப்பட்டபுணர்ச்சியாம்—எ-று.

[மெய்யுயிரீமுதலீறும், எனவே மெய்ம்முதன் மெய்யீறு- உயிரீறும் தலுயிரீறு மெய்ம்முதலுயிரீறு-உயிரீமுதன்மெய்யீறு என நான்குவகையாம்.] (க)

௩௫௨. வேற்றுமையைம்முத லாரும்ல்வழி
தொழில்பண்புவமை யும்மையல்மொழி
யெழுவாய்விளியீ ரெச்சமுற்றிடையுரி
தழுவுகிதாடாடுக் கெனவீரோழே

இது முன்சொன்ன அல்வழிவேற்றுமை மடுவையென்பதுஉணர்த்துகின்றது

இ-ள். வேற்றுமை-வேற்றுமைப்புணர்ச்சியாவது, ஐம்முதலாரும் ஐ ஆக குறின் அது கண்ணன்கின்ற ஆறுருபுகளும்மறைந்தாகிலும்வெளிப்பட்டாகிலும் வரப்பதங்கள் பொருந்துந்தொடர்ச்சியாம், அல்வழி-அல்வழிப்புணர்ச்சியாவது, தொழில்-வினைத்தொகையும், பண்பு- பண்புத்தொகையும், உவமை உவமைத்தொகையும், உம்மை - உம்மைத்தொகையும், அன்மொழி அன்மொத்தொகையும், எழுவாய் - எழுவாயும், விவ் விவியுப, ஈரெச்சம்-பெயரெச்சவினையெச்சமும், ஈர்முற்று-தெ

நிநிலைவினை குறிப்புவினை முற்றுகளும், இடை-இடைச்சொல்லும், உரி உரிச்சொல்லும், அடுக்கு-அடுக்கும், என-என்று, தழுவுதொடர்-பதங்கள் பொருந்துந்தொடர்ச்சி, ஈரோழ-பதினான்குவகையாம்—எ-று.

உதாரணம்.

(வேற்றுமைத்தொகை)

(வேற்றுமைவிரி)

ஐ நிலங்கடந்தான்
ஆல் கல்லெறிந்தான்
கு கொற்றன்மகன்
இன் மலையீழருவி
அது சாத்தன்கை
கண் குன்றக்கூகை

நிலத்தைக்கடந்தான்.
கல்லாலெறிந்தான்
கொற்றனுக்குமகன்.
மலையின் வீழருவி.
சாத்தனதுகை.
குன்றத்தின்கட்கூகை.
ஆக-ஐஉ.

(அல்வழிப்புணர்ச்சி)

வினைத்தொகை
பண்புத்தொகை
இருபெயரொட்டு }
பண்புத்தொகை }
உவமைத்தொகை
உம்மைத்தொகை
அன்மொழித்தொகை
எழுவாய்
விளி
பெயரொச்சம்
வினையெச்சம்
தெரிநிலைவினைமுற்று
வினைக்குறிப்புமுற்று
இடைச்சொல்
உரிச்சொல்
அடுக்கு

கொல்லானே, அடுகளிற்று.
கருங்குதினாசெந்தாமரை.
சாரைப்பாம்பு, ஆயன்சாத்தான்.
மதிகமும், பவளவாய்.
சோசோழபாண்டியர், இராப்பகல்.
பொற்றாடி, தாழ்குழல்.
சாத்தன்வந்தான், கொற்றன்கண்டான்.
சாத்தரவா, கொற்றன்கொள்.
வந்தசாத்தன், வருகின்றசாத்தன்.
வந்துபோனான், வரப்போனான்.
வந்தான்சாத்தன், கண்டன்கொற்றன்.
குழையன்கொற்றன், பெரியன்சாத்தன்.
மற்றொன்று, கொன்னேழிந்தன்னு
“நனிபேதையே, கடிக்கமலம்
பாம்புபாம்பு, நெருப்பு, நெருப்பு.
ஆக-ஐச

இவை “தழுவுதொடர், எனவே அல்வழிகுறியிலுந் தாழாத் தொடருஞ் சிலவுண்டென்பதாயிற்று, கைக்களிறு, என்பது கையை யுடையகளிறு என விரிக்கப்படுதலால் “கை, என்பது “சளிற்று, என்பதைத் தழுவாமையால் இப்படிவருகின்றவைகளெல்லாம் தழாத்தொடராகிய வேற்றுமைப் புணர்ச்சியாம், உரையாழவம்மி மிதப்ப, என்பது “சுமையிதப்ப அம்மியாழ, எனக்கூட்டப்படுதலால்: “சுரை, என்பது “ஆழ, என்பதையும், “அம்மி, என்பது “மிதப்ப, என்பதையும்

ந்தழுவாகையால் இப்படிவருகின்றவைகளெல்லாம் தழாத்தொடராகிய
ஆல்வழிப்புணர்ச்சியாம், (உ)

இது முன்சொல்லப்பட்டஇயல்பு விகாரங்களில் இயல்புஉணர்த்துகி
ன்றது

இ-ள், விகாரமனைத்தும்-மேல்வரும் விகாரவகையனைத்தும், மேவ
லது-அடையாதது, இயல்பு, இயல்பாகும்-எ-று.

(உ-ம்) பொன்மலை-புகழ்முகிது-ஒளிமணி-எனவரும். (உ)

௪௫௪ தோன்றரிதல் கெடுதல்விகார

மூன்றுமொழிமூவிடத்துமாகும்.

இது விகாரமுணர்த்துகின்றது.

இ-ள், தோன்றல்-எழுத்தாவது சாரியையாவது தோன்றுதலும், தி
ரிதல்வேறுபாடுதலும், கெடுதல்-கெடுதலும், விகாரம்-முன்சொன்னவி
காரமாகும், மூன்றும்-இம்மூவகை விகாரமும், மொழி-நிலைமொழிவரு
மொழிகளுடைய, மூவிடத்தும்-முதலிடைகடைஎன்கிறமூன்றிடத்தும்
ஆகும்-எற்றபடிவரும்-எ-று.

(உதாரணம்.)

பூ-கொடி—பூங்கொடி, வருமொழிமுதலில் மெய்தோன்றிற்று.

பல்-தலை—பல்தலை, வருமொழிமுதலிலும், நிலைமொழி யீற்றிலுமுள்ள
மெய்கள்திரிந்தன.

நிலம்-வயல்—நிலவயல், நிலைமொழியீற்றுமெய்கெட்டது.

ஆறு-பத்து—அறுபது, நிலைமொழிமுதலுயிர் திரிந்துவருமொழியிடை
யொற்றுக்கெட்டது,

பல-பொருள்—பல்பொருள், நிலைமொழியீற்றுயிர்கெட்டது.

நாழி-உரி—நாழி, நிலைமொழியீற்றுயிர்மெய்கெட்டு டகாமெய்தோன்றி
ற்று.

பனை-காய்—பனங்காய், சாரியைத்தோன்றிற்று.

.(௪)

௪௫௫ வலித்தன்மெலித்த நீட்டல்குறுக்கல்

விரித்த ரொ து த் த வ ம்

வருஞ்செய்யுள் வேண்டுகிறி.

இது செய்யுள்விகாரமுணர்த்துகின்றது.

இ-ள், வலித்தல் - மெல்லொற்றை வல்லொற்றாக்கலும், மெலித்த
ல்-வல்லொற்றை மெல்லொற்றாக்கலும், நீட்டல் - குற்றெழுத்தை நீட்ட
டெழுத்தாக்கலும், குறுக்கல்-நெட்டெழுத்தைக் குற்றெழுத்தாக்கலும்
விரித்தல்-இல்லாதவெழுத்தை வருவித்தலும், தொகுத்தல்-உள்ளவெ
ழுத்தைநீக்கலும், வரும்-வருவனவாம்,செய்யுள்-செய்யுளிடத்து,வேண்

மெழி-அடிதொடை முதலானவைகளை நோக்கி அமைக்கவேண்டியிருப்பது
—எ-று.

(உ-ம்) குறுத்தாட் பூசஞ்சுமந்த ஹக்கதிராழிபெம் மண்ணிலைத்
தொழினே-குறுத்தாளில்-நகரமெல்லொற்றுவல்லொற்றாக்கப்பட்டது த
ண்டையினினக்கினிகழ்கோள் பண்டையளல்லண் மாளோக்கினனெதட்
டையில்தகரவல்லொற்று மெல்லொற்றாக்கப்பட்டது, தீத்தொழிலே
கன்றித் திரித்தெருவைபோற் போத்தறாற்புல்லறிவினார் பொத்தில்கு
ற்றெழுத்து நெட்டெழுத்தாக்கப்பட்டது, யானையெருக்கத்திருந்தவிஷ
கிலேவேற்றென்னன்றிருந்தார் நன்றென்றேன்றியேன் தீயேனில் - நெட்
டெழுத்துக் குற்றெழுத் தாக்கப்பட்டது சிறியிலைவெதிரினேல்வினையும்
மே, வினையும்மேளன்பதில்-மகரமெய் விரிக்கப்பட்டது, சிறியவிலையில்-
அகரவயிர்தொகுக்கப்பட்டது. (௩)

௩௩௬. ஒருமொழிமூவழிக் குறைதலுமனைத்தே

இதுவுமது

இ-ள், ஒருமொழி-ஒருசொல்லினுடைய, மூவழி-முதலிடைகடை
யென்கிற மூன்றி ஸாரிடத்து, குறைதலும்-குறைந்துவருதலும், அனை
த்து-அச்செய்யுள்விகாரமாம்—எ-று.

(உ-ம்) 'மறையிதழ்புணாமஞ்செஞ்சேறடி, தாமரையில்துதலெழுக்
துக்குறைந்தது, வேதினவேரிநினைதிமுதபோத்து, ஒந்தியில்இடைபெ
ழுத்துக்குரைந்து, 'நீலுண்டிகிலிகைகூப்ப, நீலத்திற்கடைபெழுத்துக்
குரைந்தன, [இன்னும் குறைதலும், என்றவெச்சவுமமைபாஸ்தியின்
வருகிற விகாரங்களுஞ்சிலவுண்டு, அவைவருமாறு -- யாதுயாது, என
த்தோன்றலும், மாசுமாசினததிரிதலும், யார்ஆர்எனக்கெடுதலும்பொ
ழுதுபோத்து எனநீளவும், மிளிர்-மிமிர், தகைசகைஎனவெழுத்து
ம், தகர்ப்புறம்புறகேர் இன்முன்முன்றில் எனச்சொல்லுமிலைமாறுதலு
ம்ஆகியவைவழுதலாயினவாம்.] (௪)

௩௩௭. ஒருபுணர்க்கிரண்டு மூன்றுமுற்பெறும்.

இது புணர்ச்சிவிகாரத்தில் வருவதோரையும்ஒழிக்கின்றது,

இ-ள். ஒருபுணர்க்கு-ஒருபுணர்ச்சிக்கு இரண்டு முன்றும்-ஒன்றே
பல்லாம் விரண்டுமுன்றும், உரப்பெறுந்-வரப்பெறும்—எ-று,

(உதாரணம்)

யானை-கோடு -- யானைக்கோடு, ஒருவிகாரம்.

நிலம்-பனை -- நிலப்பனை, இரண்டுவிதாரம்.

பனை-காய்-பனங்காய், மூன்றுவிகாரம்

௩௩௮. எண்முவெழுத்திற் மெவ்வகைமொழிக்கு

மூன்வருமயவக்களியல்புங்

(௫)

குறில்வழியத்தனி கைய்கொதுமுன்மெலி .

மிகலுமாணாளனவ வழிநத்திரி யும் .

இது பொதுப்புணர்ச்சி யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள், அன்முலெழுத்து-இருபத்துநான்கெழுத்து உளையும், ஈற்று இயல்பினாலானும் விதியினாலானும் ஈருகவுடைய, எவ்வகைமொழி க்கும், பெயர்ச்சொல்-வினைச்சொல் - இடைச்சொல்-உரிச்சொல்-திசைச் சொல்-வுடச் சொல்-என்கின்ற பலகைப்பட்ட சொற்களுக்கும், முன்மு ன்னே, வரும்-வருகிற, ஓரமயவகைகள்-ஓரந நகர மகர யகரவகைகள்- இயல்பும் - அல்வழிவேற்றுமைபிரண்டிலுமியல்பாதலும், குறில்வழிய, குற்றெழுத்தின்பின்னின்ற யகரமெய்யே, தனியைஉயிர் உயிர்மெய்யென் கிறஹாரமே கொ, கொவ்வே, து-துவ்வே, முன்-என்பவைகளுக்குமுன் வருகிற, மெலி-ஓரந நகர, மகரங்கள். மிகவும்-பிறசொற்களுக்குமு ன்இயல்பாதலன்றி மிக்குமுடிதலும், ஆம்-ஆகும், னாளனவழி னாள னலக்கலின் முன்வருகிற, ந-நகரமானது, திரியும்-மற்றையீறுகளுக்குமு ன்னியல்பாதலன்றிததிரியும் - ஏ-று,

[புணரியலிலெங்கும் அல்வழி வேற்றுமைகளிலொன்றைக்குறிப் பாகவானாலும் னெளிப்படையாகவானாலும் காட்டாமற்போனால்அவ்வி ரண்டையுங்கொள்க, 3]

(உ-ம்) விள-பலா-கிளி-தி-கந-பூ-சே-பனை-கோ - கௌ-உரிஞ்-மண் பொருந்-மரம்-பொன்-வேய்-வேர் வேல் தெவ் யாழ்-வாள் - எஃகுஇவற் றின்புண்-ஞான்றது-நீண்டது-மாண்டது-யாது வல்து-ஞாற்சி-நீட்சி-மா ட்சி-யாப்பு வல்கைஇவற்றைவருவித்து.

(அல்வழி)	வேற்றுமை)
விள, ஞான்றது-விளஞான்றது	விள-ஞாற்சி விளஞாற்சி
நீண்டது-விளநீண்டது	நீட்சி-விளநீட்சி
மாண்டது-விளமாண்டது	மாட்சி-விளமாட்சி
யாது-விளயாது	யாப்பு-விளயாப்பு
வல்து-விளவல்து	வல்கை-விளவல்கை

எனமுறையேகூட்டி எல்லாவற்றின்முன்னும் ஓரமயவகைகளியல் பாதல்காண்க.

உரிஞ்-ஞான்றது-உரினுஞ்ஞான்றது.

பொருந்-ஞான்றது - பொருந்ஞான்றது.

வேல்-ஞான்றது - வேஞ்ஞான்றது.

வாள்-ஞான்றது - வாண்ஞான்றது.

மரம் ஞான்றது-மாஞ்ஞான்றது

எனநிலைமொழிபிறுக்கா விகாரப்படுத்தல் ஆவ்வவ்வீற்றுச்சொற்ப்புவி திகழிற்குண்க.

(அல்வழி)

மெய்-ஞான்றது-மெய்ஞ்ஞான்றது,
நீண்டது-மெய்நீண்டது,
மெய்-மாண்டது-மெய்ம்மாண்டது,
கை-ஞான்றது-கைஞ்ஞான்றது,
நீண்டது-கைநீண்டது,
மாண்டது-கைம்மாண்டது.

வேற்றமை

மெய்-ஞான்றி-மெய்ஞ்ஞான்றி
நீட்சி-மெய்நீட்சி
மாட்சி-மெய்ம்மாட்சி
கை-ஞாட்சிகைஞ்ஞாட்சி
நீட்சி-கைநீட்சி
மாட்சி-கைம்மாட்சி

எனக்குறியின் முன்னின்ற யாகத்தின்முன்னுந் தனிஐம்முன்னுமெ
லிமிததல்காண்க 'நொதுமுனெயிபிக' என்றும், என்றவெச்சவம்நாயா
ல்அய்யிரண்டன் முன்னுமிடைபெழுந் த மிகலுமாவென்றகாழிற்று.
நொ-ஞெள்ளா-நொஞ்ஞெள்ளா, து-ஞெள்ளா-துஞ்ஞெள்ளா,

நாகா-நொந்நாகா,
மாடா-நொம்மாடா,
யவனா-நொய்வனா,
வளவா-நொவ்வளவா,

நா-நா-துந்நாகா,
மாடா-தும்மாடா
யவனா-துப்பவனா
வளவா-துவ்வளவா

இவை வினைச்சொற்களாதலால் அல்வழியிலேமிருந்தன, என்ன
லவற்றதத்தியும், என்மதுபின்வரும் 'வலமுன்றனவும், என்னுஞ்ஞத்திர
த்திலேகாண்க, இச்சுத்திரமுதலாகவொன்றற்கொன்று தொடர்ச்சியாக
ப்புணர்த்தலாத்தொடர்ச்சொற்-புணர்த்தல், என்னுமுத்தி, (பு)
புருசு பொதுப்பெய ருபுத்தினைப்பெயரகளிற்றுமெய்
வல்வரி வியல்பா மாவிர யாமுன்
வன்மை மிகாசிலவிகாரமா முபுத்தினை.

இ துவமுது,

• இ-ள். பொதுப்பெயர் இருதினைகளுக்கும் பொதுவானபெயர்களு
க்கும், உயர்திணைப்பெயர்கள் - உயர்திணைப்பெயர்களுக்கும், ஈற்றுமெ
ய் ஈற்றிலுள்ளமெய்கள். வல்-வல்லெழுத்துமுகன்மொழிகள், வரின் வ
ந்தால், யியல்பாம்-இயல்பாகும், ஆவி-உயிரையும், உய-யகாரரகாமெய்க
ளையுமிருகவுடைய அல்விருவகைப் பெயர்களுக்கும் முன்-முன்வருகிற
வன்மை-தல்லெழுத்துக்கள்; மிகாமிகாவாம், உயர்திணை-உயிரீறுமெய்யு
மாகுஉயர்திணைப்பெயர்கள் நாற்கணக்களோடும் புணர்மிடத்து-சிலவி
காரமாம்-நிலைமொழிவருமொழிகள் விகாரப் பிவனவுஞ்சிலவுளவாம்-எ

(உ-ம்) சாத்தன், கொற்றன், ஆண்இவற்றின்முன்குறிது - சிறிது-
திறு - பெறிது - குடியன் - சிறியன் - தியன் - பெரியன் - கை - செவி-
தலை - புறம் - இவற்றை வகுவித்த சாத்தனிகுறிது, சாத்தன்குறிய
ன், சாத்தன் கை எனமுறைசீய கூட்டிப்பொதுப்பெய ரீற்றுமெய்.

இயல்பாதல்காண்க ஊரன், அவ்விவற்றின்முன்குறியன் - சிறியன்பு
ன்பெரியன், கை-செவி-தலை-புறம் இவற்றைவருவித்து ஊரன்குறியன்.
ஊரன்னை, எனமுறையேகூட்டி உயர்திணைப்பெயர்த்து மெய்இயல்பா
தல்காண்க, மற்றையுமிப்படியே—சாத்தி, கொற்றி, தாய் இவற்றின்மு
ன்குறித்து-சிறிது-திது-பெரிது. குறியன்-சிறியன்-நியன்பெரியன்-கை-
வி-தலை-புறம்-இவற்றைவருவித்து சாத்திகுறிது, சாத்திகுறியன், சாத்தி
கைஎனமுறைகூட்டிப் பொதுப்பெயர்த்து உயிர்யகரமுனவகிஇயல்பா
தல்காண்க. நம்பி, விடலைஇவற்றின் முன்குறியன்சிறியன், நியன்-பெரிய
ன், கை-செவி-தலை-புறம்-இவற்றையும், அவர்-ஒருவர்- இவற்றின்முன்-
குறியன்-சிறியன்-நியன்-பெரியன், கை செவி-தலை புறம்-இவற்றையும் வருவி
த்துநம்பிகுறியன், நம்பி, கை அவர்குறியன், அவர்கை எனமுறையே
கூட்டி உயர்திணைப்பெயர்த்து உயிர் கரமுனவகிஇயல்பாதல்காண்க. மற்ற
யையுமிப்படியே.

கபிலன்-பரணன்—கபிலபரணர்

வடுகன் நாதன்—வடுகநாதன்

அரசன்-வள்ளல்—அரசவள்ளன்

ஆசுவகன்-பள்ளி—ஆசுவகப்பள்ளி

குமரன்-கோட்டம்—குமரகோட்டம், குமரக்கோட்டம்.

எனவிறுவழியும் உயர்திணையுஞ்சில தமக்கேற்ற விகாரமாயிற்று,
ற்றவைகளுமிப்படியே. (௧)

நாகல். சாத்தியாவினாவினிப் பெயர்முன்வலியல்பே

இதுவுமது.

இ-ள். சாற்று (வினாமுன்) ஆ-ஏ-ஆ-என் வின்றமுன்றிற்று வினாமுன்
ஊர்-யாவினா (முன்) யாவினாமுன்னும், விளிப்பெயர்முன் உயிர்த்துமெ
ய்யிறுநாகிய விளிப்பெயர்முன்னும், வலி-வருகிறவல்லெழுத்துகள், இ
யல்பு-இயல்பாகும்—எ-று.

(உ-ம்) நம்பியகொண்டான் சென்றான், கந்தான், போயினான்என
வும், யாகுறியனசிறியன் நியன் பெரியன்எனவும், வினாமுன்வலியியல்
பாதல்காண்க, நம்பி-நம்பி, விடலை-விடலாய், கிள்ளை-கிள்ளாய், தாய்-தா
யே, இவற்றின்முன்கொள், செல், கா, போ இவற்றை வருவித்து நம்பி
கொள், நம்பிசெல், நம்பிதா, நம்பிபோஎனமுறையே கூட்டி விளிப்பெய
ர்முன்வலிஇயல்பாதல்காண்க.

[எகர ஓகரவினாக்களுக்கு இடைச்சொல்லேயோ என்னுந்நினை
புச் சூத்திரத்திற் உகரணம்பெறப்படும்.] (௨)

நாகல். ஆவியாழ விதுதிமுன்னிலைவினை

யேவன்முன்வல்லினை மியல்பொடுவிகற்பே.

இதுவுபது.

இ. எ. ஆவி-உவியையும் யாழ-ய-ச-மு என்கின்ற முன்று மெய்களை யும், இறுதி-இறுதியாகவுடைய முன்னிலையினை முன்னிலையினை முன்னும், எவன்முன்-எவல்லினை முன்னும், வல்லிவம்-வருகிறகசதபக்கள் இயல்பொடு-இயல்புடனே, விகற்பு-விகற்பமாம்—எ-று

(உ-ம்) உண்டி-உண்டனை-உண்டாய்-எனவும், உண்டினர்-உண்டர் எனவும்ரிதுத்தி, சாத்தா-கொற்றா-தேவா-பூதா-எனவும்காத்தோ-கொற்றோ-தேவோ-பூதோ எனவும்வருவித்து, உண்டி-சாத்தா-உண்டனார்-சாத்தகோ-எனக்கூட்டி, முன்னிலையினை முன்னியல்பாதல்காண்க, கொணு-எறிவிடு-ஆய்-சேர்-தாழ-எனவிதுத்தி, சாத்தா-கொற்றா-தேவா-பூதா-எனவருவித்து, கொணுசாத்தா எனமுறைபெய்கூட்டி, எவல்லினை முன்னியல்பாதல்காண்க, விகற்பமாதல்வந்தவி-த்திற்காண்க, கூடகொற்றா-கடக் கொற்றா-எய்கொற்றா-எய்க்கொற்றா-என எவல்லிமுன் விகற்பிக்குமென்று கொள்ளினுமாம். (மக)

சகூஉ. இசுஐவழி யவ்வுமேனே
யுயிரவழிவவ்வு மேமுனிவ்விருவைபு
முயிரவரினுடம்பம் மெய்யென்றாகும்,

இது உயிர்த்துப்பகம் புணருஞ்சிறப்புப்புணர்ச்சிசொல்லத்தொடங் கி உயிர்த்துமுன் உயிர்த்துப்பதம்வந்துபுணருமாறு உணர்த்துகின்றது

இ. எ. இசுஐவழி இகா ஈகா ஐகாரசளவின்முன்னே, யல்வும்-யகாரமும், எவையுயிரவழி-ஆ-ஆஉவாஓஓஓள என்கின்ற விவ்வேழுயிரியவன் முன்னே, வல்வும்-எகாரமும், ஏமுன் ஏகாத்தின்முன்னே, இவ்விருமை யும்யகாரமும்வகாரமும் உயிர்வரின்-உயிர்புதன்மொழிவந்தால் உடம்பயி மெய்யென்றாகும்-உடம்பம்மெய்யென்றுவரப்பெறும்—எ-று.

• (உ-ம்) மணி-தி-பனை இவைகளுக்குமுன்னே அழகிது அழகுமுத லாகிய வுயிர்புதன்மொழிகளைவருள்த்து, மணியழங்கு, யணியழகு எனக்கூட்டி-இசுஐரிமுன் யகாரம்பெறுதல்காண்க விள-பலக-கடு-பூ-கொ-கோ-கௌ-இவைகளுக்குமுன்னே-அழகிது அழகுமுதலாகிய உயிர்புதன்மொழிகளை வருவித்து விளவழகிது விளவழகு எனக்கூட்டி. மற்றையுயிர்களில்முன் யகாரம்பெறுதல்காண்க அவனேஇவன் அவனேஇவன்சே அழகிது சேவழகிது என ஏமுன் அவ்விருமெய்களும்வருதல்காண்க.)

சகூஉ. எகாவினுமுச் சுட்டின்முன்ன
ருயிரும்யகாரம் மெய்தின்வல்வும்
பிறவரினையவுத் தூக்கிற்சட்டி
கிளிய்ககாரமுத் தோன்றுதெழிய.

இது இஈஐஹி, என்னுஞ்ஞத்திரத்தால் என்னுமெழுத்திற்கு என்னுஞ்ஞத்திரத்தாலும்எய்தியது விலக்கிப்பிடுது விருதிவகுக்கின்றது

இ-ள். எகரவினா (முன்னர்) எகரவினாவிடைச்சொல்லின் முன்னம் முச்சுட்டின்முன்னர்-முன்றுசுட்டிடைச்சொல்லின்முன்னம், உயிரும்-உயிரும், யகரமும்-யகரமும், எய்தின் வந்தால், வவ்யும்-வகரமும்பிற-யகரமொழித்தமெய்கள், வரின்வந்தால், அவையும்-அவ்வந்தமெய்களும், தூக்கில்-செய்யுளில், கட்டு-சுட்டிக்கள், நீவின-நீண்டுவிருமிடத்து, யகரம்-யகரமும், தேவ்-துதல்-மிகுதல் தெறிமுறைபாம்—எ-று.

(உதாரணம்)

எ-அணி—எவ்வணி, எ-பாணை—எவ்வாணை எனவும்.

எ-குணினா—எக்குதினா, எ-சேணை—எச்சேணை.

எ-தண்டி—எத்தண்டி, எ-படை—எப்படை.

எ-ஞாலம்—எஞ்ஞாலம், எ-காமி—எங்காமி.

எ-மனை—எம்மனை, எ-வனை—எவ்வனை.

எ-கனம்—எவ்வனம், எனவும், ஆ-இடை—ஆயிடை எனவும்.

வகரமும் வந்தமெய்யாகும் யகரமுந்தோன்றிமைகாண்க, அது இவற்றின்முன்னம் அப்படியேசுட்டிக் தெறி, யென்றமையால்-யான்றனம்-என யாவினாமுன்னம் ஆவ்வனம், சவ்வனம்-அவ்வனம்என நீண்டசுட்டின்முன்னம் வகரமிகுஅவ்வனம்-ஆவ்ஞ-சவ்ஞ-அவ்ஞ-ஆண்டு-எண்டு-எனச்சுட்டிப்பெயர்நீளவும் தெரிவதற்குக் கொட்டும், “செவ்விறிச் செல்க, என மெல்லிறிவ்வின் உயிர்வா இப்படி உடம்படுமெய்யல்லாத வகரம்பெறுவதுவகொள்க. (ய௩)

எகச. உயிர்வரி னுக்குரண் மெய்விட்டோடும்

நவ்வரி விய்யா முற்றமுற் றெரோவழி.

இது குற்றியலுகரத்திற்கு “இஈஐஹி, என்னுஞ்ஞத்திரத்தால் எய்தியது விலக்கிப்பிடுது விருதிவகுத்தலும் முற்றியலுகரத்திற்கு அச்சுத்திரத்தாலெய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியும்-ணத்துவின்றது.

இ-ள். உத்தரன் குற்றியலுகரமானது, உயிர்-உயிர்முதல்மொழி, வரின்-வந்தால், மெய்விட்டு-தனக்கிடமாகிய மெய்யையிட்டு, ஒய்ம்-கெடும், ய-யகரமுதல்மொழி, வரின் வந்தால், இய்யாம்-அதுஇகரமாகத்திரியும் முற்றம்-முற்றியலுகரமும், அத்து அவிருவிதியும்பெறும், ஒரோல, ழி-ஒவ்வோரிடத்து—எ-று.

(உதாரணம்)

காகு அரிது - காகரிது, எகு-பாது - காகிபாதுஎனவும்,

காகு-வாய்ச்சி - காகிவாய்ச்சி, எகு-யாம் - காகியாம்எனவும்,

கதவு-அழிதி—கதவழிது, கதவு-யாது—கதவியாது,
அது-ஐ—அதை, எனவும்வரும்,

[‘கெடும், என்னது ‘ஒடும், என்றமையால்’ தன்முகமாகத்தானழி
ப்பதுவே, எனக்குற்றியலுக்காப் பொதுவிதிபெறுதலுங்கொள்க.]

எசுடு. இயல்பினும் விதியினு நின்ற வுயிரீழ்முன்

கசு தப மிகும்வித வாதன மன்னே.

இது உயிரீற்றுமுன் வல்லினம்புணருமாறு அறிவிக்கத்தொடங்கி உ
யர்திணைப்பெயர்பொதுப்பெயர்க்கு “ஆவியாமுன்வன்மைமிகா, எனள்
ய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியும் அறிவிணைப்பெயர்க்கும் வினைமுதலிய
வைகளுக்கும் எய்தாத தெய்துவித்தலுஞ்சொல்லுகின்றது.

இ-ள். இயல்பினும்-இயல்பினாலும், விதியினும்-விதியினாலும், நின்
ற-இயதியாகநின்ற, உயிரீழ்முன் உயிர்களின்முன், கசுதப-வருகிறகசுதப
க்கா, மிகுமன்-பெரும்பாலுமிகும், விதவாதன-சிறப்புவிதியிற்சொல்லா
தவைகள்—எறு.

ஆதேஉக்குறியன்-நம்பிக்கொற்றன்-சாத்திப்பெண்-தார்க்கடிது-ஒற்
றைக்கை-வட்டக்கடல்-தாழக்கொள்ளனவும், ஆதேஉக்கை-நம்பிப்பூ-கடிக்
காய்-ஆட்டிக்கொள்ளன்பெயர்களின்முன் இருவழியிலும் வல்லெழுத்து
மிகுந்தன, ஆடிக்கொண்டான்-ஆடக்கொண்டான்-ஆடிக்கொண்டான்-
ஆடுதனக்கொண்டான்-ஆடக்கொண்டான்-உண்பாக்குச்செருன்பூத்துக்
காய்த்தது-பொள்ளென்பார்த்தது-சாலம்பகைத்ததுஎனவும், இருளின்
றிக்கண்டார்-எனவும் வினையெச்சங்களின்முன்பிக்கன. மற்றைச்சாதிர்
னஇடைச்சொல்முன்னும், கடிக்காமலம்என உரிச்சொன்முன்னும், சொ
ன்றிக்குழிசினைத்திசைச்சொன்முன்னும், கண்கைச்சடைஎனவடசொன்
முன்னும்வலிமிக்கன. விதவாதனபெரும்பாலு மிகுமெனவேவிதந்தன
சிறப்பான்மைமிகுமெனவும், விதவாதன சிறப்பான்மைமிகுவெனவும் கூ
றியதாயிற்று (உ-ம்) சொக்கொற்றா-துக்கொற்றா-எவன்முன்வல்லினமிய
ல்பொடுவிதம்பே, எனச்சொல்லிய சிறப்புவிதிபெறாமல் வல்லெழுத்து
மிக்கன-ஏரிகரை-குழந்தைகை, பழமுநிர்சோலை மலையிறுவோனே கூப்
புகம்-நாட்டுபுகளான விதவாதனவிகாரையின. (யடு)

எசுசு. மரப்பெயர் முன்ன நினமெல் லெழுத்து

வரப்பெறு னவுமுள வேற்றுமை வழியே.

இது உயிரீற்றுச் சிலமரப்பெயர்முன்வரும் வல்லெழுத்திற்கு எய்திய
து ஒருவழியிலக்கிப் பிறிதுவிதிபுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். மரப்பெயர்முன்னர் - உயிரீற்றுச் சில மரப்பெயர்களுக்கு
முன், இனமெல் லெழுத்துவா - முன்சொன்ன பொதுவிதியால் வரு

கீறவல்லெழுத்துமிகாமல் அவற்றிற்கினமாகிய மெல்லெழுத்துமிகுபெறுவனவும்-பெறுவனவும், வுள-சிலவுளவாம், வேற்றுமைவழி-வேற்றுமைவழியில் -ஏ-று.

(உ-ம்) விள-வாய், விளக்காய்,

மா-கொம்பு, மாக்கொம்பு, எனவரும்.

(வக)

எகௌ. செய்யிய வென்னும் வினையெச்சம் பல்வகைப்

பெரிய செச்சமுற் றுற னுருபே

ய-றினைப் பன்மை யம்மமுன் விரியல்பே.

இது உயிர்த்துக்குத் தனித்தனிநிறப்புளிசி சொல்லந்தொடக்கி அகரவீற்றுச் சொற்களுக்குள்ளே நிலவற்றிற்கு எய்தியது விலக்குகின்றது.

இ-ள். செய்யியவென்னும் வினையெச்சம்-செய்யியவென்னும் வினையெச்சவினையும், பல்வகைப்பெயர்-வெச்சம்-பல்வகைப்பட்டபெயரெச்சவினையும் (பல்வகை முற்றாபல்வகைப்பட்ட முற்றுவினையும், ஆறாறுருபு-ஆறாம்வேற்றுமைஅகரவுருபும், அறிவினைப்பன்மை அறிவினைப்பன்மைப்பெயரும், அம்ம-அம்ம வெள்கின்றவுரையகை விடைச்சொல்லும். முன்-ஆகியஅகரவீற்றுச் சொற்களாறன்முன்னும், இயல்பு வல்லெழுத்துக்களியல்பாம் - ஏ-று.

(உ-ம்) உண்ணியகொண்டவர்-சென்றவர்-தந்தவர்-பொயினவர் எனச் செய்யியவென்னும் வினையெச்சமுன்னியல்பாயின உண்ட-உண்ணுந் தந்த உண்ணுதனையும் எண்டக்கனித்த நிற்றிந்த-வெழுத்துகளைவிட கருவிய-அமர்யனாகும். நண்ணொன்ற-பொய்போன்றஎனவும், கான்ற உற்றஎனவும், வருகிறவல்லவகைத்தெரிநிலைப் பொயிரெச்சவினையென்னும் அமர்முகத்த-கற்க்கண்ண தெரிய பெரிய உடை-இல-பல-சிலஎனவும், பொய்வயின்னஎனவும், கடியஎனவும், வருகிறபுகை வினைக்குறிப்புப்பெய, சொச்சமுன்னும். குறினை-தொடிய-தகர்-பயி - இவைநனைவருவித்தே உண்டகுறின உண்ட செந்நாய்-உண்டதகர் - உண்டபயி எனமுறையே கூட்டிப்பல்வகைப்பெயரெச்ச முன்னியல்பாதல்காண்க பொருள்வேறுபாடல்லாமற் சொல்வேறுபாடல்லாமையால் முற்றிற்கும்இவைபெறுதாரணமாகும் வாழ்க்கொற்றசாத்தா-தேவா-பூதா-எனவியங்கோன்முற்றி முன்னியல்பாயின வாழ்வாவென்பதேயு மிப்படியேகூட்டுக, முற்றி முன்னியல்பாயினவே அருத்தாபத்தியால்உண்டகண்ண, அமர்மு. கத்தகுறினகள் அமர்மு.கத்தலக்கினஎனவினையெற்று வினையெச்சமுடையுள் குறிப்புமுற்றிச்செச்சமாகியும் வத்தவிடத்தும் இயல்பாமென்கதற்றி ன்னகுகள்-விசவின-தாங்கள்-புதங்கள்எனவாறனுருபின் முன்னியல்பாயி

ஊபன்குதிரைகள்-செங்காய்கள்-தகர்கள்-பன்றிகள் எ-ம், பலகொடுத்தான் செய்தான்-தந்தான் போயினான்-எ-ம், அஃறிணைப் பன்மைப்பெயமுன் னிருவழியியல்பாயின அம்மகொற்றா-சாத்தா-தேவா-பூரா-எனவுண்டை யசைவிட்டச்சொன் முன்னியல்பாயின, (யௌ)

ஈகஅ. வாழிய வென்பதனீற்றி னுயிர்மெய்
யேகலு முரித்தஃ தேடுனு மியல்பே.

இது வியங்கோண் முற்றிற்குளய்தாத தெய்துவித்தலும் எய்தியவழி
ப்புணரும் வல்லினத்திற்கு எய்தியகந்துபடாமைக்காததலுஞ் சொல்லு
கின்றது.

இ-ள். வாழியவென்பதன்-வாழியவென்னும்வியங்கோண் முற்றினு
டைய, ஈற்றின்-இறுதியிலுள்ள, உயிர்மெய்-யகரவுயிர்மெய்யானது, ஏக
லும்-குறைதலும், உரித்து-உரித்தாகும், அஃறிணை-அவ்வுயிர்மெய்யானது,
ஏகினும்-குறைந்துஇகரவீராய்கின்றனும், இயல்பே - வல்லினம்பொது
விதியினாலே மீகாமற்சிறப்புவிதியிற்கூறிய இயல்பேயாம் எ-று.

(உ-ம்) ஆவாழி எனவீற்றுயிர்மெய் குறைந்ததுவாழிகொற்றா-சா
த்தா-தேவா-பூரா-குறைந்தவிடத்தும் வல்லினமியல்பாயின. (யஅ)
ஈகக. சாவவென் மொழியீற் றுயிரமெய் சாதலும் விதி.

இது சாவ என்கிறவிலேமொழிக்கு எய்தாததெய்துவிக்கின்றது.

(இ-ள்) சாவவென்மொழி - சாவவென்னுஞ் செயவெனெச்சவினைச்
சொல்லினுடைய, ஈற்று இறுதியிலிருக்கின்ற, உயிர்மெய்-யகரவுயிர்மெ
ய்யானது சாதலும் கெட்டிப்புணர்தலும், விதி-விதியாகும் -எ-று.

(உ-ம், சாவ-குத்தினான் -சாக்குத்தினான், எவ்வரும், [இப்புணர்
ச்சிசாவக்குத்தினான்என்னும் புணர்ச்சிப்பாற்றெந்த தல்லாமையாம்சா
தலும்விதி, பென்றார்.] (யக)

ஈஎஃ. பலசில மெனுமிவை தன்முன் றுர்வரி

னியல்பு மிகலு மகாமேக

லகரம் நகர மாகலும் பிரவரி

னகரம் விகற்ப மாகலு முளபிற.

இது வருமொழிக்குஎய்தியது இகந்துபடாமைக்கூத்தலும் அதன்,
மேற் சிறப்புவிதியும் விலேமொழிக்கு எய்தாததெய்துவித்தலுஞ் சொல்
லுகின்றது.

இ-ள். பலசிலமெனு மெவை - பலசிலமாகிவரும் விவரிசெயல்நர்
தன்முன்-தமக்குமுன்னே, காமவரிங் காமவருநாயின், இயல்பும் - இ
யல்பாதலும், மிகலும்-மிகுதலும், அகரம்-அசாமானது ஏககெ., ல
கரம்-லகரமானது நகரமாகலும்-நகரமாகத்திரிதலும், பிர - இவற்றி

ன்முன்பிறமொழிகளுள் யாதாவொன்று, வரின்-வந்தால், அகரம், அகரமானது விகற்பமாகவும்-பிறந்துகேடவும், உள் உள்வாம்-ஏ-து.

(உ-ம்) பலபல-சிலசில, இயல்பாயின. பலப்பல-சிலச்சில, மிக்க னா, பற்பல சிற்சில, அகரங்கொடலகரம் தகரமாயிற்று, பலகலை-பல்கலை, பலசாலை, பல்கலை, பலதாழிசை-பல்தாழிசை, பலபடை-பல்படை, பல ஞானம்-பன்ஞானம், பலகான்-பன்னான், பலமணி-பன்மணி பலவளை-பு ல்வளை, பலயாழ்-பல்யாழ், பலவணி-பல்லணி, பலவாயம்-பல்லாயம், பி தவாஅகரம்விகற்பமாயிற்று, [பிற, என்மயிகையால், பல்பல-சில்சில எ ன்அகரங்கொடலகரமதகரமாகாம லெரோவிடத்து வருதலுமன்னும் அகரவீற்றுப்புணர்ச்சியுள் அடங்காதவருவனவுக்கொங்க.] (உஉ) ஈஎஉ. அல்வழி யாமா மியாமுற்று முன்பிகா.

இது ஆகாரவீற்றுட் சிலவற்றிற்கு எய்திய தொருமருங்கு விலக்குகி ன்றது.

இ-ள். அல்வழி அல்வழியில், ஆமா-ஆவுமாவுமாகிய விருபெயரும் மியா-மியாவென்னுமுன்னிலை யசையிடைச்சொல்லும், முற்று-ஆகா லீற்றம்-நீணைப்பன்மைபெதிர்மறை முற்றுவினையுமாகிய, முன் இவற்றி ன்முன், மிகா-வருகிறவல்லினம் இயல்பாகும் - ஏ-து.

(உ-ம்) ஆகுறிது-முகுறிது-சிறிது - தீது-பெரிது-ஏ-ம், கேண்மியா கொற்று-சாத்தா-தேவர்-பூதா-ஏ-ம், உண்ணாசுகிரைகள்-சொந்தாய்கள்-த உர்கள் பன்றிகள்எனவரும், [இரட்டை மொழிகளால் காட்டுப்பதவென்னு ம்பொருளைத்தருகிற ஆராவென்பதன் முன்னம்-ஆமுகுறிதுஎனவியல் பாமெனக்கொங்க.] (உஉ)

ஈஎஉ. குறியதன் தீழாக் குறுகலு மதனே

யகாமேற் தலுமியல் புமாந் துக்கிஞ்.

இது ஆகாரவீற்றுட் சிலசொல்லிற்கு எய்தாதன பெய்துவிர்த்தலுந் அவ்விடத்து வருவதொரைய மொழித்தலுஞ் சொல்லுமின்றது.

இ-ள். குறியதன் தீழா-குற்றெழுத்தின் தீழின்று ஆகாரம், குறுகலு ம் அகரமாதலும், அதனோடு அவ்வகரமாகலுடனே, உகாமேற்றதலும், உகரம்பெறுதலும் இயல்பும் அவ்விரண்டினில்லாம லியல்பாதலும்-ஆகி யுமன்றவியுமும், ஆம்-ஆதும், துக்கின், பாட்டினி-த்து, -ஏ-து.

(உ-ம்) நிலவிரிகாணல், 'மருவினென்செய்யுமே' சிலவு, நிலாவண் டுக்கு வெண்மணன்மேனின்னு, எ-னவரும் [செய்யுனிலே மூன்றுமாமெ னவேஇரா-இ-வு, புரா-பறவு, சுரா-கறவு, றனவியல்பும், குறுகியகாமே ற்தலுடம்பழக்கில் வருமெனக்கொங்க.] (உஉ)

ஈஎஉ. அன்றி மின்றியென் னினையெஞ் சிகரம்

தொடர்பினு னாகா மாடலி னியல்பே.

இது அன்றி வின்றியென்னும் வினையெச்சக் குறிப்பிற்கு எந்தாகதெய்துவித்தலும் எய்திய வழிப்புணரும் வல்லினத்தக்கு எய்தியதுவிலக்கலுஞ் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். அன்றியின்றியென்-அன்றியின்றி என்கிற. வினையெஞ்சிகரம் வினையெச்சக்குறிப்புச் சொற்களினீற்றிவ்ருக்கின்ற இகரம், தொடர்பினுள்-செய்யுளில், உகரமாய்வரின்-உகரமாய்த்தித்து வரின், இயல்புவருகிறகசதபக்கள் இயல்பாகும்-எ-று.

(உ-ம்) “நாளன்றுபோகி, உபயின்றுபுறங்குபுண்ணகரம் எனவரும். ஈஎச. உரிவரி னுழியி னீற்றுயிர்மெய்கெட

மருவும் டகர முரியின் வழியே

யகரவுயிர் மெய்யா மேற்பன வரினே.

இது எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுக்கின்றது.

இ-ள். உரிவரின் உரியென்னுமளவுப் பெயர்வந்தால், நாழியின்-நாழியென்னுமளவுப்பெயரினது, ஈற்றுயிர்மெய்-ஈற்றிலுள்ளழிகரமானது, கெட நீங்க, டகரம்-டகரமெய்யானது மருஉம்-வரும், உரியின்வழி-உரியென்னுமளவுப்பெயரின்பின், யகரவுயிர்மெய்யாம யகரவுயிர்மெய்வரும் ஈற்பன-அவ்வுயிர்மெய்வருகற்குவற்றமொழிகள், வரின்-வந்தால்-எ-று

(உதாரணம்)

நாழி உரி—நாடுரி, எனவும்,

உரி-உப்பு—உரியவுப்பு,

பயறு—உரியாயறு,

மிளகு—உரியமிளகு,

வரகு—உரியவரகு, எனவும் வரும்.

[‘ஈற்பனவரின், எனவேஎலாகாவரின் உரியினைப்பொதுவிதிபெறுதல் கொள்க, நாயிரி என்பது நாவுரி என இக்காலத்துமருவிற்து.] (உச).

ஈஎஊ. கவைப்புளி முயல்வரின மெய்மையுட்கொள்ளும்.

இது எய்தியதன்மேற ஈற்புவிதி புணர்த்துகின்றது.

இ-ள், கவை-அதுகவையுனொன்றை புணர்த்துகின்ற, புவிமுன் புளியென்னும்பெயர்முன், இனமென்மைபும்-வருகிறெல்லெழுத்துகள் மிகுதல்ல்லாமல் அவற்றிற்குநுணமாயியமெல்லெழுத்துகளும்மேதோன்றும்தோவிடத்துமிதும்-எ-று.

(உ-ம்) புளிக்கறி புளிஞ்சேறு, புளித்தயிர் - புளிம்பாவிதம்எனவரும், [புளிப்பாகிற கறிமெனவும், புளிப்பைபுடைய கறிஎனவும், வி-

நிக்கப்படுதலால் இருவழிகளுமாய் உம்மையாய்வு எரிக்கவைப்பொது
விதிபெறுதலே சிறப்புடைத்து உம். (உரு)

நளக. அல்லழி இஃஃம் முன்னராயி
வியப்பு மிகலும் விகற்பமு மாகும்.

இது இராஜகாசுலிம் நகரிலேயேயுள்ள முஸ்லிம்களின் வசதிக்காக
ஒருவழிவழிபாடு வசதிக்காக எந்தவகையில் பாடசாலைக்காகத் தலாம் எய்

திபது விலக்கலுடன் கிலக்காமையுமடனார்த்ததுவென்று,

இ ள். இ ஐம் முன்னர்-இகாஐகாஐயிற், னினைப்பெயர்முன், அ
ல்வழி-அல்வழியினிஃத்து, ஆகின்-வல்லன்னவருமாயின், இயல்பும்-இ
யல்பாத்தலும். மிகவும்-பொதுவிதப்பாணிக்குதலும். விகற்பமும்-ஒன்றற்
கேயொருகான்மிகாமைமும்ஒருபான்மிகுதலும். ஆகும்-ஆகும்-எ-று.
[ஒப்பின்முடித்தலால் ஐகாஐயிற்முடவன்குறிஞர்]

(உ-ம்) பருத்தி, சூழி, யாழை, குங்கிலை, துவாரி, பின்முன்குறி, து-சிறி, து-தீ, து-பெரி, து-தூவந்தை, வகுவித்து, பருத்தி, சூழி, துளவா முறையே உயர்ந்த இயல்பு, உலக உண்க.

சுட்டி. இவ்வாறு கண்க.

மெரி-தமிழ் - மெ. ச. தமிழ்.

தினோ - சந்திர - தினோ மூன்று திசை விகிட்டுத்தன.

(2.4)

என. ஆனால் பச்சை யினத்தின் வாக்குமூல
மேலான வந்தறி யியல்பாளுக்கீழ்.

திரு ஆறுமுகப்பிள்ளை பகர விசய சிற்பிக் களிநாத்தெழுந்ததுள்ள
ய்கையவழி வாறும்பலமுடிந்திரு எய்தியுதினது பாடமைக்காததனுற்
பெரிசூரியன்றது.

இ-ள். ஆமுனபகவதி-நூழ்மல்லின்பகரவிகாரம், அனைந்நாட்-நா
ற்கணமுந், வர-அந்தால், குறுகும்-குறுகும் அல்லாறி-அல்லவழி-வில், மே
லவ-மேலைக்குச் சென்றுச் சம்பவதிமுறன்றனவா இயல்பாகும் வருயுறவ
ல்லினம் இயல்பு என்பதாம் எ-று.

(உ-ம்) ஆப்பிரகாம்-ஆபீருளிகும்-ஆப்பிசன்-ஆப்பிலல்துள்-ம்
ஆப்பியமுமை-ஆப்ரீதுவச்சி-ஆப்பிசன்மை-ஆப்பியன்மை-மவரும்
எனவு. பங்விக்கீ முன்ன ரல்வரி

சேஷபதம் வஸிமெஸி மிகலுமா மீக்கே.

இப்படியே எங்கிறபெயர்களுக்கும் வருகிறவல்லினத்திற்கு
ருவரி 'ஜெயலக்ஷ்மி, என்னுட்குதகிரத்தால் எய்தியதுவிலக்கமுற இ
வற்றுள்ளோபவயக்சுமுன் வருகிற வல்லினத்திற்கு அச்சுத்திப்பதில்ல

ய்தியதிகத்த பட்டம்மக்காத்தலம்எய்தியது விலக்கிப்பிறி தவியும்உண்
ர்த்துகின்றது.

இ-ள். பவ்வி-பகரமெய்யின்மேலேநின்ற ஸ்காரவீற்றிடக்கப்பெ
யரும், நீ-நீளங்கிறமுன்னிலைப்பெயரும், மீ மீளங்கிறமேலாகியபண்பை
யும் மேவிடத்தையும்உணர்த்தும் பெயருமாகிய, முன்னர் இம்முன்றன்
முன்னும், அல்வழி-அல்வழியில், இயல்பாம் - வருகிறவல்லினமியல்பா
ரும், மீக்கு இவற்றுள்ளேமீபென் னுஞ்சொல்லுக்கு, வலி வல்லெழுத்து,
மிகலுமாம்-மிகுதலுமாகும், மெயி-மெல்லெழுத்து மிகலுமாம்- மிகுத
லுமாகும்—எ-து.

(உ-ம்) பிருதிது-சிறிது-திது-பெரிது எ-ம், நீதுயை-சிறியை-தியை
பெரியை-எனவும், மீகண்-எ-ம், இயல்பாசின, மீக்கூற்று எனவெய்திய
திகத்துடாமல் வலிமிருந்தது. மீக்கோல்எனமெய்மிருந்தது. மீக்கூற்
று—மேலாயசொல்லாற்றிற்குத் துகழ்மீக்கோல் —மேலாயகோல்துதிதிக
காலத்துப்பித்தோலெனவழங்குகின்றது. நீஎன்னும்பொதுப்பெயர் அல்
வழியிலே நீபென்றும் வேற்றுமைபிலேநின்றென்றும் கிற்கையினுலே
பொதுப்பெயருயர்திணைப்பெயர் என்னுந்ருத்திரத்துடைக்கவிலை (1)

எனக. முன்னுறுருபெண் வினைத்தொகை சுட்டி
குரு முகா முன்ன ரியல்பாம்.

இது முற்றுக்காவீற்றுட்கிலவற்றின் முன்வருகிற வல்லினத்திற்குஇய
ல்பிலும்விதியினும் என்னுஞ்ருத்திரத்தால்எய்தியது விலக்குகின்றது.

இ-ள். முன் றுரும்பு)-முன்றும்வேற்றுமையுருபிற்கும், ஆறுருபு
ஆறும்வேற்றுமையுருபிற்கும் எண்-மியல்பாயும்நிகரமாயும்வருகிறஎ
ண்ணிற்கும், வினைத்தொகை-வினைத்தொகைக்கும், சுட்டி-சுட்டிப்பெயரு
க்கும், ஈருரும்-ஈருகிய, உகாமுன்னர்-முற்றியலுக்காத்தின்முன்னே, இய
ல்பாம்-வருகிறவல்லினம் இயல்பாகும்—எ-து.

(உ-ம்) சாத்தனொடுகொண்டான்-சென்றான் - தத்தான் போயினான்
எ-ம், சாத்தனதுகை செவி-தலை-புறம்-எ-ம், முன்னுமுநின் முன்னும்
ஆறுமுருபின்முன்னு மியல்பாசின ஒருகை-செவி தலை-புறம்-எனஎண்
ணுப்பெயர் முன்னியல்பாசின, இரு-அறு-எழு-அழ இவற்றோடும்அப்
படியேசுட்டுக, அடுகளிது-சேனை-காளை படைஎனவினைத்தொகை மு
ன்னியல்பாசின. தரு-புகு-தெறு எழு மிதவுமுதலியவற்றோடு மொட்டி
க. அதுருவிது-சிறிது திது-பெரிது-எ-ம். அதுகண்டான் செருத்தான்-த
த்தான்-படைத்தான்-எ-ம், சுட்டிப்பெயர்முன்னிருவழியு மியல்பாசின.
இது உதுஎன்பவற்றோடு மிப்படியேயொட்டுக உதுகான் உதுக்கான் என

ன் விசுப்பித்தவருவது இயல்பின்விசாரமும் என்னுஞ்ஞத்திரத்தில் அ
ன்னபிறவும் என்றதனுலமையும்.] (உக)

11 அயி. அதுமன் வரும்ன் முன்னுந்தூக்கின்,

இது அதவென்பதற்குமுன்வரும் அன்றென்பதற்கு எய்தாததெய்தி
விகிவந்தது.

இ-ள், அதுமன்-அதுவென்னுந்தூக்கிப்பெயர்முன், வரும்- வருகி
ற-அன்று-அன்றென்னுந்தூக்கிப்பெயர்முன்னது, தூக்கி-பாட்டினி
டத்து ஆய்மும்-முதலினும் - எ-து.

(உ-ம்) அதாவதுஎனவரும், [அன்றோபொருளையியல்பை விலக்க
ம்மையால் அதன் அதுவென்றுஎனவரும்.] (உஉ)

11 அக. வன்னுட ஸல்லன முன்மிக வல்லதி

இது குற்றியலுக விறந்துசிலவற்றி ருத்தியல்பினும், என்னுஞ்ஞ
த்திரத்தால்எய்திய பொருவறியில் குறவறது.

இ-ள், வன்னுட ஸல்லனமுன்-வன்னுடவொழிந்த ஸுந்துருற்றியவி
காவிற்தின் முன்னும், அல்லதி-அல்லதியில், மிக-வருகிறவல்லினம்இ
யல்பாகும்-எ-து

(உ-ம்) எதுகது-எ-துகுறிப்பினவருகிது ஸுந்துபெரிது-தெள்ளு
கொடிதுஎனவும், எதுகது-அ-துகுறிப்பினவருவொன்றன் அறிந்துத
ந்தான்-எய்துகொன்றன்னவும், அல்லதியிலேயியல்பாயின. (உக)

11 அஉ. இடைத்தொட ரய்தத் தொடரொற்றிடையின்
மிகாநெடி லுயிர்த்தொடர் முன்மிகா வேற்றுமை.

இதுவுமது.

இ-ள். இடைத்தொடர் (முன்) -இடைத்தொடர்முன்னும், ஆய்தத்
தொடர்(முன்)-ஆய்தத்தொடர்முன்னும், ஸுற்றிடையின்மிகாநெடிந்(நெ
டர்முன்)-ஸுற்றிடையே மிகாநெடிந்நெடர்முன்னும், உயிர்த்தொடர்மு
ன்-உயிர்த்தொடர்முன்னும், வேற்றுமை-வேற்றுமையில், மிகா-வருகிற
வல்லினம்இயல்பாம்-எ-து.

(உ-ம்) தென்கிண்கடுன்-என்கிண்கடுன்-காடு-என்கிணை-வரகிண்கடு
மை-விதுமை-நிமை-பெருமை-என்னவல்லெழுத்துமிகாது, "இதற்கிதகா
நியை, பென்னுஞ்ஞத்திரத்தால் இவ்வாயிபெற்றுவந்தது, [வருகுகி
கொள் சாரிபெபெறுது வருகுகுகொள்.] (உஉ)

௩௮௨. நெடுவேலி மெய்த்தொடர் சூற்றுக்காங்களுட்
டாவொற் றிரட்டும் வேற்றுமை மிகவே.

இது மேலேநிலைமொழிக்கோர் புறனடையாக எய்தாதெய்துவித்தலும், உயிர்வந்தபோது அந்நிலைமொழிக்கு “உயிர்வரினுக்குறள்,, என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்தியதன்மேற்சிறப்புவிதியும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். நெடிற்(றொடர்)-நெடிற்றொடர்களும், உயிர்த்தொடர்-உயிர்
த்தொடர்களுமாகிய, சூற்றுக்காங்களுள்-சூற்றியலுகாமொழிகளுள், அற
வொற்று-அவ்வுகாமேறியின்ற டகராகாமெய்கள், வேற்றுமை- வேற்று
மையில், மிக-பெரும்பாலும், இரட்டும் இரட்டும்-எ-று.

(வருமெழுத்தைச் சொல்லாமையால் நாற்கணமுங்கொள்க)

(உ-ம்) ஆடு-கால்—ஆட்டுக்கால், பாறு-கால்—பாற்றுக்கால், முறு-
கால்—முறுட்டிக்கால், முயிறு-கால்—முயிறுத்துக்கால் எனவரும். செவி-
தலை-புறம்-ஞாற்சிறிதும் மயிர் யாப்பு-வல்மை-அழைப்பவற்றை பொட்
டிக்காண்க [இங்ஙனசெய்தொற்றும் வேற்றுமையிலேரட்டுமெனவே “க
ளிரிபுரக்குநாடுமேலேனே, எனச் சிறுபான்மைவேற்றுமையிலிரட்ட
மையும், காடு-அரண்—காட்டரண், களிறு-யானை—களிற்றியானை, என
ச்சிறுபான்மை அல்லறியிலேரட்டிலும், வெறுகு கண்—வெறுக்குக்கண்
எனவேற்றுமையிலும், எருது-மரம்—எருத்துமரம், என வல்வழியிலு
ஞ் சிறுபான்மை பிறவொற்றிரட்டலுங்கொள்க.] (௩௮௨)

௩௮௩. மெய்றொடர் மொழியுட் சிலவேற் றுமையிற்
றம்மின வன்றொட ராகாமன்னே.

இது மெய்றொடர் சூற்றியலுகா மொழிகளுட் சிலநிலைமொழிக்கு மூ
வினமும் வரின் எய்தாதெய்துவித்தலும். உயிர்வரின்எய்தியதன்மேற்
சிறப்புவிதியும்உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். மெய்றொடர்மொழியள் மெய்றொடர் சூற்றியலுகாமொழிக
ளுள், சில-சிலமொழிகள், வேற்றுமையில்-வேற்றுமைக்கண், தம்மினம்-
தமக்கினமாகிய, வன்றொடர்-வன்றொடர்சூற்றியலுகாமொழிகளாக, ஆ
கா-ஆகையொழிந்தன, மன்-பெரும்பாலன்-எ-று.

(வருமெழுத்தைச் சொல்லாமையால் நாற்கணமுங்கொள்க)

(உ-ம்) மருத்து பை—மருத்துப்பை கரும்பு லில்—கரும்புலில், க
ன்று-ஆ—கன்றாலவாகும், [சிலவாமெனவே ஆகாதன பலவென்பதும்
மன்னே என்றாய்கையால் அன்பு-தலை—அன்புத்தலை, எனச்சிறுபான்
மை அல்லறிய்கண் வன்றொடராதலுங்கொள்க.] (௩௮௩)

ஈஅடு. ஐயீர் றுடைக்கும் றுகாரமு முளவே.

இது முன்சொன்ன லீலமொழிக்கு எய்தாததெய்துவித்தலும், எய்தியதன்மேற் சிறப்புளியும் உணர்த்துவின்றது.

இ-ள், ஐ-ஐகாரச்சாரியை, ஈ-றுடை-இறுதியிலேபெற்று வருகிற, குற்றகாரமும்-மென்றொடர்க் குற்றியலுகாமொழிகளும், உள-சிலவுண்டி-எ-று.

[வருமெழுத்தைச் சொல்லாமையால் கார்க்கணமுங்கொள்க]

(உதாரணம்)

பண்டி-காலம் - பண்டிட-காலம்,

இன்று-நாள் - இன்றைநாள், எ-ம்,

அன்று-கூட - அன்றைக்கூட,

இன்று-நல்லம் - இன்றைநல்லம், எ-ம்,

இருவழியிலும் வரும், [மேலெய்துந்தொத்ததற் சாரவைந்தலால், மென்றொடரென்று, ஆகிலும் சூற்றாகரம் எனப்பொதுப்பாற் சொன்னமையாலேற்று-பொழுது - சென்றைப்பொழுது, எனவென்றொடர்லுகாரச்சாரியைபெறுதலும் 'ஐயீர்-கூட' - குற்றகாரமும், எனும் உடமை யாக்விக்கூறினமையாலன்றைமேலெய்த, ஈயட்டைஎனவருமொழிகளேக்காதுஅச்சாரியை பெறலுங்கொள்க.]

(உரு)

ஈஅசு திசையொந் திசையும் பிறப்பிற் சேரி

னிலையீர் றுயிர்பெய்க்கவொற்றுந் திசையுமும்

றகரம் வலவாந் திரிதலு மாய்கிற,

இது குற்றியலுகாயிற்றுத் திசைப்பெயர்களுந்து எய்தாததெய்துவிக்கின்றது.

இ-ள், திசையொந்-திசைச்சொல்லோட, திசையும் - திசைச்சொல்லும், திறவுகோலொன்று, சேரி-புணர்முடிபுது, தவிர்த்து-கலை, மொழியீற்றலேயன்ற, உயிர்பெய்க்கவொற்றுந், கவ்வொற்று-அதவிதிவ்வியின்றகாரமெய்யும், திசையுமாய்க்கின்றதன்ற, றகரம்-அவ்வியின்றவன்றகாரமெய், வலவா-வகாரமெய்யகவும் லகாரமெய்யாகவும், திரிதலும்-திரிதலும், ஆம்-ஆகும் - எஹ.

(உ-ம்) வடக்குகிழக்கு - வடகிழக்கு மேற்கு-திசை-மலை வேங்கடம்-எனஉயிர்பெய்யங்ககாரமெய்யுகெட்டது, குக்கு-திசை - குட-திசை குணக்கு கடல் - குணகடல், இவையுறப்படுவே, தெற்கு கிழக்கு - தென்கிழக்கு தென்மேற்கு தென்மலைஎன உயிர்பெய்க்க றகாரமெய்யகாரமெய்யாயிற்று, மேற்கு-பால் - மேல்பால், மேற்கு-நாய - மொழி-என உயிர்பெய்க்கட னகாரமெய் லகாரமெய்யாயிற்று.

எழு-பத்து - எழுபது, கழஞ்சு - எழுகழஞ்சு,
காழி - எழுகாழி, கீழ் - எழுமீன்,

ஆறுமேழுக்குறுகின்,

எழு-கடல் - ஒழுகடல், ஏழனீற்றுயிர்க்கெட்டது, மற்றவைகளுக்கு
உதாரணம்: இவ்வோகாட்டப்படும் ஏழ்புழி, என்றதனுள் பொதுவிதியால்
இரண்டாயிரம், ஏழாயிரம், இரண்டுகழஞ்சு, மூன்றுபடி, நான்குபடி
ருள், எழுகடல் என்கிறபடிவும் உண்டென்றுகொள்க. (உ-அ),
எ-அ. ஒன்றன் புள்ளி ரகர மாக.

விதண்ட னென்றுயி ரோகஷிப் வருமே.

இதுவுமது.

இ-ள், ஒன்றன்-என்றுயிர்மெய்கெட லின்றவொன்றென்னுமெண்ணி
னது, புள்ளி-னகரமெய்யானது, ரகரமூக-ரகரமெய்யாக, இரண்டன்-
இரண்டனுடைய, ஒன்று-னகரமெய்யும், உயிர்-ஆகரவுயிரும், ஏகெஷ-
உவ்வரும-ஆவ்விரண்டு ரகரமெய்மேலும் உகரம்பெறும் - எ-று.

(உ-ம்) ஒன்று-ஆயிரம் - ஓராயிரம். இரண்டி-ஆயிரம் - ஈராயிரம்,
எனவுயிர்வரமுதலின்று ஈற்றுயிர்மெய்கெட்டு உகரம்பெற்று மூன்று,
மற்றொரோவறி, என்பதனுல் அவ்வுகரமுங்கெட்டுவந்தன ஒன்று - பத்
து - ஒருபது இரண்டி-பத்து - இருபது, எனமெய்வரமுதலினாதுகற்
றுயிர்மெய்கெட்டு உகரம்பெற்றுவந்தன, ஒத்தேகொல்லையபடி மற்றதிரி
புமுதலானவை, வருகதுங்காண்க.

[இறுபான்வாழ்வுராயிரம், இராயிரம் எனவருகதுமுண்டி.] (உ-அ),
எ-அ. மூன்றனுயிப் பழிவும் வந்தது மாகும்.

இதுவுமது.

இ-ள், மூன்றன் - இறுதியுயிர்மெய்கெட லின்றமூன்றென்குயமெண்
னினது, உறுப்பு-மெய்யானது, அழிவும்-கெடதலும், வந்ததும்-வருந்
தமெய்ப்பாகத்திரிதலும், ஆகும்-ஆகும்-உ-அ-று.

(உ-ம்) மூன்று ஒன்று - மூவொன்பது எனவுயிர்வரமுதலல்லாதகா
து கற்றெழுத்தும் வகரமெய்யுங்கெட்டன, மூன்று - பத்து - முப்பது
எனமெய்வர முதலேக்ககரமெய் வந்தமெய்யாய்த் திரிந்தது மற்றவை,
கருமிப்படியே, (உ-அ),

எ-அ. நான்கன் மெய்யே ஸ்வலா சும்மே.

இதுவுமது.

இ-ள். நான்கன்-இறுதியுயிர் மெய்கெட லின்ற நான்கென்னுமெண்
னினது, மெய்-னகரமெய், ஸ்வலாகும் ஸ்வமெய்யாகவும் நகரமெய்யாக
வுத்திரியும் - எ-று.

(உ-ம்) நான்கு-ஆயிரம்—நாலாயிரம், நான்கு-வழி—நாலவழி, என உயிரும் இடையெழுத்தும்வா சுற்றுயிர்மெய்கெட்டுனகரமெய்லகரமெய்யாயிற்று, நான்கு-மணி—நான்மணி, ரனலகரமெய்யோடு மயங்காத மெல்லெழுத்துவரின் எனகரமெய்யிப்பாமென்க, நான்கு-பத்து—நாற்பத்து, என்னவல்லெழுத்துவா சுற்றுயிர்மெய்கெட்டு னகரமெய்ற்கரமெய்யாயிற்று. மற்றவைகளுயிப்படியே (சுஉ).
 னகஉ. ஐந்தென்ற மடைவது மினமுந் கேடும்

இதுவுமது.

இ-ள். ஐந்தன்-இறுதியுயிர் மெய்கெட நின்றஐந்தென்னுமெண்ணினது, ஒன்று-நகரமெய்யானது, அடைவதும்-வருகிறமெய்யாகியும், இனமும்-அதற்கினமாகியும், கேடும்-கெட்டும்வரும்—எ-று.

(உ-ம்) ஐந்து மூன்று—ஐம்மூன்று, என்மெல்லெழுத்துவாசுற்றுயிர்மெய்கெட்டுநகரமெய் வந்தமெய்யாத்திரிந்தது, ஐந்து-கழஞ்சு—ஐங்கழஞ்சு, எனவல்லெழுத்துவாசுற்றுயிர்மெய்கெட்டு நகரமெய்வந்தவெழுத்திற்கு இனமாய்த்திரிந்தது, ஐந்து-ஆயிரம்—ஐபாயிரம், ஐந்து-வழி ஐவழி, எனஉயிரும்இடையெழுத்தும்வாசுற்றுயிர்மெய்யுடன் நகரமெய்யும்கெட்டது, மற்றவைகளுயிப்படியே, [ஒரோவிடத்துஐவ்வண்ணம் எனவரும், அடைவதுபினமும், என்றனரால் அருத்தபத்தியால்ஐந்து, ஐந்துணிஎனநகரமெய் வியல்பாதல்கொள்க.] (சஉ).

னகஉ, எட்ட னுடம்பு ணவ்வாகு மென்ப.

இதுவுமது.

இ-ள், எட்டன் - இறுதியுயிர்மெய்கெடநின்ற எட்டென்னுமெண்ணினது, உடம்பு-டகரமெய்யானது, ணவ்வாகும்-ணதற்கமெய்யாகும், எட்ட என்னுமெய்யுடம்புலவர்—எ-று.

(உ-ம்) எட்டு-ஆயிரம்—எண்ணாயிரம், எனசுற்றுயிர்மெய்கெட்டு டகரமெய் ணகரமெய்யாயிற்று, மற்றவைகளுயிப்படியே, (சகஉ).

னகச. ஒன்பா னெடுபத்து நூறு மொன்றின்

முன்னதி னேனைய முரணியொவ்வொடு

தகா பிறி இப்பஃ தகறழி வவ்வை

நிரலே ணளவாத் திரிப்பது நெறியே,

இது ஒன்பதிற்குளய்தாத தெய்துட் ததாலும் அதனேடுபுணருமாப் பதிற்கும்நூற்றிற்கும் 'இபல்பினும்' என்பதனாலும் 'எண்முனவெழுத்து' என்பதனாலும்எய்தியது. எலக்கிப்பிதிநவந்தியும்உணர்ந்துகின்றது,

இ-ள். ஒன்பானெடு - ஒன்பாறுடனே பத்தும் - பத்தென்பதும், நூறும்-நூறென்பதும், ஒன்றின் - வந்து புணருமாயின், முன்னதின் - முன்னதாகிய நிரலொழிநின்றும், ஏனைய - முற்றிதவருமொ

களாயியபத்கையும் தூற்றந்தும் முதணி-முறையே தூற்றெனவும்-ஆரீர
மெனவுத்திரித்து, ஒவ்வொருபொழிமுதலிலுள்ள ஒருவழிசேரோடு, க
கரம்-தகரமெய்யை, நீதி இ ஆகற்கு ஆகாரமாகின்றதி; பஃது-அந்திலே
மொழிசிறுதியிலுள்ளபஃதை, அகற்றி கெடுத்து எவ்வை- அம்மொழி
முதற்கயனின்ற நகரமெய்யை, நிரலே-முறையே ண்ளவா-ணகரமெய்
யாகவுள்ளகரமெய்யாகவும், திரிப்பது-திரிப்பது, நெறி-முறைபாகும்-எ-று

[‘நெறியே, என்றனிலேரானே தனக்குறின் முன்னொற்றிரட்டித்த
லுங்கொள்க.] (உ-ம்) ஒன்பஃது பத்து—கொண்டனும், ஒன்பஃது-நா
று—கொள்ளாயிரம்எனவரும், தொளாயிரமென விக்ரலத்தில்வழங்கு
கின்றது. [பஃதகற்றி, என்பதனோடுபொருந்த ஒன்பஃதனோடென்றது
‘ஒன்பானோடு, என்றமையால் ஒன்பதுகின்றதுபுணரினுமிவ்விதியே பெ
றுபென்றதிக] (சச)

நாகு முதலிரு நான்கா மெண்முணர்ப் பத்தி
னிடையொற் தேக லாய், ர மாக
லெனவிரு விதியு மேற்கு மென்ப.

இது ஒன்றுமுதலெட்டெண்களின்முன்வருகிற பத்தெண்ணு மெண்
ணிற்கு “இயல்பினும், என்பதனால்எய்தியது விலக்கிப்பிறிதுவிதிவகுக்
கின்றது.

இன். முதல் ஒன்றுமுதலாகிய இருநான்காமெண்முணர்-எட்டெ
ண்களின்முன்னும்வருகிற, பத்தின்-பத்தென்னுமெண்ணினது, இடை
நடுகின்ற-ஒன்று-தகரமெய்யானது எகல்-கெடுத்தலும், ஆய்தமாகல்-தகர
நின்றவகித்து அதுகெடாழய்தம்வருதலும், எனவிருதியும்-என்னு மிவ்
விரண்டு விதியையும், ஒற்கும்-எற்கும், என்ப-அன்றுசொல்லுவர்புலவர்

(உ-ம்) ஒன்று-பத்து—ஒருபதி—ஒருபஃது இரண்டு - பத்து—
இருபது—இருபஃது;எனவரும். மற்றவைகளுமிப்படியே. (சடு)

நாகு. ஒருபஃ தாதிமுன் னென்றுமுத லொன்பா
ளெண்ணு மவை பூர்த்திநா முன்றி
றுப்த மழிய வண்டாகுந் தவ்வே.

இது மேலேச்சூத்திரத்தாலெய்திய ஒருபஃதுமுதலாகிய நிலைமொழி
களுக்கு உயிர்வரின் “உயிர்வரினுக்குறள், என்பதனால் எய்தியதன்மே
ற்சிறப்பிவியும் மெய்வரின்எய்தாததெய்துவித்தவஞ்சொல்லுகின்றது

இன். ஒருபஃதாதிமுன்-ஒருபஃதுமுதலாகிய எட்டெண்களின்ற
ன், ஒன்றுமுதல்-ஒன்றுமுதலாகிய, ஒன்பானெண்ணும்-ஒன்பகண்களு
ம், அவை-அவ்வெண்களோ, உயர்-உயர்ந்து பிறவும்-மற்றவையும், எய்தின்

வந்திபுணருமாயின், ஆய்தம்-நிலைமொழியிடைநிலைநிலையத்தமிந்து
அழிய-கெட, த-இயல்பாகிபக்கரம், ஆண்டு-அவ்வாய்தமின்றவிடத்து,
ஆகும்-வரும்—எ-று

(உ-ம்) ஒருபஃது-ஒன்று—ஒருபத்தொன்று, இருபது-முன்றன்
இருபத்துமுன்றறைஎன்னவதும், மற்றவைகளுமிப்படியே, [ஆய்தங்கெட-
த்தகரம்வரும், என்றமையால் அருத்தாபத்தியத்தால் ஆய்தமில்லாத்
ருபதுமுதலானவைகளும் தகரம்பெறுமென்றதாயிற்று] (சக)

நாகுள ஒன்றுமுதலினாக் தாயிரம் கோடி
பெண்ணிறை யளவும் பிறவரிற் பத்தி
நீற்றுயிர் மெய்கெடுந் தின்னு மிற்று
மேற்ப தேக்கு மொன்பது மினேத்தே.

இது பத்தென்னுநிலைமொழிக்கு “உயிர்வரினுக்குறள், என்பதனால்
எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதியும் மெய்வரினெய்தாத தெய்துவித்தலு
ம் ஒன்பதென்னுநிலைமொழிக்கு உயிர்வரின அச்சுத்திரத்தால் எய்திய
தன்மேற் சிறப்புவிதியும் மெய்வரினெய்தாததெய்துவித்தலும் உணர்த்
துகின்றது.

இ-ள். ஒன்றுமுதலினாக் தாயிரம்—ஒன்றுமுதலாகியபத்தென்களும், ஆயி
ரம்-ஆயிரமும், கோடி கோடியுமாகிய, எண்-எண்ணுப்பெயரும், நிறை-
நிறைப்பெயரும், அளவும்-அளவுப்பெயரும், பிற-பிறப்பெயரும், வரின-
வந்துபுணருமாயின், பத்தின்-நிலைமொழியாகியபத்தினது, ஈற்றுயிர்மெ
ய்-இறுதியிலுள்ள தகரவுயிர்மெய்பை, கெடுத்து-அழித்து, இன்னும்-இ
ன்சாரியையாயினும், இற்றும்த-இற்றுச்சாரியையாயினும், ஏற்பது-அவ்
விடத்திற்கேற்பது, ஏற்கும்-ஏற்றுநிற்கும், ஒன்பதும்-ஒன்பதென்னும்நி
லைமொழியும், இனைத்து-இப்படியேஎண்ணுப்பெயர் முதலானவை வந்
துபுணருமாயின்-இன்னையினும் இற்றையினும்அவ்விடத்திற்கு ஏற்பது-
ஏற்றுநிற்கப்படும்—எ-று.

(உ-ம்) பத்து-ஒன்று—பதினென்று—பதற்றென்று, ஒன்பது-ஆ
யிரம்—ஒன்பதினாயிரம்—ஒன்பதற்றாயிரம்எனவரும், மற்றவைகளும்
இப்படியே[பதினென்று உம்மைத்தொகைபதற்றென்று பண்புத்தொ
கை “ஏற்பதேற்கும், என்றதனால் பத்துக்கோடி, ஒன்பதுகோடிஎன்ப
பொதுவிதிப்படியே முடிந்துநிற்குந்நன்காண்க.] (சஎ)

நாகுள. இரண்டு முன்வரிற் பத்தினீர் றுயிர்மெய்

காந்திட லொந்து நவ்வாகு மென்ப

இதுவுமது.

பத்தென்னு நிலைமொழிக்கு, “உயிர்வரினுக்குறள், என்பதனால்
எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதிவகுக்கின்றது.

இ-ள். இரண்டு-இரண்டெவ்பது, மூன்வரின்-மூன்வருமாயின், பத்தின்-பத்தென்னுநிலையொழியினது, சுற்றுயிர்மெய் சுற்றிலுள்ளது ககரயிர்மெய்யானது, கரத்திட-கெட, ஒற்று-தகரமெய், வைவாகும்-னகரமெய்யாகத்திரியும், என்ப-என்றுசொல்லுவாபுலவர்—எ-று.

(உ-ம்)பத்து-இரண்டு-பன்னிரண்டு; எனவரும்.

(ச.அ)

நாகுலுன்பதொழித்தவெண்ணைப்பதுபிரட்டின்

முன்னதின்முன்னலீவாடையிர்வரின்

வவ்வுமெய்வரின்வந்ததுமிகனெறி.

இது ஒன்பதைக்கீழ் ஒன்பதெண்களாய் நிலைமொழிகளுள்முன்னுநேழற்குமுன்னுநேழற்குமுனையுமென எய்தியதின்மேற்கிறப்புவிதியும்உயிர்வரின் எல்லாவற்றிற்கும்எய்தியது விலக்கிப்பிறிதுவிதியும்மெய்வரின்எய்தாததெய்துவித்ததுஞ்சொல்லியின்றது.

இ-ள். ஒன்பது-ஒன்பதென்கிறஎண்ணென்றனையும், ஒழித்த- ஒழித்துவின்ற, என்னென்பதும்-ஒன்றுமுதற்பத்திற்குரிய ஒன்பதெண்ணையும், இரட்டின்-இரட்டித்துச்சொன்னால், முன்னதின்- நிலைமொழியினது, முன்னல்-முதலெழுத்தல்லாதவைகளெல்லாம், ஓட-கெட, உயிர்வரின்-உயிர்முதலானவெண்வரின், வவ்வும் வகரமெய்யும், மெய்வரின்-மெய்முதலானவெண்வரின், வந்ததும்-வந்தமெய்யும், மிகல்-மிகுதல், நெறிமுறையாம்—எ-று.

(உ-ம்) ஒன்று-ஒன்று—ஒவ்வொன்று, இரண்டு-இரண்டு—இவ்விரண்டு, நான்கு நான்கு—நன்னான்கு பத்துபத்து—பப்பத்து எனவரும் [நெறி, யென்றமையால் நந்நான்குஎனநான்கிற்குக்குறும்ஒரோவொன்று-ஒன்றென்று-கழக்கமுஞ்சுஎனவிரட்டித்தலும், இன்னுங்கும். நியலுகரப்புணர்ச்சியுள் அடங்காதனவுங்கொள்க.] (ச.க)

உா. பூப்பெயர்முன்னினமென்மையுந்தோன்றும்.

இது பூவென்மிறஊகாரளிற்றுச்சொன்முன்வருகிற வல்லினத்திற்குப் பூபல்லினம், என்பதனால்எய்தியதன்மேற்கிறப்புவிதி யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பூப்பெயர்முன்-பூவென்னும் பலபொருளொருசொன்முன் இனமென்மையும் வருகிறவல்லினமிகுதலல்லாமல் அவற்றிற்கினமாகிய மெல்லினமும் தோன்றும்-மிகும்—எ-று.

(உ-ம்) பூங்கொடி- பூஞ்சோலை- பூந்தடகம்- பூர்ப்பணை எனவரும். [மலராயின் இரண்டாம்வேற்றுமைத்தொகையும் அழகாயிற் பண்புத்தொகையுமாம்] (ரு.உ)

உரக. இடைச்சொல்லேயோமுன்விரினியல்பே.

இது ஏகாஷ்டகாஇடைச்சொற்களின் முன்வருகிற வல்வினத்திற்கு இயல்பிலுமென்பதனால்தயதுளிலக்குகின்றது.

இ-ள். இடைச்சொல்-இடைச்சொல்லாகிய, ஏ-(முன்) ஆறேகாத்தின்முன்னும், ஓ- முன்)எட்டோகாத்தின்முன்னும்வரின்-வல்லினம்வந்தால், இயல்பு-பொதுவிதியாய்மிகாதுஇயல்பாகும்-எ-று.

(உ. ம்) அவனேகொண்டான்-இதுபிரிநிலையும்வினாவும் ஈற்றசையுத்தேற்றமுமாம். அறமேபொருளேகாமமேதூறவே-என்னெயெதனையென்றோரிருபின்னவ-இசைநின்ற அவனே கொண்டான்என்பது ஒழியிசைமுதலியவெட்டுமாம். (ருக)

உரஉ. சேவற்றுமை யாயினே கா னிறுமொழி

யிற்றழிவோடும் மேற்பவுமுளவே.

இது ஐயிற்று நிலைமொழிக்கு எய்தாத தெய்துவிக்கின்றது,

இ-ள். ஐகாநிலைமொழி- ஐகாசுயிற்றுச்சொற்கள், சேவற்றுமையாயின்- சேவற்றுமைக்கண்வருமாயின், ஈற்றழிவோடும்- ஈற்றைகாரங்கெடுத்தலுடனே, அம் அம்முச்சாரியை, ஏற்பவும்-பெற்றுமுடிவனவும், ஊ-சிலவுள-எ-று.

[அழிவோடு மென்றமையால் அழியாமையோடும் அம் ஏற்பவுமுளவெனக்கொள்க, வருமெழுத்துச் சொல்லாமையால் நாட்கணமுங்கொள்க.]

(உ. ம்) புன்னை-கானல் - புன்னையங்கானல், முல்லை-புறவம் - முல்லையம்புறவம், வழுதுணை-காய் - வழுதுணைக்காய், ஆவிரை-வேர் - ஆவிரைமேன்எனவரும், [ஏற்பவுமுளவென்றதனால்தமுல்லைப்புறவுஎனவரினங்கொள்க] (ருஉ)

உரங. பனைமுன்கொடி வரின் மிகவுயர்வலிவரி

லைபோய்முந் திரள்வரினுறழ்வு

மட்டுநனை கெட்டந் திளவுகாய்வேற்றுமை.

இது பனையென்ற நிலைமொழிக்கும் அதனோடுபுணருஞ் சிலவருமொழிக்கும் இயல்பினு மென்பதனால்தமேலேச்சுத்திரத்தானும் எய்திய வற்றைநிகர்த்து படாமைக்காகத்தனும் இ ஈ ஐ ஸ்ரீ பெய். பதனால்தயதுளிலக்குப் பிறிதுவிதிவருத்தானுச் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். பனைமுன்-பனையென்னும்பெயர்முன், கொடிவரின்- கொடியென்னும் பெயர் வருமாயின், மிகவுயர்வலியிகலும் வலிவரின்-க.ச.ந.ப பக்கள்வருமாயின் ஐபோய்-நிலைமொழியிற்றைகாரங்கெட்டு அம்மும்- அம்முப்பெறுதலும், திரள்வரின்-திரளென்னும் பெயர்வருமாயின், உறழவும்-வந்தது மிகுத்தும் ஐபோய் அம்முப்பெற்றும் விகற்பி

த்தலும், அட்டிரின்-அட்டென்னுப்பெயர் வருமாயின்னுக்கெட்டுகாரம்
கெட்டு, அந்நீனவும்-வருமொழி அகரம்அகரமாதலும், ஆம்ஆதும்வே
ற்றுமை-மேற்றுமைக்கண் -- எ-று.

(உ-ம்) பனைக்கொடி-எ-ம், பனங்காய்-செதும்பு-தூண்-பழம்-எ-ம்,
பனைத்திரள் பனந்திரள்-எ-ம், பனாட்டி-எ-ம், வரும். (ருஉ)

உயிரீற்றுப்புணரியல் முற்றுப்பெற்றது.

இவ்வீற்றுப்புணரியல் முற்றுப்பெற்றது.

மாய்காவது

மெய்யீற்றுப்புணரியல்

உயிரீற்றுப்புணரியல்

உாச. உடன்மேலுயிர்வக் தோன்றலி தியல்பே.

இது மெய்யீற்றுப்பதப்புணரு நிறப்புப் புணர்த்துவிடியலாகக்
தப்பித்தலின் மெய்யீற்றுமுன் உயிர்முதல்வந்து புணருமாறு உணர்க்
துகின்றது.

இ-ள். உடன்மேல் நிலைமொழியிற் றிவின்றமொழின்போல், உயிர்
வருமொழிமுதலாயிர், வந்து-வந்து, ஒன்றுவது, -- என்று உயிரைவகிசி
ற்பது. இயல்பே-இயல்புப்புணர்த்தியோம்--எ-று.

(உ-ம்) தோன் ல்-அழகம் -- தோன் தலழகம், வரிந்-அழகு --
உரிஞாழகு, புகழ்-அழகு -- புகழ்நாழகு எ-ம், மெய்யீற்றுமுன் --
வேலெறிந்தான் எனவய்வரும், மற்றவை நூலிற் ப. யே. (க)

உாரு. தனிக்குறின் முன்னொந் துயிர்வரிசிறப்பிற்று.

இது எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி புணர்த்துகின்றது.

இ-ள். தனிக்குறின்முன்-தனிக்குறமுன்னின் முன்வரிசிறப்பிற்று
மெய்யானது, உயிர்-உயிரானது, வரிந்-வந்தால், இயல்பே-இயல்பு
நிற்கும்--எ-று.

(உ-ம்) மண்-அரிது -- மண்ணரிது, பொன்-அரிது -- பொன்னரிது
எ-ம், மண்-அகம் -- மண்ணகம், பொன்னொளி -- பொன்னொளி எ-ம், வரு
ம்மற்றவைகளுபிப்படியே. (உ-)

உாசு. தன்னொழி மெய்ம்முன் எய்தியதனிகா

துன்னுமென்று துணிகருமுனரே.

இது யகரமொழிந்த பத்துமெய்களின் முன்வருகிற யகரத்திற்கு எ
ண்மூலெழுத் தென்பதனால் எய்தியதன்மேற் பிறப்புவிதி புணர்த்துகி
ன்றது.

இ-ள், தன்னொழி-தன்னையொழிந்த, மெய்ம்முன்-ஒண்கமனரலக்
முளளன்கிற பத்துமெய்களின்முன்னும், ய-யகரமானது, வரிந்-வந்தால்.

ல், இகரம்-இகரச்சாரியை, துன்னுமென்று - தன்முன்பொருந்துமென்று, துணிரும்-அரிதின்கொள்வாரும், உளர்-சிலருளர்—எ-று;

(உ-ம்) வேள்-யாவன் - வேளியாவன், மண்-யாது - மண்ணியாவது, எனவரும் மற்றவைகளுமிப்படியே [துணிரும்மென்றதீர்மதையாப்இழிவு சிறப்புமஹியால் - வேள்யாவன், முண்யாது, ஏனப்பொதுவிதிபெறுமென்பார் பலருளானக்கொள்க,] (௩)

உ.அ. ஏ. ஞ்ணநமலவளன வொற்றிது தொழிற்பெயு

ரேஷல் வினைநளி யவ்வன் மெய்வரி

னுவ்வுறு மேவ லுருசில சில்வழி.

இது முதனிலைத்தொழிற்கும் ஏவற்கும்பொதுவாகிய சிலிலைமொழிகளுக்கு எய்தாததெய்துவிக்கின்றது.

இ ள் ஞ்ணநமலவளன-ஞ்ணநமலவளன என்கிற, ஒற்று-எட்டுமெய்களும், இறு-இறுதியாகிய, தொழிற்பெயர்-முதனிலைத்தொழிற்பெயர்களும், ஏவல்வினை-ஏவல்வினைகளும், யவ்வன்மெய் யசுரமொழிந்தமெய்கள், வரின்-வருமாயின், நளி பெரும்பாலும், உ உகரச்சாரியைபை, உ-றும்-உறுதிக்கட்பொருந்தும், சில-வேவல்வினைகள், சில்வழி-சிலவிடங்களிலே, உரு-அவ்வுகரச்சாரியையைப் பொருந்தாவாம்—எ-று.

(உ-ம்) உரிநுக்கடிது, உண்ணுக்கடிது, பொருதுக்கடிது, திருமுக்கடிது, தின்னுக்கடிது, நீண்டது வலிது எ-ம், கமிமைகீட்சிவன்மை-எ-ம். தொழிற்பெயரிருவழியும் உகரம்பெற்றனமற்றவையும் இப்படியே, உரிநுகொற்றா, உண்ணுகொற்றா, பொருதுகொற்றா, திருமுுகொற்றா தின்னுகொற்றா, நாகா-வளவா-எனவேவல்வினைஉகரம்பெற்றன மற்றவையுமிப்படியே [சிலவேவலு ரு சில்வழியென்றதனால் உண்ணுகொற்றா, உண்கொற்றா, எனவுகரம்பெற்றுப்பெறாதுங் வருவனவும், உரிநுகொற்றா எனவுகரம்பெற்றேவருவனவும், உளவென்றறிக.] (௪)

உ.அ. நவ்விது தொழிற்பெயர் கவ்வுமாம் வேற்றுமை.

இது நகரவீற்றுத் தொழிற்பெயர்க்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி புணர்த்துகின்றது.

இ-ள். நவ்விது-நகரமிறுதியாகிய, தொழிற்பெயர்க்கு முதனிலைத் தொழிற்பெயர்க்கு, அவ்வுமாம் உகரச்சாரியை யல்லாமலும் அகரச்சாரியையுமாகும், வேற்றுமை, வேற்றுமைக்கண்—எ-று

(உ-ம்) பொருநக்கடுமை எனவரும்.

(௫)

உ.அ. ஞ்ணவல்லினம் வரட் டறவும் பிறவரி

னியல்பு மாகும் வேற்றுமைக் கல்வழிக்

களைத்துமெய் வரினு மியல்பு கும்மே.

இது மேலேசூத்திரம் வரைக்கும் மெய்யீற்றுப் பொதுப்புணர்ச்சி கூறிஅவற்றிற்கேயுரிய ஒருநகரங்களைப்பொறித்து மற்றவைகளுக்குமுறையேசிறப்புவிதி சொல்லத்தொடங்கி ணகரனகரவீறுபுணறுமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ணன-ணகரனகரங்கள், வேற்றுமைக்கு-வேற்றுமைக்கண், வல்லீனம்-வன்கணம், வர-வந்தால், டறவும்-முறையேடகாரமும்ரகாரமும், பிற-மெல்லீனமும் இடையினமும் வரின்-வந்தால், இயல்-இயல்பும், ஆகும்-ஆம், அல்வழிக்கு அல்வழிக்கண், அனைத்துமெய்-மூவினமெய்களும், வரினும்-வந்தாலும்-இயல்பாகும்-இயல்பேயாகும்-எ-று.

(உ-ம்) சிறுகண் களிது -சிறுகட்களிது, பொன்-தகதி -பொற்றகதி, எனவேற்றுமையிலே வல்லீனம்வரணைக்கள்திரிந்தன, மண-ஞாற்சி, பொன்-ஞாற்சி, நீட்சி, மாட்சி, யாப்பு, வண்மை, எனவேற்றுமையிலேமெல்லீனமும் இடையினமும்வரணைக்கள் இயல்பாயின-மண்கடிது, பொன்-கடிது, சிறிது, தீது, பெரிது ஞான்றது, நீண்டது, மாண்டது, யாது, வலிது என அல்வழியிலே முன்றினமும்வரணைக்களினியல்பாயின மற்றவைகளுமிப்படியே. [ஒப்பின்முடிக்கலால்லகாரமும்உடன்கூறினார் பின்னேகூட்டித் சொல்லப்படு மெழுத்துகளுக்கும், இவ்வுத்தியேகொள்க. (க)

உரய. சூர்லணை வில்லா ணைக்கள் வந்த நகரத் திரிந்துழி நண்ணுங் கேடே.

இது ணகரனகரவீறுகளுள் ஒருசாரனவற்றிற்கு எய்தியதுவிலக்கிப்பிறிதுவிதி வகுக்கின்றது.

இ-ள். குறில்-தனிக்குறிலொன்றையும், அணைவில்லா - சாராமல் ஒருமொழி தொடர்மொழிகளைச்சார்ந்து ணைக்கள்-ணகரனகரமெய்களானனவும், வந்த-வருமொழிக்குமுதலாகவந்த, நகரம்-நகரமானது, திரிந்துழி-மயக்கவிதியில்லாமையினாலே திரிந்தவிடத்து, கேடு கெடுதலை, நண்ணும்-பொருத்தும்-எ-று.

(உ-ம்) தூண்-நன்று -தூணன்று, பசுமண் - நன்று -பசுமணன்று, ஏ-ம், நன்மை-ஏம், ணகரம்இருவழியுங்கெட்டது, அரசன்-நல்லன், அரசநல்லன் செம்பொன்-நன்று, செம்பொனன்று, ஏ-ம், நன்மை ஏ-ம். ணகரம் இருவழியுங்கெட்டது. (எ)

உரயக. சாதிசூழ உப்புதண்ண கவண் பெயரிறுதி.

யியல்பாம் வேற்றுமைக் குணவெண் சாண்பிற

டவ்வா கலுமா மல்வழி யும்மே.

இது ணகரவீற்றுச் சிலவற்றிற்கு வேற்றுமைக்கெனய்தியது விலக்கலுஞ்சிலவற்றிற்கு அல்வழிக்குணைய்தியதுண்டேற் சிறப்புவிதியும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். சாதிப் (பெயர்) - சாதிப்பற்றிவரும் பெயர்களுக்கும், குழைப் (பெயர்) - திரள்பற்றிவரும் பெயர்களுக்கும், பரண்கவண்பெயர்-பரண்கவணென்னும் பெயர்களுக்கும், இறுதி-ஈற்றுணகரமானது, வேற்றுமை (க்கும்) - வேற்றுமைக்கண்ணும், இயல்பாம் - வல்லினம்வந்தால்யல்பாகும், உணவெண் (பெயர்) - உணவிற்குரிய எள்ளின்றிசொல்லாகிய எண்ணென்னும்பெயருக்கும், சாண் (பெயர்) - சாணென்னும் நீட்டலளவைப் பெயருக்கும், இறுதி - ஈற்றுணகரமானது, அல்வழிபு - அல்வழிக்கண்ணும், டவ்வாகலுமாம்-வல்லினம்வந்தால் திரிந்துகாமர்தலும் பொருந்துமி-எ-று.

(உ-ம்) பாண்குடி-எ-ம், ஆமண்குடி-எ-ம், பரண்கால்-எ-ம், கவண்கால்-எ-ம், வேற்றுமையிலு மியல்பாயிற்று, எண் - கடிது—எட்டகடிது சாண் கோல்—சாட்கோல் என அல்வழியிலுந்திரிந்தது. [டவ்வாகலுமாமென்ற வும்மையால்என்கடிது, சாண்கோல், எனவியல்பாதலே சிறப்பாம் பிறவென்றமிகையால், வேற்றுமையில், பாண்குடிஎனஅகரச்சாரியைபெறுதலும், அட்டேனீழினிஎன்னுமியல்பும், மட்டகுடம், மண்குடம், என்னுமுதலும், இருவழியிலும் இன்னும்ணகரவீற்றுள்ளுடங்காதவையுண்டேல் அவையுங்கொள்க. (அ)

உரையுடன்ஃகான் கிளைப்பெய ரியல்பு மஃகா

னடைவு மாகும் வேற்றுமைப் பொருட்கே.

இது னகரவீற்றுச்சாதிப்பெயர்க்கு வேற்றுமைக்கண் எய்தியதுவில்க்கலும் பிறிதுவிதிவகுத்தலுஞ் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். னஃகான்-னகரத்தையிறுதியிலுடைய, கிளைப்பெயர்-சாதிப் பெயர், இயல்பும்-வல்லினம் வரவீறுதியாறியல்பாதலும், அஃகானடைவும் - அகரச்சாரியைபெறுதலும், வேற்றுமைப்பொருட்டு - வேற்றுமைப்பொருட்புணர்ச்சிக்கண், ஆகும்-ஆகும்—எ-று.

(உ-ம்) எயின்-குடி- எயினக்குடி, சேரி, தோட்டம், எனவரும். [பொருட்கே யென்றமிகையால்எயினமரபு, எயினவாழ்வு, எயினவணி, எனமற்றைக்கண்மவரினும் அகரச்சாரியை பெறுதலுங்கொள்க] (க) உரையுடன். மீன்றவ்வொடு பொருடும் வேற்றுமை வழியே.

இது மீனென்னுஞ்சொல்லுக்கு வேற்றுமைக்கண் எய்தியதொருவாற்றால் விலக்குகின்றது.

இ-ள். மீன்-மீனென்னுமொழியிறுதி னகரம், வேற்றுமைவழி-வேற்றுமைக்கண் (வல்லெழுத்துவரின்) தவ்வொடு மகரத்தோடு பொருடும்-உறழ்ந்துவரும்—எ-று.

(உ-ம்) மீன்-கண்—மீன்கண், செவி தலை, புறம், எனவரும். (ஃ) உரையுடன். தேன்மொழி மெய்வரி னியல்பு மென்மை

மேவி னிறுதி யழிவும் வலிவரி

னீறுபோய் வலிமெலி மிகலுமா மிருவழி.

இததேனென்னுஞ்சொல்லுஞ் ணன் வல்லினம் வரட்டறவும் என எய்தியது விலக்கலுட்பிறவரின் டுப்புமாகும் வேற்றுமைக்கல்வழிச்சேர்த்துமெய்வரினு மியல்பாகும் எனஎய்திய திகந்துபடாமற்காத்தலும் இச்சூத்திரத்தில் இயல்புமஎன எய்தியதன்மேற்சிறப்புவிதியும்வருகிற வல்லினத்திற்கு இயல்பினுமென்பதனால்எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியும் உணர்த்துகின்றது.

இ ள். தேன்மொழி தேனென்னுஞ்சொல், மெய்வரின்- மூவினமெய்தரும் வரின், இயல்பும்-இதுநிலைகரமெய் மியல்பாதலும், மென்னைமேவின்-மெல்லினம்வரின், இதுதி-ஆம்மெய், அழிவும்-இயல்பாதலேயன்றிக்கெதிலும், வலிவரின்-வல்லினம்வரின், ஈறு-ஆம்மெய்போய்-இயல்பாதலேயன்றிக்கெட, வலிமெல்லி மதலும்-வந்தவல்லினமாவது அதற்கினமாவதுமிதகலும், ஆம்-ஆகும், இருவழி இருவழிக்கண்ணும்—எ று.

(உ-ம்)தேன்கடிது, தேன்னுன்றது, தேன்யாது-எ-ம், தேன்மொழி தேமொழி-எ-ம், தேன்குழம்பு, தேக்குழம்பு, தேக்குழம்பு-எ-ம், அலவழியில்வந்தன. தேன்கமிமை, தேன்மலிவு, தேன்யாப்பு-எ-ம், தேன்-மலர்—தேமலர்-எ-ம், தேன்-குடம்—தேக்குடம், தேங்குடம்-எ-ம், வேற்றுமையில்வந்தன, மற்றவைகளுமிப்படியே. (உச)

உாயிரு மரமல் லெகின்மொழி மியல்பு மகர

மருவ வல்மெலி மிகலு மாகும்.

இது எகினென்னுஞ் சொல்லுக்கு வேற்றுக்கண்ணனவல்லினம்வரட்டரவம் என எய்தியவிக்கலும் அகரமருவவென்றதனால் அச்சூத்திரத்தால் இருவழிக்கண்ணும் எய்தியதுவிலக்கிப்பிறிதவிதி வகுத்தலும்வருகிறவல்லினத்திற்குஇயல்பினுமென்பதனால் எய்தியதன்மேற்சிறப்புவிதியும்உணர்த்துகின்றது.

இ-ள், மரமல் மரமல்லாத, எகின்மொழி அன்னத்தை யுணர்த்துமெகினென்னுஞ்சொல், இயல்பும்-வேற்றுமையிலும் வல்லினம்வரஇது தியியல்பாதலும், அகரமருவ-இதுவழியிலும் அகரச்சாரியைபொருத்த, வல்மெல் மிகலு- வல்மெலித்தாவது அதற்கு இனமாவது மிகுதலும், ஆகும்-ஆகும்—எ று.

(உ-ம்) எகின்சால், சிறை-தலை-புறம்எனவேற்றுமையிலு மியல்பாயிற்று எகென்புள் எகென்புள்-எ-ம். எகினக்கால்- எகெனக்கால்-எ-ம், இருவழியிலும் அகரமருவ வல்மெலி மிகுந்தன(அகரம்வருதற்கு, உயர்மெழுத்தைச் சொல்லாடையால்நாற்கணமுங்கொள்க, எகெனமாட்டி-எ-ம்) எனவாழ்க்கை- எகெனவழிக்கு எனவரும், மற்றவைகளுமிப்படியே. (உ)

உாயக குயினால் வேற்றுமைக்கண்ணுமியல்பே.

இது குயின்உன் என்னுஞ்சொற்களுக்கு ணனவல்லினம்வரட்டரவுமுள்ளஎய்தியது யிலக்குகின்றது.

இ-ள். சூயின்-சூயினென்னும்பெயரும், ஊன்-ஊன்னென்னும்பெயரும். வேற்றுமைக்கண்ணும்-வேற்றுமையினிடத்தும், இயல்பு- இயல்பாகும் - எ-று.

(உ-ம்) சூயின்கடுமைஊன்கடுமை, சிதும்மை, திண்மை, பெறுமை எனவரும். (சூயின்-மேகம்) (மக)

உாமௌ, மின்பின் பன்கன் றொழிற்பெயரணைய

கன்னவ்வேற்று மென்மையோடுறழும்.

இது மின் பின் பன் கன்னென்கிறநான்குசொற்களுக்கும்ண்ணவல்லினம் வாட்டறவுமென்பதால் எய்தியது விலக்கிப்பிறிதுவிதிவகுக்கலும் அகாச்சாரியை முன்வருகிறவல்லினத்திற்கு இயல்பினு மென்பதனால் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள், மின் பின் பன் கன்-மின்முதலிய நான்குசொற்களுந், தொழிற்பெயரணைய-தொழிற் பெயர்போல யகரமல்லாத மெய்கள்வரின் உகரச்சாரியை பொருந்தும், கன இவற்றுட் கன்னென்னுஞ்சொல், அவ்வேற்று-அகரச்சாரியையும்பெற்று, மென்மையோடுறழும் வருகிறவல் லெழுத்தானது அதற்குஇனமாவதுமிகப்பெறும் - எ-று.

(உ-ம்) மின்னுக்கடிது பின்னுக்கடிது, பன்னுக்கடிது, கன்னுக்கடிது, நன்று வல்து-எ-ம், கடுமைநன்மை, வன்மை-எ-ம், கன்னத்தட்டு கன்னத்தட்டு-எ-ம், கன்னத்தாக்கு, கன்னத்தாக்கு-எ-ம், அல்வழிவேற்றுமைகளில் முறையேவந்தன, மற்றவைகளுமிப்படியே. [கன-சி-றுதராசத்தட்டு.]

உாயி அதன்னென்னென்பவர் நீற்றுவைவன்மையோ

முறமுன்னீ ரியல்பாமுறவே

இதுதன்னன் என்கிறவிகாரமொழிகளுக்கு ண்ன வல்லினம்வாட்டறவும் எனஎய்திபொருவாற்றால்விளக்கலும்மின்னப்பதற்குஎய்தியது வி லக்கலுஞ்சொல்லுகின்றது.

இ-ள், தன்னென்னென்பவற்று தன்னன்னப்பவைகளினுடைய, ஈற்றுஇறுதியிலுள்ள, ன-னகரமெய்யானது, வன்மையோடுறழும்-வல்லினம்வரிற்பொருவிதியால் நகரமாகத்திரிதலும் அவ்விதியேலாநியல்பா தலுமாம். நின்-நின்னென்பதனது, ஈற்று-இறுதியிலுள்ள னகரமெய்யானது, இயல்பாம்-வல்லினம்வரிற் ரியாநியல்பேயாகும்-எ-று.

(உ-ம்) தன்பகை, தற்பகை, என்பகை, ஏற்பகை-எ-ம், நிற்பகை, எ-ம், வரும் [உறவேயென்ற மிகையால் மின்பின் முதலியவைமின்கடிது, மின்கலுமை எனவருவழியுஞ் சாரியை பெறுதலுந் திரிதலுமில்லாமல்வருதலும், மான்குளம்பு. அழன்கை, பென வேற்றுமையிலே சிறப்புவிதி சொல்லாதவைகள் இல்லாதலும், வரிந்களனும் எனச்சொ

யினென்னும் வாய்பாட்டுவினையெச்சம் பொதுச்சூத்திரத்தால் இயல்பாகாது நினைதலும், இன்னும் மகாமெய்யீற்றுள் அடங்காதவை யிருந்தால் அவையுங்கொள்க.] (ய௭)

உரகமலன் றொற்றழித் துயிரீ ரொப்பவும்

வன்மைக் கிவ்மாத் திரிபவு மாகும்

இது மகாமெய்யீற்று புண நுமாய் உணர்த்துகின்றது,

இ-ள். மவ்யீற்று மகாவீற்றுச்சொற்கள், ஒற்று-இருதியிலுள்ளமகாமெய், அழிந்து-கெட, உயிரீரொப்பவும் விதியுயிரீறாய்கின்று இயல்புயிரீறுபோலப் புணர்வனவும், வன்மைக்கிவ்மாத் திரிபவும்-வல்லினம்வரிதகெடாது அவற்றிற்கு இனமாகத்திரிவனவும் ஆகும்-ஆகும்-எ-று.

[உயிரீரொத்தல் யுயிர்வரின் உடம்பிற் மெய்பெறவும் வல்லினம் வரின் மிகவும்மெய்லன்னமும் இடைவினமும் வரினியல்பாகவும் புணர்தல்.]

(உ-ம்) வட்டம்-ஆழி-வட்டவாழி, வட்டக்கடல் வட்டகேமி, வட்டவாரி எ-ம், மாம் அடி-மாறாது மரக்கால், மாகார். மாவேர்-எ-ம், நாம் கடியம்-நாங்கடியம், கம்-கை-நங்கை எ-ம், வரும், மற்றவைகளுமிப்படியே. [இனமாத்திரியு மென்றாமரின் அருத்தாபத்தியால்நாம்பெரியம் எனப் பகர்வழிபழித் தியாகெனக்கொள்க.] (ய௮)

உஉஉ வேற்றுமை மப்பேய் வலமெய் புறழவு

மல்வழி யுயிரிடை வரினியல் பும்முள்.

இது சில மகாவீற்றிற்கு மேலே சூத்திரத்தால் எய்திக் துபடாமற்காத்தலும் சிலக்கலும் வருகிறவல்லினத்திற்கு இயல்பினுமென்பதனால் எய்தியதன்மேற் பெறப்படுவதும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். வேற்றுமை-வேற்றுமைக்கண், ம-மகரவிறுதி, போய்-கெட, வலிமெய்யுறழவும்-வல்லன்னமாகாது அவற்றிற்கு இனமாவது மிகுதலும், அல்வழி-அல்வழிக்கண், உயிர்-உயிரும் இடை-இடையினமும், வரின்-வந்தால் இயல்பும்-கெடாதுயல்பாதலும், உள-உளவாம்-எ-று.

(உ-ம்) குளம்-கரை-குளக்கரை, குளங்கரை-எ-ம், குளம்-அழகிது-குளமுதிறு குளம்-யாது-குளம்யாது எ-ம், வரும், மற்றவைகளுமிப்படியே. (ய௯)

உஉஉ துத்தம் எம்நம் மீற மல்வரு ஞகலே.

இது சில பொதுப்பெயர்களுக்கு மல்வீரொற் றழித்தென எய்திபது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுக்கின்றது.

இ-ள். துத்தம் எம்நம்-அம்முதலிய நான்குவிதாரமொழிகளுக்கும் ஈரூம்-இது-இயகிய, ம-மகாமெய்யானது, வரு-வருகிற ஞகரகரங்கவாகத்திரியும்-எ-று.

(உ-ம்) தம்- ஞாண்—துஞ்ஞாண், தம்-தூல்—துந்தூல், எனவரு
ம். [தம்முதலி யவற்றோடும் இப்படியே கூட்டுக.] [ஞாநவரின் அவ்வயா
கத்திரியுமெனவே ஒழிந்த மகரம்வரின் தும்மணி என விசல்பாமென்ப
து பெற்றும்.]

உஉஉ. அகமுனர்ச் செவிகை வரினிகை யனகெடும்.

இது அகமென்னுஞ் சொல்லுக்கு வன்மைக்கினமாத் திரியுமென எய்
த்யதன்மேற் சிறப்புவிதி யுணர்த்துகின்றது

இ-ள். அகமுனர்-அகமென்னுமிடப்பெயர்முன், செவிகை- செவி
கைளங்கிற சினைப்பெயர்கள், வரின்-வந்தால், இடையன-விலைமொழிநடு
வின் ககரமெய்யும் அதன்மேலேறிய அகரவுயிரும், கெடும்- அழி
யும்—எ-று.

(உ-ம்) அகம்-செவி—அஞ்செவி, அகம்-கை—அங்கை, எனவரும்,
[கெட்டேவரு மென்னுமையால் அகஞ்செவி, அகங்கை என வருவனவு
ங் கொள்க.] (உக)

உஉஉ. ஈமுங் கம்மு முருமுந் தொழிற்பெயர் மாணு

முதலன வேற்றுமைக் கவ்வும் பெறுமே

இது ஈம் என்பதுமுதலிய மூன்று சொற்களுக்கும் மங்வினொற்றழி
ந்தென்பதனால் எய்தியது விலக்கிப்பிறிதுவிதி வகுக்கின்றது.

இ-ள். ஈமுங்கம்மு முருமுந்-ஈம் கம் உரும்- என்கிற மூன்றும்,
தொழிற்பெயர்மானும்-இருவழியிலுந் தொழிற்பெயர்போலயகரமல்லா
த மெய்கள்வந்தால் உகரச்சாரியை பெற்று முடியும், முதலன-இவற்று
ள்ளே முதற்கணினிற ஈமுங்கம்மும், வேற்றுமைக்கு வேற்றுமைக்கண்
அவ்வும்பெறும்- உகரச்சாரியை யல்லாமலும் அகரச்சாரியையும் பெ
றும்—எ-று.

(உ-ம்) ஈமுக்கடிது, கம்முக்கடிது, உருமுக்கடிது, நீண்டதுவலி
து-எ-ம், கடுமை-நீட்சி, வலிமை-எ-ம், ஈமக்குடம், கம்மக்குடம்-எ-ம், வ
ரும். மற்றவைகளு மிப்படியே. [ஈம்-சுகோடு, கம்-கம்மியரதுதொழி
ல். உரும்-இடி.] (உஉ)

உஉச. யாழ் முன்னர்க் கசதப வல்பழி

யியல்பு மிகலு மாகும் கேற்றுமை

மிகலு மினத்தோடு நெழ்தலும் விதிமேல்.

இது யாழ் மெய்யீற்றுமுன் கசதபக்கள் புணருமாறு உணர்த்துகின்
றது.

இ-ள். யாழ்முன்னர்-யகராகாழகரமெய்களின்முன், கசதப-கரச்சக
ர தகர பகரங்கள் வரின், அல்வழி-அல்லழியில், இயல்பும்- இயல்பாத
லும், மிகலும்- மிகுதலும், வேற்றுமை-வேற்றுமையில், மிகலும் மிகுத
லும், இனத்தோடு நெழ்தலும் வல்லினமாவது மெல்லினமாவது மிகுதலு
ம் விதியாகும்—எ-று.

(உ-ம்) வேய்கடிது, வேர்கடிது, வீழ்கடிது-எ-ம், மெய்க்கீர்த்தி, கா
ர்ப்பருவம், பூழ்ப்பறவை-எ-ம், அல்வழியில்இப்புகலுமாயின, நா
ய்க்கால், தேர்க்கால், பூழ்க்கால்-எ-ம், வேய்க்குழல், வேய்க்குழல், ஆர்
க்கோடு, ஆர்க்கோடு-எ-ம், வேற்றுமையின்மிதும் உறழ்தும் வந்த
ன-மற்றவைகளுமிப்படியே. [மேலென்றமிகையால்வாய் புகுவதனினு
ம்எனவேற்றுமையி லியல்பாதலும் பாழ்க்கிணறு பாழ்க்கிணறுஎனப்
பண்புத்தொகையி லுறழ்தலும் இன்னும் அடங்காதவைகளிருந்தால்
அவைகளுக்கொள்க,]

(உக)

உஉரு. தமிழல் வறவும் பெறும் வேற்றுமக்கே
தாழுக்கோலவர் துறுமே நற்றே.

இது தமிழ்தாழ் என்கிறவருசொற்களுக்கும் எய்தாததெய்துவிக்
ின்றது

இ-ள், தமிழ்-தமிழென்கிறசொல், வேற்றுமைக்கு வேற்றுமைக்க
ண்ணொற்கணமும்வந்தால், அவ்வறவும்-அகாச்சாரியை பொருந்தவு
ம், பெறும்-பெறும்-தாழும், தாழென்னுஞ்சொல்லும், கோல்-கோலெ
ன்னுஞ்சொல்லானது, வந்து-வந்து, உறுமேல்-பொருந்துமாயின், அற்
று-அல்வகாச்சாரியைபெறும் --எ-று.

(உ-ம்) தமிழ்ப்பல்லவதரையர், தமிழநாதன், தமிழவளவன், தமிழ
வரசன்-எ-ம், தாழ்க்கோல்-எ-ம், வரும். [அவ்வறவுமென்றவதிரது
தமிழியவெச்சவும்மையால் தமிழின்கவையென இன்சாரியைபிறுதலு
க்கொள்க.]

(உஉ)

உஉசு. கீழின்முன் வன்மை விகற்பமுமாகும்.

இது கீழென்பதன் முன்வருகிறவல்லினத்திற்கு யாழமுன்னொன்ப
தனால் எய்தியது பெரும்பாலும் விலக்குகின்றது.

இ-ள், கீழின்முன்-கீழென்கிறசொல்லின்முன்வருகிற வன்மைவ
ல்லினம், விகற்பமுமாகும்-ஒருகாலியல்பாகியும் ஒருகான்மிக்கும்வருகி
றவிசம்பத்தையும் பொருந்தும் --எ-று.

(உ-ம்) கீழ்குலம்-கீழ்க்குலம், கீழ்சாதி-கீழ்ச்சாதி எனவரும், மற்ற
வைகளுமிப்படியே, விகற்பமுமென்னு மிழிவுசிறப்பும்மையால்இஹ்
னரியல்பே சிறப்புடைத்தென்றற்க.

(உஉ)

உஉஎ. லளவேற்றுமையிற் நடவுமல்வழி

யவற்றொடுமறவும் வலிவரி னாமெலி

மேவி னாணவு மிடைவரி னியல்பு

மாகு மிருவழி யானுமென்ப.

இது லளமெய்யீறுகள் புணருமாறு உணர்த்துகின்றது,

இ-ள், லள - லகரளகரமாகிய ல் ரண்மெய்யீறுகளும், வலிவரின்-
வல்லினம்வந்தால், வேற்றுமையில்-வேற்றுமைக்கண், நடவும் - முறை
யே நகர டகரமெய்களும், அல்வழி-அல்வழிக்கண், அவற்றொடுமறழ்

வும்-றகாரடகாரங்களுடனே யுற்றவனவும், ஆம்-ஆகும், இருவழியானும், இருவழிக்கண்ணும் மெல்லிமேலின்-மெல்லினம்வந்தால் னைவும்முறையே னகாரணகாரமெய்களும், இடைவரின்-இடையினம்வந்தால், இயல்பும்-இயல்பும், ஆகும்-ஆகும், என்பென் னுசொல்லுவப் புலவர்-எ-று.

(உ-ம் கற்குவா, முட்குறா-எ-ம், கல்சூறிது. கற்கூறிது முள்கூறிது, முட்கூறிது-எ-ம். கன்ஞெரித்தது, முன்ஞெரித்தது, கன்ஞெரிமுண்ஞெரி-எ-ம், கல்யாது, முள்யாது, கல்யாப்பு, முள்யாப்பு-எ-ம், முறைமேயவந்தன, மற்றவைகளும் இப்படியே, அல்வழியாவற்றோடு நிறுவுமென்றாலும் இவற்றோடுமையக்காதகரம்வரின் ஏற்புழிக்கோ. லால் [கற்றீது முட்டிது, எனத்திரிபொன்றுமேகொள்க]

உசு)

உஉஅ. குறில்வழிலளத்தவ் வணையினுப்த

மாகவும் பெறாஉ மல்வழியானே.

இது இவ்விறண்டற்றிற்கும் மேலேச்சூத்திரத்தா லெய்தியதன்மேற்சிறப்புவிதியுணர்த்துகின்றது.

இ-ள், குறில்வழி-குறிக்குவிலின் பின்னிற்ற, லள-லகரளகாரமெய்களானவை, அல்வழியான்-அல்வழிக்கண் த-தகரமானது, அணையின்-வருமாயின், ஆப்தமாகவும் றகாரடகரங்களாகத் திரிதலால்மூலம் ஆப்தமாகத்திரிதலையும். பெறாஉம்-பொருட் டம்--எ-று

(உ-ம்) கல்சூறிது -கற்றீது, முள்-கூறிது முள்கூறிது எனவரும். (1)

உஉக. குறில்செறி யாலை வல்வழிவந்த

தகரத் திரிந்ததின் கேட்கியிடத்தும்

வருகத் திரிந்தபின் மாய்வுமவல்வரி

னியல்புந் திரிபு மாவன வுளறி

இது லளவேற்றுமைசீற் றடவுமென்பதனால் உய்திவருவென்கொடுத்திதுவிவகுக்கின்றது-

இ-ள். குறில்செறியா-தளக்குறில்லொன்றையுந்தகராக, லா லகரளகாரமெய்களானவை, அல்வழி-அல்வழிக்குள், வந்த-குறியொழிந்தமுதலாய்வந்த, தகரம்-தகரமானது. திரிந்தபின் திரியுமிடத்து, கேட்கும்-கேடுதலும், ஈரிடத்தும்-இருவழிக்கண்ணும், வரு-வருமொழிக்கூறாதலாய்வந்த, ந-நகரமானது. திரிந்தபின்-திரியுமிடத்து, மாய்வும-கேடுதலும், வலி-வல்லெழுத்துமுதன்மொழி, வரின்-வந்தால், இயல்புகிரிபும் அல்வழிக்கண்ணுறமுதியல்பாகவலுந் திரிதலும்கேற்றறுமைக் கண்ணேதிரியாதியல்பாகவலும், ஆவனவுன-பொருந்-நவனவுன -எ-று.

(உ-ம்) தோன்றல் தியன் --தோன்றறீயன், வேள் -தியன்--நேடயன், அல்வழியிலேதகரத்திரியுமிடத்துக்கெட்டன, தோன்றல் - நல்லன்

தோன்றனல்லன், வேள்-நல்லன் - வேணல்லன்-எ-ம், தோன்றல் நன்மை - தோன்றல்நன்மை, வேள்-நன்மை - வேணன்மை எ-ம், இருவழியிலும்நகரத் திரியுமிடத்துக்கெட்டன, கால்கடிது, மரங்கள்கடிது - எ-ம், வேற்படைக்குமான் பாடபடைக்கையன்-எ-ம், அல்லவழியில்வல்லினம்வர வழிபுறியல்புத் திரியுமாயின, கால்குதித்தோடிக் கடல்புகமண்டிவாள்போழ்த்தட்ட நீங்குதல்மறவர் என வேற்றுமையிலே வலிவரத்திரியா நிலப்பாசின. [பிறவென்றமிகையாகத் தோன்றழிமை, வேணமை, எனவேற்றுமையிலும் தகரத்திரியுமிடத்துக்கெடுதலும், காற்றுணை, தாட்டுணை, எனக்கெடாமையும், விற்படைஎனஉறழாதுநிரிதலும், கொள்களிறு, கொள்பொருள், என வினைத்தொகையியல்பாதலும் இன்னுமிவ்விரண்டிற்றுள் அனமயாதனபிறவுக்கொள்க, உயர்திணையிற்காட்டிய உதாரணங்கள் மயக்கவிதியில்லாதிடத்து வருதலால்வினிகாடாமுயர்திணையென்றவற்று எடக்காவாம்,]

(உசு)

உஉயி. லளவிறு தொழிற்பெய ரீரிடத்து முவ்வுரு

வளவரி னல்லவழி யியல்புமா வளவுள.

இது ஸகரணமெய்யீற்றுத் தொழிற்பெயர்களுக்கு வருவிதோரையமறுத்தலும் ஒருவாறு அல்லவழி யவுற்றோடுமுழவுமென வெய்தியதுவிசைக்கலும் லளவிறுத்தவிறுது.

இ-ள். லளவிறுதொழிற்பெயர்-ஸகரத்தை மிறுதியாகவுடையவிருபெற்ற தொழிற்பெயரும் ஸகரத்தையிறுதியாகவுடைய முதலிலேதிரிக்கல்பழிந்தொய்யும், ரீரிடத்தும்-உருவழியிலும், உவ்வுரு-யாகமல்லாதமெய்கள்கால்தால் உகரம்பெறுகாம், வல்-வல்லினம், வரின் வந்தால், அல்லவழி-அல்லவழிக்கண், இயல்புமாவன உறழாதிபல்பாவனவும், உள-வினவன்-எ-று.

(உ-ம்) ஆடல்பெயர்ந்து ஆடற்சிறந்தது, ஆடனன்று, ஆதுல்வவிது எ-ம் ஆடற்சிறப்பு, ஆடனன்மை, ஆடல்வன்மை-எ-ம், கோள்கடிது, கோட்கடிது, கோண்டுகோள்வலிது-எ-ம், கோட்கடுமை, கோணனார, கோள்வன்மை எ-ம், இருவழியும், உகரம்பெறுதலொதுநிரியான்படித்தன, நடத்தல்கடிது, நடப்பித்கால்கடிது, எனக்கெடுவுறாதுஅல்லவழியியல்பாயின, [நியல்புமென்றவுடையமையல் வினவன்முறையின்னற்கடிது, உன்னல்கடிது, உன்னற்கடிது, எனப்பொதுநிரியானுறழ்கலேபெறும்பாலனவொங்க].

(உஎ)

உஉசு வல்லே தொழிற்பெய ரற்றிருவழியும்

பலகைகாய் வரினும் வேற்றுமைக் கவ்வுறாந்.

இது ஸாவேற்றுமையீற்றயவுமென்பதனால் எய்தியதுவிலக்கிப்பிறிதுநிரியவுக்கின்றது.

இ-ள். வல்-வல்லென்கிற (சூதாடுகருவிப்பெயர்) இருவழியும்-இரு வழிக்கண்ணும், தொழிற்பெயரற்று-யகரமல்லாதமெய்கள் வந்தால்தொழிற்பெயர்போல உகரச்சாரியைபெறும், பலகைநாப்பரிணம்-பலகைநாப் என்கிற விருபெயர்வரிணம் பிறபெயர்கள்வரிணம், வேற்றுமைக்கு வேற்றுமைக்கண், அவ்வுமாய்-உகரகச்சாரியைபல்லாமலும் அகரச்சாரியைபுட்பெறும்—எ-று.

(உ-ம்) வல்லுக்கருதுநன்று, வலிது-எ-ம், வல்லுக்கருமைநன்ற வன்மை-எ-ம், வல்லப்பலகைநாய்புல, குதிரை-எ-ம், வல்லப்பலகைநாய், புலி, குதிரை-எ-ம், [வல்லினதறைவரைந்தபலகை, வல்லனுறைய் எனவிரியும்] (உஅ)

உகஉ. நெல்லுஞ் செல்லுங் கொல்லுஞ்சொல்லு

மலவழியானும் ரகர மாகும்,

* இதுவுமது,

இ-ள், நெல்லுஞ்செல்லுங்கொல்லுஞ் சொல்லும்-நென்முதலியநா ன்குசொற்களினீற்றுலகரமெய்யானது அல்வழியானும்-அல்வழிக்கண் ணும், நகரமாகும்-பொதுவிதியா லுறழாது வேற்றுமைபோலரகரமெய் யாகத்திரியும்—எ-று,

(உ-ம்) நெற்கடிது, செற்கடிது, கொற்கடிது, சொற்கடிது, சிறிதறி துபெரிது, எனவரும் [செல் மேகம், கொல்-கொல்லன்.] (உக)

உகஉ. இல்லேனின்மைச் சொற்கை யுடைய

வன்மை விகற்பமு மாகாரத்தொடு

வன்மை யாகலு மியல்புமாகும்.

இது இல்லென்னும் பண்புச்சொற்கு லளவேற்றுமையிற் நடவுமல் வழியவற்றோடுநழவுமென வெய்தியது விலக்கிப்பிறிதுவிதிவகுத்தலும் அவற்றின்முன்வருகிற வல்லினத்திற்கு அல்வழி இ ஐ யென்பதனாலும் இயல்பினுமென்பதனாலும் எய்தியதிகந்து படாமற்காத்தலுஞ்சொல்லு கின்றது.

இ-ள். இன்மைஇன்மைப்பண்பை யுணர்த்துகின்றது, இல்லென சொற்கு இல் என்கிறசொல்லுக்கு, ஐ ஐகாரச்சாரியையானது, அடைய-பொருந்த, வன்மை-அவ்விடத்துவருகிறவல்லினம், விகற்பமும்-விக ர்பித்தலும், ஆகாரத்தோடு-ஆகாரச்சாரியைபொருந்த, வன்மையாதலு ம்-அவ்விடத்துக்கு வருகிறவல்லினமிருதலும், இயல்பு-இவ்விருதியும பெறுதியல்பாதலும், ஆகும்-பொருந்தும்—எ-று, [சாரியை-பெறுதற் கு-வருவெழுத்தைச் சொல்லாமைபால் நரகணமுங்கொள்க.]

(உ-ம்) இல்லைப்பொருள் இல்லைப்பொருள், இல்லாப்பொருள், இல் பொருள் ஞானம், வன்மை, அணிஎனவரும். (உஉ)

உ௩௪. புள்ளும் வள்ளும் தொழிற் பெயருமானும்

இது லளவேற்றுமையிற்ற லுமென்பதனால் மெய்தி தன்மேற் சிறப் புவிதியுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். புள்ளும் வள்ளும்-இவ்விரு சொற்களும், தொழிற்பெயரும ரானும்-யகரமல்லாத மெய்கள்வந்தாற் பொதுவிற்பான் முடிதலல்லாம லுங் தொழிற்பெயர்போல உகரச்சாரியையும் பெற்றுணரும்—எ-று.

உ-ம்) புள்ளுக்கடிது, வள்ளுக்கடிது, நன்று, வலிது, எ-ம், புள் ளுக்கடுமை, வள்ளுக்கடுமை, நன்மை, வன்மை, எ-ம், வரும். (உ௧)

உ௩௫. சுட்டு வகரமு வினமுற முறையே

யாய்தமு மென்மையு மியல்பு மாகும்.

இது லகரவீற்றுச் சுட்டிப்பெயர்கள் மூவினத்தோடும் புணருமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள் சுட்டுவகரம்-அவ் இவ் உவ் என்கிற அஃறிணைப் பன்மைச் சுட்டிப்பெயர்களீற்று வகரமெய், மூவினம்-வல்லினமும் மெல்லினமும் இடைவினமும், உற வற, முறை முறையாக, ஆய்தமும் - தனிநிலையும் மென்மையும்-மெல்லினமும்-இயல்பும்-இயல்பும், ஆகும்-ஆகும்—எ-று

(உ-ம்) அவ்-கடிய—அஃகடிய, அவ்-ஞானம்—அஞ்ஞானம், அவ் யானை—அவ்யானை, எனவரும், இவ் உவ் என்பவைகளுடனையும் இப் படியேசுட்டிக. (உ௨)

உ௩௬. தெவ்விவன் மொழியே தொழிற்பெய ரற்றே

மவ்வரின் வஃகான் மவ்வு மாகும்

இது தெவ்வென்கிறசொல் யகரமல்லாத மெய்களோடு புணருமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள் தெவ்வென்மொழி-தெவ்வென்கிறபகையை யுணர்த்தும்பெய ரானது, தொழிற்பெயரற்று-யகரமல்லாத மெய்களோடுபுணருமிடத்துத் தொழிற்பெயர்போல வுகரச்சாரியை பெற்றுமுடியும், ம-யகரமெய் யானது, வரின்-வந்தால், வஃகான்-வகரமெய்யானது, மவ்வுமாகும்-உக் ரச்சாரியை பெறுதலல்லாமலும் ஒரோவிடத்து மகரமெய்யாகவுத்திரி யும்—எ-று.

உ-ம்) தெவ்வுக்கடிது, தெவ்வுமாண்டது, தெவ்வுவலிது-எ-ம், தெ வ்வுக்கடுமை, தெவ்வுமாட்சி, தெவ்வுவசுமை-எ-ம், தெவ்வுமன்வர், தெ ம்மன்னர்-எ-ம், தெவ்வுமுனை- தெம்முனை-எ-ம், வரும். (உ௩)

உ௩௭ னலமுன் றனவும் னளமுன் டனவு

மாகுந் தகக்க ளாயுங் காலே,

இது முன்னே புணர்த்தியவருமொழி கஞ்சுக்குமகலாரிய மெய்களுக்குள்ளே திரிதம்பர்வன வினவமியனவிதந்து உணர்த்துகின்றது.

இங் லெழுண் னகரலகரமெய்களின்முன், த வ்ருகிறதகரம், த (வ்வும்)-தகரமும், ஈ-வ்ருகிறதகரம், னவ்வும் வகரமும், ணவ்வுண்-ண கரலகரமெய்களின்முன், த வ்ருகிறதகரம், ட (வ்வும்) டகரமும், ந-வ்ரு கிறதகரமும், ணவ்வும் ணகரமும், ஆகும்-ஆகும், ஆய்க்கால்-ஆய்யமி டத்து-எ-து.

உ-ம்) பொன்-திது—பொன்றிது, பொன்- திமை—பொந்திமை, கல்-திது — கற்றிது, கல்-கன்று — கன்னன்று, மண்-திது — மண்மது, மண்-கன்று—மண்ணன்று, முள்-திது — முட்டிது, முள்- கன்று — முண்ணன்று, எனவரும் [ஆயங்காலைத்தொல் மயக்க விதிநிலாநாற்பா ல் இப்படிப்புணரு முதலீரண்டினுள் ஒன்றுவது இரண்டாவதுநி காப்பட்டு மயங்குகற்கு உரியவாபெ புணருமென்பதும் மயக்கவிதி புள்ளனவற்றிற்கு வருகிறவிதாரம் அல்லம் வேற்றுமைப்பொருளுக்கு கத்தால் வருமென்பதும்பெற்றும்-] (க.ச.)

உதா உருபின் முடிபவை பொக்கும்ப் பொருளினும்

இது உயிரிழந்துப்பணியற்கண்களிலும் இவ்வியற்கண்களும் முடிந்ததேவ
ற்றுமைப்பொருட்புணர்ச்சிக்குவந்தியதன்மேற்றெடுப்புவிறியுணர்ந்துகி
ன்றது.

இ-ள். உருபின்முடிபவை-மேலுருபு புணர்ச்சிக்கண் முடியுமுடிபுகள்; இப்பொருளினும்-அப்பொருட்புணர்ச்சிக்கண்ணும், ஒக்கும்-ஒத்துமுடியும்-எ-று.

(உ-ம் எல்லாவற்றதும், உல்லாவந்துக்கோதின என ஆற்றினைக்
ண் ஆற்றும்- உருயின்மேல் உம்மும் பெற்றாற்போலப் பொருட்புணர்
ர்ச்சிக்கும் பெற்றன. எல்லாமதும், எல்லாதங்கையும், என உயர்நிறை
க்கண் நம்மும் உருயின்மேல் உம்மும் பெற்றாற்போலப் பொருட்புணர்
ர்ச்சிக்கண்ணும் பெற்றன எல்லாதமதும் எல்லாதங்கையும், எல்லா
மதும், எல்லாதங்கையும், தனது. தன்கை, தமது, தங்கை, நமது, ந
ங்கை, எனது, என்கை, எமது, எங்கை, கினது, கின்னகை, மமது, மங்
கை, எனவுருபுபுணர்ச்சிபோற்பொருட்புணர்ச்சியுமுடந்தவாறுகாண்க,
மற்றவைகளுமிப்படியே (கூட்டு)

உதக. இடையூரி வடசொலி நியம்பிய கொளநவற்

போஸ்யும் ஈழம் பொருந்திய வாற்றிற்

கிளையயப் புணர்த்தல் யாவர்க்கு நெறியே.

இது இப்புணரியில்ல்களுக்காவதோர் புறமடை யுணர் த்துயின்றது.

இ-ள். இடை (ச்சொல்லின்)-இடைச்சொற்களுள்ளும்; உரி (ச் சொல்லின் - உயிர்சொற்களுள்ளும், வடசொல்லின் - வடச்சொற்களுள்ள

னும், இயம்பிய-உயிரீறுமொற்றீறுமான புணரியலிலே தோன்றல்திரித
ல்கெடுத்தல் இயல்பாதல்எனச்சொல்லியபுணர்ச்சியிலக்கணங்களுள், கொ
ளாதவும்-பொருந்தாது வேறுபட்டுவருவனவும், போலியும்- இலக்கண
ப்போல்மொழிகளும் மருஉம்-மருஉமொழிகளும், பொருந்திய- இரு
வகைவழக்கிலுடக்கின்ற, ஆற்றிற்கு-முறைமைக்கு, இயைய- பொருந்
துமாறு, புணர்த்தல்-புணர்க்கை, பாவர்க்கும்- அறிவுடையோரெல்லாரு
க்கும், வெறி-முறை—எ-று.

(உ-ம்) ஆன்மீகம்-வண்ணக்கூல், எனவேற்றுமைப் புணர்ச்சிக்க
ட்சாரியை யிடைச்சொற்கள் திரியாதியல்பாயின, மழகளிறு, தடந்தோ
ள், என அகரவீற்றுஉரிச்சொற்களின்முன் வல்லெழுத்துமிகாதியல்பா
கியும் மெல்லெழுத்துமிருந்தும்வந்தன. அளிசூலம், தனதடம், ஆதிபக
ன், நிலைமொழிவருமொழியிரண்டும் வடமொழியாகிய காலத்து உயிரீற்
றின்முன் வல்லெழுத்துமிகாதியல்பாயின, இன்னும்நிலைமொழிவருமொ
ழிகளுள் வடதாலுட்புணர்க்கப்பட்டபடியே சிறுபான்மைதமிழிலவந்து
வழங்குகின்ற தீர்க்கசந்தி, குணசந்தி, விருத்திசந்தி, முதலாயினவுங்கொ
ள்க அவற்றுடிலவருமாறு, —அ-ஆக்களிலொன்றன்முன் அவ்விரண்
டிவொன்றுவந்தால் ஆவும்-இ-ஈக்களிலொன்றன்முன் அவ்விரண்டிலொ
ன்றுவந்தால்-ஈயும்-உ-ஊக்களிலொன்றன்முன் அவ்விரண்டி லொன்று
வந்தால் ஊவும், முறையே அந்நிலைமொழியீறும் வருமொழி முதலுங்
கெட்டதோன்றுதல் தீர்க்கசந்தியாம்,

(வ ர ல ா று)

படி-அம்புயம்—பதாம்புயம், பரம்-ஆனந்தம்—பரமானந்தம்- கன்
கா அமிர்தம்—கங்காமிர்தம், சதா- ஆனந்தம்—சதானந்தம்-எ-ம், சுசி-
இந்திரம்—சுசிந்திரம், கிரி ஈசன்—கிரீசன், மகி-இந்திரன்—மகிந்திரன்,
மகி-ஈசன்—மகிசன்-எ-ம் குரு-உதயம்—குருதயம், தரு - ஊனம்—த
ருனம், சுயம்பூ உபதேசம்—சுயம்பூபதேசம், சுயம்பூ ஊர்ச்சிதம்- சுய
ம்பூர்ச்சிதம்-எ-ம், வரும். அ-ஆக்களிலொன்றன்முன், இ- ஈக்களிலொ
ன்றுவந்தால்ஈயும், அவ்விரண்டிலொன்றன்முன், உ-ஊக்களிலொன்று
வந்தால்ஊவும், முறையே அந்நிலைமொழியீறும் வருமொழிமுதலுங்கெ
ட்டதோன்றுதல்குணசந்தியாம். (வரலாறு) மர - இந்திரன்—நரேந்திர
ன், சுர-ஈசன்—சுரேசன், தர இந்திரன்—தரேந்திரன், உமா- ஈசன்—
உமேசன்-எ-ம், பா-உதகம்—பாதோதகம், ஞான - ஊர்ச்சிதன்—ஞா
னோர்ச்சிதன், தயா-உற்பத்தி—தயோற்பத்தி, தயா-ஊர்ச்சிதன்—தயோ
ர்ச்சிதன்-எ-ம், வரும், அ-ஆக்களிலொன்றன்முன், ஏ-ஐக்களிலொன்று
வந்தால் ஐயும், அவ்விரண்டிலொன்றன்முன், ஒ-ஔக்களிலொன்றுவந்
தால் ஔவும், முறையே அந்நிலைமொழியீறும் வருமொழிமுதலுங்கெட்ட

த்தோன்றுதல் விருத்திசந்தியாம். (வரலாறு) சிவ-ஏகம்—சிவைகம், சிவ-ஐக்கியம்—சிவைக்கியம், தரா-ஏகவீரன்—தகாகவீரன், மகா-ஐசுவரியம்—மகைசுவரியம்-எ-ம், கோமள-ஓடதி—கோமளௌடதி, திவ்விய-ஒளடதம்—திவ்வியௌடதம், மகா-ஓடதி—மகௌடதி, மகா-ஒளடதம்—மகௌடதம்-எ-ம், வரும். ஒருமொழியுள்ளே மொழிக்குமுன்னேரின்ற இ ஈ ஏக்கள் ஐயாகவும், உ ஊ ஒக்கள் ஒளவாகவும், அகரம் ஆகாரமாகவும் ஏழாமுயிர் ஆர் ஆகவுந் திரிந்துவருதல் ஆதிவிருத்தி சந்தியாம், (வரலாறு) சிவனைத்தொழுவுவோன்ஷுவன், வீரத்தின்றன்மைவைவரம், கேவலத்தன்மை கைவல்லியம்-எ-ம், புத்தனைத்தொழுவுவோன் பெளத்தன், சூரன்ன்மைசௌரியம், கோசலன்புத்திரி, கௌசலை-எ-ம், தசரதன்புத்திரன், தாசரதி-எ-ம்கிருத்திகையின்புத்திரன்கார்த்திகேயன்-எ-ம், வரும்மற்றவைகளுமிப்படியேவருதல்காண்க. இல்-முன்—முன்றில், பொது-இல்—பொதியில், எனவருகிற இலக்கணப்போலிகளுந், அருமருந்தன்னபிள்ளை, அருமந்தபிள்ளை, குணக்குள்ளது—குணது, தெற்குள்ளது—தெனது, வடக்குள்ளது—வடாது, சோயிராடு-சோணாடு, பாண்டியநாடு-பாண்டிநாடு, மலையமாநாடு மலாடு, தஞ்சாவூர்-தஞ்சை, ஆற்றூர்-ஆறை, ஆதன்றந்தை-ஆந்தை, பூதன்றந்தை-பூந்தை, வடிகன்றந்தை-வடிகந்தை, எனவருகிறமருஉமொழிகளும், நிலைமொழிவருமொழிகளுள் ஏற்குஞ்செய்கையறிந்து முடித்துக்கொள்க. மற்றவைகளும்இப்படியே. (கூக)

மெய்யீற்றுப்புணரியல்-முற்றுப்பெற்றது.

ஐந்தாவது.

ஐந்தாவது.

உருபுபுணரியல்.

உருபுபுணரியல்.

உசய். ஒருவ னொருத்தி பலரொன்று பலவென வருபெய னாந்தொடு பெயர்முத லிருநான் குருபு முறந்தர நாற்பதா முருபே.

இது வேற்றுமையுருபுகள் நிலைமொழியோடு வருமொழியோடும்புணருமாறு இவ்வியலாற் சொல்லத்தொடங்கி அவ்வெட்டுருபுகளும்சாருயிடவகையால் இத்தனையாமென்பது உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஒருவன் ஒருவனும், ஒருத்தி-ஒருத்தியும்; பலர் - பலரும்-ஒன்று-ஒன்றும், பல- பலவும், என - என்னுகருத, வரு - வருகின்ற, பெயரைந்தொடு - ஐந்துபெயரோடும் பெயர்முதல் - எழுலாய் வேற்று

மையான பெயர்முதல் விளியிருக்கின்ற, இருநான்குருபும்-எட்டுருபுகளையும், உறழ்கர-பெருக்க, உருபு-வேற்றுமைபுருபுகளானவை, நாற்பதாம்-நாற்பதாரூபம்—எ-று.

(வரலாறு) நம்பி, சாத்தி, மக்கள், மரம், மரங்கள், என்கிற இவற்றுள், நம்பி, நம்பியை, நம்பியால், நம்பிக்கு, நம்பியின், நம்பியது, நம்பிகண், நம்பி, என ஒருவனென்னும் வாய்பாட்டுயர்களை யாண்பாற்பெயரோடு எட்டுருபுகளும்வந்தன, மற்றைநான்குபெயர்களோடும் இப்படியே கூட்டுக. (க)

உசக. பெயர்வழித் தம்பொருடரவரு முருபே.

இது வேற்றுமைபுருபுகள் வருதற்குய காரணமும் வருமிடமும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். உருபு-வேற்றுமைபுருபுகளானவை, தம்பொருள்-தம்பொருளை, தர-கொடுக்க, பெயர்வழி-பெயர்க்குப்பின், வரும்-வரும்—எ-று.

(உ-ம்) நம்பிபெற்றான், நம்பியைப்பெற்றான் எனவரும்மற்றவைகளும் இப்படியே. (உ)

உசஉ. ஒற்றுயிர் முதலீற் றுருபுகள் புணர்ச்சியி

னோக்குமன் னப்பெயர் வேற்றுமைப் புணர்ப்பே.

இது ஐம்முதலிய வாறுருபுகளும்நிலைமொழி வருமொழியோடுபுணருமாறு உணர்த்துகின்றது,

இ-ள். ஒற்றுயிர்முதலீற்று-நிலைமொழியோடும் வருமொழியோடும்புணருகிற மெய்யுயிர்களை முதலுயீற்றுமாகவுடைய, உருபுகள்-ஐம்முதலியவாறுருபுகளும் (இடைச்சொல்லாயினும்) புணர்ச்சியின்-இயல்பொடு விகாரத்தையையும் புணர்ச்சிவகையால், மன்-பெரும்பாலும், ஒக்கும்-ஒக்கும், வேற்றுமைப்புணர்ப்பு-போனவிரண்டியலுள்ளும்வேற்றுமைப்புணர்ச்சிக்கண், அப்பெயர்-இயல்பொடுவிகாரத்தையுடையதெய்யுயிர்முதலீற்றுப்பெயர்களை—எ-று. [மன்னென்றமையால் சிறுபான்மை ஒவ்வாமென்பதாம்]

(உ-ம்) நம்பிகண்வாழ்—இங்கே ஆவியரமுன் வன்மைமிகாவென்றும், ணனவல்லினம்வரட்டறவும் பிறவரினியல்புமாகும் வேற்றுமைக்கென்றும், சொல்லியபடியே கண்ணுருபின்முதலுயீற்று இயல்பாயின உறிக்கட்டயிர்—இங்கே இயல்பினும் விதியினுநின்றவுயிர்முன் கசதபமிகுமென்றும் ணனவல்லினம் வரட்டறவுமென்றும், சொல்லியபடியே கண்ணுருபின் முதலுயீற்று விகாரமாயின, பறிக்கஞ்சி—இங்கேஇயல்பினுவிதியினுநின்றவுயிர்முன்கசதபமிகுமென்றும், முற்றமுற்றொரோவழியென்றும், சொல்லியபடியே சுவ்வுருபின் முதலுயீற்று விகாரமா

யின், நம்பிக்குப்பிள்ளை இங்கே ஆவியரமுன் வன்மைமிகுவென்றவிதி
யெவ்வாமம் குவ்வுருபின்முதல்வல்லொற்றுமிக்கது மற்றவையுமிப்ப
டியேவருதலை ஆராய்ந்தறிக. (உ)

உசக பதமுன் விசுதியும் பதமு முருபும்

புணர்வழி யொன்றும் பலவுஞ் சாரியை

வருதலுந் தவிர்தலும் விகற்பமு மாகும். !

இது உருபுபுணர்ச்சிக்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதிராகச்சாரியை
மேல்விதிக்கும் படியாகத்தொடங்கி அவைவருமாறு இவ்வாறென அ
றிவிக்குமிடத்து ஒப்பின்முடித்தலால் விசுதிப்புணர்ச்சிக்கும்பதப்புண
ர்ச்சிக்கும் உடனுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பதமுன்-பதத்தின்முன், விசுதியும்-இறுதிமேலாகாது, பத
மும்-பதமாவது, உருபும்-உருபாவது, புணர்வழி-புணருமிடத்து, சாரி
யையொன்றும்-ஒருசாரியையாடினும், (சாரியை) பலவும்-பலசாரியைய
யாடினும், வருதலும்-வருதலும், தவிர்தலும்-வராதொழிதலும், விகற்
பமும்-இவ்விரண்டுமொகிய விகற்பமும், ஆகும்-ஆகும்-எ-று.

(உ-ம்) நடந்தனன்-எ-ம், நடந்தான்-எ-ம், நடந்தன, நடந்த-எ-ம்,
விசுதிப்புணர்ச்சியுட் சாரியைவேண்டியும் வேண்டாமலும்விகற்பித்து
ம்வந்தன, புனியங்காய்-எ-ம், புளிக்கறி-எ-ம், நெல்லின்குப்பை, நெற்கு
பை-எ-ம், பதப்புணர்ச்சியுட்சாரியை அவ்வாறாடின, அவற்றை-எ-ம்
தன்னை-எ-ம், ஆனை, ஆவை-எ-ம், உருபுபுணர்ச்சியுட்சாரியைஅவ்வா
றாயின் ஆவினுக்கு, மரத்தினுக்குஇவைகளிலே சாரியைபலவந்தன. (ச)
உசச. அன் ஆன் இன் அல் அற்றிற்றத்தம்

தம் நம் தும் எ அ உ ஐ கு ன

இன்ன பிறவும் பொதுச் சாரியையே !

இது முன் சாரியையென்றார் அவை இவை யென்பது உணர்த்துகின்றது.

இ-ள், அன்ன-அன்முதல்களாகமெய்யிருக்கச்சொல்லப்பட்டபதினே
மும், இன்னபிறவும்-இவைபோல்வனபிறவும், பொதுச்சாரியை-விசுதி
பதமுருபென்கிற மூன்றுபுணர்ச்சிகளிலுந் தனிமொழிகளிலும்வருதல்
இலேபொதுச்சாரியையாகும்-எ-று.

(உ-ம்) ஒன்றன் கூட்டம், அன், ஒருபாற்கு, ஆன், வண்டின்கால்,
இன், தொடையல், அல், பலவற்றை, அற்று, பதிற்புப்பத்து, இற்று
மாத்திலை.அத்து, மன்றம், அம், எல்லார்தம்மையும், தம், எல்லாநம்மை
யும், நம், எல்லீர்தம்மையும், தும், கலனேதுணி, ஏ, நடந்தது, அசாத்

தனக்கு, உ, ஏற்றை, ஐ, உய்குணை, கு, ஆன், ன், எனமுறையேகாண்
க இன்வபிறவு மென்றதனால் அவன்மனை, தன் அன்னொன்; தான், அவ
ந்தாம், தாம், புற்றஞ்சோறு, ஆம், இல்லா பொருள், ஆ எனவருகின்
றவையும் மற்றுமிப்படி வருமவைகளையும்கொள்க (௫)
உசக. எல்லா மென்ப திழிதினை யாயி.

னற்றே ருபின் மேலும் முதுமே

யன்றே னம்மிடை யடைந்தற் றாகும்.

இது ஒருசார் நிலைமொழிகளோடு உருபுபுணர்தற்கு ஒன்றுபிறமுதலி
ற்றுருபுகளென்பதனால் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி யுணர்த்துகின்
றது.

இ-ள். எல்லாமென்பது-எல்லாமென்னும் பொதுப்பெயர், இழிதி
ணையாயின்-அஃறிணையிவ்வுரும்போது (அதனோடுஆறுருபுகளும்புண
ரின்) (இடை- இடைபிசே, அற்று-அற்றுச்சாரியையும், உருபின்மேல்
உருபின்மேல், உம்-முற்றும்மையும், உறும் பெறும், அன்றேல்'- உயர்
திணையிவ்வுரும்போது இடை-இடைபிசே, நம்-நம்முச்சாரியை, அடை
ந்து அடைந்து-அற்றாகும்-உருபின்மேல்முற்றும்மையும்பெறும்-எ-று

(உ-ம்) எல்லாவற்றையும், எல்லாநம்மையும், எனவரும்மற்றவைக
ளோடும் இப்படியேஒட்டிக் [எல்லாநம்மையும், உயர்தினைத்தன்மைப்ப
ன்மை இரட்டிமொழிதலால் இழிதிணையாய் இன் அற்றேடுஎனக்கொ
ண்டு எல்லாவற்றினையும் எனவருமெனினுமாப்]

உசக. எல்லாரு மெல்லீரு மென்பவற் றும்மை

தள்ளி சீரலே தமறும் சாரப்.

புல்லு முருபின் பின்ன ரும்மே,

இதுவுமது.

இ-ள், எல்லாருமெல்லீருமென்பவற்று(ஆறுருபும்புணருமிடத்து
எல்லாருமெல்லீருமென்கிற விருபெயர்களினுடைய (விதுகியிலுள்ள
உம்-முற்றும்மைகளை, தள்ளி-தள்ளி, நிறல்முறையாக, தம்-தம்முச்சாரி
யையும், தும்-தும்முச்சாரியையும், சார - அவையிருந்தவிடங்களிலே
பொருந்த, உம்-அவற்றினிலேதள்ளுண்டமுற்றும்மைகள், உருபின்பி
ன்னர் உருபுகளின்மீனே, புல்லும்-வந்துபுணரும்-எ-று.

(உ-ம்) எல்லாந்தம்மையும், எல்லாரையும், எல்லீர்தம்மையும்எல்
லீரையும், எனவிகற்பித்துவந்தன. [நந்தம்மை, துந்தம்மை, எனப்பட
ர்க்கைக்குரிய தம்முச்சாரியைதன்மை முன்னிலைகளில்வருதல் ஓரிடம்
பிற விடந்தழுவவனுமுளவேபென்னும்வழுவமைதி.] (௭)

உசஎ, தான்தாம நாம்முதல் குறுகும் யான்மாம

நீ நீர் என்னம் நின்னுமாம்பிற

குவ்வினவ் வரு நான்கா நிரட்டல்

இதுவுமது.

இ-ள். தான்தாமநாம் தான்முதலிய மூன்றுபெயர்களும் முதல்குறுகும்-உருபுகள் புணருமிடத்து நெடுமுதல்குறுகிமுறையே தன்னதம்மை மம்மைஎனவரும், யான் யாம் நீ நீர்-யான்முதலிய நான்குபெயர்களும், என்னம்நின்னுமாம்-உருபுகள்புணருமிடத்து முறையேஎன்னைம்மைநின்னைமம்மைஎனவரும், குவ்வின் இவ்வேழுபெயரோடுகுவ்வுருபுபுணருமிடத்து, அவ்வரும்-நடுவேதனக்குஎன அகரச்சாரியைவரும், நான்கு-குவ்வுருபின் அகரச்சாரியைபவரினும், ஆறு-ஆறுமுருபுகள்வரினும், இரட்டல்-அவ்வேழுசொற்களிலு மிறுதியாகிய தனிக்குறின்முன்னொற்றுக்கள் இரட்டாவாம்-எ-று.

ஒழிந்த உருபுகளோடும் இப்படியேஒட்டிக, [பிறவென்றமையால் நீ-வுன்னை, எனவும், நீர்உம்மைஎனவுந்திரிந்துவருதலுங்கொள்க] (அ) உசஅ. ஆமா கோனவ் வணையவும் பெருமே.

இதுவுமது.

இ-ள். ஆ-ஆவென்கிற பசுவின்பெயரும், மா-மாவென்கிறவிலங்கின்பொதுப்பெயரும், கோ-கோவென்கிறவிறைவனை யுணர்த்திரிற்கும் பெயரும், எவ்வணையவும்-உருபுகள்புணருமிடத்து எனகரச்சாரியைபொருந்தவும், பெறும்-பெறும்-எ-று.

(உ-ம்) ஆனை, ஆவை, மானை, மாவை, கோனை, கோவை, எனவிகற்பித்து வருதல்கான்க மற்றவைகளோடுமிப்படியேஒட்டிக. அணையவும்என்றவும்மையால், குவ்வுருபுபுணரும்போது ஆனுக்கு, எனஅகரச்சாரியையு முடன்பெறுதலும், ஆவுக்குஎன அகரச்சாரியையொன்றே பெறுதலும் ஆவினுக்குஎன இன்சாரியையுடன் அகரச்சாரியைபெறுதலும், ஆவினைஎன மற்றையுருபுகள் புணரும்போது இன்சாரியையொன்றுமே பெறுதலும் இரட்டிறமொழிதலால் ஆமாவொருசொல்லாய்க்காட்டுப்பசுவையுணர்த்திரின்றவிடத்தும், ஆமானை, ஆமானுக்கு, ஆமானுக்குஎன இவ்விதிபெறுதலும் அணையுமென்றொழியாது பெறுமென்றமையால் ஆன், மான், கோன், எனத்தனிமொழிக்கண்ணுமனகரச்சாரியை வருதலுங்கொள்க.] (க)

உசக. ஒன்று முதலெட் டுற மெண்ணூர்

பத்தின்முன் னான்வரிற் பவ்வொற் றொழியமே

லெல்லா மோடு மொன்பது மீற்றே.

இதுவுமது.

இ-ள். ஒன்றுமுதல்-ஒன்றுமுதல்எட்டிறுமீட்டிறுகியஎண்-என்க
ளோபிணர்-புணர்ந்த,பத்தின்முன்-பத்தென்கிறவெண்முன் உருபுகள்பு
புணருமிடத்து)ஆன்-ஆன்சாரியை,வரின்-வருமாயின், பவ்வொற்று-பக
ரமெய், ஒழிய-நிற்க, மேல்-அதன்மேலேயின்ற, எல்லாம்-எல்லாவெழுத்
தும், ஒயிம்-கெயிம், ஒன்பதும்-ஒன்பதென்கிற வெண்முன்னும், இற்று-
(உருபுகள்புணருமிடத்து) ஆன்சாரியைவரின் அதன்பகரமெய்விற்கேமே
லேயின்ற வெல்லாவெழுத்துங்கெயிம்—எ-று.

ஒருபாளை ஒருபதை, ஒருபஃதை-எ-ம், ஒன்பாளை, ஒன்பதை, ஒ
ன்பஃதை-எ-ம், விகற்பித்துவரும், மற்றவைகளோடும் இப்படியேயொ
ட்டிக. [ஒருபது ஒருபஃதுஎன விகாரப்பட்டுவருகிற பத்தென்பார்என
ணூர்பத்தென்றார் ஆன்வருதலைப் பராமுகமாகச்சொன்னமையால்உகா
ரச்சாரியை என்சாரியைகளும் வேண் டயவிடத்து வருமெனக்கொள்க.]
உருபு. வவ்விறுகட்டிற் கற்றுறல்வழியே,

இதுவுமது.

இ-ள். வவ்விறுசுட்டிற்கு - லகரமெய்யிற்றுமுன்னுசுட்டுப்பெயர்க
ளுக்கும், அற்றுறல்-உறுபுகள்புணருமிடத்து அற்றுச்சாரியைபொருந்
தல், வழி-முறைமையாம்—எ-று.

(உ-ம்) அவற்றை-இவற்றை-உவற்றை,என அற்றுச்சாரியைவேண்
டியே வருதல்காண்க. [வழியேயென்றமிகையால்அவற்றினை,இவற்றினை
என் இன்சாரியை வருதலுந் தனிக்குறிப்பின்முன்னொன்று உயிர்வரினிரட்
டாமையுங்கொள்க] மற்றவைகளுமிப்படியே. (மிக)
உருக. சுட்டின்முன்னுப்த மன்வரின்கெடுமே.

இதுவுமது.

இ-ள். சுட்டின்முன்-அஃது-இஃது-உஃது என்கிற சுட்டுப்பெயர்க
ளின் மொழிமுதற் சுட்டெழுத்தின்முன்னின்ற, ஆய்தம்-ஆய்தமானது,
அன்வரின்-அச்சுட்டுப்பெயர்களோடு உருபுகள் புணருமிடத்து அன்சா
ரியைவரின், கெடும்-கெடும்—எ-று.

(உ-ம்) அஃது-ஐ—அதனை-அஃதை, எனச்சாரியை விகற்பித்துவ
ருதலும் வந்தவழி ஆய்தங்கெடுதலுங்காண்க.[அன்சாரியைவருதலைகோ
ங்கி ஆய்தங்கெட்டவழி அது-இது-஁-து-என வாய்தமில்லாச் சுட்டுப்பெ
யர்களாய்ப் பின்பு அன்சாரியைபெறுதலால் ஆய்தமில்லாச்சுட்டுப்பெய
ர்களுக்கும் இதுவேவிதியெனக்கொள்க அன்வருதலைப்பராமுகமாகக் கூ
றலாற் குவ்வுருபுபுணரும்போது அதற்கு என அன்சாரியைதனித்து வ
ருகல்லாமலும் அதனுக்குஎனஉகரச்சாரியையுடன்வருதலுங்கொள்க.
உருஉ. அத்தினகர மகரமுனையிலே.

இது அத்துச்சாரியைக்கு எய்தியதவிலக்கிப்பிறிதுவிதிவருக்கின்றது
இ-ள். அத்தின்-அத்துச்சாரியையினது, அகரம்-அகரவுயிரானது,
அகரமுனை-இயல்பினும்விதியினும் அகரவுயிரீற்றின்முன்வரின், இ
ல்லை-வகரவுடம்பதி மெய்பெறுதுகெடும்—எ-று.

(உ-ம்) மக-அத்து கை—மகத்துக்கைமர-அத்து குறை—மரத்து
க்குறை, எனவிரண்டு அகரவீற்றின்முன்னுக்கெட்டது. (உஉ)

உருக. இத்தற்கிது சாரியை பெயினன வின்மையின்

விசுவயும் பதமு முருபும் பகுக்கிடை

நின்ற வெழுத்தும் பதமு மியற்கைய

மொன்ற வுணர்த்த லுரவோர் நெறியே.

இது சாரியைக்காவதோர் புறனடை யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இத்தற்கிது சாரியையெனின் விசுவமுதலிய புணர்ச்சிக்கண்
இதற்கு இதுசாரியையென்று அளவுசெய்துவிதித்தனவற்றுள்ளும் ஒழி
ந்தவவற்றுள்ளுந் தனித்தனி சொல்லப்புகின், அவையின்மையின்-அளவு
படாமைபால், விசுவயும்-விசுவதிப்புணர்ச்சியையும், பதமும்-பதப்புண
ர்ச்சியையும், உருபும்-உருப்புணர்ச்சியையும், பகுத்து - கண்டவிடத்
துப்பகுத்து, இடைகின்ற-கடுவேகின்ற, எழுதும் ஏகரம்-அகரம் முத
லிய வெழுத்துச்சாரியையினையும், பதமும்-அன்ஆன்முதலிய பதச்சாரி
யையினையும், இயற்கையும்-இவ்விரண்டுசாரியையுந் தோன்றாதமையல்லி
னையும், ஒன்றவுணர்த்தல்-தெரியவற்றிவித்தல், உரவோர் - பெரியோரது,
நெறி-கடனாகும்—எ-று.

(வரலாறு) ஆனகெய்தெளித்து காண்க—விதித்தபொருட்புணர்
ச்சிக்கண் உருபின் முடிபவையென்பதனால் அமைந்த அகரமெய்ச்சாவ
ையவற்றையும் அகரச்சாரியையுமுடன்வந்தது, இனிவிதியாதெழிந்தரி
ற்றின்கண் பாட்டின்பொருள் எனக் குற்றியலகரத்திற்கு இன்சாரியைவ
ந்தது, அன்கைளனச்சாரியையினறியியல்பாகவந்தது, இப்படிபேழுவகை
ய்புணர்ச்சிகளையும் பகுத்துணர்த்துகொள்க. (உச)

உருச. விசுவ பதஞ்சா ரியையுரு பனைத்தினு

முறைத்த விதியினோர் தொப்பன கொளலே.

இது இத்தகையபுணர்ச்சிகளுக்கு மாவதோர் புறனடையுணர்த்துகி
ன்றது.

இ ள். விசுவ விசுவயும், பதம்-பதமும், சாரியை-சாரியையும், உரு
பு-உருபும்ஆகிய, அனைத்தினும்-காண்கின்புணர்ச்சிகளிடத்தும், உரைத்
த-பொதுப்படச்சொல்லப்பட்ட, விதியின்-விதிகளுள், ஒர்ந்து-இவ்விதி
இதற்குப்பொருந்தும் இவ்விதிஇதற்குப்பொருந்தாது எனவுய்த்துணர்
ந்து, ஒப்பன-எவ்விதி எதற்குப்பொருந்துமோ அவ்விதியை, கொளல்-
அதற்குக்கொள்க—எ-று.

(வரலாறு)

விசுவநாதபுணர்ச்சியுள் தவ்வொடு கர்வுழ்கை நிகழ்பல்லவும் எனப் பொதுப்பட விதித்தாரோனும் சென்று என்கிறவிடத்து இறந்தகாலமும் சேறுஎன்கிறவிடத்து எதிர்வாலமும்பொருந்துமென்றுகொள்க.

பதப்புணர்ச்சியுள் அல்வழி இ ஐம்முன்னராயினியல்புமிகவும் விசுவநாதபுணர்ச்சியுள் எனப்பொதுப்பட விதித்தாரோனும் பருத்தி குறிது என வருகிற எழுவாய்ப்புணர்ச்சிக்கண் ணியல்பாமெனவும் ஆடித்திங்கள் என வருகிற பண்புத்தொகைக்கண் மிகுமெனவுங்கொள்க.

சாரியைப்புணர்ச்சியுள் பதமுன் விசுவநாதபுணர்ச்சியுள் பதமுமுருபும் புணர் வழியொன்றும் பலவுஞ்சாரியை வருதலுந்தவிர்தலும் விசுவநாதபுணர்ச்சியுள் எனப்பொதுப்படவிதித்தாரோனும், நாட்டின்கணிரந்தான் எனக்கண் ணுருபிற்கு இன்சாரியை வருமென்றும் நாட்டின்கினுன்ன இன்னு ருபிற்கு இன்சாரியை வாராதென்றுக்கொள்க உருப்புணர்ச்சியுள் ஒன்று யிர்முதலீற்றுருபுகள் புணர்ச்சிக்கு மன்னப்பெயர் வேற்றுமைப்பு ணர்ப்பே எனப்பொதுப்பட விதித்தாரோனும் நம்பிக்கை எனக்கண்ணுரு புமிகாதென்றும் நம்பிக்கு எனக்குவ்வுருபு மன்னென்றமையால் மிகு மென்றுங்கொள்க. மற்றவைகளுமிப்படியே. (10)

உருபு. இயல்பின் விகாரமும் விகாரத்தியல்பு முயர்தினை யிடத்து விரிந்துநீங்குதலும் விரவுப் பெயரின் விரிந்துநீங்குதலும் மன்ன பிறப்பு மாகுமை யுருபே.

இது வேற்றுமைப்புணர்ச்சிக்காவதோர் புறனடையுணர்த்துகின்றது இ-ள், இயல்பின்விகாரமும்-பொதுவிதியோடு முடிதலேயன்றி அ ப்படிவிதித்த இயல்பிலேவிகாரமாகியும், விகாரத்தியல்பும் - விகாரத்தி லேயியல்பாகியும் உயர்திணையிடத்து உயர்திணையினிடத்து, விரிந்தும் வெளிப்பட்டும், தொக்கும்-மறைந்தும், விரவுப்பெயரின்-பொதுப்பெய ரின்கண், விரிந்தும்-வெளிப்பட்டும், தின்றும்-மறைந்தும், அன்னபிறவு ம் அவைபோல்வன பிறவேறுபாடுகளும், ஆகும்- ஆகிவரும், ஐயுருபு இரண்டாம்வேற்றுமைப்புணர்ச்சி - எ-து.

வழிபடுதெய்வ ரித்புறங்காப்பு என இயல்பின் விகாரமாயிற்று. ம ன்னகொணர்த்தான், எனவிகாரத்தியல்பாயிற்று. நம்பியைக்கொணர்ந்தான் என உயர்திணையிடத்துவிதித்தது. பல்லோரறியுஞ்சொல் என, அதனிடத்தேதொக்கது கொற்றவனைக்கொணர்த்தான் என விரவுப்பெயரிடத்து

விரிந்தது. ஆண்பெற்றாள் என வீரவுப்பெயரிடத்தேதொக்கது [அன்ன
பிரவுகிமன்றமையால் தற்கொண்டான் என வறழப்படுவது திரிந்தேவ
ருதலும் பிறவுக்கொள்க இறந்ததுதழீஇய விழிவுசிறப்பும்களால்
வேற்றுமைக்கெனவிதித்த பொதுவிதியோடொருங்கொத்து வாகுக்கட்டி
னன்ன இயல்பிலியல்பாகியும், பலாக்குறைத்தான் எனவிகாரத்தில் வி
காரமாகியும்வருதலே பெரும்பாலனவென்க.] (உசு)

உருசு. புள்ளியுமுயிரு மாயிறுசொன்முன்
றம்மினாகிய தொழின்மொழிவரினே
வல்லினம்விகற்பமு மியல்புமாகும்,

இதுவுமது.

இ-ள். புள்ளியுமுயிருமாயிறுசொன்முன்-மூன்றாம்வேற்றுமைப்பு
ணர்ச்சியுள்ளே மெய்யும்உயி ரும் யிறுதிபாகின்ற சொற்களின்முன், த
ம்மினாகிய கருத்தாவாகிய நிலைமொழிப்பொருள்களாகிய, தொழின்மொ
ழி-தொழிற்சொல், வரின்-வந்தால், வல்லினம்-அவ்விடத்துவருகிற வல்
லினம், விகற்பமும்-உறற்ச்சியும், இயல்பும் இயல்பும், ஆகும் - ஆகும்
—எ-று, [இவ்விதியும் இரண்டாம்வேற்றுமைப்புணர்ச்சிபோல ஒப்ப
னகொள்க]

(வரலாறு)

பேய்கோட்பட்டான் - பேய்க்கோட்பட்டான், சூர்கோட்பட்டான்-
சூர்க்கோட்பட்டான்-எ-ம், பேய்க்கிடிக்கப்பட்டான், புலிகிடிக்கப்பட்டா
ன்-எ-ம், வரும், [உம்மையால் அராத்நீண்டப்பட்டான். சுறாப்பாயப்
பட்டான், எனவேற்றுமைப்பொதுவிதியான் முடிவனவேபெரும்பாலன
வென்க] (உசு)

உருசு. இதற்கிதுமுடிபென் றெஞ்சாதியாவும்
விதிப்பளவின்மையின் விதித்தவற்றியலான்
வகுத்துவாயாதவும் வகுத்தனர்கொளலே.

இது இவ்வதிகாரத்திற் காவதோர் புறனடையுணர்த்துகின்றது.

இ-ள், இதற்கிதுமுடிபென்று-இதற்குரிதுமுடிபென்று, யாவும் இ
வ்வதிகாரத்துள் விதிக்கத்தகுவனவற்றையெல்லாம், எஞ்சாது-குறையா
மல், விதிப்பு தனித்தனி அளவுசெய்துவிதிக்கப்புகின், அளவின்மையின்
அதற்குள்ளாவில்லாமையால், விதித்தவற்று - வகுத்துவிதித்தவற்றின
டைய, இயலான-இலக்கணங்களை யெதுவாகக்கொண்டு, வகுத்துவாயாத
வும்வகுத்துவிதியுளையாதனவற்றையும், வகுத்தனர்கொளல். கருதலான
வையால் வகுத்துவிதியுளாத்துக்கொள்க—எ-று.

(வரலாறு.)

எழுத்தியனன் 'மொழிமுதற்காரணமா மணுத்திரளொலியெழுத்து எனஉரைத்தமையால், கட்புலனில்லாக் கடவுளேக்காட்டுஞ்-சட்டக்ம்போலச் செவிப்புலவொலியை-யுட்கொள்கிறமுரு பாம்வடிவெழுத்தே எனப்பிற்கூறியவாறு இவ்வொலிவடிவைக் காட்டுதற்குஞ்கருவியாகஎழுதிக்கொள்ளப்பட்டது வரிவடிவெழுத்தெனக்கொள்க.

பதவியலுள் 'ஆன்-ஆன், அள்-ஆள், என்னுஞ்சுத்திரத்திலேமுறையே, ஆன்-ஆன், விசுதி ஆண்பாற்கெனவுரைத்தமையால் பெருமாள் என்கிறபதம் பெருமையை யுடையானென்னும் பொருள்தோன்றலின் தபெருமான் என்கிறபதத்தினது அன்விசுதிஆள்விசுதியாக ஒரோவிடத்தே திரிந்துஆண்பாலையை யுணர்த்திவின்ற தெனக்கொள்க.

உயிரீற்றுப்புணரியலுள் 'இயல்பினும் விதியினுவின்றஉயிர்முன்கசுதபயிக்கும், என்றுசொன்னமையால், ணனவல்லினம் வரட்டறவும், என்றவிடத்து டகரமும் வல்லினமாதலின் மிகுத்தெனக்கொள்க.

மெய்யீற்றுப்புணரியலுள் 'தூந்தம் எம் நம் மீற மவ்வருளுவே, எனவுரைத்தமையால் அம்மெய்கிற சொல்லிறுதி மகரமுங்குற்றொற்றதலின் தன்னொடுமயங்காத மெல்லினம்வரின் அதுவாய்த்திரிந்துஅந்நலம்என அழகினதுநலமென்னும் பொருளாதாய் வருமெனக்கொள்க,

உருபுபுணரியலுள் 'வவ்விறுசுட்டிற் கற்றுறல்வழியே எனவுரைத்தமையால் அதுபோலும் வினாவும்எவற்றை என அற்றுச்சாரியைபெறுமெனவும், இரண்டாம்வேற்றுமைக்கும் மூன்றாம்வேற்றுமைக்கும்புறனடை யுரைத்தமையால் ஏழாம் வேற்றுமைபும், மண்புகுத்துமவிண் பறந்து மாலுமயனுங்காணுவொருபொருள், என வேற்றுமைப்பொது விதியேலாது சிறுபான்மைவருமெனவுக்கொள்க. [இன்னும்இவ்வைந்தியலுள்ளும் வருத்துரையாதனவற்றையெல்லாம் துன்பப்படாமல்இதுவேஇடமாக முடித்துக்கொள்க.] (104)

ஐந்தாவது-உருபுபுணரியல்-முற்றுப்பெற்றது.

அடைபெண்பெயர்முறைதோற்றம்வடிவளவாதிபக்கமிடையிலேபோலியென்றீரைந்தெழுத்துமிருபதமும் படுமுணர்மூன்றினியல்பும்விகாரமுஞ்சாரியையுமுடனுணர்வரைபெழித்தறிவாரென்பருத்தமகோ.

எழுத்ததிகார-முற்றிற்று.

இரண்டாவது

சொல்லதிகாரம்.

சொல்லதிகாரமாவது, சொல்லின் அதிகாரத்தையுடையதென அன்
மொழித்தொகையாய்ப்படலத்திற்குக் காரணக்குறியாயிற்று. சொல்லென்
றதெழுத்தினுக்கப்பட்டு இருநினைப்பொருட்டன்மையுமொருவறுணர்
தற்குக் கருவியாமோசையாகிய பெயர்வினை விடையுரியென்னும் நால்
வகைச் சொல்லும் பிறவுமாம்.

முதலாவது.

பெயரியல்.

உரு. முச்சக நீழற்று முழுமதி முக்குடை
யச்சத னடிதொழு த்றைகுவன் சொல்லே.

இது கடவுள் வணக்கமும் அதிகாரமும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். முச்சகம்-மூன்றுலகத்திற்கும், நீழற்று-நிழலேச்செய்தின்
ற, முழுமதி-விறைந்தமதிபோலும், முக்குடை-மூன்றுகுடையையுடை
ய, அச்சதன்-அழியாதகடவுளுடைய, அடி-அடிகளை, தொழுது-வண
ங்கி, அறைகுவன்-சொல்லுவேன், சொல்-முன்னதிகாரத்துடனொல்லி
யவெழுத்தினுலாகிய சொல்லிலக்கணத்தை—எ-று. ஏகாரம்-ஈற்றசை,

உரு. ஒருமொழி தொடர்மொழி பொதுமொழி யென்று

விருதினை யைம்பாற் பொருளையுந் தன்னையு

முவகை யிடத்தும் வழக்கொடு செய்யுளின்

வெளிப்படை குறிப்பின் விரிப்பது சொல்லே.

இது முன்னே சொல்லென்றது இஃதென்பது உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஒருமொழி-ஒருமொழியும். தொடர்மொழி-தொடர்மொழி
யும், பொதுமொழி-பொதுமொழியும், என்ற என்மூன்றுபிரிவினதாகி,
இருதினை-இருதினையாகிய, ஐம்பாற்பொருளையும், ஐம்பாற்பொருளையு
ம், தன்னையும்-அப்பொருளைவன்றித்தன்னையும், மூவகையிடத்தும் மூ
ன்றிடத்திலும், வழக்கொடு-வழக்கினிடத்தும், செய்யுளின்-செய்யுளிட
த்தும், வெளிப்படை-வெளிப்படையாலும், குறிப்பின்-குறிப்பினாலும்
விரிப்பது விளக்குவது சொல்-சொல்லாகும்—எ-று. [பொருளையுந்
தன்னையுமென்றதனால் உயிர்க்கு அறிவானது கருவியாய்வின்று தன்னையு
ம் பொருளையுமுணர்த்துமாறுபோல ஒருவருக்குச் சொல்லானது ஒரு
வியாய்வின்று தன்னையும் இருதினையைப்பாற் பொருளையுமுணர்த்து
மென்பது பெற்றும்.]

(உ)

உரு. ஒருமொழி பொருபொரு எனவாந் தொடர்மொழி

பலபொரு எனபொது விருமையு மேற்பன,

இது முன்கூத்திரத்திலே நிறுத்தமுறையான் மூலகைமொழிகளாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ ள். ஒருமொழி ஒருமொழிகளாவன, ஒருபொருளானவாம்-பகாப்பதமாவது பருபதமாவது ஒன்றுநின்றதத்தமொருபொருளைத்தருவனவாம், தொடர்மொழி தொடர்மொழிகளாவன, பலபொருளான-அவ்விருவகைப்பதங்களுந், தன்னேயிம்பிறிதோதும், அஃவழி-வேற்றுமையப் பொறினோக்கத்தால், இரண்முதலியவாகத்தொடர்ந்துநின்ற-இரண்முதலிய பலபொருளைத்தருவனவாம், பொது (மொழி) பொதுமொழிகளாவன, இருமையுமேற்பன, ஒன்றாய்நின்று, ஒருபொருளைத்தந்தும்-அதுவே தொடர்ந்துநின்ற பலபொருளைத்தந்தும் இவ்விரண்டற்கும் பொதுவாய் நிற்பனவாம்-எறு.

(வரலாறு) நிலம், நிலத்தன், நட நடந்தான், தில், மன், தவ, நனி எனவருவன ஒருமொழிகள் நிலம்வலிது, அதுகொல், சாலப்பகை, நிலங்கடந்தான், நிலத்தைக்கடந்தான், நிலத்தைக்கடந்தநெடுமாஸ், எனவருவன தொடர்மொழிகள் எட்டே, தாமனர, வேங்கை, எழுந்திருந்தான், எனவருவன பொதுமொழிகள், இவைஒருமொழிகளாய் ஒருபொருளைத்தருதலன்றியும், எள்ளைத்து தாவுகின்றமனர, வேகின்றமை, எழுந்துகின்றிருந்தான், எனத்தொடர்கூடியப் பலபொருளைத் தருதலுங்காண்கது-உண்ணென்கிறவவல்

(க)

உகக. மக்க டேவர் நரக நயந்தினை.

மற்றுவிருள்ளவு மில்லவு மஃறினை.

இது நிறுத்தமுறையால் இருதினையாமாறு உணர்த்துகின்றது,

இ ள். மக்கள்-மக்களுந், தேவர்-தேவரும், நரகர்-நரகரும், உயர்தினை-உயர்தினையாகும், மற்றுவிருள்ளவும்-அவரொழிந்த விலக்குமுதலாகிய வுவிருள்ளவையும், இல்லவும் - நிலம்கீழுதலாகியவுமிருள்வாதவையும், அஃறினை-அஃறினையாகும்-எறு.

[இம்மூலகையோருடைய உடம்பையும் உரிரையும் வேறுக்கத்திற்குப் பொது அகையும் அஃறினையாம், உயர்தினை-உயர்வாகிய குலம், அஃறினை அதுவல்லாதகுலம்.]

(ச)

உகஉ. ஆண் பெண் பலரென முப்பாற் றுயர்தினை.

இது நிறுத்தமுறையால் ஐம்பாலுட் செபாலும் அவற்றிற்குரிய தினையும் உணர்த்துகின்றது.

இ ள். ஆண் ஆண்பாலும், பெண்-பெண்பாலும், பலர் பலர்பாலும், என்-என்று, முப்பாற்று மூன்றுபாலினையுடைத்தாகும், உயர்தினை உயர்தினை-எறு

[ஆடவர் என்கிறது முதலாகிய ஆண் பன்மையையும், பெண்மீர் என்கிறது முதலாகிய பெண் பன்மையையும், மக்கள் என்கிறது முத,

லாகிய அவ்விருவர் பன்மைமையும் அடக்கிப் பலரென்றார், பின்பலவே
ன்பதும் அது] (டு)

உகக. ஒன்றிதபதவென் திருபாற் மஃறிணை

இதுவுமது.

இ. ஒன்று-ஒன்றன்பாலும், பல பலவீன்பாலும், என்று-என்
று-இருபாற்று-இரண்டுபாள்நையுடைத்தாகும், அஃறிணை-அஃறிணை
—எ-று.

[அஃறிணையிலே சேவல்என்றிதது முதலாகிய ஆண்பாலும், பெ
டைஎன்கிறது முதலாகியபெண்பாலும், இருந்தாலும் உயிருள்ளவைக
ளிலே சிலவுற்றிற்கும் உயிரில்லாதவைகளுக்கும் இல்லாமையால் அப்ப
குப்பொழித்து எல்லாவற்றிற்கும்பொருந்த ஒன்றென்றார்.] (கூ)

உகச. பெண்மைவிட் டாணவா வுலபே டாணபா

லாண்மைவிட் டல்ல தவாவுவ பெண்பா

லிருமையு மஃறிணை உன்னவு மாகும்.

இது திணைபார்க்குக்காவதோர் புறனடை யுணர்ந்துகின்றது.

இ. பெண்மை பெண்டன்மையை, விட்டு-விட்டு, ஆண்-ஆண்
டன்மையை, அவாவுவ-அவாவுவனவாகிய, பேடு-பேடுகள், ஆண்பால் உ
யர்திணையாண்பாலாகும், ஆண்மை-ஆண்டன்மையை, விட்டு-விட்டு, அ
ல்லது-பெண்டன்மையை, அவாவுவ-அவாவுவனவாகிய, பேடு பேடுகள்,
பெண்பால்-உயர்திணைப்பெண்பாலாகும், இருமையும்-இவ்விருவகைப்
பேடுகளும், அஃறிணையன்னவும், அஃறிணையையொப்பனவும், ஆகும்.
ஆகும்—எ-று.

(வரலாறு) 'பெண்ணவாயாணிழந்த பேடியணியாளோ, கண்ண
வாத்தக்கலம், எனப்பெண்ணிலக்கணஞ் சிறக்கமையினுலே பெண்பா
ற்பட்டது ஆண்பாற்பட்டதற்கும் அஃறிணையையொத்துவிறதற்கும்
இலக்கியம் வந்தவழிக்காண்க- (வ)

உககூ. படர்க்கை வினைமுற்று நாமம் குறிப்பிற்.

பெறப்படுந் திணைபா லனைத்து மேனே

யடத்தவற் றொருமைப் பன்மைப் பாலே,

இது நிறுத்தமுறையால் முன்றி-த்திவஞ் கொல்தன்னையும் பொரு
ளையும் உணர்த்துமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ. படர்க்கைவினைமுற்று-படர்க்கை வினை முற்றுச்சொல்லையு
ம், (படர்க்கை) நாமம்-படர்க்கைப்பெயர்ச்சொல்லையும் குறிப்பின்-மு
ன்குறித்தால், திணைபாலனைத்தும்-இருதிணையம்பாலும், பெறப்படு
ம்-பின் அவ்விருவகைச்சொல்லாமலும்பெறப்படும், எனையிடத்து-ஒழிந்
ததன்மைமுன்னிலைகளில், வினைமுற்று வினைமுற்றுச்சொல்லையும்,நா
மம்) பெயர்ச்சொல்லையும், 'குறிப்பின்' முன்குறித்தால், அவற்று-அ
வ்விருதிணையம்பாலும், ஒருமைப் (பால்) ஒருமைப்பாலும், பன்மை

பீபால்-பன்மைப்பாலும், (பெறப்படும்) அந்நீர்வகைச்சொல்லாலும்பெறப்படும் - எ-று.

(உ-ம்) நடந்தான்-நடந்தாள்-நடந்தார்-நடந்தது-நடந்தன்-ள்-ம்; அவன்-அவள்-அவர்-அது-அவை-எ-ம்; பார்க்கைவினைமுற்றுச்சொல்லும் பார்க்கைப்பெயர்ச்சொல்லும் முன்பு தம்மையுணர்த்திப் பின்பு இருதினையைப்பாற் பொருளையுமுணர்த்தின; நடந்தேன்-நடந்தேம்-எ-ம், யான்-யாம்-எ-ம், தன்மைவினைமுற்றுச்சொல்லும்; தன்மைப்பெயர்ச்சொல்லும் நடந்தாய்-நடந்தீர்-எ-ம், நீ நீர்-எ-ம்; முன்னிலை-வினைமுற்றுச்சொல்லும் முன்னிலைப்பெயர்ச்சொல்லும் முன்னேதம்மையுணர்த்திப்பின்பு இருதினையைப்பாலுள ஒருமைப்பாலும் பன்மைப்பாலு முணர்த்தின. [மூவிடங்களிலொன்றற்குரிய வினைமுற்றும்பெயரும் தம்மையும்பொருளையும் இப்படியுணர்த்துமெனவே இவ்விடங்களுக்குப்பொதுவாகிய வினைமுற்றுகளும் பெயர்களும்பொதுமைநீங்கியோரிடத்திற்குரிய வாயும் எச்சவினைமுதலியனவும்இடைச்சொல்லும்உரிச்சொல்லும்பெயர்வினைகளைச்சார்ந்தும்இப்படியேதம்மையும்பொருளையும் உணர்த்துமெனக்கொள்ளுக.]

(அ)

உகசு. தன்மைமுன்னிலை பார்க்கைமூவிடனே.

இது நிறுத்தமுறையால் மூவிடமாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள், மூவிடம்-மூவிடமாவன, தன்மை- தன்மையும், முன்னிலை முன்னிலையும்; பார்க்கை-பார்க்கையும்ஆம் -எ-று.

(வரலாறு)

யான்; நீ, அவன்-எ-ம், வந்தேன்-வந்தாய்-வந்தாள்-எ-ம்வரும் (க)

உகசு. இலக்கணமுடைய இலக்கணப்போலி

மருஉவென்றாகு மூவகையின்பு

மிடக்கரடக்கன் மங்கலங்குழுஉக்குறி

பெறுமுத்தகுதியோ டாறாமவழக்கியல்.

இது நிறுத்தமுறையால் வழக்காமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இலக்கணமுடையது-இலக்கணவழியால் வருவதும்; இலக்கணப்போலி-இலக்கணமில்லையாயினும் இலக்கணமுடையதுபோல வருவதும்; மருஉ-இலக்கணஞ்சிறைத்து மரீஇயதும்; என்றாகும் என்றுவழங்குகிற; மூவகையின்பும் - மூவகையின்புவழக்கும்; இடக்கரடக்கன் சொல்லத்தகாததை மறைத்துச்சொல்வதும், மங்கலம்-மங்கலமில்லாதையொழித்து மங்கலமாகக் கூறுவதும்; குழுஉக்குறிஒருகூட்டத்திலுள்ளோர் பாதாயினு மொருகாரணத்தால் ஒருபொருளினது சொற்குறியையொழித்து வேறொருசொற்குறியால் கூறுவதும், எனும்- என்றுவழங்குவதும், முத்தகுதியோடு-மூன்றுதகுதிவழங்குடனே ஆறும்-ஆறாகும், வழக்கியல்-வழக்கியல்கணம் -எ-று.

(வரலாறு)

நிலம்-நீர்-நீர்-காற்று-வானம்-நன்னிலம்-தண்ணீர்-வெந்நீர்- இவைமுதலானவை இலக்கணமுடையன.

இன்முன்னன்பதை முன்றிலன்னும், நகர்ப்புறம் என்பதைப் புறநகர் என்றும், கண்மீ என்பதை மீகண் என்றும், கோவில் என்பதைக் கோயில் என்றும் வழங்குகின்ற இவைமுதலானவை இலக்கணப்போலி.

அருமருந்தன்னபிள்ளை என்பதை அருமந்தபிள்ளை என்றும், மலை யமாநாடு என்பதை மலாடு என்றும், சோழநாடு என்பதைச் சோனாடு என்றும், பாண்டியநாடு என்பதைப் பாண்டநாடு என்றும் அறியுதல் கூட்டுக்கலை அந்தஇந்தாளும் மரவடி என்பதை மரடி என்றும், சூள்வாம்பல் என்பதைக் குளாம்பல் என்றும் யார் என்பதை ஆர் என்றும், தஞ்சாவூர் என்பதைத் தஞ்சையென்றும், வழங்குகிற இவைமுதலானவை மருத.

கால்கழி இவருதும் ஆமுன்பகரவீ, பவ்வீ, எனவழங்குகிற இவைமுதலானவை இடக்கரடக்கல்.

செத்தாண்டி துஞ்சினான்றும், ஓலைபைத்திருமுகமென்றும், காராட்டை வெள்ளாடென்றும் வழங்குகிற இவைமுதலானவை மங்கலம்.

பொற்கொல்லர் பொன்னைப்பரிபென்றும், யானைப்பாகர் ஆடையைக்காணாயென்றும் வேட்களைச் சொல்லிளம்பி என்றும், வழங்குகிற இவைமுதலானவை குழுஉக்குறி, மற்றவை கருமிப்படியே வருதல்காண்க. (உ)

உசுஅ. பல்வகைத்தாதுவி னுயிர்த்துடல்போற்பல

சொல்லாற்பொருட் கிடனாகவுணர்வாரின்

வல்லோரணிபெறச் செய்வனசெய்யுள்.

இது நிறுத்தமுறையால் செய்யுளாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பலவகைத்தாதுவின-தோல்-இரத்தம்-இறைச்சி-மேதை. லும்பு-மச்சை-சுவேதநீர் என்கிற ஏழுவினைத்தாதுக்கவினாலே, உயிர்த்து உயிர்த்து இடமாகச் செய்யப்பட்ட, உடல்போல்-உடம்புபோல, பலசொல்லால்-இயற்சொல் கிரிசொல் தினைச்சொல் வடசொல் என்கிற நால்வகைச் சொற்களால், பொருட்கு-பொருளுக்கு, இ-னா-இடமாக, உணர்வாரின்-கல்லியறிவினால் வல்லோர்-செய்யுள் செய்யவல்லவர் அணிபெற-அலங்காரம்பெற, செய்வன-உண்டாக்குவன, செய்யுள்-செய்யுள்--எ-று.

[இப்படியெல்லாவே எழுத்தாலானது சொல்லாதலால் எழுத்துச் சொற்பொருளணி நான்கினாலும் உண்டாவது செய்யுளென்பதாயிற்

து] (வரலாறு) வருங்குன்றமென்றுரித் தொன்றில்லையம்பல வன்மலயத், திருங்குன்றவாண ரினங்கொடியேயிட மொத்தெல்லம்ப; பருங்குன்றமாளிகை அண்களபத்தொளி பாயதும்மூர்க் கருங்குன்றம்வேண்ணிமக் கஞ்சுகமேய்க்குங்கனங்குழையே, இக்கட்டளைக்கலிப்பா இடமணித் தென்கிற பொருளுக்கிடமாகித் தன்மையுவமை புருவகவணிகளும் பிறவுமுடைத்தாய் வருதல்காண்க பற்றவைகளுயிப்படியே. (மிக)

உளக. ஒன்றொழிபொதுச்சொல் விகரத்ததுதி
யாகுபெயர்ன் மொழிவினைக்குறிப்பே
முதற்றொகைகுறிப்போ டின்னபிறவுங்
குறிப்பிற்றொழி யல்லனவெளிப்படடை

இது நிறுத்தமுறையால்வெளிப்படையுங் குறிப்புமாறு உணர்த்துகின்றது.

இஃ ஒன்றொழிபொதுச்சொல்-இருதிணையான் பெண்ணுள்ளான் நனையொழிக்கும் பொதுச்சொல்லும், விகாரம்-வலித்தன்முதலாகிய விகாரச்சொற்களும், தகுதி மூலகைத்தகுதிவழக்குச்சொற்களும், ஆகுபெயர்-ஆகுபெயர்ச்சொல்லும், அன்மொழி-அன்மொழித் தொகைச்சொல்லும், வினைக்குறிப்பு-வினைக்குறிப்புச்சொல்லும், முதல்- முதற்குறிப்புச்சொல்லும், தொகை-தொகைக்குறிப்புச்சொல்லும், குறிப்பு- இம்முதற் றொகையல்லாதபலவுழியாலும் வரங்குறிப்புச்சொல்லும், இன்னபிறவும்-இவைபோலவன்றிறவுங் குறிப்பின்-குறிப்பினால், தரு-இருதிணையம்பாற் பொருள்களையுட்கருகிற, மொழி சொற்களாம், அல்லன இவையல்லனவெல்லாம், வெளிப்படடை-வெளிப்படையால், தரு- அப்பொருளைத் தருகிற, மொழி-சொற்களாம்-எ-று.

(உ-ம்) ஆரிரமக்கள்பொருதார், இதில் மக்கள் என்கிறபொதுப்பெயரும், பொருதார் என்கிறபொதுவினையும், உயர்திணைப்பெண்பாலையொழித்து ஆண்பாலுக்காட்டின. குறுத்தாட்டூதம், மனாமல், இவ்விகாரச் சொற்கள் குறுத்தாட்டூதம், தாமனா, என்பவற்றைக் குறிப்பினுற்சாட்டின கால்குழிவருதாந் திருமுகம் பறி, இத்தகுதிவழக்குகள், மலங்கழுவீவருதாம், ஒலை, பொன், என்பவற்றைக்குறிப்பாலுணர்த்தின. புளினின்றான், இவ்வாகுபெயர் அதன்பழத்தைக்குறிப்பாலுணர்த்திற்று, பொற்றொழிகத்தபுனைமடல் இங்கே பொற்றொழி என்கிற அன்மொழித்தொகை அதனையுடையானையுணர்த்திற்று, இவனிப்போதுபொன்னன், இங்கே பொன்னன் என்கிறது பெயர்ப்பொருளைப்பொழித்து வினைக்குறிப்புப் பொருளைக் குறிப்பாலுணர்த்திற்று. அறத்தாரியுவென வெண்ணுக்கூறி

பு, இக்கேஇம்முதற்குறிப்பு அறத்தாறிதுவெனவேண்டாசினிகை, பெர்
றுத்தானேரேந்தாண்டைஎன்ற பாட்டைக்குறிப்பாலுணர்த்திற்று, அ
லங்குளைப்புரவியைவரொடுகினேதி, இக்கேஐவரஎன்கிற தொகைக்குறி
ப்பு பாண்டவரைக்குறிப்பாலுணர்த்திற்று. கற்கறித்துநன்கட்டாய்; பர்
யாவேங்கை, உவர்க்கடலன்னசெல்வருமுளரே, கணீற்றுற்றன்ன நீயுமா
ருளையோ-பல்சான்னீரே பல்சான்னீரே, கயன்முள்ளன்னநாமுதிர்கிறா
கவுட்; பயனின்மூப்பிற்பல்சான்னீரே, இவைமுதலானவைவெல்லாம் ப
லவழியாலும் வருங்குறிப்புச்சொற்கள். [இன்னபிறவுமென்றதனால் தெ
ரிநிலைவினைகுறிப்புவினையா லணையும்பெயர்களும், வினைமுற்றாலுக்குறி
ப்புமுற்றாலும் வருமெச்சகனும், செய்யுமென்முற்றும், கேட்டுருபோ
லமுதலியவாக அஃறிணையிடத்துச் சொல்லப்படுவனவும், ஆகியவிவை
முதலானவை குறிப்பாற்பொருளுணர்த்துமெனக்கொள்க.] இப்படியல்
லாமல் நிலம்-நீர்-தீ-காற்று-வானம்-எனவருவன வெளிப்பனையாற்பொ
ருளுணர்த்துவனவாம் (102)

உஎம். அதுவே, இயற்சொற்றிசொ லியல்பின்பெயர்வினை

பெனவிரண்டாகு மிடையுரியித்து

நான்குமாந்திசை வடசொல்லுநகாவழி.

இது முன்னுத்திரம்வரைக்குஞ் சொல்லாவது இதுவெனக்காட்டக் க்
ண்டசொல் இத்தனையாமென்பது உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அது முன்னேகாட்டியசொல்லியற்சொல் இயற்சொல்லும்,
திரிசொல்-திரிசொல்லுமென்கிற; இயல்பின்-தன்னையையுடைய, பெயர்
ச்(சொல்,பெயர்ச்சொல்லும், வினைச்(சொல்)வினைச்சொல்லும்,என்-என்
று. இரண்டாகும்-இரண்டாகும், இடைச்(சொல்)இடைச்சொல்லும்,உ
ரிச்(சொல்)உரிச்சொல்லும், அத்து - அவற்றுடனகித்து, நான்குமாம்-
நான்குமாகும், திசைவடசொல்-திசைச்சொல்லும்வடசொல்லும், அஃ
காவழி-அவற்றுடன்சேராதவிடத்து-எ-று.

[எனவே அதுவே பெனக்குறித்தசொல், பெயரியற்சொல், பெயர்
த்திரிசொல், வினையியற்சொல், வினைத்திரிசொல், இடையியற்சொல்,இ
டைத்திரிசொல், உரியியற்சொல், உரித்திரிசொல் எனவெண்வகைப்படு
மென்றும் திசைச்சொல்லும், வடச்சொல்லும், சேர்ந்தவிடத்துப்பத்து
வகைப்பயன்மென்றுமாம்.] (103)

உஎக. செந்தமிழாகித் திரியாதியார்க்குந்
தம்பொருள்விளக்குந் தன்மையியற்சொல்

இது முன்குத்திரத்திலே நிறுத்தமுறையால் இயற்சொல்லாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். சேந்தமிழாகி-செந்தமிழ் நிலத்துமொழியாகி, திரியாததி-
ரிசொற்போலாகாது, யார்க்கும்-கற்றோருக்கும்-கல்லாதோருக்கும், தம்
பொருள்-தம்பொருளை, விளக்கும்-ஒப்பவிளக்குகின்ற தன்மையை தன்
மைபையுடைய வுலகவழக்கே, இயற்சொல் இயற்சொல்லாகும்-எ-று.

(வரலாறு) மண், பொன், மாம், இவைமுதலானவை பெயரியற்
சொல், நடந்தான், வந்தான், இவைமுதலானவைவினையியற்சொல்லாவ
னே, அவனால், இவைகளிலேவந்த வேற்றுமையுருபுமுதலானவைஇ
டையியற்சொல், அழகு, அன்பு, இவைமுதலானவை உரியியற்சொல்,
[செந்தமிழ்நாடாவது-பாண்டிவள நாடு என்றிக.] (யசு)

௨௭௨. ஒருபொருள் குறித்த பலசொல்லாகியும்
பலபொருள் குறித்த வொருசொல்லாகியு
மரிதுணர் பொருளான திரிசொல் லாகும்.

இது நிறுத்தமுறையால் திரிசொல்லாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள், ஒருபொருள்-ஒருபொருளை, குறித்த-கருதிய, பலசொல்லா
கியும்-பலசொற்களாயும், பலபொருள்-பலபொருள்களை, குறித்த-கருதி
ய, ஒரு சொல்லாகியும்-ஒருசொல்லாகியும், அரிது-அறிதாக, உணர்-கற்
ற்றோர் அறிகின்ற, பொருளான -பொருளினவாய்வுருவன, திரிசொல்லாகு
கும் திரிசொல்லாகும் - எ-று.

அரிதுணர் பொருளான வென்றதனால் ஒருபொருள்குறித்த பலசொற்
ற்களிலும் பலபொருள்குறித்த ஒருசொற்களிலும் இயற்சொல்லொழுகு
க்கொள்க.

(வரலாறு)

கிள்ளை-சுகம்-தங்கை-- இவைகளி என்கிற வொருபொருள் குறித்த
பலபெயர்த்திரிசொல் வாய்மை -- இதுயானையுங் கோழியுங் சங்குமுத
லாகிய பலபொருள்குறித்த ஒருபெயர்த்திரிசொல் படர்ந்தான், சென்ற
ன் -- இவைபேரயினுள் என்கிற ஒருபொருள் குறித்தபலவினைத்திரிசொ
ல், வரைந்தான் -- இது நீக்கினுள் கொண்டான் என்கிற பலபொருள்குறி
த்த ஒருவினைத்திரிசொல் சேறும், வருதும் -- இவற்றினுடையதும் து
விகுதிகள் தன்மைப்பன்மை பெதிர்காலம் என்கிற ஒருபொருள்குறித்த
பலவினைத்திரிசொல், கொல்இதுஐயம் அசைக்கலை என்கிற பலபெ-ஓ

என்ற குறித்ததொன்றைச் சொல் சால், உறு, தவ, நலி, கூர், கழி—இவை மிகல் என்கிற ஒரு பொருள் குறித்தபலவுரித்திரிசொல், கடிஎன்கிறதுகாப்பு, கூர்மை, அச்சம், கரிப்பு, விளக்கம், சிறப்பு, மணம், முதலியபல பொருள் குறித்த ஒருரித்திரிசொல், மற்றவைகளு மிப்படியேவருதல் காண்க. (யுடு)

உஉஎ. செந்தமிழ் நிலஞ்சேர் பன்னிருநிலத்தினு
மொன்பதிற் நிரண்டிலிற் நயிநொழிலத்தினுந்
தன்குறிப் பினவே திசைச்சொல்லென்ப.

இது நிறுத்தமுதையால் பெயர்வினையிடையுரிகளை இஞ்ஞிகாரண மென்னுஞ்சூத்திர முதலாக இவ்வதிகாரத்தி னேந்தியல்களாலு முணர் ததவைத்து ஒழிந்த திசைவடசொற்களிலேதிசைச்சொல்லாமாறு உணர் த்துகின்றது.

இள. செந்தமிழ்நிலம்-செந்தமிழ்நிலத்தை, சேர்-சேர்ந்த, பன்னீ ருநிலத்தினும்-பன்னிரண்டு கொடுத்தமிழ் நிகங்களிலும், ஒன்பதிற்நிர ண்டிலிற்-பதினெண்மொழிகளுள், தமிழ்-தமிழ்நிலமானது, ஒழி ஒழிந் து நிலத்தினும்-நிலங்களிலுமுள்ளோர் தன்குறிப்பின-தன்குறிப்பினவா ய் (அத்திசைகளினின்றுஞ் செந்தமிழ் நிலத்துவந்து) வழங்குவன, தி சைச்சொல்லென்ப திசைச்சொல்லென்று சொல்லுவர் புலவர் - எ-று.

(கொடுத்தமிழ் நாடு பன்னிரண்டாவன.)

தென்பாண்டி சூட்டங் குடங்கந்த லேண்பூழி
பன்றி யருவா வதன்வடக்கு—நன்றாய்
சீதமலாடு ருளஞ்ச செந்தமிழ்சே
ரேதமில் பன்னிருநாட்டென.

தென்பாண்டி நாட்டார் ஆவினைப்பெற்றமென்பா, சூட்டநாட்டா ர்-நாயைத்தள்ளியென்பர், குடநாட்டார் - தந்தையை அச்சமென்ப ர், கற்கநாட்டார்-வஞ்சகாக்கையரென்பர், வேணாட்டார் - தோட்டத் தைக்கிழாரென்பர், பூழிநாட்டார்-சிறுகுளத்தைப்பாடிப்பென்றார், அரு வநாட்டார்-செறுவைச்செய்யென்பர், அருவாவடதலையார்-புளியையெ க்கினென்பர், சீதநாட்டார்-தோழனையெவ்வெனென்பர், இவைமுதலான வையும் தமிழ்மேற்குறும் வடமொழிபு மொழிந்தபதினுநிலத்துமொ ழிகளு னேற்பனவுஞ் செந்தமிழோடுகலந்து வருதல்காண்க. (யுசு)

உஉச, பொதுவெழுத்தினுஞ் சிறப்பெழுத்தானு
மீரொழுத்தானு மியைவன வடசொல்.
இது வடசொல்லாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இன் பொதுவெழுத்தானும் - ஆரியத்திற்குத் தமிழிற்கும்பொது வெழுத்தாவும் சிறப்பெழுத்தானும்-ஆரியத்திற்கேயுரிய, சிறப்பெழுத்துத்திரிந்த வெழுத்தாலும், ஈரெழுத்தானும்-இவ்விரண்டெழுத்தினாலும், இயைவன-(செந்தமிழ்ச்சொல்லை பொப்பனவாகிவடதிசையிலிருந்து செந்தமிழிலித்துவந்து)வழங்குவன, வடசொல்-வடசொல்லாம் - என்று.

(வரலாறு.)

அமலம், கமலம், காரணம், காரியம், இவை பொதுவெழுத்தான லியைந்தன சுவி போகி சுத்தி, இவைசிறப்பெழுத்தான லியைந்தன, அரன், அரி, கருனம், சலம், இவைஈரெழுத்தாலுமிவைந்தன, மற்றவையுமிப்படியே.

உளநு. இந்நிகுரி காரண முரபோ. ஈக்கம்.

கொடர்ந்து தொழிலை காலத்தோற்று.

வேற்றுமைக் கிடையுத் திணைபாண்டத்தொன்.

தேற்பவம் பொதுவ மாவனபெயரே.

இது இவ்வதிகாரத் தைந்தியலாலு முணர்த்தவைந்த பெயர்வினையிடைபுரி என்சிறநாங்கினுள்ளே பெயரிலக்கண முணர்த்தும் படியாகத் தொடங்கி அதன்பொருளிலக்கண முணர்த்துகின்றது.

இன். இந்நிகுரி இந்நிகுரியும், காரண (க்குறி) - காரணக்குரியும், மரபு மரபினையும் ஆக்கம்-ஆக்கப்பாட்டியையும், தொடர்ந்து தொடர்ந்து, தொழிலை-வினை பாலையுங் காரணக்குரியல்லாதவை, காலம் காலத்தை. தோற்று-காட்டாமல், வேற்றுமைக்கு எட்டுவேற்றுமையுஞ்சார் தற்கு, இடைய-இடமாகி, திணை-இருதிணையிலும், பால்-ஐம்பாலும் இடத்து முவிடத்திலும், ஒன்று-ஒன்றனை, ஏற்பவும்-ஏற்பனவும். பெயர் தாவும், பலவற்றினை யேற்பனவும், ஆவன-ஆகிவருவன, பெயர்-பெயர்களும-என்று.

(வரலாறு)

மரம்-வின பனை-இவைமுதலானவை இந்நிகுரிமரபு அவன், அவள், பறவை-விலங்கு, இவைமுதலானவை காரணக்குறிமரபு பொன்போலுங்களளிப்பொலி பறக்குங் கானல்லே யென்பேதைசெல்லற்கியுந்தனளே-மின்போலு, மானவேன்முட்டைக்கு மாராயதெவ்வப்போங், கானவேன் முட்டைக்குந்நாடு, இப்பெய்யா மொழிப்புலவன்பாட்டில் வேட்டுக்குமரன் தன்பெயர்முட்டையென்று பாடச்சொல்லுதலால்து, முதலானவை இந்நிகுரியாக்கம் பொன்னன், பூணன், 'மலைமகன்மகனே' மாற்றோர்கூற்றே, இவைமுதலானவைகாரணக்குறியாக்கம்நடந்தவனை,

நடந்தோடும்; இவைமுதலாகிய வினையாலையுக்காரணக்குறிசாலங்காட்டி
மும், [மாம் பனை முதலாகிய விடுகுறிப்பெயரும், அலுங், அலுங், முத
லாகியகாரணப்பெயரும், அலுவினக்கணங்க ளோந்தோற்றப்பொருள்க
ளுக்கெல்லாந்தொன்றுகொட்டு மரபுபற்றிவருவன, முட்டைமுதலா
கிய விடுகுறிப்பெயரும், பொன்னன்முதலாகிய காரணப்பெயரும், நடு
விலே ஒருவரால் ஆக்கப்பட்டு வருவனவாம். (உஅ)

உளக அலற்றுள் கிளையொண் குழுமுதற் பலபொருளுணைதே

மூர்வா எனம்புற முதலிலுன்யாண்

மருது மதிநா ளாதிக்காலந்

தேள் குழன் மாற்புகண் காதுமுதலுறுப்

புளவறி வொப்பு வடிவுநிறங்கதி

சாதிசூடி சிறப் பாதிப்பல் குண

மோத லீத லாகிப் புல்வினை

யிவையுடை சுட்டு வினாப்பிற மற்றே

நெற்றன்வ வீறு நம்பியாடுஉ

விடலை கோவேள் குரிசினேன்ற

லின்னன் வாண்பெய ராகுமென்ப

இது முன்னே தினைபாஸிடத்தோன் தேற்பவு மென்றவற்றுள் உயர்த்தி
நையாண்பாத்திரிய பெயருணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அலற்றுள், மேற்பெயரென்றவற்றுள், கிளை-சுற்றமும், எ
ண்-எண்ணும், குழு-கூட்டமும், முதல்-முதலாகிய, பலபொரு(ளே ந
டு) - பலபொருள்களோடும், தினை-ஐந்தினையும், தேம்-தேயமும், ஊர்
ணரும், வான்-வானும், அகம் - அகமும், புறம்-புறமும், முதல் முதலா
பனவாகிய, நில (தேய) - இடங்களோடும், யாண்டு-வருடமும், இருது
பருவமும், மதி-மாதமும், நாள் - நாண்யினும், ஆதி - முதலாகிய,
கால (மோடி - காலங்களோடும், தேள் - புயமும், குழல் மயிரு
ம், மார்பு-மாற்பும், கண்-கண்ணும், காது-காதும், முதல் - முதலாகிய,
உறுப் (போடி) - அவயவங்களோடும் அளவு அளவும், அறிவு-அறி
வும் ஒப்பு-ஒப்பும், வடிவு வடிவும், நிறம் - நிறமும், சதி-நாற்கதியும்,
சாதி-குலமும், சூடி-சூடியும், சிறப்பு-சிறப்பும், ஆதி முதலாகிய, பல
குண (மோடி-பலகுணங்களோடும், ஒதல்-ஒதுதலும், ஈதல் - கொடுத்த
தலும், ஆதி-முதலாகிய, பலவினை (யோடி) - பலதொழில்களோடும்,
இவை-இவற்றை, அடை-அடைந்த, சுட்டிவினாப்பிறமற்றே - சுட்டும்,
வினாவும்பிறவும்மற்றும் ஆகியகாண்களோடும், உற்றபொருளுதிபு, னன்,
வீறு-னகரமெய்தீற்றுப் பெயர்தனும், நம்பியாடுஉ-விடலை கோவேள்
குரிசி னேன்றல் நம்பிமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட விப்பியர்தனும், இ

ன்ன-இனங் கோல்குந் திவனும் ஆண்பெயராகும்-உயர்க்கணையாண்பாற்
பெயர்களாகும் என்ப-என்று சொல்லுவார் புலவர்—எ-று.

(வரலாறு)

பொருளால் வருபெயர்களாவன.

தம்ன்-நம்ன்-நுமன்-எம்ன் தம்மான்-நம்மான்-நும்மான்-எம்மான்-
கீனியால் வருபெயர், ஒருவன்—எண்ணுல் வருபெயர், அவையத்தான்—
குழுவால் வருபெயர், பொருளன்-பொன்னன்-முடியன்- இவை முதலாக
வைவமுதல்குந் திவனும் வருபெயர்.

இடத்தால் வருபெயர்களாவன

வெம்பன்-பொருப்பன்—சூறிஞ்சித்திணையால் வருபெயர், மறவன்
எயினன்—பாலைத்திணையால் வருபெயர், இடையன்-ஆயன்—முல்லைத்தி
ணையால் வருபெயர், ஊர்ன்-மகிழ்நன்—மருதத்திணையால் வருபெயர், சே
ர்ப்பன்-துறைவன்—நெய்தற்றிணையால் வருபெயர், சோழியன் கோங்கன்
தேயத்தால் வருபெயர், கருஹான்-மதுனாயன்—ஊரால் வருபெயர், வா
னத்தான் அகத்தான்-புறத்தான்-என்பனவான் முதலாகிய முன்றலும் வ
ருபெயர் மண்ணகத்தான்-பாதலத்தான் இவை முதலானவை வென்றத
னுல் வருபெயர்.

காலத்தால் வருபெயர்களாவன.

மூவாட்டையான், பிரபவன்—வருடத்தால் பெயர், வேனிலன், கா
ரான்—பருவத்தால் வருபெயர், தையான், மாசியான்—மாகத்தால் வரு
பெயர் ஆதியான் ஒணத்தான்—நாணியுல் வருபெயர், நெருநலன்—
காலையான்-மாலையான்-ஆதியென்றதனுல் வருபெயர்,

சினையால் வருபெயர்களாவன.

தினரிதோளான்-செங்குந்தியான்-வரைமார்பான்-செங்கண்ணான்
குழைக்காத்தான், என்பன தோண் முதலியவைந்துதுப்பாலும் வருபெ
யர்குறுத்தான் நெடுங்கையான்-முடிவென்றதனுல் வருபெயர்.

குணத்தால் வருபெயர்களாவன.

பெரியல், நிறியன்—அளவிலு வருபெயர், அறிஞன், புலவன்—
அறிவால் வருபெயர் பொன்னெப்பான், மணியனையான்—ஒப்பால் வரு
பெயர், கூன்ன், குறன்—வடிவால் வருபெயர், கரியன், செய்யன்—நிற
த்தால் வருபெயர், மாணுவன், தேவன்—கதியால் வருபெயர், அந்தண
ன்-அரசன்-வணிகன்-வேளாளன்—சாதியால் வருபெயர், சேரன்-சாம
ன்-பாண்டியன்—சூடியால் வருபெயர், ஆசிரியன், படைத்தலைவன்—சிற
ப்பால் வருபெயர், கல்லன்-திபன்—இவை முதலானவை ஆதியென்றதனுல்
வருபெயர்.

தொழில்வருபெயர்களாவன.

ஒதுவான், ஈவான்—ஒதன்முதலாகியவிரண்டாவும்வருபெயர், கணக்கன் தச்சன்-என்பன ஆதியென்றதனால்வருபெயர்.

சுட்டால்வருபெயர்முதலானவை.

அவன்-இவன்-உவன்-எ-ம்-எவன்-ஏவன் யாவன்-எ-ம், பிறன்-எ-ம்
மற்றையான்-எ-ம், வருவன். சுட்டிமுதலாகியவர்களுடைய வரும் வருபெயர், ந
ம்பிமுதலாகிய வேழுபெயர்களும் உரைக்கிடையிற்காண்க. இன்னவென்
றதனால் வில்லி-வாளி-கிள்ளி-சென்னி-ஏந்தல் செம்மல்-ஏனாதி-காவதி-
குமிமி-தோன்றல்-அண்ணல். என உயர்த்தினையாண்பாற் பொருள்நயித்
து வருவனவெல்லாக் கொள்க. (யசு)

உஎஎ. கிளைமுதலாகக் கிளந்தபொருள்களு
ளவ்வொவ்வாகக் கேற்றவீற்றவுந்
தோழிசெவிஸ் மகதேவநகை
தையலோடினன பெண்பாற்பெயரே,

இது உயர்த்திணைபெண்பாற்குரிய பெயருணத்துகின்றது.

இ-ள். கிளைமுதலாக-சுற்றமுதலாக, கிளந்த-முன்னுத்திரத்திலே ப
குத்துச்சொல்லப்பட்ட, பொருள்களுள்-அறுவகைப்பொருள்களுள், எ
வ்வொன்றிற்கும்கு ளகாமெய்யும் இகரவுயிரும்பொருந்துகற்கு, ஏற்ற ஏ
ற்ற, சுற்றவும் சுற்றுப்பெயர்களும். தோழி செவிஸ் மகதேவநகை தைய
லோடி செய்முதலாகவெடுத்துச்சொல்லப்பட்ட பெயர்களும்ஆகிய வி
வற்றுடனே, இன்னன இவைபோல்வனபிறவும், பெண்பாற்பெயர்- உய
ர்த்திணைப்பெண்பாற்பெயர்களாம்—எ-று.

(வரலாறு)

தாள் நமன்-துமன்-எமன்-எம், ஒருத்தி-எ-ம், அவையத்தாள் அ
கையத்தி-எ-ம் பொன்னுள்-பொன்னி-எம், வருவன-பொருட்பெயர்கு
றத்தி-எயிற்றி-ஆய்ச்சி-உழத்தி-பாத்தி-எம், சோழிச்சி-எ-ம், கருவூரான்
கருவூரி-எ-ம், வானத்தாள்-வானத்தி-எ-ம், அகந்தாள்-அகத்தி-எ-ம், புற
த்தாள்-புறத்தி-எ-ம், மண்ணகத்தாள்-மண்ணகத்தி-எ-ம், வருவனஇடப்
பெயர் மூவாட்டையாள்-எ-ம், வேணிவாள்-எ-ம், தையாள்-எ-ம், ஆகிரா
யாள்-எ-ம், கெருகலாள்-எம், வருவனகாலப்பெயர், திணிகோளான், தி
ணிகோளி-எ-ம், சுரி-முலாள், சுரிமுழல்-எ-ம், நெடுமார்பாள், நெடுமார்
பி-எ-ம், தடங்கண்ணாள்-தடங்கண்ணி-எ-ம், குழைக்காதாள் குழைக்கா
தி-எ-ம், குறுநாளைள் குறுந்தாள்-எ-ம், வருவனகிளைப்பெயர்பெயரிய

வருவன சினைப்பெயர் பெயரியள்-எ-ம், புலமையள்-எ-ம், பொன்னெப்
பாள்-எ-ம், கூளள் கூனி-எ-ம், கரியள்-எ-ம், மானுடத்தி எ-ம், பார்ப்பி
னி-எ-ம், படைத்தலைவி-எ-ம், நல்லள்-எ-ம், வருவன குணப்பெயர்குடி
ப்பெயர்வந்தவிடத்துக்காண்க ஓதுவாள்-எ-ம், ஈவாள் - எ-ம், தச்சித்தி-
எ-ம், வருவனதொழிற்பெயர்-அவள்-இவள்- உவள்-எ-ம், எவள்-ஏவள்-
பாவள்ளனவும் பிறள்-எ-ம், மந்தையாள்-எ-ம், வருவன சுட்டுமுதலியவ
ற்றால்வருபெயர். தோழிமுதலியவைத்துபெயரும்உகாக்கிடையிற்காண்
க இன்னனவென்றதனால்பேதை-பெதும்பை-செவிலி இகூளை-மாதுஎன
உயர்தினைப்பெண்பால் குறித்து வருவனவெல்லாங்கொள்க. (௨௮)

எ.அ. கிளந்தகிளைமுத லுற்றாவ்விற்றவுங்
களளெனீற்றி நேற்பவும்பிறவும்
பல்லோர்பெயரின் பகுதியாகும்.

இது பலர்பார்த்துரியபெயர் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். உ-ம்-முன்னேசொல்லப்பட்ட, கிளைமுதல்- சுற்றமுதலாகி
பவறுவகைப்பொருளையும், உற்ற-பொருத்திய, அவ்விற்றவும்- சகரமெய்
பீற்றுப்பெயர்களும், கள்ளெனீற்றின்-களளென்னும் விசுவையையுடைய
பெயர்களுள், ஏற்பவும்-இவ்விடத்துக்குப் பொருத்திவருவனவும்,
பிறவும்-இவைபோலவனபிறவும், பல்லோர்பெயரின்பகுதியாகும்- பலர்
பாலின்பெயர்களாம்—எ-று.

[களவிகுதி அஃறிணைப்பன்மைக்கும் வருதலால் வீற்பவுமென்ற
ஈ. (வரலாறு) தமர்-நமர்-தமர்-எமர்-ஒருவர்-எனப்பொருளாதிபாறனே
டும் ஒட்டுக கோக்கள்-மனுக்கள்- எனப்பகுதிப்பொருள் விசுவையாகவும்
தமர்கள்-நமர்கள்-எனவிகுதிமேல் விசுவையாகவும், கள்விகுதிவருமென்ற
றிக பிறவென்றமையால் மாதர்-மக்கள்-எனப் பலர்பாலுக்குறித்து வரு
வனமெல்லாங்கொள்க. (௨௯)

உஎக. வினாச்சுட்டுடனும் வேறுமாம்பொரு
ளாகியதுதுச் சுட்டணையாத்
மொன்றவிண்ணின்னன வொன்றன்பெயரோ.

இது அஃறிணையொருமைப்பாற் குரிய பெயருணர்த்துகின்றது.

இ-ள். வினாச்சுட்டுடனும் வினாவிலுஞ் சுட்டிலுமறைத்து அவற்று
டனாகியும், வேறுமாம்-வினாவவுஞ்சுட்டவும்படாது வேறுகியும் வருகிற
பொருளாதி-பொருளாதிபாறனையும், உறு-பொருத்திய-து-துவ்விசுவையி
வெ

ற்றுப்பெயரும், சுட்டணையாதம்-சுட்டோமிகூடிய வாய்த்தந்தைப்பொரு
ந்திய துவங்கித்தீற்றுப்பெயரும், ஒன்றெண்ண-ஒன்றென்கிறவெண்ண
குபெயரும், இன்னன-இவைபோல்வனபிறவும், ஒன்றன்பெயர் - அஃறி
ணையொருமைப்பாற்பெயராகும்—எ-று.

(வரலாறு)

எது-ஏது-யாது-எனவும், அது-இது உது-எ-ம், குறையது-நிலத்த
து-மூலத்தது-கோட்டது-குறியது-ஆடலது-எ-ம், அஃது-இஃது-உஃது
எ-ம், என்று எ-ம் வரும். இன்னனவென்றையால் பிறிது-மற்றையது
என அஃறிணைப்பொருளைக்குறித்து வருவனவெல்லாங்கொள்க.

உஅல. முன்னர்வொடி வந்தவையவ்வுஞ்
சுட்டிதாவவ்வுங் கள்ளிமுமொழியு
மொன்றெண்ணு முள்ளவிலல
பல்லசில்ல வுளவிலபலலில
வின்னவும்பலவின் பெயராகும்மே.

இது அஃறிணைப் பன்மைபாற்றிய பெயருணர்த்துகின்றது.

இ ள். முன்னர்-முன்னேசொல்லப்பட்ட, அவ்வொடி- வினாச் சுட்டி
டனும் வேறுமாம்பொரு ளாதியாதேறும், வரு ஏற்றபடிவருகிறவை
(யும்)-வைவிசுத்தீற்றுப்பெயர்களும், அவ்வும்-அகரளிற்றுப்பெயர்களும்,
சுட்டிதாவவ்வும்-வகரமெய்யீற்றுச் சுட்டிப்பெயர்களும்-கள்ளிமுமொ
ழியும்-கள்ளென்னும் பகுதிப்பொருள் விசுத்தீற்றுப்பெயர்களும், ஒன்
றெண்ணும்-இரண்டிமுதலாகிய வெண்ணாகுபெயர்களும், உள்ளவிலல
பல்லசில்ல வுளவிலபலலில உள்ளவென்பதுமுதலாகிய குறிப்புவினையா
லணைந்த வெட்டிப்பெயர்களும், இன்னவும்-இவைபோல்வனபிறவும், ப
லவின்-பெயராகும்-அஃறிணைப்பன்மைப்பாற் பெயர்களாகும்—எ-று.

(வரலாறு)

எவை-ஏவை-யாவை-எ-ம், அவை-இவை-உவை-எ-ம் செடியவை
கரியவை எ-ம், வைவிசுதிப்பெயர்களாவரும். பொருள்-பொருளான அக
ற்க-அகத்தன, மூலத்த-மூலத்தன-கோட்ட-கோட்டன- கரிய-கரியன் ற
துவ-ஒதுவன், என அன்சாரியைபெற்றுப் பெறுதும் அகரவிசுதிப்பெ
யர்களாவரும் அவ் இவ் உவ் எனவகரமெய்யீற்றுச் சுட்டிப்பெயர்களா
ம், யானைக்குதினைகளெனவிக்விசுதிப்பெயர்களாவரும். இரண்டுமுன்று
பத்துதுறுஎனஎண்ணாகுபெயர்களாவரும்.உள்ளமுதலாகியவெட்டும் உ

னாக்கிடையிற்காண். இன்னவுமென்றமையால்பாபிற,மற்றைய,என அஃறிணைப்பன்மைம்பொருள்குறித்து வருவனவெல்லாங்கொள்க, இவ்வைம்பாற்பெயர்களுள் ஆண்பாற்பெயர்க்கு எவ்வீற்றெனவே,அன்,ஆன்,மன்,மான்,ன்,இவ்வையுடம்பெண்பாற்பெயர்க்கு எவ்வொற்றெனவே.அன்,ஆன்,ள்,இம்முன்றும் பலர்பாற்பெயர்க்கு எவ்வீற்றெனவே.அன்,ஆன்,மான்,ர் இந்நான்குமடங்குதலறிக,].

(௨௩).

உஅக. பல்பக்ஷ அஃறிணைப் பெயர்கள் பாற் பொதுமைய.

இது முன்னே பொதுவுமாவனபெயரென்றார், அவற்றுள் அஃறிணை யிருபாற்றகுமுரிய பொதுப்பெய ருணர்த்துகின்றது,

இ ள். அஃறிணை அஃறிணைப்பெயர்களுள், பால்பகர்-பால்பகுக்கப்படாத, பெயர்களைப்பெயர்களையுட்குடும், பால் அத்திணையிருபாலுக்கும் பொதுமைய-பொதுப்பெயர்களாம்—எ-று.

(வரலாறு)

பறவைவந்தது, பறவைவந்தன, மரம்வளர்த்தது, மரம்வளர்த்தன எனவரும், இவை பறவை அலரினப்பகுபதமும் மரம்பனைஎனப்பகாப்பதமுமாகவரும்,

(௨௪)

உஅஉ. முதற்பெயர் நான்குந் திணைப்பெயர் நான்குந் திணைமுதற் பெயரொரு நான்குமுறை யிரண்டிற் தன்மை நான்கு முன்னிலை மையது
மெல்லார் தாந்தா னின்னை பொதுப்பெயர்,

இது இருதிணைக்குமுரிய பொதுப்பெயர்களைத்தொகுத்து உணர்த்துகின்றது.

இ ள். முதற்பெயர்நான்கும்-முதற்பெயராகியநான்குபொயரும், திணைப்பெயர்நான்கும் - திணைப்பெயராகியநான்குபெயரும், அஃறிணைமுதற்பெயரொருநான்கும்-திணைமுதற்பெயராகியநான்குபெயரும், முறைப் (பெய)ரிரண்டும் - முறைப்பெயராகியவிரண்டுபெயரும், தன்மைப்பெயர் நான்கும்-தன்மைப்பெயராகியநான்குபெயரும், முன்னிலைப் (பெயரை)கும் முன்னிலைப்பெயராகிய வைத்துபெயரும், எல்லார் தாந்தான்-எல்லா ம்தான் என்கிறமுன்றுபெயரும், இன்னன - இவைபோல்வனபிறவும் பொதுப்பெயர்-இருதிணைக்கும் பொதுப்பெயர்களாம்—எ-று.

[இன்னன வென்றமையால், சூரிடனுதித் தான், சூரியனுதித்தது எனவொருபொருளை இருதிணை யிலும் வருப்பொதுப்பெயர், முதலானவையும், ஊமைவந்தான், ஊமைவந்தாள், எனவுயர்த்தினை யிருபாலிலும் வரும்பொதுப்பெயர் முதலானவையும் தன்மைமுன்னிலையையுட்குடும் பெயர்களுக்கொள்க.].

(௨௫)

உஅக. ஆண்மை பெண்மை யொருமை பன்மைபி

னும் நான்மைக ளான்பெண் முறைப்பெயர்.

இது முன்னே தொகுத்துச்சொல்லப்பட்டவைகளுள்ளே முதற்பெயர் முதல்முறைப்பெயரீறாகக் கிடந்தவைகளேவகுத்து உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஆண்மைபெண்ணம் யொருமைபன்மைபின்-ஆண்மைமுதலாகிய விற்காங்குபாலுங்காரணமாக, அவ் - அவ்முதற்பெயருஞ்சினைப் பெயருஞ்சினைமுதற்பெயரும், நான்மைகளாம்-நந்நான் காகும், ஆன்பெண்-ஆண்மைபெண்மைஎன்கிற விருபாலுங் காரணமாக, முறைப்பெயர்-முறைப்பெயர், (இரண்டாம்) இரண்டாகும் - ஏ-று.

(வரலாறு)

சாத்தன்-ஆண்மைமுதற்பெயர், சாத்தி - பெண்மைமுதற்பெயர், கோதை-ஒருமைமுதற்பெயர், கோதைகள்-பன்மைமுதற்பெயர், ஆக-ச. முடவன்-ஆண்மைச்சினைப்பெயர், முடத்தி - பெண்மைச்சினைப்பெயர், செவியிலி-ஒருமைச்சினைப்பெயர், செவியிலிகள் - பன்மைச்சினைப்பெயர்-ஆக-ச முடக்கொற்றன் - ஆண்மைச்சினைமுதற்பெயர், முடக்கொற்றி-பெண்மைச்சினைமுதற்பெயர், கொடும்புறமருதி - ஒருமைச்சினைமுதற்பெயர், கொடும்புறமருதிகள்-பன்மைச்சினைமுதற்பெயர்-ஆக-ச, தத்தை-ஆண்மைமுறைப்பெயர், தாய் பெண்மை முறைப்பெயர்-ஆக-உ.

(உச)

உஅச. அவற்றுள், ஒன்றே யிருதினைத் தன்பா லேற்கும் ,

இது திணைப்பொதுவாய்வின்ற பெயர்களபாற் பொதுவாய்விற்றுகூறு உணர்த்துகின்றது,

இ-ள். அவற்றுள்-முதற்பெயர் முதலாகச்சொல்லப்படு மிறுபத்தாறும் பிறவுமாகிய பொதுப்பெயர்களுள், ஒன்றே-ஒவ்வொன்றே, இருதினை-இருதினையிலும், தன்பால்-தன்நன்பாலை, ஏற்கும்-ஏற்றுவரும-ஏ-று.

[எனவே ஆண்மைப்பொதுப்பெயர் இருதினையாண்பாலையும், பெண்மைப்பொதுப்பெயர். இருதினைப்பெண்பாலையும், ஒருமைப்பொதுப்பெயர் உயர்திணையானொருமை பெண்ணொருமைகளையும் அஃறிணையொருமையையும், பன்மைப்பொதுப்பெயர் இருதினைப்பன்மையையும் ஏற்குமென்றொன்றையிற்று.]

(வரலாறு)

சாத்தனிலன், சாத்தனிலவெருது-எ-ம், சாத்தியிலன், சாத்தியிப்பக-எ-ம், கோதையிலன், கோதையிலன், கோதையிது-எ-ம், கோதைக,

வர், கோதைகளினை-எ-ம், தந்தையிவன், தந்தையிவ்வெருது-எ-ம், தாயிவன், தாயிப்பசு-எ-ம், யர்னம்பி, யானங்கை, யான்பூதம்-எ-ம், யாம்கள், யாம்பூதங்கள்-எ-ம், நீரம்பி, நீருங்கை. நீபூதம்-எ-ம், நீர்மக்கள், நீர்பூதங்கள்-எ-ம், அவரெல்லாம், அவையெல்லாம்-எ-ம், அவர்தாம், அவைதாம்-எ-ம், அவன்றான், அவடான், அதுதான்-எ-ம், வருமற்றவைகளுமிப்படியே யிருதினையிலுங்கூட்டுக. (உ௭)

உஅரு தன்மை யானான் யாகா முன்னிலை

யெல்லீர் நீயிர் நீயிர் நீர்நீ

யல்லன், படர்க்கை யெர் லர் மெனல்பொது.

இது தன்மைநான்கும் முன்னிலையைந்தும் என்னப்பட்டவைகளையும் இடத்தொன்றேற்பவும் பொதுவுமென்னப்பட்டவைகளையும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். தன்மை-தன்மைப்பெயர் (நான்காவது) யானான் யாகாம்பான் நான்யாம் நாம்என்பனவாம், முன்னிலை-முன்னிலைப்பெய (ரைந்தாவது) எல்லீர் நீயிர் நீயிர் நீர்நீ எல்லீர் நீயிர் நீயிர் நீர்நீ என்பனவாம், அவல்லன்-இவ்வொன்பது மல்லாதபெயர்களுல்லாம், படர்க்கை-படர்க்கையிடத்திற் குறியனவாம், எல்லாமெனல்-அவற்றுள் எல்லாமென்னும்பெயரென்றும், பொதுமுவிடத்திற்கு முறித்தாம்-எ-து.

எல்லாமென்பது மூவிடத்திலும் வருமாறு, யாமெல்லாம் நீரெல்லாம், அவரெல்லாம், அவையெல்லாம், எனவரும். (உஅ)

உஅசு. வினையின் பெயரே படர்க்கை வினையா

லனையும் பெயரே யாண்டி மாகும்.

இது வினையின் பெயர்க்கு எய்திமவிடமிகந்து படாமற்குத்தவம்வினையாலனையும்பெயர்க்கு அதனைவிலக்கி யிடம்வகுத்தலும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். வினையின்பெயரே - தொழிற்பெயர்களே, படர்க்கை-படர்க்கையிடத்திற் குறியவாகும், வினையாலனையும்பெயர் - வினைமுற்றாலனையும் பெயர்களானவை, யாண்டுமாகும் தனித்தனி மூவிடத்திற்கு முறியவாகும் - எ-து.

(வரலாறு).

உணல் தினல், யானுண்டேன், நீ யுண்டாய், அவனுண்டான், எனவரும் (யானுணல், நீயுணல், அவனுணல் என மூவிடவினையோலொற்றுமைப்பட நிற்பனவற்றிற்கேயல்லாமல் எனதுணல், நினதுணல், அவன்துணல் என்றும், உணல்என்றும், வேற்றுமைப்படுநிற்கும்வினையின்பெயர்கட்கு எய்தியுவிடமிகந்து படுதல்லல்லெனவுணர்.)

உ-அ-அ. தான்யா னுனியொருமை பன்மைதாம்

யாநா மெலாமெலிர் நீயிர்நீர் நீயிர்.

இது தான்முதலாகிய பன்னிரண்டு பொதுப்பெயர்களுள் ஆண்மை மென்மை யொருமை பன்மை என்கிற நான்குபொதுப்பால்களுள் ஒப் பால ல்லமக்குடிகளை வெவ்வேறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள் தான்யா னுனியான் தான் நீ எங்கிறகாங்கும், ஒருமை இருதினை முக்கூற்றொருமைப்பெயர்களாம், தாமயாநாமெலாமெலிர் நீ யிர் நீர் நீயிர்-தாம் யாம் நாம் எல்லாம் எல்லீர் நீயிர் நீர் நீயிர் என்கிற வெட்டும், பன்மை - இருதினை யிருகூற்றுப் பன்மைப்பெயர்களாம் -எ-று. (௩௩)

உ-அ-அ ஒருவ னொருத்தி பெயர்மே லெண்ணில

இது எண்ணுல்லரு முயர்தினைப்பெயர்க்காகுவதோர் புறனடைபுணர் த்துகின்றது.

இ-ள், ஒருவனொருத்தி-ஒன்றென்னுமெண்ணல், ஒருவன் ஒருத்தி எனவருவனவன்றி, மேல்-இவற்றின்மேல், எண் - இரண்டுமுதலாகிய வெண்களல், பெயர்-இவ்வாண்பாற்பெயரும்பெண்பாற்பெயரும், இல-வருவனவிலலாம்-எ-று, (௩௪)

உ-அ-அ. ஒருவ ரென்ப துயிரிநு பற்றாய்ப்

பன் வினைகொளும் பாங்கிற் றென்பு,

இதுவுமது.

இ-ள், ஒருவரென்பது-ஒருவரெனவழங்குஞ்சொல்; உயிரிநுபற்றா ய் உயர்திணையான்கு பெண்ணிவ்விநுபாற்கும் பொதுவாய், பன்மைவி னை அத்தினைப்பன்மைவாய் பாட்டுவினையை. கொளும்-கொண்டிமுடிந ன்ற, பாங்கிற்று-பாங்கிளையுடைத்தாகும், என்ப என்னுஞ்சொல்லுவர்டுல் லர்--எ-று.

வரலாறு, ஆடவரு ளொருவரத்தின் வழிநிற்பார், பெண்டிருவ ளொருவர் கொழுநன்வழி நிற்பார் எனவரும். (௩௫)

உ-அ-அ. பெருநண்முத லாரே டளவைசொற் றுணி

கருவி காரியக் கருத்த னாகிய

ஶொன்றன் பெயர ளதற்கினய பிறிதைத்

தொன்முறை யுரைப்பன வாகு பெயரே.

இது முன்சொல்லப்பட்ட காரணப்பெயர்களுள் ஆகுபெயராமாறு உ ணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பெருநண்முதலாரே-பெருநன்மையுடையவர்களுள் இளைஞனக் கொழிசெல்லு மாறுடனே, அளவை-இவற்றின் பகுதியவாகியநல்ல வனாகியவையும், சொல்-சொல்லும், காரணி, தானியம், கருவி-காரணமும்,

காரியம்-காரியமும், கருத்தன்-வினைமுதலும், ஆதிபுன் - ஆதிபாகமும் பொருள்களுள், ஒன்றன-ஒருபொருளினது, பெயரான-இப்பெயரால் அதற்கு-அப்பொருளினுக்கு, இயை-இயைந்த, பிறிதை பிறிதொருபொருளை, தொன்முறை தொன்றுதொட்டுவருமுறை, உடைப்பன- சொல்லப்பட்டுவருவன, ஆகுபெயர்-ஆகுபெயர்களாம் -எ-று.

(வரலாறு)

“தாமதபுனாயுள் காமர்சேவடி, என்கிறவிடத்தே தாமதாள்வந்தி
றமுதற்பொருளில்பெயர் அதன்மலராகிப் பிணைப்பொருளுக்கு ஆகலா
ற்பொருளாகுபெயராம் ‘அகனமர்ந்துசெய்யாநுறையும், என்கிறவிடத்
தே அகமென்கிறவுள்ளிடப்பெயர் அங்கிருக்கிறமனத்திற்கு ஆகலல்லி
டவாகுபெயராம். காரறுத்தது என்கிறவிடத்தே காலென்ற மனமுக்
லப்பெயர் அக்காலத்துவிளையும் பயிருக்கு ஆகலாற் காலவாகுபெயராம்
வெற்றிலைகட்டான் என்கிறவிடத்தே வெற்றிலையென்கிறகிளைப்பெயர் அ
தன்முதலாகியகொடிக்கு ஆதலாற்சினையாகுபெயராம் நீலநெருடினால்
ன்கிறவிடத்தே நீலமென்கிற நிறப்பெயர் அதனையுடைய குவளைமலருக்
கு ஆதலாற்குணவாகுபெயராம் வற்றலுடனுண்டான் என்கிறவிடத்தே
வற்றலென்கிறதொழிற்பெயர் அதனையுடையவுணவிற்கு ஆதலாற்குழி
லாகுபெயராம் காலலேகடந்தான் என்கிறவிடத்தே காலென்கிற எண்
ணலளவைப்பெயர், அவ்வளவைக்கொண்டவிறுப்பிற்கு ஆதலால் எண்
ணலளவையாகுபெயராம், துலாக்கோல்என்கிறவிடத்தே துலாவென்கி
ற எழுத்தலளவைப்பெயர் பிறைகோலிற்கு ஆதலால் எழுத்தலளவையாகு
பெயராம் அன்றியுமிது இருபெயரொட்டிமுன்மொழியாகுபெயராம் நா
ழியுடைத்தது என்கிறவிடத்தே நாழியென்கிறமுகத்தலளவைப்பெயர்அ
வ்வளவைக் கருவிக்கு ஆதலான்முகத்தலளவையாகுபெயராம் கீரைத்த
டிவிளைந்தது என்கிறவிடத்தே கீழைத்தடியென்கிற நீட்டலளவைப்பெ
யர் அதனான்கப்பட்டகழனிக்கு ஆதலால் நீட்டலளவையாகுபெயரா
ம் இந்நூலுக்குரைசெய்தான் என்கிறவிடத்தே உடைமென்கிறசொல்லின்
பெயர் உற்பொருளுக்காதலாற் சொல்லாகுபெயராம் விளக்குமுற்றத்து
என்கிறவிடத்தே விளக்கென்கிறதீபத்திலம்பெயர் அத்தீபத்திலம்புபண்ணு
னுக்கு ஆதலால் தானியாகுபெயராம் திருவாசகம் என்கிறவிடத்தே அ
டையடித்த வாசமென்கிற முதற்காரணத்தின்பெயர் அதன்காரியமாகிய
செய்யுளுக்கு ஆதலாற்காரியவாகுபெயராம், இந்நூலுக்காரம் என்கிற
விடத்தே அலங்காரமென்கிற காரியத்தின்பெயர் அலங்காரத்திற்கு
க் கருவியாகியநூலுக்கு ஆதலாற்காரணமாகிய பெயராம் இந்நூல்திருவா
ருவர் என்கிறவிடத்தே திருவள்ளுவர்என்கிற கருத்தாலன்பெயர் அவ

உகக. பெயரே ஐ ஆல் கு இன் அது கண்
விளியென்ற கு மவற்றின் பெயர்முறை,

இது முன்னே பெட்டுவேற்றுமை என்று சொல்லப்பட்டவற்றின் பெயர்முறையுமுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அவற்றின் முன்னேயெட்டு வேற்றுமையென்னப்பட்டவைகளினுடைய, பெயர்-பெயர்களும், முறை-முறையுமாவன, பெயர்-பெயரையும், ஆல்-ஆலும், கு-குவவும், இன்-இன்னும்; அது-அதுவும்; கண்-கண்ணும், விளி-விளியும், என்றாகும்-என்றிப்படி சொல்லப்பட்டவையாகும்—எ-று (உரு)

உகக. ஆறனுருபு மேற்குமவ் வருபே.

இது முன்னே சொல்லப்பட்ட உருபுகளெட்டினுள் எழுவாய்ருபும் தையுருபுகளே வேற்குமென்பது உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அவ்வுருபே-பெயராய்க்கின்ற அவ்வெழுபாயுருவே ஆறனுருபும்-ஐம்முதலாகி வாயுவேற்றுமையுருபுகளையும், ஏற்கும்-ஏற்கும்—எ-று. (உரு)

உகக. நீயிர் நீயிர்நா நெழுவர் யல்பெரு.

இது ஏற்குமெவ்வகைப் பெயர்க்குமென்றதனால் ஐம்முதலாகிய உருபுகளையேலாத பெயரினையென வுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். நீயிர்-நீயிர்நான்-நீயிர்முதலாகிய விம்முன்றுபெயர்களும் நீயுவாயல்-எழுவாயல்லாதவேற்றுமைகளை, பெரு-ஏலாவாம்—எ-று.

உகரு. அவற்றுள், எழுவாயுருபு திரிபில்பெயரே

வினையெயர் வினாக்கொளலதன்பதிலேயே

இது நிறுத்தமுறைபாலே பெயர்வேற்றுமையி னிலக்கணமுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அவற்றுள், முன்சொல்லப்பட்ட வெட்டுவேற்றுமைகளுள், எழுவாய்-முதல்வேற்றுமையினது உருபு-உருபாவது, திரிபில்-ஐம்முதலாகியவருபேற்றுத்திரிதலில்லாத, பெயரே-பெயரேயாம், வினை-வினையையும், பெயர்-பெயரையும், வினா-வினாவையும்; கொள்-கொள்வருதல், அதன்-அவ்வுருபினதுபடவிலைபொருணிலையாவருதலாம்—எ-று.

[எனவே அத்திரிபில்லாத பெயர்தாளே தன்பொருளை வினைமுதற்பொருளாக வேற்றுமைசெய்யுமென்பதாயிற்று, வினைமுதல், செய்யவன், ஒருபொருட்டுசொற்கள், இதனைவடநூலார்கருத்தாவென்பர்.]

சாத்தான்வந்தான், கொற்றன்வாழ்க, அவன்பெரியன், ஆவ்ன்றி— இவை வினைகொளவந்தன, ஆவொன்று, அரசனிலன், இவைபெயர்கொளவந்தன; அவன்பார், ஆயாது, இவைவினாக்கொளவந்தன.

வினைமுதற்பொருளாவது தனது புடைபெயர்ச்சியாகிய தொழிலிற் சுதந்தாமுடைய பொருளாம், சாத்தான்வந்தான் என்கிறவிடத்தேசாத்தனென்கிற பெயர்ப்பொருளாகிய வொருவன் தன்புடைபெயர்ச்சியாகிய வருகைக்கேசுழிலிலே சுதந்தாமுடைய னாதல்காண்க. (௩௮)

இவ்வொழுவுழுவாய்க்குறும்முதலானவைபோன்றவருவில்லாதிருந்தாலும் உரையிற்கோடென்கிற உத்தியால், ஆனவன், ஆகின்றவன், ஆவான், முதலாகவையப்பாவினும்வருகிற சொல்லுருபுக ளுண்டெனக் கொள்க, அவைசுரத்தனாவன், சாத்தியானவன், சாத்தானவர், ஆவனினது, ஆக்காளானவை, எனச்சிலவிடங்களிலேவரும் அல்லாமலும்சிறுபான்மை, சாத்தனென்பவன், எனவருவதுங்கொள்க, இன்னுயிர்வடித்தியைப்பின்வரும் வேற்றுமைகளிலே காட்டப்படுஞ் சொல்லுருபுக ளுக்கெல்லாக்கொள்க.

௩௯௯. இரண்டாவதுருபையே யதன்பொரு

ளாக்க வழித்த லடைத லீத்த.

லொத்த லுடைமை யாதி யாகும். !

இது இரண்டாம்வேற்றுமைய திலக்கண முணர்த்துகின்றது,

இ-ள். இரண்டாவதன், இரண்டாம்வேற்றுமையினது, உருபு-உருபாவது, ஐயே-முன்சொல்லப்பட்டஐயொன்றுமேபாம் அதன் அத்துடைய, பொருள்-பொருள்களாவன, ஆக்கல்-ஆக்கப்படுபொருளும், அழித்தல்-அழிக்கப்படுபொருளும், அடைதல்-அடையப்படுபொருளும், நீத்தல்-தூறக்கப்படுபொருளும், ஒத்தல்-ஒக்கப்படுபொருளும், உடைமை-உடைமைப்பொருளும், ஆகியாகும்-முதலியனவாக அவ்வுருபையேற்றபெயர்ப்பொருள்கள் வேறுபட்டசெய்யப்படு பொருள்களாம்-என்று

குடத்தை வளைந்தான், மரத்தைவளர்த்தான் — ஆக்கப்படுபொருள், கோட்டையையிழுத்தான், வேலையைப் பறித்தான் — அழிக்கப்படுபொருள், ஊரையடைந்தான், தேரையூர்த்தான் — அடையப்படுபொருள், மனைவியைத் தூற்ற்தான், பதியைநீத்தான் — தூறக்கப்படு பொருள்.

ன், புலியையொத்தான், வேளைநிகர்த்தான்,—ஒக்கப்படுபொருள், பொன்னையுடையான், புவியையுடையான்,—உடைமைப்பொருள்.

செயப்படுபொருளாவது வினைமுதற்றொழிற் பயனுறுவது, குடத்தை வளைந்தான் என்கிறவிடத்தே மண்கூட்டுகை திரிகை சுழற்றுக்கை முதலானவை வினைமுதலினுடைய தொழிலாம், குடத்தினது தோன்றுதல் அத்தொழிலின்பயனும். அப்பயனுறுவது குடமாதலாற்குடஞ்செயப்படுபொருளாகும் கோட்டையையிடித்தான் என்கிறவிடத்தேகோட்டையையிடித்தல் செய்பவனது தொழிலாம், அதனதுவடிவுகுலைதல்அத்தொழிலின்பயனும், அப்பயனுறுவது கோட்டையாதலாற்கோட்டையெயப்படுபொருளாகும் ஊரையடைந்தான் என்கிறவிடத்தேநடந்துசெல்லுதல் கருத்தானின்று தொழிலாம், ஊரைச்சேர்தல் அத்தொழிலின்பயனும், அப்பயனுறுவது ஊராதலால் ஊர்செயப்படுபொருளாகும்மனைவியைத்தூற்றந்தான் என்கிறவிடத்தே வெறுத்துவிடுதல் வினைமுதலின் தொழிலாம்உரிமைக்கேறி அதன்பயனும், அப்பயனுறுவது மனைவியாதலான் மனைவியெயப்படுபொருளாகும், புலியையொத்தான் என்கிறவிடத்தேஅஞ்சாதுபாய்ந்துகொல்லுதலாற்புலியையுடையமானமாகக்கொள்ளப்படுதல்அத்தொழிலின்பயனும், அப்பயனுறுவது புலியாதலால்அதுபெயப்படுபொருளாகும் பொன்னையுடையான்,என்கிறவிடத்தேசம்பாதித்தல்வினைமுதலின் தொழிலாம், தனதாகுகை அத்தொழிலின்பயனும் அப்பயனுறுவது பொன்னாதலாற் பொன்செயப்படுபொருளாகும்மற்றவையுமிப்படியே.

இன்னுஞ் செயப்படுபொருள் குன்றாதமுதலானவைகளின் மேல்விழுதலிய விழுதுகள்சேர்ந்து வருவனவாகிய பிறவினைகளிலே சிலவற்றிற்கு, இயற்றும் வினைமுதல் இரண்டாம்வேற்றுமையில் வருதலால், அரசன்பகைவரைச் சிறைச்சாலையை யடைவித்தான் எனவிரண்டு செயப்படுபொருள்களும், சிலவற்றிற்கு அது மூன்றாம்வேற்றுமையிலே வருதலால்சாத்தன் கொற்றனாற் பசுவைப்புரப்பித்தான்என் அப்படியாவாராவாம் செயப்படுபொருள் குன்றாத தன்வினைகளிலெங்கு யிரண்டிசெயப்படுபொருள் வருதலில்லையோவென்றால் பசுவைப் பாலேக்கறந்தான், யானையுக்கோட்டைக்குறைத்தான், எனச்சிலவிடங்களிலே வருதலுமுண்டு ஆனால் இப்பகைவையும் யானையையுஞ் செயப்படு பொருளாகக்குறியாமல் நீக்கப்பொருளாகக் குறித்தால், பசுவினின்றும் பாலேக்கறந்தான், யானையினின்றும் கோட்டைக்குறைத்தான்எனவுட, சம்பந்தப்பொருளாகக் குறித்தால் பசுவினதுபாலேக்கறந்தான், யானையினதுகோட்டை

சுமைத்தான், எனவும்வருதலாற் சிறப்பில்லையென்றறித மற்றவைக ளுமிப்படியே.

ஆதிபெந்தலாற் வீட்டையிரும்பினான், தூம்பொருளையறிந்தாய், எனவிரும்புதலும் அறிதலுமாகிய வினாமுதற்செய்யுதற்கு விடன மாகிய வீடும்தூற்பொருளும் செயப்படுபொருளாகுக முதலானவை யுங்கொள்க அல்லாமலும் அச்செயப்படுபொருள் கருத்திற்செயப்படு வதும் கருத்தின்றிச் செயப்படுவதும் இருமைபிற்செயப்படுவதும் என மூன்றுவகையாம் அவைமுறையே சேர்ந்தையுண்டான், சேர்ந்தைக்கு னைத்தான், பதரையுநெல்லையும்பணத்திற்குக்கொண்டான், எனவரும். உகா மூன்றா தவனுருபு பாலா னோடும்

கருவி கருத்தா வுடனிகழ வதன்பொருள்.

இது மூன்றும்வேற்றுமைய திலக்கன் முணர்த்துகின்றது.

இ-ள். மூன்றாவதன்-மூன்றும்வேற்றுமையினுடைய, உருபு உரு புகளானவை, ஆலானோடும்-மூன்சொல்லப்பட்ட ஆலேயன்றி ஆனும், ஓடும்-ஓடிவும்-ஆகும், அதன்-அவ்வுருபுகளுடைய, பொருள்-பொரு ள்களானவை, கருவி-கருவிப்பொருளும், கருத்தா-வினாமுதற்பொருளு ம், உடனிகழவு-உடனிகழ்ச்சிப்பொருளும்ஆகிய அவ்வுருபுகளையேற்ற பெயர்ப்பொருள்கள் வேறுபட்டமூன்றுமாகும்—எ-று.

[இந்த நான்குருபுகளுக்கும் மூன்றுபொருள்களுமாவெனக் கூட் டிச்சொன்னாராயினும், ஏற்புழிக்கோடலென்கிற உத்தியால் அவ்வுருபு களுள் ஆல் ஆன் உருபுகளுக்குக் கருவியும் வினாமுதலும் ஓடிஓடிஉரு புகளுக்கு உடனிகழ்ச்சியுஞ் சிறந்தனவென்றுகொள்க.]

(வரலாறு)

வாளாற் பகைவனைவெட்டினான், இங் கருவிப்பொருளாழ், கருவி யாவது வினாமுதற்செய்யுதற்பயனைச் செயப்படுபொருளிற சேர்ப்பதுவா னாற் பகைவனைவெட்டினான் என்கிறவிடத்தே வானைப்பற்றி வீசுகதல்வி னைமுதலானது தொடர்ச்சியும் பகைவனுடம்பு அதுதல்அத்தொழிற்குப்ப யனாகும், வளஅப்பயனைப்பகைவனுடைய செயப்பொருளிலேசேர்க்கை யால் அதுகருவியாகும்இன்னும் அக்கருவிப்பொருள் முதற்கருவியும் துணைக்கருவியும் எனவிருவகைப்படும அவற்றுள், முதற்கருவியாவது செயப்படுபொருளோ டொற்றுமையுடையது அதுதண்ணைநீருடத்தை வளைத்தான், எனவரும்துணைக்கருவியாவது முதற்கருவிக்குத்துணையா ய் அதுகாரியப்படுமளவு முடனிகழ்வது அதுதண்டசக்கரங்காற்றகுட த்தைவளைத்தான்எனவரும்.

வாசனாற்பகைவன் கொல்லப்பட்டான் இதுவினைமுதற்பொருள் முனைமுதலிப்படிப்பட்டதென்று முன்னேபெழுவாய்ச் சூத்திரவுரையிற் காட்டப்பட்டது அவ்வெழுவாய் வேற்றுமையிலிருநிற வினைமுதற் பெயர்தன் விசுவவினையினாலே முய்யும்இம்முன்றும் வேற்றுமையிலிருநிறவினைமுதற் பெயர்செய்ப்ப்பொருள்விசுவ வினையினாலேமுடியும் இதுவே அவ்விரண்டிற்கும் வேறுபாடாம்இன்னும் அவ்வினைமுதற் பொருள் இயற்றும்வினைமுதலுமனவும் வினைமுதலும் எனவருவகையிடும் அவற்றுள், இயற்றும்வினைமுதலாவது கருவியைத்தொழிற்படித்துவது அதுதச்சனாற் கோயில்கட்டப்பட்டதுஎனவரும், ஏவும்வினைமுதலாவது அவ்வியற்றும்வினைமுதலினது தொழிலையுண்டாக்குத்தொழிலையுடையது அதுவாசனாலே கோயில்கட்டிக்கப்பட்டது எனவருமதச்சனாவாகியது கோயிலுள்ள வந்தால்தச்சனே கிமித்தகாரணமாகக் கொள்க.

ஐமந்தனோடு தந்தைவந்தான்-இது, உடனிகழ்ச்சிப்பொருளாம் உடனிகழ்ச்சிப்பொருளாவது வினைகொண்டமுடிசிற பொருளினதுதொழில்போன்ற தொழிலைத்தன்னிடத்து முடனிகழ்ச்சிறதாகவுடையதுமை. தந்தனோடுதந்தைவந்தான் என்காபிடத்தே தந்தைவினையொன்றிமுடிசிறபொருளாம்வருதல் அப்பொருளினதுதொழிலாம் அத்தொழில்போன்றதொழில்வருதலாம், இவ்வருகலைத்தன்னிடத்து முடனிகழ்ச்சிறதாகவுடைய பொருளாதலால் ஐமந்தனாடனிகழ்ச்சிப் பொருளாகும்அவ்வுடனிகழ்ச்சிப் பொருள் — தலைமைப்பொருளும்-தலைமையில்பொருளும்என்விருவகைப்படிமாவற்றுள் தலைமைப்பொருளாவது வினைகொண்டிமுடிசிறபொருளினுயர்வுடையது அதுமன்னவந்தோடு மந்திரிகந்தான் எனவரும்தலைமையில் பொருளாவது வினைகொண்ட முடிசிறபொருளினிழிவுடையது அதுமாணக்கனோடாசிரியவந்தான் எனவரும்.

சிறுபான்மை அல்ல ஆன் உருபுகள் முதற்பொருளின்மே. வேற்றிச் சொல்லப்பட்ட விகாரத்தையுடைய சினைப்பொருளிலும் வரும் அது, கண்ணற்குருடன் காலால்முடவன்எனவரும், அல்லாமலும் ஒரோவிடத்துத் தோருமென்கிற பொருளாயுந்தரும், ஊராலொருகோயில் என்கிறவிடத்து ஊர்தொறு மொவ்வொருகோயில் எனப்பொருள் படுதல்காண்க.

சிறுபான்மை. ஒய் ஒய் உருபுகள் வேறு வினை பொருளை முதலாகிய பிறபொருள்களிலும் வரும் தெடிப்பெய்தி தொல்கவினைவா.

பிய்தோள்-கெர்மிகுக்கழுவலாகிய வேறுவினையுடனிகழ்தலால் வேறு
வினையுட னிகழ்ச்சிப்பொருளாம் மலையொடுபோருகமால்யர்னை-பொரு
தல்பாளைக்கலைது மலக்கில்லாண்மயால் வினையிலுட னிகழ்ச்சிப்பொ
ருளாம் பாலொடு தேன்கலந்தற்றே தேனைக்கலக்கப்படுதலால் பால்சுலப்
புறுபொருளாம் எழுக்க்தொடுபுணர்ந்தசொல்-எழுத்துச்சொல்லுக்கு-மு
தற்கருவியர்தலால் ஒற்றுமைப்பொருளாம் கோபத்தொடுவந்தான்வருத
ற்கு விசேடணமாதலால் கோபம்அடைமொழிப்பொருளாம்.

இந்நான்குருப்புக்கும் தனித்தனி ஏகரம்பெற்றுமவரும். ஆவற்
ற்-ஆல் ஆன்-உருபுகளிலொன்று நிறற்ற்குரியவிடத்தேகொண்டொள்கி
றது முன்னகரம்பெற்றும் பெரு வலஞ்சொல்லுருபாகவரும். ஒரி ஒரி,
உருபுகளிலொன்று நிறற்ற்குரியவிடத்தே உடன் என்னிறது தனித்தும்
ஏகரம்பெற்றுஞ் சொல்லுருபாகவரும்; ஆன்வ வள்ளலெவெட்டினன்,
வானைக்கொண்டுவெட்டினன், வள்கொண்டுவெட்டினன், மகனெட்டி
ந்தைவந்தான், மகனுடன்ந்தைவந்தான், மகனுடனே தந்தைவந்தான்
னவரும். (௪௨)

உகஅ. நான்காவதற்குந் பாகுக்குவ்வே

கொடைபகைநேச்சி தகவதுவாதல்

பொருட்டுமுனையாதியி னிதற்கிகெனல்பொருளே.

இது நான்காம்வேற்றுமைப் திலக்கணமுனர்த்ததுஇன்றது.

இ-ள். நான்காவது-நான்காம்வேற்றுமைக்கு, உருபு-உருபாவது, கு
வ்வேயாகும்-முன்வொல்லப்பட்ட குவ்வொன்றுமேயாகும்.பொருள்- அ
வ்வுருபின்பொருள்களாவன, கொடை-கொடையும்; பகை-பனியும், நேர்
ச்சி-சுட்டியும், தகவு-தகுதியும்; அதுவாதல்-முதற்காரணமும்பொருட்டு நி
மித்தகாரணமுந்; முனத-முனதயும், ஆகியின் முதலானபொருட் சொ
ற்களின்புணர்ச்சியில்; இதற்கிகெனல்-இதற்குஇதுவென்கிறதுபடவருநி
ன்றவையாகிய அவ்வுருபேற்றபெயர்ப்பொருள் வேறுபட்டபடியுமாம்.
--எ-று.

[கொடையெனவே கோடற்பொருளும், பகைநேச்சியெனவே ப
கைத்தொடற்பொருளும்; தகுதியெனவே தகுதியுடல்பொருளும். அது
வாதலெனவே முத்த்காரணகாரியப்பொருளும், பொருட்டெனவே நிமி
த்தகாரணகாரியப்பொருளும், முறையெனவே முறைக்கியைப்பொருளு
ம், சுவ்வுருபின் பொருள்களாமென்பதுபெற்றும்.]

(வரலாறு)

இரலல்க்குப் பொன்னைக்கொடுத்தான், இது கோடற்பொருளாம்
கோடற்பொருளாவது கொடுத்தற்றொழிலின் செயப்படுபொருளைத்தன

க்குரியதாக்கிக்கொள்ளுதலையுடைய பொருளாம். இரவலர்க்குப் பொன்னைக்கொடுத்தான், என்கிறவிடத்தே கொடுத்தவின் செய்யப்படுபொருள் பொன்னும் அதனைத்தனக்கரியதாக்கிக்கொள்ளுதலையுடைய பொருளாகலால் இரவலர்கோடற்பொருளாகும் இன்னும் மாணக்கனுக்கறிவைக்கொடுத்தான் என்கிறவிடத்தே அறிவாகியசெயப்படுபொருள், கொட்ப்போன் பொருளாய்க்கொள்வோனிடத்துச் செல்லாமற்போனாலும் அதனைத்தனக்குரியதாக்கிக்கொள்ளுதலாற் கோடற்பொருளேயாம், அல்லாமலும் மாணக்கனுக்கு நூற்பொருளுவாதான் என்கிறவிடத்தே செல்லாதவின் செய்யப்படுபொருளாகிய நூற்பொருளை அறிதலையுடைய பொருளாகிய மாணக்கனாகோடற்பொருளேயாம் இன்னும் அவர்கொடுத்த, னூடம்பட்டார்என் வுடம்படிதற்கு விடயமானபொருளும் ஒரு கோடற்பொருளாகவேவரும்.

கோடல் பலவகைப்படும் அவை ஆவிற்குநீர்விட்டான் எனக்கோதேற்றலும், வறியவர்க்கீத்தான் எனக்கேட்டேயேற்றலும் மாணக்கனுக்கறிவகொடுத்தான் என வேலாதேற்றலும் தனக்குச்சேதிட்டான்என வோனேற்றலும், அரசனுக்குக்கண்ணல்கொடுத்தா னரிஎனவுபர்க்கோனேற்றலும், அரிக்குச்சக்கரங்கொடுத்தா னரன்என இழிந்தகொன்றலும், சோழனுக்குவிருத்திட்டான்சேரன்என வெப்பானேற்றலும்சேரற்றிற்குவெயிட்டான்என வுணர்வின்றியேற்றலும் மாணக்கனுக்குக் கசையகொடுத்தா னசிரியன்என விருப்பாயேற்றலும், கள்ளனுக்குக் கசையகொடுத்தானரசன் என வெறுப்பாயேற்ற லுமதகையனவாம்.

கொடுத்தலும் பலவகைப்படும் அவைமருமகனுக்கு மகளைக்கொடுத்தான்என வழக்கத்திற்கொடுத்தலும், மகனுக்கரசுகொடுத்தான்என வுரிமையிற்கொடுத்தலும், அரசனுக்குத்தினாகொடுத்தான்என அச்சத்திற்கொடுத்தலும் தந்தைதாய்க்குத்தினிகொடுத்தான்எனப்பாவனையிற்கொடுத்தலுமாம்.

பாம்புக்குப்பகைவருடன் என்பது பகைதொடர்பொருளாம். சாத்தனுக்குநட்பாளன் கொற்றவன்என்பது நட்புத்தொடர்பொருளாம் கருடனிடத்துள்ள பகைதொடர்தற்குப் பாம்பும் கொற்றனிடத்துள்ள நட்புத்தொடர்தற்குச் சாத்தனும் இடமாலரிக அவனுக்குநல்லணியன், அவனுக்குத்தீயவனிலன் என்கிறவைகளுட அமைபொல்வனவாம், அன்றியும்வாழ்த்தி னன்மைதொடர்பொருளுந் வைவியற்றிமை தொடர்பொருளும் பகைநோர்ச்சிகளில் அடங்குமினங்கொள்க. அவைவல்லோர்க்குச் செல்வமுண்டாகுக, திமையோர்க்குத் தகடுண்டாகுக, எனவரும்.

அருங்கலமாசர்க்குமித்து இதுதகுதிப்பொருளாம் தகுதிப்பொருளாவது ஒருபொருளோடு பொருந்துதற்குத் தகுதியுடையதாம் அருங்கலமானது அரசோடுபொருந்துதற்குத் தகுதியையுடையபொருளாதல்காண்க. குண்டலத்திற்குப்பொன் இதுமுதற்காரணகாரியப்பொருள் கூலிக்குவேலைசெய்தான் இதுரிமித்தகாரணகாரியப்பொருள் பொன்னையமுதற்காரணத்தாற் குண்டலமாகியகாரியமும் வேலையாகிய ரிமித்தகாரணத்தாற் கூலியாகியகாரியம் உண்டாதலறிக

சாத்தனுக்குமகவி வன்னிது முறைக்கியபொருளாம்முறைக்கியையொருளாவது பிறப்பினு லொருபொருளின் முறைக்குத் தானியைபந்துரிக்கும்பொருளாம். மகனாகியபொருளைக்குச் சாத்தனியை தலறிக ஆதிபென்றதனால் மறைக்குமின்னன்ன உற்பாகத்தாற் குறிக்கப்படுவதும் அவனுக்கிதுபோதும் எனக்குறைவில்லாமையைக் கொள்வதும்பிறவுந் கொள்க, குவ்வுருபுநிறம்ம்குரியளிலவிடங்கனிலேபொருட்டுரிமித்தம்என்கிற சொல்லுருபுகள்வரும் அவைகூறியபொருட்டு வேலைசெய்தான்கூலியினிமித்தம் வேலைசெய்தான்எனவரும் அல்லமலும் கூலிக்காக வேலைசெய்தான்எனக் குவ்வுருபிற்குப் பொருட்டிப்பொருளிலே ஆகவென்கிறதுஞ் சொல்லுருபாக அவ்வுருபின்மேல்வரும். (சக)

உகக. ஐந்தாவதுருபு பிஸ்ஸயின்னு
நீங்கலொப்பெல்லே பேதுப்பொருளே.

இது ஐந்தாம்வேற்றுமைப திலக்கண முணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஐந்தாவது ஐந்தாம்வேற்றுமைபினுடைய, உருபு-உருபுகளானவை, இல்லுமின்னும் - இல்லும்முன்சொல்லப்பட்ட வின்னுமாம், பொருள்-அவ்வுருபுகளின் பொருள்களாவன, நீங்கல்-நீக்கப்பொருளும், ஒப்பு-ஒப்புப்பொருளும், -எல்லை-எல்லைப்பொருளும், ஏது-ஏதுப்பொருளுமாகிய அவ்வுருபுகளையேற்ற பெயர்ப்பொருள்கள் வேறுபட்ட விஞ்ஞான்குமாம்--எ-று.

(வரலாறு)

மலையின்வீழருவி இதுநீக்கப்பொருளாம் நீக்கப்பொருளாவது பிரிவையுண்டாக்குந் தொழில்நீர் பிரிவைமட்டுத் தன்னிடத்திலுடைய பொருளாம் மலையின்வீழருவி பொங்கியிடத்தே அருவியின் வீழ்ச்சி பிரிவையுண்டாக்குந்தொழிலாம், அது தன்னிடத்திலல்லாமற் பிரிவொன்றையே தன்னிடத்துடையதாகலால் மலையீக்கப்பொருளாமெனக்கொள்க, காக்கையிற்கிரு களம்பழம், இதுஒப்புப்பொருளாம் ஒப்புப்பொருளாவது புகழ்பொருளின் தன்னிலுமிருக்கின்ற பொதுத்தன்மைபால் உபமானமாகிற பொருளாம், காக்கையிற்கிருகளம்பழம், என்கிறவிடத்

தே களம்பழம் புகழ்பொருளாம் புகழ்பொருளிலுந் தன்னிலுமுள்ள பொதுத்தன்மை கருணாயாம் அதனலுபமானமாகிய பொருள்காக்கையாதலதிக மதுகையின்வடக்குச்சிதம்பரம் இதுஎல்லைப்பொருளாம் எல்லைப்பொருளாவது ஒருபொருளினது திசையளவைக்குவிப்பித்தற்கு எல்லையாகிற்கும்பொருளாம் மதுகையின்வடக்குச்சிதம்பரம், என்கிறவிடத்தே அறியப்பட்டபொருளாகியபசிதம்பரத்தினதுதிசையைக்குறிப்பித்தற்கு அறியப்பட்டபொருளாகிய மதுகை எல்லைப்பொருளானமைபவிக இன்னும்கச்சிதம் நிருத்தனிகைமுக்காவதம் எனவறியளவிலும்அவனிலிலனிரண்டாண்டு மூத்தவன்எனக்காலவளவிலும் எல்லைப்பொருள் வருமெனக்கொள்க. அல்லாமலும் அசுரிற்பெயரியரசர்கணர், ஆவினிழிந்ததுமேதி ஈன்றும்போல வயர்வுதாழ்வுகளைப் பற்றியும் எல்லைப்பொருள்வரும் இவற்றுள்அந்தணரதுபெருமைக்கு அரசரும் மேதியினிழிவிற்ரு ஆவும் எல்லைகளாதலாக்கான்க, இவ்வுயர்வுதாழ்வுகளைநீக்கப் பொருளென்பாரு முளர் கல்விதிற்பெரிபன் கம்பன் இதுதாதுப்பொருளாம்,கம்பன்பெரியனாதற்குக் கல்வி ஏதுவாதலதிக இன்னுங்கடவுளிற்கேற்றிய துலகம்எனமுதற் காரணப்பொருளாகுகை முதலானவையுங்கொள்க.

இன்னும் மண்ணுலகின்வேறு விண்ணுலகம், திவினையின் வெறுக்கின்றான், எனவிப்படி விதனிலிற்றிது, எப்பதாபவருவன வொல்லாங்கொள்க. இல் இன் உருபுகள் சிலவிடக்களிலேஉம்மைபெற்றுமவரும். அவை அவனிலும் பெரியவனிலும் இவனினுந் சிறியவன்எனவருதல்காண்க. நீக்கப்பொருளிலே இல்-இன், உருபுகளின்மேல்கின்று இருந்துஎன்னப்பட்டவை தனித்தாவது உம்மைபற்றுவதுஒரோவிடத்துச்சொல்லுருபுகளாகவரும் உயிரினின்மேல்கினுன், உயிரிநுந்துபோனன், உயிரினின்மும்வந்தான், உயிரிநுந்தும்போனன் எனவரும். (சுஉ)

உர. ஆறெருமைக் கதுவுமாதுவர்
பன்மைக்கல்வு முருபாம்பன்சுபுதுப்
பொன்றன்கூட்டம் பலவினீட்டந்
திரிபினுந் மாந்தந்திழமையும்
பிறிதன்கிழமையும் பேணுதல்பொருளே

இது ஆறும்வேற்றுமைய திலக்கணமுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஆறன்-ஆறும்வேற்றுமையினது ஒருமைக்கு-வருமொழியி ஒருமைப் பொருளாணாக்கு அதுவு மாதுவர் - முன்சொல்லப்பட்ட அதவேயன்றி அதுவுமாம், பன்மைக்கு - வருமொழியின் பன்மைப் பொருண்மைக்கு, அவ்வும் - அகரமும், உருபாம். உருபுகளாகும், பொருள் - அவற்றின்பொருள்களாவன, பண்பு - ரூபமும், உறுப்பு-

அவயவமும், ஒன்றன் கூட்டம் ஒரு பொருட்கூட்டமும், பலவின் கூட்டம் பல பொருட்கூட்டமும் திரிபினைக்கம்-ஒன்றுதிரிந்தொன்றாதலும், ஆந்தற்கிழமையும்-ஆகியவைத்துதற்கிழமைப்பொருள்களையும், பிறிதின் கிழமையும்-அவையல்லாதபிறிதின் கிழமைப் பொருள்களையும், பேறுதல் உடையனவாக அவ்வுருபுகளையேற்ற பெயர்ப்பொருள்களையெயுப்பட்டுவருவதைக் கச்சம்பந்தப்பொருள்களுமாகும்—எ-று. [தற்கிழமைப்பொருளாவன தன்னோடொற்றுமையுடையதுபிறிதின் கிழமைப்பொருளாவதுதன்னினோறாதது, தற்கிழமைப்பொருளினவைபெனவே இவையல்லாதபொருளுமிடமும் காலமுமாகிய மூன்றும்கிறிதின் கிழமைப் பொருளொன்றாகும். ஆகவே இப்படிப் பலவகையாலும் காலநிலைமப்பந்தப்பொருளே இடவேற்றுமை யுருபுகளின் பொருளென்பதாயிற்று.]

தற்கிழமைப்பொருளுக்கு உதாரணம் சாத்தனது கருமை எனக்குணம்பற்றியும் சாத்தனதுவரவு எனத்தொழில்பற்றியும் வருகின்றவை பண்பு. சாத்தனதுவாக புலிபதுவால், உறுப்பு, மாந்தரதுகொகுதி, நெல்லதுகுப்பை, ஒன்றன் கூட்டம், மனைகனதுகொகுதி, பறவைகனது கூட்டம், பலவின் கூட்டம், நெல்லினதுபொரி, மந்தளதுபொடி, ஒன்றுதிரிந்தொன்றாதது, எனவையவைத்து தற்கிழமைபுங்காண்க.

பிறிதின் கிழமைப் பொருளுக்கு உதாரணம் சாத்தனது பசுமுருகவதுவேலு, பொருள், சாத்தனதுவிற்றமுருகனது குறித்து இம், சாத்தனதுகாள், மாவதுவேலினில், காலம், எனமூவகைபிரித்தெற்கிறமைபுங்காண்க, இன்னுஞ்நிறுபான்மை, எனதுவிர்தனவுடையதும் உயர்மைப் பொருளும் வேறுகாத வெற்றுமைப்பொருளில் வருதலுங்கொள்க.

ஆதலுபு, எலுதுகை, நிலுதுசெவி-எ-ம், அகரவுருபு, என்கைகள் கின்னைகள், எனவும், வருசல்காண்க, உயர்திணைப்பெயர்வரும்போது, சாத்தனுக்குமகன் எனக்குள் வருபு வருமென்றறிக்கிறுபான்மை, அரனதுதோழன் எனஉயர்திணை பொருமைப்பொருண்மைக்கும், நினதடியாரோடல்லால், எனதுகைகள் எனஇருதிணைப் பண்மைப்பொருண்மைக்கும் அதுவுருபும்வரும், ஒரோவிடத்து, இவ்விடவனதுஎன்றும்போல உருபைத்தொடருஞ்சொல்லன்றிவருதலுங்கொள்க. 1

இவ்வாறனுருபுகளிலொன்று கிற்றற்குரியவிடத்தே உடையவென்கிறது சொல்லுருபாகவரும் அதுஎன்னுடையவிடம், என்னுடையதன்னை எனவரும்.

௧௪௧. ஏழனுருபுகண் ணகியாகும்.

பொருண் முதலாறு மேரிருகிழமை

னிடனாயிற்ற லீதன்பொருளென்ப.

இது ஏழாம்வேற்றுமைய திலக்கணமுணர்த்துகின்றது.

இ-ள் ஏழன்க ஏழாம்வேற்றுமையினுடைய, உருபு-உருபுகளானவை, கண்ணுதியாகும்-முன்சொல்லப்பட்ட கண்ணையன்றி அதுமுதலாகியபிறவுமாம், இதன்-இவ்வுருபுகளுடைய, பொருள்-பொருளாவது, பொருண்முதல்-பொருளாகியாகிய, ஆறாம்-ஆறாம், ஒருகிழமை-ஆறாம்வேற்றுமைச் சூத்திரத்திலேசொல்லப்பட்ட விருகிழமைப்பொருள்களுக்கு இடனாயிற்றல் - இடமாய்ந்திருவுருபேற்றபொய்ப்பொருள்வேறுபட்ட அவ்விடப்பொருளாம், என்ப-என்றுசொல்லுவர்புலவர்-எ-று.

மணியின்கணிருக்கின்றதொளி, தற்கிழமை, பனையின்கண்வாழ்கின்றதனில், பிரிதின்கிழமை பொருளிடமாயிற்று ஊரின் கணிருக்குமில்லம்தற்கிழமை ஆகாயத்தின்கட்பறக்கின்றதுபருந்து, பிரிதின்கிழமை இடமிடமாயிற்று நாளின்கணுழிகையுள்ளது தற்கிழமைவேளின்கட்பாநா பூக்கும்பிரிதின்கிழமை காலமிடமாயிற்று கையின்கணுள்ளதுநீரலதற்கிழமை, கையின்கண் விளங்குகின்றதுகடகம், பிரிதின்கிழமை, பனையிடமாயிற்று கறுப்பின்கண் மிக்கதழகு, தற்கிழமை, இமையின்கண் வாய்த்தது செல்வம்பிரிதின்கிழமை குணமிடமாயிற்று ஆடற்கணுள்ளதுசதிதற்கிழமை, ஆடற்கட்பாடப்பட்டதுபாட்டுபிரிதின்கிழமை, தொழிலிடமாயிற்று.

இடப்பொருளாது. வினையுதற்றொழிற்காயினுஞ் செயப்படுபொருட்காயினும் இடபாகியபொருளாம், மணியின்கணிருக்கின்ற தொளி என்கிறவிடத்தே ஒளிவினையுலதாம் இருந்தல் அதன்வினையாய் மணி அத்தொழிலுக்கிடமாம் ஆதலால்அதுஇடப்பொருளா மென்றறிகமுவின்கட்கள்ளையேற்றினு' என்கிறவிடத்தே கள்ளன்செயப்படுபொருளாம் அவனுயிர்ப்பிரிவு அதன்பயனும், கழுஅப்பயனுக்கிடமாம்ஆதலால் அதுவிடப்பொருளாமென்றறி,

அவ்விடப்பொருள் ஊர்க்கணிருந்தான் எனத்தன்னிற் சிறிதிடமாவதும்மீயின் கண்ணுள்ளதுசூடு, தான்முழுதுமிடமாவதும், கல்லியின்கணுசைவைத்தான், எனவிடமாவதும், ஆக மூன்றுவகைப்படும், இன்னுயிர்வுருபுகளுக்குக், குறிலேத்தனன் அது உடும்முன்றஞ் சட்டம் அவர்களுளியன் வல்லவன், எனக்கூட்டிப்பிரிக்கு மெல்லைப்பொருளும் கல்லியறியில்லாதலனை விலக்கினுள் வைத்தெண்ணுவார்கள், எனவரு

சிறு பிரித்துக்கூட்டுங் கூட்டப்பொருளும், பால்கறக்கையில்வந்தான் எனவருகிற ஒருதொழிற்காலத்தைக்குறிக்கும் பிரிதுதொழிலும், சிறுபான்மைபொருள்களாகும். (சச)

உாஉ. கண்கால்கடையிடை தலைவாய்திசைவயின்

முஞ்சார்வலமிட மேல்கீழ்புடைமுதல்

பின்பாடணைதே முழைவழியுழியுளி

யுள்ளகம்புறமில் விடப்பொருளுருபே

இது முங்குத்திரத்திலே கண்ணுதியாகுமென்றார் அவைஇவையெவ்விதத்தை உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். கண்ணில் கண்முதலாக இல்லீருகச்சொல்லப்பட்ட இவ்விருபத்தெட்டும் இடப்பொருளுருபு-தம்மையேற்றபெயர்ப்பொருளை இடப்பொருளாக வேற்றுமைச்செய்கின்றவுருபுகளாம்—எ-று.

கண்ணல்லாத வுருபுகளுக்கு உதாரணம், ஊர்க்கானிவந்தபொதும்பர்-கால். வேல்கைடைமணிப்பாற் நிண்ணியான்-கடைநல்லாரிடைப்புக்கு இடைவலைத்தலைமானன்னனகோக்கியர் - தலைகுரைகடல்வாயமுதென்கோ-வாய்தேர்த்திசையிருந்தான்-திசை அவர்வயிற்சொல்லாம்-கயின், கற்றாழ்முற்சேறாற்று கழிவிரக்கம்-முன், காட்டுச்சாரோடுங்குறுபுயால் சார், கைவலத்துள்ளதுகொடுக்கும்-வலம், இல்லிடப்பாத்தை-இடம், தன்மேற்கடுவரை நிரிர்கடுத்து வரக்கண்டும் மேல் பிண்டிக்கண்ணுந்நிழற்கீழ்கீழ் எயிற்புடைநின்றான்-புடை, சுரவ்முதல்வந்தவுறன்மாய் மால்-முதல், காதலியின் சென்றதம்ம-பின் நம்பாடணையாதநாள்-பாடு கல்லளைச்சுனைநீர்-அனாதொழிக்குரியவை கோடாய்தேத்து-தேம், அகலுழைவந்தான்-உழை, கின்றதேர்நறவேங்கை நிழல்வழியசைந்தன்னை வழி, உரையுழி-யோலைபோல்-உழி, குயில்சேர்துளிர்கரவுளிசேர்ந்துறையுள்-உளி, முல்லையக்கு வட்டுள்வரமும் உ-ள், பயன்சாராப்பண்பில்செய்யல்லாரகத்து-அகம்செல்லு மென்னுயிர்ப் புறத்தி றுத்தமுருண்மாதே புறம், உயிரிலிருந்து இல் எனவரும். [இனிக்கண்கான்முதலானவைஇடவேறுபாடுகளை யுணர்த்தும்போது, பலவகைப்பட்டவிடப்பெயர்களாம் அவைகண்ணகல்ஞாலம் அகத்திலிருந்தான் வீட்டின்புறத்திலிருந்தான்-மேலிட்டத்திலிருந்தான் முன்னிருந்தான்-அயற்கண்ணிருந்தான்-இடைச்சுரம் தென்பிசை-எனவரும்.] (சசு)

உாஉ. எட்டனுருபே பெய்துபெயர்நின்

றிரிபுகுன்றன் மிகுதலியல்பயற்

றிருபுமாய்பொருள் பட்டக்கையோரைத்

தன்முகடாகத் தானைப்பதுவே.

இது எட்டாம்வேற்றுமை நிலக்கணமுணர்த்துகின்றது

இ ள். எட்டன்-எட்டாம் வேற்றுமையினுடைய, உருபு-உருபுக ளானவை, எய்துபெயரீற்றின்-விளியடைக்கபெயரீற்றினுடைய, திரிபுதி ரிதலும், குன்றல் கெடுதலும், மிகுதல் மிகுதலும், இயல்பு-இயல்பாத லும், அயற்றிரிபும்-ஈற்று-ஆயலெழுத்துக்கிரிதலும், ஆம்-ஆதும், பொ ருள்-ஆவற்றின்பொருளாவது, புடர்க்கையோசை-புடர்க்கைப் பெயர்ப் பொருளை, தன்முகமாக-தனக்கெதிர்முகமாக, அழைப்பது அழைப்ப தாவாகிய விளிக்கப்படுபொருளாம்—எ-று. [விளித்தற்குக் கருவியான வருபை விளியென்றது காரியவாகுபெயர்.] (சக)

உாச. இ உ ஊவோ டையோ னளரல
யவ்வீற்றுயர்க்கிணையோரவல்லவற்றொடு
ண்கொணுவிருகும் பொதுப்பெயர்
ஒருவொழியினைத்தீர் மஃறிணையிளிப்பன.

இது பெயர்களுள் விளிக்கப்படுவன இவை என்கிறதை உணர்த்துகி ன்றது.

இ-ள். இ ஈ ஊவோடையோனளரலய-ஆசரமும் உகாரமும் ஊகா ரமும் ஐகாரமும் ஓகாரமும் என்கிறவுரிகளும் னளரலய என்கிறமெ ய்களும் ஆகியபத்தெழுத்துகளையும், ஈற்று-இறுதியிலுடைய உயர்தி ணைப் (பெயர்) - உயர்திணைப்பெயர்களும், ஓரவல் ஓகாரவுபிரும்பகர மெய்யும்ஒழிந்த, இவற்றொடு இவ்வெழுத்துகளுடனே, ண்கொணு-ண காரமும் ஆவும்ஆகியபத்தெழுத்துகளும், ஈருருட்-இறுதியாகிய, பொ துப்பெயர்-பொதுப்பெயர்களும், ஒருவொழி-ஒருநகரங்களும் (ஈருகா தளகாழு) மொழிந்தஅனைத்து இருபத்தொருஎழுத்துகளையும், ஈற்று- ஈற்றிலுடைய, அஃறிணைப் (பெயர்) அஃறிணைப்பெயர்களும்விளிப்ப ன-அழைக்கப்படுவன—எ-று.

உாடு இம்முப்பெயர்க்கண் ணியல்புமேயு
பீகாரீட்சியு முருபாமன்னை.

இது மூலகைப்பெயர்களுக்கும் பொதுவாகியவிளியிருபு, தெருத்து ணர்த்துகின்றது.

இ ள். இம்முப்பெயர்க்கண் - முன்விளிக்கப்படுமென்கிற மூலகை ப்பெயர்களிடத்தும், இயல்பும்-இயல்பாதலும், எயும்-ஏகாரமிகுதலும் இகரீட்சியும்-இகரம்ஈகாரமாதலும், உருபம்-பெருப்பு, வும்விளியு - ருபுகளாகும்—எ-று.

(வரலாறு)

முனிகூறாய்-வேந்தகூறாய்-ஆமிக்கூறாய்-விடலைகூறாய்-கோக்கூறாய்-கோன்கூறாய்-வேன்கூறாய்-மாந்தர்கூறாய்-தோன்றல்கூறாய்-செய்கூறாய்-எனவும், முனிபேகூறாய்-வேந்தேகூறாய்-எனவும், நம்பிகூறாய்-எனவும், உயர்திணைப்பெயர்களிலே மூன்றுருபுகளும்வந்தன, பிதாக்கூறாய்-ஆன்கூறாய்-எனவும், பிதாவேகூறாய்-ஆனேகூறாய்-எனவும், சாத்திகூறாய்-எனவும் பொதுப்பெயர்களிலே மூன்றுருபுகளும்வந்தன விவரக்கொடியை-புல்வாய்கொடியை-எனவும், விளவேகொடியை புல்வாய்கொடியை-எனவும், மந்திகொடியை-எனவும், அஃறிணைப்பெயர்களிலே மூன்றுருபுகளும்வந்தன காட்டாதொழிந்தபெயர்களும் இப்படியேவரும் பெரும்பாலு மென்றதனால் இவ்வுருபுகள் சிலவற்றிற்குப்பொருந்தாமை புளவேற்கொள்க.

(௪௮)

௩௩௬. ஐயிறுபொதுப் பெயர்க்காயுமாவு
முருபாமல்லற் றாயுமாகும்.

இது ஐகாரவீற்றிகு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர்த்துகின்றது.

இ.ள். ஐயிறுபொதுப்பெயர்க்கு-பொதுவிதியால் இயல்புந் ஏகாரமிருதலுமன்றி ஐகாரவீற்றுப்பொதுப்பெயர்க்கும், ஆயுமாவும்- ஐகாரம், ஆயாதலும்-ஆவாதலும், அல்லவற்று-உயர்திணை யஃறிணைப்பெயர்களுக்கு, ஆயும்-அவ்விசரணம்மல்லாமல் ஐகாரம்ஆவாதலும், உருபாகும்-விளியுருபுகளும்.

அன்னை-அன்னாய்-அன்ன-பொதுப்பெயர்க்குஆயும் ஆவும்வந்தன விடலைவிடலாய், எனவும் காரை காராய் எனவும் உயர்திணைப்பெயர்க்கும் அஃறிணைப்பெயர்க்கும்ஆய்வந்தது.

(௪௯)

௩௩௭. ஒருசார்னவ்விற் றுயர்திணைப்பெயர்க்கண்
னளவீற்றிவய னீட்சியதனே
மறுபோத லவற்றோடோவுற
வீற்றிந்தோவுற விறுதியவ்வாத
லதனோயறிநித் தேயுறவீற்றிநித்
தயலேயாதலும் விளியுருபாகும்.

இது ஐகாரமெய்யிற்று உயர்திணைப்பெயர்களுக்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர்த்துகின்றது.

இ.ள். னவ்விற்றுயர்திணைப்பெயர்க்கண்-பொதுவிதியன்றி னகாரமெய்யிற்று உயர்திணைப்பெயர்களுள், ஒருசாரள-சிலவளபெடுத்தலும், ஒரு

ருசா) ரீறழிவு சிலவினுக்கெடுத்தலும், (ஒருசா) ரயனீட்சி-சிலசுற்றயனீளு
தலும், (ஒருசா) ரதனோறுறுபோதல் சிலசுற்றயனீண்டு ஈறுகெடுத்தலும்
(ஒருசா) ரவற்றோடோவுறல்-சிலசுறுகெட்டு ஈற்றயனீண்டுஓகாரமிகுதலும்
(ஒருசா) ரீறழிந்தோவுறல்-சிலசுறுகெட்டுஓகாரமிகுதலும், (ஒருசா) ரி
றுதியவ்வாதல் சிலஇறுதினகா மெய்யகாமெய்யாதலும், (ஒருசா) ரதனோ
டயநீரிந்தோவுறல் சிலசுற்றுனகா மெய்யகாமெய்யாய்த்திரிந்து அயலில்
ஆகாரம்-ஓகாரமாய்-ஓகாரமிகுதலும், (ஒருசா) ரீறழிந்தயலேயாதலும்- சி
லசுறுகெட்டு அயலில் ஆகாரம் ஏகாரமாதலும், விளியுருபாகும்- விளியு
ருபுகளாகும்-எ-று.

(வரலாறு)

அம்பர்கிழான், அம்பர்கிழான், அளபாயிற்று, புலவன், புலவன், ஈ
றழிந்ததுபெருமன், பெருமான், அயலீண்டது, மன்னன், மன்னன், அய
னீண்டு ஈறுகெட்டது-ஐயன்-ஐயனோ-அயலீண்டது-ஈறுகெட்டுஓகாரமிக்கது
தினாயன், தினாயனோ- ஈறழிந்ததுஓகாரமிக்கது வாயிலான், வாயிலா
ய், இறுதியவ்வாயிற்று, வாயிலான்-வாயிலாயே, இறுதியவ்வாய்
றயல் ஆகாரம்-ஓகாரமாய்-ஓகாரமிக்கது-ஐயன்-ஐயனாய்-ஈறழிந்து அயலில்
ஆகாரம்-ஓகாரமாயிற்று [இவ்வொருசாறென்கிறதை விளியதிகா முழு
துங்கூட்டுக]

(இல)

உாஅ. எஃகாணுயர்பெயர்க் களபிறழிவய

னீட்சியுதி யவ்வொற்றுக

லயல்லகாமே யாதலும்விளித்தன.

இது ளகாமெய்யிற்று உயர்திணைப்பெயர்க்கு எய்தியதன்மேற்சிறப்பு
விதியுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். எஃகாணுயர்பெயர்க்கு பொதுவிதிவற்றி ளகாமெய்யிற்று
ர்திணைப்பெயர்களுள்-(ஒருசா) ளபு-சில அளபெடுத்தலும், (ஒருசா) ரீற
ழிவு-சிலசுறுகெடுத்தலும், (ஒருசா) ரயனீட்சி-சிலசுற்றயனீளுதலும், (ஒரு
சா) ரிறுதியவ்வொற்றாதல்-சிலஇறுதி எவ்வொற்று யவ்வொற்றாதலும்
(ஒருசா) ரயலில்-காமேயாதலும்-சிலசுற்றயல்-ஆகாரம் ஏகாரமாதலும்,
விளித்தன-விளியுருபுகளாகும்-எ-று.

(வரலாறு)

வேள் கோளன்-அளபெடுத்தது, எல்லான் எல்லா ஈறுகெட்டது, மக்
கள்-மக்கள் ஈற்றயனீண்டது, குழையான்-குழையாய்-எவ்வொற்று யவ்
வொற்றாயிற்று அடிகள்-அடிகள்-ஈற்றயல்-ஆகாரம்-ஏகாரமாயிற்று. ()

பெயரியல்.

உருக. ரவ்விறுயர்பெயர்க் களபெழுவீற்றய்

லகரம் இசயாத லாண்டையா
வியாதலதனே டேயுறலீற்றே
மிக்கயல்பாக்கெட் டதனயனீட
லீற்றீனீருற ளைவயுமிண்டுருபே.

இது ரகரமெய்யீற்று உயர்திணைப்பெயர்க்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்பு விதியுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ரவ்விறுயர்பெயர்க்கு (பொதுவிதியன்றி) ரகரமெய்யீற்று உயர்திணைப்பெயர்களுள், (ஒருசு) ரளபெழல் சிலவுளபெடுத்தலும்; (ஒருசு) ரீற்றயலகரம் இசயாதல்-சிலசந்தரயல் அகரமானது ஈகரமாதலும் ஈகரமாதலும், (ஒருசு) ரான்கையரவியாதல் சிலவுவீற்றயல் ஆகரம் ஈகரமாதலும், (ஒருசு) ரதனேயுடையுறல்-சிலவுதனேயுடையுறல்-ஏற்றலும் (ஒருசு) ரீற்றேமிக்கயல் யாக்கெட்டதனயானீடல்-சிலசந்தரில் ஏகரமிக்கு அயலில் யாக்கெட்டு அதனயல் இகரம் ஈகரமாதலும் (ஒருசு) ரீற்றீனீருறல் சிலசந்தரில் ஈர்ஆதலும், இளவயும்- ஆகியவிவவயும், ஈண்டி இல்லிட்டுத்து, உருபுவிதியுருபுகளாகும்—எனது.

(வரலாறு)

இதற்குமுன், அளபெடுத்தது. செவ்வீ-தெவ்வீர், ஈற்றயல்அகரம் இகரமாயிற்று என்பது கவனி, ஈற்றயல் அகரமாகாமைபற்றி. சான்ருபு-சான்ருபீர், ஈற்றயல் ஆகரம் ஈகரமாயிற்று. கணியார் கணியாரீரே ஈற்றயல் ஆகரம் ஈகரமாய் பகரமிக்கது. கம்பெயர்-கம்பீரே, ஈற்றில்அகரமிக்கு யாய்பாக்கெட்டு அசனயல் இகரம் ஈகரமாயிற்று. எயர்-எயரீர், ஈற்றயல், [ஈண்டி, ஏற்றியசையல் கடலாரே-கடலீரே சாத்தியாரே-சாத்தியாரீரே-எயர், அயர்திணைப்பெயர் பொதுப்பெயர்களைச்சிறப்பித்து ரவ்வீற்று உயர்திணைப்பெயர்போலக் கூறினும் இவ்வுருபேற்றல் கொள்க]

உருக. லகரவீற்றுயர்பெயர்க் களபயனீட்சியும்

யகரவீற்றீற் களபுமாமுருபே.

இது லகரவீற்றுயர்பெயர்க்கு உயர்திணைப்பெயர்க்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவியுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். லகரவீற்றுயர்பெயர்க்கு பொதுவிதியன்றி லகரமெய்யீற்று உயர்திணைப்பெயர்க்கு, (ஒருசு) ஈன்பு- சிலவுளபெடுத்தலும், (ஒருசு) ரயனீட்சியும் சிலசந்தரயல் ஒருகலும். யகரவீற்றீற்றுயர்பெயர்க்கு) யகரமெய்யீற்று உயர்திணைப்பெயர்க்கு அளபும்- அளபெடுத்தலும், உருபாம்- விவியுருபுகளாகும்—எனது.

(வரலாறு)

மால்-மாஅல்-எ-ம்; தோன்றல்-தோன்றல்-எ-ம், சேய்-சேய்-எ-ம்,
அம்முன்றுருபுகளும்வந்தன. (௫௩)

கூடாக, எவ்வீற்றுயர்திணை யல்லிருபெயர்க்கண்
ணிந்துதியழிவத னோடயனீட்சி.

இது லகரமெய்யீற்று அஃறிணைப்பெயர்க்கும் பொதுப்பெயர்க்கும்
எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். எவ்வீற்றயர்திணை யல்லிருபெயர்க்கண்- பொதுவிதியன்றி
லகரமெய்யீற்று அஃறிணைப்பெயர் பொதுப்பெயர்களிடத்து, (ஒருசா)
ரிந்துதியழிவு-சிலசுறுத்தலும், (ஒருசா) ரதனோடயனீட்சி-சிலசுறுகெ
ய்தலுடனே ஈற்றயனீளுகலும் விளியுருபுகளாம்—எ-று.

(வரலாறு)

அலவன்-அலவ-எ-ம், கலுழன்-கலுழா-எ-ம், சாத்தன்-சாத்த-எ-ம்,
கொற்றன்-கொற்றா எ-ம், முறையே அஃறிணைப்பெயரிலும்பொதுப்பெ
யரிலும் அவ்விரண்டும்வந்தன, (௫௪)

கூடாக. லளவீற்றஃறிணைப் பெயர்பொதுப்பெயர்க்கண்
னீற்றயனீட்சியு முருபாகும்மே.

இது லகரளகார மெய்யீற்றுஅஃறிணைப் பெயர்க்கும் பொதுப்பெய
ர்க்கும் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். லளவீற்றஃறிணைப்பெயர் பொதுப்பெயர்க்கண் - லகரளகார
மெய்யீற்று அஃறிணைப்பெயர்க்கும் பொதுப்பெயர்க்கும், ஈற்றயனீட்சி
யும்-பொதுவிதியன்றிஈற்றயலெழுத்துநீளுதலும், உருபாகும்-விளியுரு
பாகும்—எ-று.

(வரலாறு)

முயல்-முயல், கிளிகள்-கிளிகள்-எ-ம், தூங்கல்-தூங்கல், மக்கள்
மக்கள்-எ-ம், வரும். (௫௫)

கூடாக. அணுகாரினியன்புழி நழிவுஞ்சேய்மையி
னையும்புலம்பி னோவுமாகும்.

இது முன்சொல்லப்பட்ட விளியுருபுகளுக்காவதோர் புறனடையுண
ர்த்துகின்றது.

இ-ள். முன்சொல்லப்பட்ட விளியுருபுகளுள், அண்மையின்-சமீப
விளிகளுக்கு, இயல்புநழியவும் இயல்பாகலும் ஈறுகெடுதலும், சேய்
மையின்-தூரவிளிகளுக்கு, அளவும்-அளபெடுத்தலும், புலம்பின்-புலம்
பல்லிளிகளுக்கு, ஒவும் ஓகாரமிகுதலும், ஆகும்-வரும்—எ-று.

[எனவேமற்றைவிளிவேற்றுமையுருபுக்ள் இம்முன்றிடங் கிலி வுங்
கலந்து வருமென்கிறதுபெற்றும்.] (௫௬)

உாயிசு, துவ்வொடு வினாச்சுட்டுற்ற னளர

வைதுத் தாந்தர் னின்னன விளியா.

இது இ உ ஊ வோடென்ற சூத்திரத் திரத்திற்கு ஆவதோர்புறன
டையுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். துவ்வொடுதுவ்வுடனே, வினா-முன்று முதல்வினாவையும்,
சுட்டு-முன்றுசுட்டையும், உற்ற-முறையேபொருத்திய, னளர - னளர
மெய்பீற்று உயர்திணைப்பெயர்களும், வைது-வைதுஎன்கிறவிரண்டு. ஈ
ற்று-அஃறிணைப்பெயர்களும், தாந்தான்-இவ்விரண்டு பெர்துப்பெயர்க
ளும், இன்ன-இவைபோல் கின்றபிறவும், விளியா-கிளிக்கப்படுவனவல்
ல-எ-று.

[வைதுஎன்கிற விரண்டும் துவ்வொடு பொருந்தா தென்பார் சூதி
க்கொடுத்தப் பிரித்தார்] அமன், தமன், துமர்-எ-ம். ஏவன், எவன், எ
வர், ஏது ஏவை, யாவன், யாவன். யாவர், யாது, யாவை எவன், எவ
ள், ஏவர், ஏது, ஏவை-எ-ம். அவன், அவன், அவர், அது, அவை எ-ம்.
இவன், இவன், இவர், இது, இவை-எ-ம். உவன், உவன், உவர், உதுஉ
வை-எ-ம், தான்-எ-ம், தாம்-எ-ம். வருகின்றவிப்பெயர்கள் விளி யேலா
மைகாண்க. இவ்வானொன்றதனால், பிறன்மற்றையான், முதலானவை
யுங்கொள்க. (௫௭)

உாடுடு முதலை யையுறிற் சினையைக் கண்ணுறு

மதுமுதற் காயிற் சினைக்கை யாகும்,

இது முதல்சினைத் தொடர்பின்கண் இரண்டா முருபுவரின் முதல்சி
னைபிரண்டிடத்தும் வராது தடுமாறி வருதலே மரபெனப்புறனடையு
ணர்த்துகின்றது.

இ-ள். முதலை-முதலினே, ஐயுறின்-ஐயுருபுபொருத்தினால், சினையை
சினையினே, கண்-கண்ணுருபு, உறும்-பொருத்தும், அது-அதுவுருபு, மு
தற்கு-முதலுக்கு ஆயின்-வரின், சினைக்கு-சினையினுக்கு, ஐ-ஐ ருபு,
ஆகும்-வரும்-எ-று.

[இன்னும் இரட்டுறெமொழிதல் என்கிறவுத்தியால் அதுமுதற்காயி
ற்சினைக்கையாகும், என்கிறவாக்கியத்தில் அதுவென்பதற்கு அக்கண்ணு
ருபுஎனவும்பொருளுரைத்துக்கொள்க.]

(வரலாறு).

யானையைக் காயின் கண்வெட்டினான், யானையது காலே வெட்டினான்,
யானையின் கட்டிலைவெட்டினான், எனவரும் எனவேமுதல்சினையிரண்
டிலும் ஐயுருபுவருவது சிறப்பன் நென்பதாயிற்று. (௫௮)

கூறிக, முதலிவைகளை யிரண்டினிடத்தும் ஐயருபுவா
வுரைப்போர் குறிப்பி னவற்றே பிண்டமும்,

இது முன்னுத்திரத்திலே முதல்கிளை யிரண்டினிடத்தும் ஐயருபுவா
ராதென்பது கோன்றச்சொல்லியதற்குக் காரணமும் அச்சுத்திரப்பொ
ருளோடு இச்சுத்திரப்பொருளைப் பிண்டப்பொருளுக்கும் ஏற்பித்தலு
மடனார்த்துகின்றது.

இ-ள். முதலிவை சினையிவையென-கூடங்கரிவைபடங்கரிவைகொ
ன்கிரதுபோல முகற்பொருளாகிவை சினைப்பொருளாகிவை எவ்வித
தற்கு, வேறுகளில் இரண்டாகவேவுள்ளனவிலவாம், உரைப்போர்-ஐ
யருபொருளையே இரண்டாகப் பகுத்துச் சொல்லோரது, குறிப்பினை-ஐயி
ப்பின் மாத்திரையனலேயாம், பிண்டமும் பிண்டப்பொருளும், அற்று-
அத்தன்மைத்தாம்—எறு

யானையைக்குறிக்கபோது யானையுண்டாக அதனுடைய கைகால்
கொம்புமுதலிவை வேறில்லையாம், அவ்வையால் நகைக்குறித்தபோது
அவையுண்டாகயானை வேறில்லையாம் ஆகலால் இப்பகுச்சொல்லப்பட்ட
டன இனிப்பிண்டப்பொருளெல்லெப் பொலியக்கவ்வானினும், கெல்
லினது பொலவைவானினும் எனவரும், பிண்டப்பொருளாகியபின்
க்குப்பபையும் பிண்டத்தபொருளாகிய கெல்லெவ்வொருகாமையால் அவ்வி
ரண்டினிடத்தும் ஐயருபுவருது அப்பப்பெனவறித, (இ-க்)

கூறியத, யாத னுதவும் கூறிக் றுயிரினும்
பொருளென் மருகின் வேற்றுமை சாரும்,

இது வேற்றுமைப்பகுப்புச் சொல்லியொன்று நிச்சிந்தித்தது மற்ற
ருென்றுவரினும் அவையெனப்ப புண்பா யுரைத்தது.

இ-ள். யாதெனருகின்-மற்றொரு வேற்றுமைப்பகுப்பு, கூறிற்றாவி
னும்-ஒருவேற்றுமைப்பொருள் சொல்லப்பட்டதாயினும் பொருளில்
வாராருகின்-அப்பொருளென்றவழியே, கையுமை அவ்வுருபு சாரு
ம்-சேரும்—எறு | எனவேவேற்றுமைப்பகுப்பு மையவந்தால் அப்பொ
ருளைக்கித் திரித்துக்கொள்க வேற்றதாயிற்று.]

(வரலாறு)

மணற்கின்றநாணற்சிழங்கிவழியே, எவ்விதவிடத்தே மணல்சொ
டற் பொருளாகது இடப்பொருளால்நகையாத் குண்புருபைக்கொணு
ருபாகத்திரித்துக்கொள்க

இனிஉரையிற் கோடலென்றதெத்தியால் ஒருவேற்றுமைப்பொ
ருள்மற்றொரு வேற்றுமையுருபோய் தகுதியாவ்வுருகலும்உண்டெனக்
கொள்க.

(வரலாறு)

வினேழுதற்பொருள் எழுவாயுடனேயும், மூன்றனுருபுடனேயும், அன்றிச்சிறுபான்மை-அவர்க்குச்செய்யத்தகுமக்தாரியம், எனநான்கனுருபுடனேயும்வரும் செயப்படுபொருள், இரண்டனுருபோடல் றிச்சிறுபான்மை சோதப்பட்டது, எவெழுமுவாயுருபோடும், அரிசியாற்சோறுக்கினுன் எனமூன்றனுருபோடும், உவட்குக்கொள்ளுமிவ்விணிகலம். எனநான்கனுருபோடும், பழியினஞ்சும், என்னைவத்தனுருபோடும், தூலிங்கட்கார்ந்தான், எனவெழுமுவாயுருபோடும் வரும்கருகிப்பொருள்மூன்றனுருபோடும் ஐந்தனுருபோடும் அன்றிச்சிறுபான்மை, கண்காணும், எவ்வெழுமுவாயுருபோடும் கண்ணிறஞக்காணலாம், எனநான்கனுருபோடும்வரும்,

கோடற்பொருள் நான்கனுருபோடல் றிச் சிறுபான்மை, செய்யவெனவையக காட்டினிடும், எனவிரண்டனுருபோடும், சாத்தெனெடுசொல்லுன், எனமூன்றனுருபோடும்வரும் பொருட்டுப்பொருள், கூலிநாக்குறித்த வேலைசெய்தான், எனவிரண்டனுருபோடும் வரும்பீக்கப்பொருள் ஐந்தனுருபோடல் றிச்சிறுபான்மை, மதுரையரிவ்கினுன். எனவிரண்டனுருபோடும் வரும் எல்லைப்பொருள், மதுரையரிவட்குச்சித்தம்பார், எனநான்கனுருபோடும் வரும் சம்பங்கப்பொருள் ஆறனுருபோடல் றிச் சிறுபான்மை, உயிர்க்கணுணர்வு எனவெழுமுவாயுருபோடும்வரும்இரப்பொருள் ஏழனுருபோடல் றிச் சிறுபான்மை, வழியைச்சென்றான், எனவிரண்டனுருபோடும் விட்டற்குப்போவான், நாளைக்குவருவான் எனநான்கனுருபோடும் வரும், மறறுமிப்பதவருவனவற்றை யாறாய்ந்துஅறிந்துகொள்கு

(சுய)

நாயக, ஐயான்குச் செய்யுட் கவ்வு மாகு

மாயக வுண்டினைக் கானல் லாதன,

இது நிலவேந்துநாயகருபு செய்யுளிடத்தே துரித்துவரினும் அமை யுள்ளபடிமுனைடை யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள், ஐயான்கு ஐயும்அனும்குள்ளும் ஆகவழன்றுருபுகளும், செ ய்யுட்கு செய்யுளிடத்து, அங்ஙனாகும் ஒரேவழி அகரமாகி துரித்துவ ரவும்பெறும், அஃநீனைக்கு-அஃநீனையிடத்து, ஆனால்லாதன-ஆனால் லாதஐயுங்குள்வும், ஆக-அகரமாகத்திரியாவாம் -எ-அ

(வரலாறு)

காவலோனைக்களிறஞ்சுமமே காவலோனைக்களிறஞ்சுமமே எ-ம், புல லாரான்-புலவரான்-எ-ம், சுழல்வோன்றையாசிரியற்கு-ஆசிரியற்க எ-ம், உய ர்திணையிலே மூன்றுவரிப்புத்திந்தன. புள்ளினுன், புள்ளினுன், எனவ ற்த்திணையிலவரும்.

(கக)

நாஸிகை. எல்லையின்னு மதுவும் பெயர்கொளு

எல்ல வினையொரு நான்கே திருமையும்

புல்லும் பெரும்பாலு மென்மனார் புலவர்.

இது எழுவாய்முதலிய பெயர்கொண்டவைக்கும் முடிக்குஞ்சொல்லு ணர்த்துகின்றது

இ-ள் எல்லையின்னும்-எல்லைப்பொருட்டாகிய வைந்தாம் வேற்று மையும், அதுவும்-ஆறும்வேற்றுமையும்-பெயர்-பெயரை, கொளும் கொ ண்முமுடியும், அல்ல-ஒழிந்த வெழுவாய்முதலிய வேற்றுமைகளெல்லா ம், வினை-வினையை, கொளும்-கொண்டுமுடியும், நான்கேழ்-நான்காம்வே த்றுமையு மேழாம்வேற்றுமையும், இருமையும்-வினையையே யன்றிப் பெயரையும், புல்லும் கொண்டுமுடியும், பெரும்பாலும்-மிகவும், என்ம னார்-என்றுசொல்லு வர்புலவர் - எ-று. [பெரும்பாலுமென்றதனால்தெழு வாய்பெயர் கொள்ளுதலும்பிறவுக்கொள்கு,]

(வாலாறு)

கருவிரிங்கிழுக்கு, சாத்தனதுகை, எல்லையின்னும் அதுவும்பெயர் கொண்டன சாதசன்வந்தான், கு ததைவனைந்தாய், வாளால்வெ டினா வ், சாத்தனுக்குக்கொடுத்தான், கோயிரிங்கினான், அவையின் கணிநுந் தாய், கொற்றுகொள், அல்லவைவினை கொண்டன இப்படியேவினைகரு திப்புறக்கொள்ளும் பிணரிக்குமருந்து, மணியின்கொனி நான்காம்வேற் றுமையும் ஏழாம்வேற்றுமையும் வினையையன்றிப் பெயருங்கொண்டா ன பிறவுமன்வ.

(கூஉ)

பெயரியல்-முற்றிற்று,

உருவம் உருவம் உருவம் உருவம் உருவம் உருவம் உருவம் உருவம் உருவம் உருவம்

இரண்டாவது.

வினைபெயர்.

உருவம்

கூஉ. செய்பவன் கருவி நிலஞ்செயல் காலஞ்

செய்பொரு ளாறுந்தருவது வினையே,

இது பெயரியல் பதின்மூன்றாது ருத்திரத்திலே பெயர்வினையெ னவிரண்டாகு மெனவைத்தமுறைப்படியே வினைச்சொல்லிலக்கணம்உ ணர்த்துப்படியாகக்கொடங்கி அறந் துள்ளே தெரிபிலேவினைச்சொல்லி ல் பொதுவிலக்கணமுணர்த்துகின்ற

இ-ள், செய்பவன், கருத்தாவும், கருவி, காரணமும் நிலம் - இ டமும், செயல் - செயலும், காலம் - காலமும், செய்பொருள் - செய் வாய்பொருளும் அகிப, அறம் - அறுவகைப் பொருளையும், தருவ

து-கொடுப்பது, வினே-தெரிநிலைவினேச்சொல்லாம்—எ-று. [நடவாழுதலியவெல்லாம் தழுவுதற்குச் செய்யென்றார் செல்புகழென்க] ஆண்பாவி லேசொன்னோனும், ஒருமொழியொழிதன் னினன் கொளற்குநீத்தேளன்பதனால் ஐம்பாடெங்கொள்க]

(வரலாறு)

வனேந்தான் என்கிறவிடத்தே குசுவனாகியசெய்பவனும், மண்ணகியமுதற்காரணமும், தண்டசக்கரமுதலாகிய துணைக்காரணங்களும், வனேந்தவிடமும், வனேதற்குச்செயலும், இறந்தகாலமும், துடமுதல்யெயப்படுபொருளுந்தோன்றுதல்கணக ஆறும்என்ற உட்கண்மையையாடி, சிறப்பும்மையாகிய இழிந்தனிலவுள அகவவேண்டுமேற்கொள்கவென்ப பொருளுதாது, இன்னதற்குஇல் பையன் என்பவைகளுங்கூட்டிக் கொள்க. அகையாகன, பிறர்க்குவனோந்தான், பொருள்கருகிறனேந்தான் எனவரும் இவ்விரண்டும்கருவினை அடங்குவும்பெறுமாதலும் இழிந்தனவாயின. இன்னும்ஆறுத்தருவது வினேஎன்றதற்கு முற்றுமை யொரோவழியெச்சமுமாகும், என்கிறகுதிரததால்துிகதொகையிறசிலசுகூறந்துவரவும் பெறுமென்பபொருளை உறுக்கொள்க. கொடியாடிந்து என்்கிறவிடத்தே ஆபிரகீனேக்குச் செயப்படுபொருள் குறைந்துவருதல்காண்க.

முற்றுவினைகளிலே பகுதியாற்செய்யும், விகுதியாற்செய்பவனும் இடைநிலைமுதல்யவற்றாற் காலமும் பெயரச்சான்றியெச்சங்களில் இம்முறையே செயலுக்காலமும் வெளிப்படையாகத் தோன்றுதலால் மற்றவைகுறிப்பாற்றோன்றுமெனக்கொள்க (க)

௩௨௧. பொருண்முதலாதினாற் தோற்றமுற்றாணுள்
வினேமுதன்மாததிற விளக்கவினேக்குறிப்பே,

இது குறிப்புவினேச்சொல்லின் பொதுநிலக்கணம் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பொருண்முதலாதினும் பொருளாதினாறுக்காரணமாகாதோற்றி-அவற்றினிடத்தேபிறந்து, முன்றாணுள்-முன்சொல்லப்பட்ட செயபவன்முதலாகியஆறையார், வினேமுதன்மாததிற கருதலாவொன்றாயே, விளக்கல்-விளக்குதல், வினேக்குறிப்பு-வினேக்குறிப்புச்சொல்லுக்கணமாகம்—எ-று. பொருண்முதலாறும் பதவியல்லே ஐந்தாவதுகுதிரத்திலே சொல்லப்பட்டன.

(வரலாறு)

குழையினன்-பொன்னின் எ-ம், உத்தினன்-புறத்தினன்-எ-ம், திறையான்-ஒணத்தான்-எ-ம், குறுதலான் செங்கண்ணன்-எ-ம், கரியன்-நல்லவன், கடுகடையன்-இன்சொல்லன்-எ-ம், வனீமஇவற்றளங்குதியாற்செய்பவன் விளங்கிற்று, மற்றவைகளுகுறிப்பாகஉண்டெனக்கொள்க, ஒன்றைக்குழையினன்-ஒன்றாகுழையினன், எனவாராமையால், குழையினன்என்கிறதற்குக் கருவியுஞ்செயப்படுபொருளிலையென்று

வினை வி ய ல்,

நையுடையவன்-ஒன்றுவுடையன்; என்வருதலாஸ்டையன் என்கிறதறி
குழுவும் உண்டெனவுகொள்க.

௩௨௨ அக்ஷதாம்முற்றும் பெயர்வினையெச்சமுமாகி

யொன்றற்குரியவும் பொதுவுமாகும்,

இது முன்னே தெரிவிக்கப்பட்டிருப்பதால் தொகுத்துணர்ந்துகொள்ளச் செய்வதற்கு விரைவில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

இங். அவைதாம்-முன்னிரண்டுசூத்தார்களாலுந்தெரிவிையாயும்
குறிப்பாயும்வருமென்ற வினைச்சொற்கள், (முற்றம்-முதலினைப்பொ
ற்களும், பெய்யொச்சம்-பெய்யொச்சவினைச்சொற்களும், வினையொச்ச
மும் வினையெச்சவினைச்சொற்களும், அது ஆகி, ஒன்றாமுறியாயும் நினை
ப்பாலைக் காணும், ஒன்றாமுச்சிறப்பாயவருவனம், பொறுவும் பலவும்
நின்றப் பொதுமைப்பின்பனவும் ஆகும் ஆகும் என-அ. [இவ்வுத்தர
உதாரணம் தந்தொழிப்புச்சூத்திரங்களிறகணம்]

எனினி 'ஓருமொழியொழி தன்னிவனவொரு' (குறிஞ்சி, என்பதற்குள் பிறவழியால் உன்றருதியவும்) பொதுவுமாய் மலையுந் சிலபுரவெணக் கொள்க. அனைவருமானுந் தந்தான்-கண் மினைநடவெனான் பிறப்பினாவென நுத்தான்-நடவெனபதான்-அனைவரொழிமதுமிபாதுவிரிந்தடையான் வதிவிரைவா வாண்மருவினை, சாவான்-மேவரான்-அவ்விரண்டருநிபொதுவினை, உண்பான்-செய்வனை உண்ணப்பட்டது - செயப்பாட்டினினை, இவற்றொழி பொதுவினைவெனவிடத்திற்காண்க இஃனும்மேயாயாததன், சீமதயவந்தான் எனச் செவ்விலான்மீறாநொச்சமக நுக்கும பொதுவாதனை முதலாவவையும்கொள்க.

கஉங, பொருளியல்பாறையுள் தோற்றிப்பொருட்பெயர்

மு.பலறுபெயரல தேற்றிலமுற்றே.

புது முயற்சியையேமா றுணர்ந்துகின்றது.

இ. ஸ். பொதுவியல்பாறையும் பலலகைகளைக் கருந் பொதுவியல்
க்கைமாய் செய்வனமுகலாறையும், தோற்றி-தோற்றிச் செய்ந்து, பொரு
ட்பெயர்முதல்-பொருட்-பெயர்முதலாய், அதுபெயரலது- அதுபெயரைப்
பெயரல்லாத மருநென்றுமையும், ஏறாவில் ஏறாதன, முற்று முற்றுவினை
கூட்டுதல் முதலாயினவை.

(வரலாறு)

செய்தானவன், நல்லனவன், குளிர்ந்ததுவிலம், வந்ததுகார், குவிந்ததுகை, பரந்துபசப்பு, ஒழிந்ததுபிறப்பு, இவைபொருள்முதலிய வாரையுங்கொண்டி முடிந்ததுகாண்க பிறவுமன்ன. (சு)

கூஉசு, ஒருவன்முறலேந்தையும் படர்க்கையிடத்து
மொருமைப்பன்மைபைத் தன்மைமுன்னிலையினு
முக்காலத்தினு முரணமுறையே
முனைவந்திருமுன் முறையமுற்று
வினைப்பதமொன்றே முவொன்பானும்.

இது தெரிநிலைவினைமுற்றுப் பாவிடங்காலங்களின் வேறுபாட்டாஸ்து
த்தனையாமென்று உணர்த்துகின்றது.

இ ள். ஒருவன்முதலேந்தையும்- ஆன்பான்முதலாகிய ஐம்புலன்வினைமுற்றுக்களையும் படர்க்கையிடத்தும்-படர்க்கையிடத்திலும்-ஒருமை-ஒருமைவினைமுற்றையும், பன்மையை-பன்மைவினைமுற்றையும், தன்மைதன்மையிடத்திலும், முன்னிலையினும்- முன்னிலையிடத்திலும்வைத்து முக்காலத்திலும்-முக்காலத்திலும், முரண - மாற, முறையே - சொல்லப்பட்டமுறையே முனைவந்து படர்க்கையினைமுற்றுக்கள் பதினைந்தும், இருமுன்று-தன்மைவினைமுற்றுக்கள் ஆறும், ஆறு முன்னிலைவினை முற்றுக்கள் ஆறும் ஆழ்-ஆகி, முற்றுவினைப்பதமொன்று-தெரிநிலைவினை முற்றுப்பதமொன்றுமே, முவொன்பானும்-இருபத்தேழாகும்-எ-று.

(வரலாறு)

இறந்தகாலம், கிகழ்காலம், எதிர்காலம்.

படர்க்கை.	ஆன்பால்	நடந்தான்	நடக்கின்றான்	நடப்பான்
	பெண்பால்	நடந்தாள்	நடக்கின்றாள்	நடப்பாள்
	பலர்பால்	நடந்தார்	நடக்கின்றார்	நடப்பார்
	ஒன்றன்பால்	நடந்தது	நடக்கின்றது	நடப்பது
	பலனன்பால்	நடந்தன	நடக்கின்றன	நடப்பன
தன்மை.	ஒருமை	நடந்தேன்	நடக்கின்றேன்	நடப்பேன்
	பன்மை	நடந்தோம்	நடக்கின்றோம்	நடப்போம்
முன்னிலை.	ஒருமை	நடந்தாய்	நடக்கின்றாய்	நடப்பாய்
	பன்மை	நடந்தீர்	நடக்கின்றீர்	நடப்பீர்

எனத்தெரிநிலை வினைமுற்று ஒருபகுதிமே விருபத்தேழாவாறுகள்
(6)

கஉரு. அன் ஆ னிறுமொழி யாண்பாற் படர்க்கை.

இது முன்சொல்லப்பட்ட விருவக்கமுற்றுக்களுள் திணையாஸிடங்களி
ல் ஒன்றற்குரியன உணர்த்துகின்றது,

இ ள். அன் ஆ னிறுமொழி-அன் ஆள் என்கிற விருவிருதியையும் இ
றுதியிலுடையமொழிகள், ஆண்பாற்படர்க்கை-உயர்திணையாண்பாற் ப
டர்க்கைவினைமுற்றுக் குறிப்புமுற்றுமாம்—எ-று.

(வரலாறு)

வி-தெ-இ-தெ-நி-தெ-எ-கு

அன் நடந்தனன்-நடக்கின்றனன்-நடப்பன்-குழையன்
ஆன்-நடந்தான்-நடக்கின்றான்-நடப்பான்-குழையான்

அவன்

எனவரும், மற்றவைகளுமிப்படியே.

(சு)

கஉசு. அள் ஆ னிறுமொழி பெண்பாற்படர்க்கை,

இதுவுமது.

இ ள். அள் ஆ னிறுமொழி-அள் ஆள் என்கிற இரண்டின்குதியையும்
இறுதியிலுடையமொழிகள், பெண்பாற்படர்க்கை - உயர்திணைப்பெண்
பாற்படர்க்கை வினைமுற்றுக்குறிப்புமுற்றுமாம்—எ-று.

(வரலாறு)

வி-தெ-இ-தெ-நி-தெ-எ-கு

அள் நடந்தனள்-நடக்கின்றனள்-நடப்பள்-குழையள்
ஆள்-நடந்தாள்-நடக்கின்றாள்-நடப்பாள்-குழையாள்

அவள்

எனவரும், மற்றவைகளுமிப்படியே.

(சு)

கஉஎ. அர் ஆர் பவ்வு ரகர மார் நீற்ற

பல்லோர்படர்க்கைமார் வினையொடுமுடிமே

இதுவுமது.

இ-ள். அர் ஆர் பவ்வு ரகர மார் நீற்ற-அர் ஆர் ப மார் என்கிறநான்
குவிருதிக்கையும் இறுதியிலுடையமொழிகள், பல்லோர்படர்க்கை-உயர்
திணைப் பல்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றுக்குறிப்புமுற்றுமாம். மார்-இவ
றதுள்ளே மார் நீற்றுவினைமுற்று, வினையொடுமுடிம்-பொதுவிதியாற்பெ
யருடன் முடிவதன்றிவினையுடனுமுடியும்—எ-று.

[மார் விசுவதியும் பல்விசுவதியுக்காமே காண்காட்டு மெனப்பதவிபு
[விட கூறுதலால் அவை குறிப்பினைக்கு வருதலில்லை.]

(வரலாறு)

வி-தெ-இ-தெ-நி-தெ-எ-கு,

ஆர்-நடந்தனர்-நடக்கின்றனர்-நடப்புர்-குழையர்

ஆர்-நடந்தார்-நடக்கிறார்-நடப்பார்-குழையார்

ப நடப்ப

மார் பாடல்மார்

அவர்,

ஆர்ததார் கொண்மார் வந்தார், எனவரும், மற்றவைகளு மிப்படி
யே (அ)

நஉஅ. துறுமிக் குற்றிய லுகா வீற்ற
வென்றன் படர்க்கை மிக்குறிப்பி னாகும்,

இதுவுமது.

இ-ள். துறுமிக் குற்றிய லுகாவீற்ற-துறுமென்கிற இம்மூன்றுகுற்
றியலுகாவிசுவதிகளை யிறுதியிலுடையவொழிகள், ஒன்றன்படர்க்கை அ
ஹினைமொன்றன்பாற் படர்க்கைகளைமுற்றுங் குறிப் புற்றுமாம். இ
இவற்றுள் மிவ்விசுவதி குறிப்பினை முற்றிக்கல்லது தெரிநிலைவினைமுற்
றிற்குவருவதில்லை—எ-று

[அழிவிசுவதி இரக்காலத்திற்கேவருமெனக்கொங்க],

(வரலாறு)

தெ-இ-தெ நி எ-கு,

து-நடந்தது-நடக்கின்றது-நடப்பது-குழையது

து கூயிற்று-

டு-

அற்று,

பொருட்டு

அது,

எனவரும், மற்றவைகளுமிப்படியே.

(அ)

நஉக. அ ஆ சுற்ற பலனின் படர்க்கை

ஆவே பெதிர்மறைக் கண்ண தாகும்,

இதுவுமது

இ-ள். அ ஆ சுற்ற அ ஆ என்கிறவிசுவதிகளையிறுதியிலுடையவொ
ழிகள், பலனிற்படர்க்கை-பலனிற்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றுக்குறிப்பு
முற்றுமாம். ஆ-அவற்றுள் ஆகாரம், எதிர்மறைக்கண்ண காகும்-எதிர்மு
றையினிடத்த வருமன்றி உடன்பாட்டினிடத்துவாராகு எ-று.

(வரலாறு)

தெ-இ-தெ-சி-எ-கு-மறை

அ-நடந்தன-நடக்கின்றன-நடப்பன-குழைபன

ஆ-

நடலா

எனவரும் மற்றவைகளுமீப்படியே,

(௨)

ந.க.கி. தன்மை முன்னிலை விபங்கோள் வேறிலை

யுண்ட ரெச்ச மிருதினைப் பொதுவினை.

இது திணைபாஸிடங்களுக்குப் பொதுவினைகளை அறிவிக்கும்படியாகத் தொடங்கி அகற்றாள் இருதினைக்கும் பொதுவினை இவைபொனடனார் த்துகின்றது.

இ-ள். தன்மை-தன்மைவினை வினைக்குறிப்புமுற்றாகவும், முன்னிலை- முன்னிலைவினை வினைக்குறிப்புமுற்றாகவும், விபங்கோள்-விபங்கோள் வினைமுற்றாகவும், வேறிலையுண்ட-வேறு இல்லையென்கிறமுற்றவினைக்குறிப்புமுற்றாகவும், எ-செ-பெ-பெ-செ-வினை வினைக்குறிப்புகளும்கிளையெச்சவினை வினைக்குறிப்புகளும் இருதினை - உயர்வினை அஃறிணை என்கிற இருதினைக்கும், பொதுவினை-பொதுவினைகளாம் என்று,

[செய்யுமென்னும் பெயரெச்சமே செய்யுமென்னு முற்றாகலால், அம்முற்றம் இருதினைப் பொதுவினையா மென்றிருந்தானே தோன்றாதல் காண்க.]

(106)

ந.க.க. குறித்து வெண்ணிப் குறித்து இவரமோ

உல்லன் வெண்ணி ஒரு மற்ற

விருதினை முக்கூற்றொருமைத் தன்மை.

இது வினாத்தமுறையாலே தன்மைபொருமைவினாமுற்றம் குறிப்பு முற்றம் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். குறித்து வெண்ணிப் குற்றியலகாரமோ-குறித்து என்று என்கிற குற்றியலகாரவிருதிக்கும், அல்லன் வெண்ணி-அல்ல-அன் என்ன என்கிற நான்குமெய்யிற்றுவிருதிக்கும், ஆகுர்-ஆகிய, சுற்ற-இவ்வெட்டுவிருதிகளையும் இறுதியிலேயுடைய மொழிகள், இருதினை இருதினையிடத்தனவாகிய, முக்கூற்றுஒருமை-ஒருத்தி ஒன்றுஎன்றமுற்றுபாஸ்களுக்கும் பொதுவாகிய, ஒருமைத்தன்மை ஒருமைத்தன்மைவினாமுற்றங்குறிப்புமுற்றமாகும் - என்று.

[குறித்து என்கிறநான்கும் தாமேகாலக்காட்டுதலாற் குறிப்புகினைக்கவார வல் என்கிறகாலக்காட்டுதலாற்

(வரலாறு)

வி.	தெ.	இ.	தெ.	ரி.	தெ.	வ. கு.
கு	"	"	"	"	உண்டி	"
டி-உண்டி	"	"	"	"	"	"
து-வந்து	"	"	"	"	வருது	"
து-சென்று	"	"	"	"	சேறு	"
அல்	"	"	"	"	உண்பல்	"
அன் உண்டனன்-உண்ணுகின்றனன்-உண்பன்-தாரினன்-என்						
உண்டனென்-உண்ணுகின்றனென்-உண்பென்-தாரினென்-என்						
உண்டேன்-உண்ணுகின்றேன்-உண்பேன்-தாரினேன்						

எனவரும், மற்றவைகளு மிப்படியே.

(22)

கூ.உ. அம்மா மென்பன முன்னிலை யாரையு

மெம்மே மோமுவை படர்க்கை யாரையு

மும்மூர் கடதற விருபா லாரையு

தன்னொடு படுக்குத் தன்மைப் பன்மை.

இது தன்மைப்பன்மை வினைமுற்றாக் குறிப்புமுற்றும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அம்மாமென்பன-ஆம்-ஆம் என்கிறவிரண்டு விகுதிகளையு மிறுதியிலுடைய மொழிகள். முன்னிலையாரையும்-தன்னிலையினரையு மன்றிமுன்னிலை யிடத்தாரையும், எம்மேமோமுவை-எம், எம் ஒம்இம் மூன்றுவிகுதிகளையு மிறுதியிலுடையமொழிகள், படர்க்கையாரையும்-தன்னிலையினரையென்றிப் படர்க்கையிடத்தாரையும், உம்மூர்கடதற-கும் மும் தும் தும் என்கிறநான்குவிகுதிகளையு மிறுதியிலுடையமொழி கள், இருபாலரையும்-தன்னிலையினரையென்றி அவ்வி ரிடத்தாரையு ம் தன்னொடுபடுக்குத் தன்மைப்பன்மை கன்னு டன்கூட்டுகிறதன்மைப் பன்மை வினைமுற்றாக் குறிப்புமுற்றமாம்-எ னு.

கும் மும் தும் தும் என்கிறநான்குத்தமே காலம்காட்டுதலாலேகுறிப்புவினைக்கு வருவனவல்ல.

வி-தெ-இ-தெ-ரி-தெ-வ-கு,

ஆம்-உண்டனம்-உண்கின்றனம்-உண்பம்-தாரினம்

ஆம்-உண்டாம்-உண்கின்றாம்-உண்பாம்-தாரினாம்

எ-உண்டெனம்-உண்கின்றனெம்-உண்பேம்-தாரினேம்

எம்-உண்டோம்-உண்கின்றோம்-உண்போம்-தாரினோம்

பாம்

பாணம்

நீயும்

பாம்

பாணம்

சூம்	”	உண்கும்	”	யாம்
ம-உன்மம்	”	”	”	யானு
தம் வக்தும்	”	வருதும்	”	நீயு
தம் சென்மம்	”	வேரும்	”	மவனும்

எனவரும் இவைசிறுபான்மை இம்முறையின்றி மயங்கிவருதலு முண்டு ம்றவைபுமிப் படியே. (மக)

க.க.உ. செய்கே நொருமையுஞ் செய்துமென் பன்மையும் வினையொடு முடியினும் விளம்பிய முறறே, /

இது சிலதன்மைவினை முற்றுக்களுக்கு எய்தியதன்மேற் சிறம்புவிதி யும் எய்தியகருபடாமறகாததலும் உணர்த்துகின்றது.

இ ள். செய்கென்-செய்துளன்கிற, ஒருமையும்-தன்மையொருமை முற்றும், செய்துமென்-செய்கும்என்கிற, பன்மையும் - தன்மைப்பன் மைமுற்றும், வினையொடுமுடியினும் - (பெயருடனேயன்றி) வினையுட னே முடியினும், விளம்பிய-முன்சொல்லப்பட்ட, முறறே-முற்றுக்களே யாம்—எ-று.

(வரலாறு)

உண்குவக்தென் உண்கும்வக்தேம் எனவரும், (மச)

க.க.ச. முன்னிலை கூடிய படர்க்கையு முன்னிலை,

இது உள்பாட்டுப்பன்மை முன்னிலைக்கும் உண்டென்பது உணர்த் துகின்றது.

இ ள் முன்னிலை முன்னிலையோடு, கூடிய சேர்த்து, படர்க்கையு டி படர்க்கையும், முன்னிலை-முன்னிலையாம்—எ-று,

உண்டனீர்	குறையினீர்	நீயுமவனும்
உண்டர்	குறையர்	
உனமின்		

எனவரும் இச்சூத்திரம் முன்னிலைப்பன்மை கூறியவழியேகூறு து ஒன்றினமுடித்த தன்னினமுடித்தல், என்கிறவுத்தியால இவகேசொ ள்லப்பட்டது. (மரு)

க.க.ரு. ஐயா யிகர வீரந மூன்று

மேவல்ன் வருட மெல்லா வீரநவு

முப்பா லொருமை முன்னிலை மொழியே. /

இது முன்னிலை யொருமை வினைமுற்றாவ குறிப்புமுற்றும் உணர்த் துகின்றது,

இ ள் ஐயா யிகர வீரநமூன்றும் - ஐ-ஆய்-இ- என்கிற மூன்று வினையுடைய மொழிகளும், ஏதுவன் வருட மெல்லாவீரந

வும்-வினாதிருன்றதுக்குன்றிப் நிற்பனவாகிய ஏவல்லைவருகிற இருபத் துமன்றிற்சுமொழிகளும், முப்பால்-ஒருவன் ஒருத்தி ஒன்று என்கிற மூன்றுபார்களுக்கும் பொதுவாகிய, ஒருமைமுன்னிலைமொழி-முன்னிலையொருமை முறையுங் குறிப்புமுற்றமாம்—எ-று.

[இகரவினாதி எதிர்காலத்தையிடைக்கையிலுமற்காட்டிங் ஏவல்வினா முற்றுக்கள் குறிப்பினையில இல்லைஎன்று அறிவித்தற்கு உம்மைக்கொடுத்துப்பிரித்தார்.

(வரலாறு.)

வி-தெ-து-தெ-நி-தெ-எ- கு
 ஐ-உண்டனை உண்ணாநின்றனை-உண்பை-வில்லை
 ஆய்-உண்டாய் உண்ணாநின்றாய் உண்பாய்-வில்லாய்
 இ-உண்டி-உண்ணாநின்றி-சேறி-வில்லி

எனவரும் ஏவல்வினாக்கள், நடவாய், வாராய், கேளாய், ஆக்காய், நீ எனவினாதிருன்றமையுங் நட, வா, கேள், ஆக்கு, நீ, எனவினாதிருன்றிவும், வரும்வரலெனப் பொதுப்படச்சொல்லையதைனல், செயவி, செய்விப்பி, என ஏவல்மேல் ஏவலாகவருவனவும் செய்பல், செய்யேல், மழுல, நடவாதே, என எதிர்மறையிலாவருவனவும் சொல்லிக்காண்க, நடந்திட்டு எழுந்திரு, அருளு, என வுடன்பாட்டில்வருவனவுக்கொள்க. (யசு)

உஉஉ. முன்னிலைமுன்னரீயுமேயு
 மகிலைமரபின் மொழியு சுவருமே,

இலை ஏவன்முற்றிற்கு எய்தியதன்மேறசிறப்புவிதியுணர்த்துகின்றது.

இ-ள. முன்னிலைமுன்னா-முன்னிலையேவன்முற்றென முன்சொல்லப்பட்டவற்றிற்குமுன்னா-முன்னிலையுமாம், எயும்-எகாரமும், அங்கிலையாரபின்-அவவிடதகுநிறமருரிய மரபினையுடைய, மெய்-யாதானுமொரு மெய்யை, ஊர்ந்து-ஏறி-வரும்வரும்—எ-று.

(வரலாறு)

சென்றிபெரும நிறற்கைக்குறையாகோ-அட்டிலோலைதொட்டனைவின்மே-எனவரும். (மௌ)

உஉஉ. இரீரீற்ற விரண்டிபிருக்கினைப்
 பன்மைமுன்னிலை மின்னவற்றேவல்.

இது முன்னிலைப்பன்மைவினை முற்றுக்குறிப்புமுற்றும் உணர்த்துகிறதாம்.

இ-ள். இர்சீற்றவிரண்டும்-இர்சீளவிகிற இரண்டிவிரூதிகளையுமிறு
திரிலுடையமொழிகள், இருதிணை- இருதிணைக்கும்பொதுவாகிய, பன்
மைமுன்னிலை-பன்மைமுன்னிலைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றுமாம், மி
ன் மின்விருதியை யிறுதியிலுடையமொழிகள், அவற்றேவல்-முன்னிலை
ப்பன்மையேவல்முற்றும்—எ-று.

[உம் விருதி முன்னிலைப்பன்மையேவலுக்கு இக்காலத்தில்வழங்கி

வருதலால் “புதியன் புருதலும்வழுவல், என்பதனற்கொள்க.

(வரலாறு)

தெ-இ	தெ-நி	தெ-எ	கு	நீர்
இர்-உண்டளிர்-உண்டின்றளிர்-உண்பிர்-குழையிர்				
சர் உண்டிர் உண்டின்றீர் உண்பிர்-குழையிர்				
மின் — — — உண்பின்				
உம் — — — உண்ணும்				

எனவரும், மற்றவையுமிப்படியே.

(10அ)

உஉஅ. கயவொடுரவ்வொற் தீற்றவியக்கோ

ளியலுமிடம்பா லெக்குமென்ப,

இது வியக்கோன்முற்று உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். கயவொடு கயவென்கிறவிரண்டும்யிர்மெய்சினையும், ரவ்வொற்
று-ரகரமெய்சினையும், ஈற்ற-இறுதியிலுடையமொழிகள், வியக்கோள்-
வியக்கோண்முற்றுக்களாம் (இடமெங்கும்) மூன்றிடங்களிலும், பாலென்
கும் ஐம்பால்களிலும், இயலும்-செல்லும், என்ப-என்றுசொல்லுவர்பு
லவர்—எ-று.

(வரலாறு)

வழ்க	யான், யாம், நீ, நீர், அவன், அவள், அவர்,
வாழிய	அது, அவை, எனவரும், வாழ்த்துப்பொருளி
வாழியர்	ல்வந்தன.

[இவை அவனுண்க, நீவருக என வுயர்ந்தோனிழிந்தோனைவிதித்
தற் பொருளிலும் எம்மைக்காத்தருள்க, ஒருசொற்கேட்கு எனவேண்
டிக்கோடற்பொருளிலும், அத்தியன்கெடுக்க என வைதற்பொருளிலும்வா
ரும். இப்படிசொன்னவர்தாமே “வருத்துணாயாதலும் வருத்தனர்கொள
லே, என அல்லீறும்உடன்பட்டுப் புணர்த்தமையால் அதுவுன்கொள்க”
அவ்றியுஞ்சிறுபான்மை இக்காலவழக்கத்திநடக்கக்கூடவேன்-எ-ம் நட
ப்பானாக எனப்பாவிடங்களுந் ஒன்றைச்சேர்ந்துவருவனவுன்கொள்க])

உதக. வேறில்லையுண்டாம் பான்மூவிடத்தன.

இது வேறுமுதலியமூன் றும்பாவிடங்களுக்குப் பொதுவாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள், வேறில்லையுண்டு-வேறு இல்லை உண்டு என்கிற மூன்றுவினைக் குறிப்பு முற்றுகளும், ஐம்பால்-ஐம்பாலுக்கும், மூவிடத்தன- மூவிடத்திற்குமுரியனவாம் - என்று,

வேறு
இல்லை
உண்டு

அவன், அவள், அவர், அது, அவை, யான், யாம், நீ, நீர், எனவரும்,

மொழிந்தபொருளோடொன்றாவ்வயின் மொழியாததனையுமுட்டி ன்று முடித்தல், என்றவுத்தியரல்லேண்டும், தரும், படும், என்கிற சொற்களும் ஐம்பான்மூவிடத்திற்கும் பொதுவாமெனக்கொள்க,

(வரலாறு)

அவிரோதல்லேண்டும்-நீபோகல்லேண்டும் எ-ம், இச்சொறுண்ணத்தரும்-இவரால் க்காயஞ்செய்யத்தரும்-எ-ம், வஞ்சனாயஞ்சப்படும் கற்றறிந்தோரைத் தலைநிலத்துவைக்கப்படும்-எ-ம், வரும் இம்மூன்றுமொருபொருட் சொற்களாய்த் தொழிற்பெயராய்த் தேற்றப்பொருள்பட்டேறி ந்குமென்றறிக்க. (உய்)

கசய. செய்கசெய்கின்ற செய்யுமென்பாட்டிற்
காலமுஞ்செயலுக் கதான்றிப்பாலொடு
செய்வதாறுயறு பொருட்பெயரு
மெஞ்சகிற்பது பெயசொச்சம்மே.

இது ஈடுசெய்மென்னப்பட்ட வற்றுள்ளே பெயசொச்சமாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள், செய்தசெய்கின்றசெய்யுமென் - செய்தவென்றும்செய்கின்ற வென்றும் செய்யுமென்றும் சொல்லப்படுகிறபாட்டில் மூவகைச்சொற்களிலே காலமும்முறையே இறப்பு நிகழ்வு எதிர்வு என்கிற மூன்றுகாலங்களும் செயலும்-தொழிலும், தோன்றி-தோன்றி, பாலொடு - பாலுடனே, செய்வதாறு-செய்வவன் கருவி நிலம் செயல் காவம் செயப்படுபொருள் என்கிற, அதுபொருட்பெயரும்-அதுவகைப் பொருட்பெயர்களும், எஞ்சுகிற்பது-ஒழியகிற்பது பெயசொச்சம்-பெயசொச்சவினை வினைக்குறிப்புகளாம்-எ-று, [ஏற்புழிக்கோடலால் தோன்றி என்பது வகைக்குத் தெரிநிலைக்கும், ஒழிந்தவிதிதெரிநிலை குறிப்பு இரண்டற்குக்கொள்க.]

உண்ட
உண்கின்ற
உண்ணும்

சாத்தான், செய்பவன், கலம், கருவீ, வீடு, சி
லம், உண்ண செயல், பகல், காலம், சோறு, செ
யப்பப்பொருள்.

சரியாகுதலை, உள்ளபொருள், எனப்பெயரெச்சக்குறிப்புவுறும், அ
துபெயரூடே பெயருமென்ற உம்மையால்களைக்கட்டபயிர், களைக்கட்டகூள்,
என இன்னதற்கு இதுபயன் என்னும்பெயர்களைஞ்சரிப்பனவும் உண்
விரிப்பது, இதுபோனவூர், எனப்பிறப்பெயரெச்சரிப்பனவுங்கொள்க. (உக)

உசக. செய்யுமெனெச்சவீற் றுயிர்மெய்சேறலுஞ்
செய்யுளுந்முன் தாகலுமுறநே
லுயிருமுயிரமெய்யு மேகலுமுளவே. }

இது செய்யுமெனெச்சத்திற் கெய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர்த்
துகின்றது.

இ-ள். செய்யுமெனெச்சம்-செய்யுமென் னும்வாய்பாட்டுப்பெயரெச்
சத்தினுடைய, ஈற்று-இறுதியிலுள்ள, உயிர்மெய் - உயிர்மெய்யானது,
சேறலும்கெடுத்தலும், செய்யுளுள்-செய்யுளிடத்து, உம்-உம்மிக்குதியான
து, உந்தாகலும்-உந்துஎனத்திரிகலும், முற்றேல்-அதுமுற்றாயின், உயி
ரும்-அதனினுதியுயிராயினும், உயிர்மெய்யும்-உயிர்மெய்யாயினும், எச
லும்-கெடுத்தலும், உள்-உளவாம்-எ-று.

(வரலாறு.)

லாவும்புரவி வாம்புரவி, எனச்செய்யுமெனெச்சத்திற் உயிர்மெய்
கெட்டது, கூப்பெயர்க்கும்-நீக்கோழி, கூப்பெயர்க்குத்து, எனச்செய்யு
ள்உம்-உந்து, ஆயிற்று. கலுமும் -சோழி, புகலும்தே, மொழியும்-அ
வ்வேழிமொழிமே, என முறையுவிடத்து உயிருமுயிரமெய்யுக்கெட்
டன. (உஉ)

உசஉ தொழிலுங்காலமும் தோன்றிப்பால்வினை
யொழியசிற்பது வினையெச்சம்மே.

இது வினைபெச்சமாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். தொழிலும்-செயலும், காலமும் பொழுதும், தோன்றி-விள
கதி, பால்-பாலுடனே, வினை-வினையானது ஒழிய-எஞ்ச, நிற்பது-நிற்ப
ன, வினையெச்சம்-வினையெச்ச விகாரவினைக்குறிப்புகளாகும் - எ-று. [வி
னையெனப்பொதுப்படக்கூறுதலால் வினைமுற்றுஞ் குறிப்புமுற் றும் வி
னையாலணையும் பெயருந்தொழிற்பெயருங்கொள்க] (உஉ)

உதா. செய்து செய்யு செய்யச் செய்யு
செய்தெனச் செயச்செயின் செய்யிய செய்நியர்
வான்பான் பாக்கின வினையெச் சம்பிற
வைந்தொன் ருறுமுக் காலமு முறைதரும், /

இது முன்னேதொழிலுன் காலமுந்தோன்றி யென்னப்பட்டவினையெ
ச்சவாய்பாடுகள இவையென வகுத்துணர்த்துகின்றது.

இன். செய்து-செய்யியர், செய்துஎன்பது-முதல்செய்யியர் என்ப
திருகிய ஒன்பதுவாய்பாட்டால் வருவனவும், வான்பான்பாக்கு இம்மு
ன்றுவிருதியினைக்கொண்டு வருவனவும், இன-இவையென்பவையெனவும்,
வினையெச்சம் வினையெச்சவினையெனவும், ஐந்து-முன்னையவைந்தும், ஒன்
று-நடுவின்மலையும் ஆறு-பின்னையவையும், முக்காலமும்-இறந்தகால
மும நிகழ்காலமுமஎதிர்காலமும், முறை-முறையாக, தரும்-காட்டுவன
வாம்—எ று.

[இவற்றுள் செய்தென்ப தொழிந்தவை இடைநிலைபெறாமல்தா
மே காலகாட்டும்]

இனவென்றமைபால் ஆறக்கொண்டான், போய்க்கொண்டான்என
ச்செய்து என்கிறவாய்பாடுபற்றி இகாவிருதியும் யசாமெய்கிருதியும்வ
ருமென்றும், தழிஇக்கொண்டான் எனவிருதி விகாரப்படும் வருமென்
றும் புக்குவந்தான் எனப்பகுதி விகாரப்பட்டி வருமென்றும் உணர்க்
குவந்தான் எனச்செய்வென் வாய்பாடுபற்றிக்குவந்திவருவென்றும்,
உண்டாறபசிதீரும் உண்டக்காறபசிதீரும், உண்ணாமெறபசிதீரும்என
ச்செயினென்னும் வாய்பாடுபற்றி ஆல் கால் எல் விருதிகளையுமென்றும்,
எள்ளாமெறவரும் காண்டலுரிதுவேகடும் எனஎனும், உம்மும
ஒரோவிடத்திலே விருதிகளாய் வருமென்றும் உண்ணாமெவந்தான்,உ
ண்ணாமல்வந்தான், உண்ணாமெவந்தான், எனஎதிர்மறைபிட்டது, மை,
மல, மேவிருதிகள்வருமென்றும் அருள்என்றிவந்தான், அவனல்லதில்
லை அவனல்லாமல்வலை, என வினையெச்சக்குறிப்புக்குஞ்சு, றி, து, மல்
என்பவைவிருதிகள்,மென்றுநிகாஎக உரையிற்கோடலால், சிறுபான்
மைசெய்வெனெச்சம் உண்ணப்பசிநின்றது எனவருகிறவிடத்தேஇறந்
தகாலமும் உண்ணவந்தான் எனவருகிறவிடத்தே எதிர்காலமுந்தரு
மெனக்கொள்க. (உச)

உதா. அவற்றுள் முதலி னான்கு மீற்றின் மூன்றும்
வினையுதல் கொள்ளும் பிறவுமேற் சும்பிற.

இது அவ்வினையெச்சங்களுக் காவதோர் புறனை யுணர்த்துகின்
றது.

கூசக சொந்திரி கீனும்பொரு டிரியாவினைக்குறை.

இதுவுமது.

இ-ள். சொல்-முதலினுக்கு மீற்றின் முன்றுமுன்று வினைக்குச் ச வாய்பாடுகளாக, வினைக்குறை-பிறவினைபெச்சுவாய்பாடுகள், திரியினும்-வேறுபடிலும், பொருள் அவற்றின்பொருள்கள், திரியுள்வேறுபடாவா ம—எ-று.

(வரலாறு)

கோழிகூவிப் பொழுதுபுலர்ந்தது, யாங்கொள்ளுவான்பொங்கொ மத்தான் இவற்றில் கூவ என்பது கூவி என்றும்கொள்ள என்பதுகொ ள்வான் என்றுநதிரிந்தன, மற்றவைகளுமிப்படியே. (உஎ)

கூசஎ. ஆகக வினைக்குறிப் பாக்கமின் நியலா

இது வினைக்குறிப்பிறகு ஆவதோ விதியுணர்த்துகின்றது.

இ. எ. ஆககம்-ஆக்கத்தாலவருகின்ற, வினைக்குறிப்பு-வினைக்குறிப் புச்சொல்லுகள், ஆக்கம்-ஆக்கச்சொல்லுகள். இன்று - இல்லாமல், இய லா-வாராவாம—எ-று,

(வரலாறு)

சாத்தனலலையினுன் எனவரும் சிலவிடங்களிலே வேறுமுடியு ருப்போல அவ்வாககச்சொல் தொகதும்வரும் ஆகவே இயற்கைவினை க்குறிப்பாயின், சாத்தனல்லன் என, ஆககம் வேண்டாது, வருமென்ப தாயிற்று. (உஅ)

கூசஅ. பல்லோர் படர்க்கை முன்னிலை தன்மையிற்

செல்லா காசுஞ் செய்யுமென் முறறே.

இது செய்யுமெவசமபோல அதனலாகிய செய்யுமென் முறறுவி னை சிலபாஸ்டங்களுக்குச் செல்லாமை யுணர்த்துகின்றது

இ-ள். செய்யுமென்முறறு-செய்யுமென்முறறுனது, பல்லோர்படா க்கை (யில்)-உயா வேண்டப்பன்மைப் படர்க்கையிலும், முன்னிலை (யில்) முன்னிலையிலும், தன்மையில தன்மையிலும், செல்லாதாகும் செல்லா து—எ-று.

[எனவே பல்லொழிந்த படர்க்கை நிறபாலிலுஞ் செல்லுமென்பது பெற்றும்.]

(வரலாறு)

அவனுண்ணும், அவளுண்ணும், அதுவுண்ணும், அவையுண்ணும் எனவரும். (உச)

கூசக யாரென் வினாவினைக்குறிப்புயர் முப்புரல்.

இது வினைப்பொதுவின்திப் பற்றொதுவினையாமான் உணர்த்துகின்,

இ-ள். வினா-வினாப்பொருளைத்தருகிற, யாரென்-யாரென்கிற, வினாக்குறிப்பு-வினாக்குறிப்புமுற்று, உயர்முப்பால்-உயர்திணைமுப்பால்ஈழக்கும் பொதுவினையாம்—எ-று.

(வரலாறு)

அவன்யார், அவள்யார், அவர்யார், எனவரும் இது ஆரோனவு மரு விவழங்குகும், (கூடு)

கூடு, எவனென் வினாவினைக் குறிப்பிழி யிருபால்.

இந்நிலை

இ-ள். வினா வினாப்பொருளைத்தருகிற, எவனென் - எவனென்கிற, வினைக்குறிப்பு-வினைக்குறிப்புமுற்று, இழியிருபால் - அஃற்றினையிருபா லுக்கும் பொதுவினையாம்—எ-று.

(வரலாறு)

அஃதெவன், அஃதெவன், எனவரும் இது, என், என்னை, என் ன, எனவுமருவிவழங்குகும். (கூடு)

கூடு. வினையுந் தேவனை யெச்ச மாகலும்

குறிப்புமுற நீரெச்ச மாகலு முளவே.

இது இருவகைமுற்றிற்கும் ஆவதென புறநடை யுணர்த்துகின்றது. இ-ள், வினையுந் தேவனை யெச்ச மாகலும், வினையெச்சமாகலும்- வினையெச்சமாகிவருகலும், குறிப்புமுற (தே) - வினைக்குறிப்பு முறதே ந-ரெச்சமாகலும்-வினையெச்சமாகியும் பெயரெச்சமாகியும் வருகலும், உள-உளவாம்—எ-று.

(வரலாறு)

கண்டவன் உணரவினான், என்பது கண்டவனாக்குளன் எ-ம், மு கந்தனர்கொந்ததார், என்பதுமுகந்துகொந்ததார்-எ-ம், பொருள்படுத லால் வினையுந் தேவனை யெச்ச மாகலுண்க அவன்வினையுன் வந்தா ன். அவன்வினையுனாகிவந்தான், எனப்பொருள்படுதலாற் குறிப்புமுற் றுவினையெச்சமாகலுண்க. வெந்திறனன் விவந்திறனாகியும் வெந் திறலன்னாகியவழி, எனப் பொருள்படுதலாற் குறிப்புமுற்றுப்பெய ரெச்சமாகலுண்க, மற்றவைகளு மிப்படியேவரும். (கூடு)

வினையியல் முற்றுப்பெற்றது.

XX

முன்னாவது.

பொதுவினையல்,

அறிவுரை

கூடு. இருதிரை யானபெறு சொன்னனை யொழிக்கும் பெயரும் வினையுந் குறிப்பினுணை.

இது முன்வந்த பெயர்வினைக்கும் பின்வரும் இடையுரிக்கும்பொது வினையுண்களைச் சிங்கநோக்காக இவ்வினையல் இலே அறிவிக்கும்படி நம்

வேவைத்துச் சொல்லுதலால் அப்பெயர்க்கும்வினைக்கும் உரியதோரில் க்கண்முணர்த்துகின்றது.

இ ள். இருதிணை-இருநீனையிலும், பெயரும்-ஆண்பால்-பெண்பால் களுக்குப் பொதுவாகியபெயர்ச்சொற்களும், வினையும்- அப்படிப்பட்ட வினைச்சொற்களும், ஆண்பெணுள்-ஆண்வாண்பால்-பெண்பால்களுள், ஒன்றினை-ஒருபாலே, ஒழிக்கும்-நீக்கும். குறிப்பினால்-குறிப்பினால் -எ-று.

(வரலாறு)

ஆரீராமக்கள் போர்பெய்தற்குப் போயினார்என்கிறவிடத்தே மக்களென்னும் உயர்திணை இருபாற்வொதுப்பெயரும் போயினார்என்னும் பொதுவினையும் போர்க்துஎன்னும் குறிப்பினாலே பெண்பாலையொழித்தன “பெருந்தேவியொறையுயிர்த்த கட்டத்திற், நால்வரமக்களுள், என் கிறவிடத்தே மக்களென்னும்பொதுப்பெயரும் உள்வொன்றுப் பொதுவினைக்குறிப்பும் பொறையுயிர்த்தவென்னும் குறிப்பினால்உயர்திணையர்சொ லையொழித்தன, அஃறிணையிலுமிப்படிவரும். (க)

௩௫௬, பெயர்வினையிடத்து எளரயாசீற்றய
வாவோ வாகலுஞ் செய்புளுநரித்தே.

இது பெயர்வினைகளுக்குச் செய்யுளிலாவதோ ரிலக்கண்முணர்த்துகின்றது

இ ள். பெயர்வினையிடத்து-பெயரிடத்தும் வினையிடத்தும் எளரய வீற்று எனகர எனகர ரக்கர யகர வீற்றிரு, அயல்-அயல்வள்ள, ஆ-இது திமுகல் ஆகாரம். ஓவாகலும் ஓக ரமாகலும், செய்புளுள்-செய்யுளிடத்து, உரித்து-உரித்தாம்-எ-று.

(வரலாறு)

விலிலோன்காலன்கழறலே, தொழிபொண் செல்லுமேலெனசிலம்பே நல்லோர்யார்கொல், வனாயாதுசெந்ததோய-எ-ம். படைத்தோன்மீத வப்பண்பிலா லன், நல்லோண்மீத எப்பெயர்க்கதோளே, சென்றோன் பிலந்தோழி, வந்தோய்மன்றதென் கடட்சேர்ப்ப - எ-ம், பெயரிடத்தும் வினையிடத்தும்வந்தது வினையாலையும்குறையிடத்தல்லாமல் வினையிடத்தும் ஒரேவிடத்து ஆவோவாய்நதரித்துவருதல் அந்நையுமுடன்கூறினார், (உ)

௩௫௭. உருபும்வினையு மெந்நிறைந்துகாப்பினுச்
திரியாதத்தமீற் றுருபென்ப

இது வேற்றுமையுருபுகளுக்கும் வினைச்சொற்களுக்கும்ஆவதோர் லக்கண்முணர்த்துகின்றது.

இ ள். உருபும்-எட்டுவேற்றுமையுருபுகளும், வினையும்-மூவகவினைச்சொற்களும், எதிர்மறுத்து-எதிர்மறுத்தல்செய்து, உலாப்பினுள்-

[உருபு உருபினின்றும் வினைசுற்றினின்றும்என எதிர்நிர னிதை
 யாகப்பொருள்கொள்க]

(வரலாறு)

சாத்தனவாசாதி, சூ-ந்தைவையான், வாளாவெறியார், புல்லர்க்
 குக்கொடான், திரியின்கான், பொருளின்தின்மை, தியாகச்சேரான்,
 சாத்தனபொருள்-எ-ம், நடவான், நடவாத் நடவாது-எ-ம், வரும், ஓடா
 க்குக்கா, இதிலுடாதவென்னும் பெய்சொச்சவிறுக்கெட்டது உணர்நிற்
 கோடல்நடந்து, நடவாமல், நடவாமை, நடவாமேஎனவருகிறவினை
 பெச்சமும் நடத்தல், நடவாமை, எனத்தொழிற்பெயரும், உண்ணு, உ
 ண்ணேல், உண்ணாதே, எனவொருமையேவரும். ஈறுதிரிந்தும்வருநெ
 னக்கொள்க.

(ஈ)

உருபு, உருபலவடுக்கினும் வினைவேறடுக்கினும்
 மொருதம்மெச்ச மீறுறமுடியும்,

இதுவுமது,

இ-ள், உருபு-வேற்றுமையுருபுகள், பலவடுக்கினும்-விரிந்துந் கொ
 க்குக் கம்முள்விரவிப் பலவடுக்கவரினும், வெவ்வேறு-பலவடுக்கவரினு
 ம், வினை மூலவைவினைச்சொற்களும், வேறு(பல வடுக்கினும்- வெவ்வே
 றுபலவடுக்கவரினும், ஒருதம்மெச்சம்-தத்தமெச்சமென்று, ஈறு- இறு
 திரில், உற வா, முடியும் அதனோடனைத்துமுடியும் - எ-று.

(வரலாறு)

அரசனானவன் பகைவனை வாளால்வெட்டினான் என உருபுகள்பல
 வடுக்கி யொருவினைகொண்டன சாத்தனையுங்கொற்றனையும் வாழ்த்தினு
 ன், சாத்தனுக்குக்கொற்றனுக்குத்தந்தை, என ஐயுருபுக்குவ்வுருபும்வே
 றுபலவடுக்கி முறையே யொருவினையும் ஒருபெயருங்கொண்டன வான்
 கைக்கொண்டான், அருளறமுண்டயான், என உருபுதொக்கு அவ்வாறு
 வந்தன ஆற்றான் பாடினான் சாத்தன், இளையன்மெல்லியன்மடந்தை,
 என வினைமுற்றுக்குறிப்புமுற்றும் வேறுபலவடுக்கி முறையே யொவ்
 வொருபெயர்கொண்டன சுற்றகேட்ட பெரியோர் சுற்றுக்கேட்டறிந்தார்
 எனப் பெய்சொச்சமும் வினையெச்சமும் வேறுபலவடுக்கமுறையே ஒரு
 பெயரும் ஒருவினையுங்கொண்டன,

(ச)

உருபுமுற்றீ சொச்சங்கொள்ளும்

பெயர்வினையிடப்பிற வரலாமேமேற்பன,

இதுவுமது,

இ-ள், உருபு வேற்றுமையுருபுகளும் முற்று முற்றுகளும், சொ
 ச்சம்- பெய்சொச்சவினையெச்சத்தொடர், கொள்ளும்- கொண்டுமுடியும்

பெயர்வினைவிடை. பெயர்க்கும் வினைக்குமிடையே, பிற- பிறசொற்கள், வரலுமாம் - வருதலுமாம், ஏற்பன - அவ்விடத்திற்குப் - பொருந்து வன—எ-று.

(வசலாறு)

சாத்தன் வயிறுரவுண்டான், அறத்தை யழகுபெறச் செய்தான், வாளான் மாபவெட்டினான், தேவர்க்குச் செல்வமளித்தான், திறப்பெடுத்தான், மலைகளின் றுருண்டுவீழ்ந்தான், சாத்தனின் தலத்தைவாணை, ஊர்க்குறுயார்க் கொடுமாடம், சாத்தர் வினாந்தேடிவா-எ-ம், வந்தா னவ்வுர்க்குப்போன சாத்தன், வந்த வடகாசின்னன், வந்துசாத்தனின் னைக் கவனூர்க்குப்போயினான்-எ-ம். வரும். மற்றவைகளுமிய் படியே.

(இ)

நாடு. எச்சப் பெயர்வினை யெய்து மீற்றினும்

இதுவுமது.

இ-ள். எச்சம்- உருபுகளுமுற்றுகளும் பெயசெச்சங்களும் வினை யெச்சங்களும் கொண்டுமுடியு மெச்சமாகிய, பெயர்வினை - பெயரும் வினையும் கூற்றினும் - அவற்றிற் கீற்றிலும், எய்தும் - வரும்—எ-று. [சுற்றினுமென்றவுமையால்முதலும்வருதல்கொள்க.]

(வசலாறு)

(சுறு)

(முதல்)

சாத்தன்வந்தான்	வந்தான்சாத்தன்
மரத்தைந்ருறைத்தான்	ருறைத்தான்மரத்தை
சாத்தனுல்வந்தான்	வந்தான்சாத்தனுல்
சாத்தனுக்குக்கொடுத்தான்	கொடுத்தான்சாத்தனுக்கு
சாத்தனின்கிணின்	கிணின்சாத்தனின்
சாத்தனதாடை	
சாத்தன்கட்சென்றான்	சென்றான்சாத்தன்கண்
சாத்தாவா	வாசாத்தா
வந்தான்சாத்தன்	சாத்தன்வந்தான்
வந்தசாத்தன்	
வந்துபோயினான்	போயினான்வந்து

உருபுகளி
னெச்சங்கள்
சரிடத்தும்வ
ந்தன.

முற்றெச்சங்
கள்சரிடத்தும்
வந்தன.

முதற்கண் வருதலை உம்மையாற் றமுளிக் கொள்ளுதலால் ஆறனு ருபினெச்சமும் ஏழனுருபினெச்சப்பெயரும் பெயசெச்சத்தினெச்சமு ப்முதற்கண் வரலுமாம்.

(சு)

உருபு, ஒருமொழி, யொழித்கன்னின்கொளற் குறித்தே.

இது நால்வகைச் சொற்களுக்கு மாவதோரிலக்கண முணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஒருமொழி-பெயர்வினையிடையுரிகளுள் ஒரு சொல், ஒழி- ஒழிந்துவின்றா தன்-தன்னுடைய, இனம்-இனங்களை, கொளற்கு- கொண்டுமுடிதற்கு, உரித்து-உரித்தாகும்-எ-று.

(வரலாறு)

சொற்றை-நனியுண்டான், என்றவிடத்தே கறியை- நனிதின்-ரூன்-எ-ம், நஞ்சுண்டவன் சாவான்-என்றவிடத்தே நஞ்சுண்டவன்சாவான், நஞ்சுண்டவர் சாவார், நஞ்சுண்டது சாம்-நஞ்சுண்டவைசாம்-எ-ம், கூறாதேயமைகளின் இனங்களுடையொரு நின்று, இவற்றுள் சொற்றை என்கிற பெயர்ச்சொல்லும், உருபிடைச்சொல்லும், கறியை என்கிற பெயர்ச்சொல்லையும், உருபிடைச்சொல்லையும், நனியுண்டான் என்கிற உரிச்சொல்லும், வினைச்சொல்லும், நனிதின்-ரூன் என்கிற உரிச்சொல்லையும், வினைச்சொல்லையும், கொள்ளுதற்குரியவாயிறறறல்காண்க. மற்றவைகளுமிப்படியேவரும். (எ)

கூடுக பொதுப்பெயர் வினைகளின் பொதுமை நீக்கு

மேல்வருகு சிறப்புப் பெயர்வினை தாமே.

இது பெயர்வினைகளுக் காவதோ ரிலக்கண முணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பொது- திணைபாவிடங் காலங்களுக்குப் பொதுவாகிய, பெயர்வினைகளின்-பெயர்வினைகளுடைய, பொதுமை-பொதுத்தன்மையை, நீக்கும்-நீக்கியொன்றற் குரிமைசெய்யும், மேல மேலே, வரும்-வருகிற, சிறப்புப்பெயர்வினை - சிறப்பாகிய பெயர்வினைகள், தாமே - தாமே-எ-று.

(வரலாறு)

சாத்தனரிவன்-சாத்தனிது-எ-ம் சாத்தன்வந்தான்-சாத்தன்வந்தது-எ-ம், பெயர்வினைப் பொதுமையினைச் சிறப்புப்பெயரும்வினையும்வந்து நீக்கின, ஒருவொன்றந்தையர்-ஒருவொன்றாயர்-எ-ம், மாழ்வளர்ந்தது மாமவளர்ந்தது-எ-ம், பெயர்ப்பாறபொதுமையினைச் சிறப்புப்பெயரும்வினையும் வந்துநீக்கின, ஆவொல்லாமிருந்தார் யாமெல்லாம்வருவம், நீவினெல்லம்போமின், எனப்பெயரிடப்பொதுமையினைச் சிறப்புப்பெயரும்வினையும்வந்துநீக்கின. வாழ்க, அவன், அவள், அவர், அது, அது, யான், யா, நீ, நீ, எனவினைத்திணைபாவிடப்பொதுமையினைச் சிறப்புப்பெயரும்வந்துநீக்கின, மற்றவைகளுமிப்படியேவரும். (அ)

உகூயி. பெயர்வினை யும்மைசொற் பிரிப்பென லொழியினை
யெதிர்மறை யிசையெனுஞ் சொல்லொழி பொன்பதன்
குறிப்புந் தத்த மெச்சங் கொள்ளும்

இது நால்வகைச் சொற்களுக்கும்மூல தோரிலக்கண முணர்த்துவது
ழிச்சிலவற்றிற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுஞ் சிலவற்றிற்கு எய்தா
த தெய்துவித்தலும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பெயர்ச் (சொல்லொழிபு) பெயரெச்சமும், வினைச் (சொல்
லொழிபு) வினையெச்சமும், உம்மைச் (சொல்லொழிபு) உம்மையெச்சமு
ம், சொற (சொல்லொழிபு) சொல்வெச்சமும், பிரிப்புச் (சொல்லொழி
பு) பிரிவிலெச்சமும், எனச் (சொல்லொழிபு) எனவெச்சமும், ஒழி
சைச் (சொல்லொழிபு) ஒழியிசையெச்சமும், எதிர்மறைச் (சொல்லொ
ழிபு) எதிர்மறையெச்சமும், இசைச் (சொல்லொழிபு) இசையெச்சமு
ம், எனும்-என்கிற, சொல்லொழிபு-சொல்வெச்சமென, ஒன்பதும்-ஒன்
பதும், குறிப்பு (பொழிபு) - குறிப்பெச்சமும், தத்தம்-தம்முடைய-கம்
முடைய, எச்சம்-எச்சங்கள், கொள்ளும் கொண்டுமுடியும் - ஏ-று. [எ
னவேஎச்சங்கள் சொல்வெச்சமுக்குறிப்பெச்சம் எனவிருவகையுடைய
பதையிற்று.]

(வரலாறு)

செய்தசாத்தன், நல்லசாததன் என்பபெய ரெச்சம்கள, தம்மெச்ச
மாகிய செய்பவனதுபெயர்கொண்டன, செய்நுலவந்தான் செய்துநல்லன
யினான் எனவினையெச்சங்கள் தம்மெச்சமாகியவினை முற்றுக்குறிப்புமு
ற்றுங்கொண்டன. சாத்தனும்வந்தான், என்கிற உம்மைஎச்சமுமுன்
னே கொற்றன்வந்தான் எனததன்னைச்சங்கொண்டது, நல்லவென்
றான் என்கிறசொல்வெச்சம் நல்லவனென்றுசொன்னான் என்பசொல்
வென்னுந்தன்னெங்குங்கொண்டது, சாத்தனேகொண்டான், சாத்தனே
கொண்டான். என்பனபிரிவிலையெச்சம் இவைசிறர்கொண்டலெனக்க
ம்மெச்சங்கொண்டன கடலெல்லெனவெல்லத்தது என்பதுஎனவெச்ச
ம்இதுதன்னெச்சமாகிய வினையெண்டது, மிகவுமொரித்ததென்பது
பொருள கூடியதோர்வாணமன், உண்ணுதற்கோ வந்தான்என்பனஒழி
யிசையெச்சம், இவைமுறையேகோடிற்று, கலகஞ்செய்யவந்தான் என
த்தம்மெச்சங்கொண்டன, வரலுமுரிபன், யானேசெய்தேன் என்பனஎ
திர்மறையெச்சங்கள், இவைமுறையேவாராமைக்குமுரியன, யானேசெய்
திலேன் எனத்தம்மெச்சங்கொண்டன.

இவையெச்சமாவது ஈர்க்கியநிலை. அவ்வவ்விடத்திற் கேற்க
சொல்லும் பலசொல்லுமாகவுருவித்துரைக்கப்பட்டிருவதாம், இ

சைவமென்பதுசொல், கமறதனாலாய பபின்ன, இத்தற்கு னிலைக்கற்றதனாலெனவொருசொல்லும், அந்நாமரையன்னமே நினைப்பானகன்றாறுவனே இதிலென்னையிரினுஞ்சிறந்த நினைப்பெனப் பலசொற்களும், வருவிக்கப்படுதல்காணக குறிப்பென்பாவது, பெயரியல்லே பன்னிரண்டாஞ்சூத்திரத்திலே “ஒன்மொழிபொதுச்சொல், என்றதுமுதலாக “இன்னபிறவும், என்றதுவகைக்குச் சொல்லப்பட்டவைகளாம் ஆயிரமக்கள் பொருதார் என்கொண்டதே மக்களென்றும் பொதுப்பெயர்ஆடவரென்னுஞ் சிறப்பு பெயர் கொண்டது, பிறவும் அச்சூத்திரவுரையிற் காணக.

(௯)

௧௬௬. பெயரொடு பெயரும் வினையும் வேற்றுமை, முதலிய பொருள் வைமறி நுருநிடை யொழிய விரண்டி முதலாத தொடர்ந்தொரு மொழிபோ னடப்பன தொகையிலேத் தொடர்ச்சொல்.

இது பெயாக்கும் வினைக்குமாவதோ நிலக்கண முணர்த்துகின்றது

இ-ள். பெயரொடு-பெயாச்சொல்லோடு, பெயரும் பெயாச்சொல்லும், வினையும்-வினைச்சொல்லும், வேற்றுமை முதலிய-பின்சொல்லப்படும்தேற்றுமைமுதலாகிய, பொருள்-அ-றுவகைப்பொருட்புணர்ச்சிக்கண், அவற்றின்-அவற்றினுடைய, உருபு-உருபுகள், இடை-நடுவிலே, ஒழிய-தொகுதியிடம், இரண்டிமுதலா-இரண்டுசொற்களமுதலாக, தொடர்ந்து-பலசொற்களதொடர்ந்து, ஒருமொழிபோல-ஒருசொறபோல, நடப்பன-நடப்பவை, தொகையிலே-தொடர்ச்சொல்-தொகையிலே-தொடர்ச்சொற்களாம்-எ-று. [தொகையென்பது இங்கேயுருபுமறைதல்]

(௧௦)

௧௬௭. வேற்றுமை வினையனை புலமையும்மை

யன்மொழி பெனவத தொகையா றுரும.

இது முன்வேற்றுமை முதலியவென்றா அவை இவையென்பது உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். வேற்றுமை (முதலாக)- அவற்றுக்கானதொகையும், வடிக் (தொகை)-வினைத்தொகையும், பண்ட (தொகை) பண்புத்தொகையும், உவமைத் (தொகை)- உவமைத்தொகையும், உம்மைத் (தொகை)- உம்மைத்தொகையும், அன்மொழித் (தொகை) அன்மொழித்தொகையும், என-என்று, அத்தொகை-முன்னே சொல்லப்பட்ட தொகையிலேத் தொடர்மொழிகள், ஆறாகும்-ஆறுவகைப்படும்-எ-று.

(௧௧)

௩௬௩. இரண்டு முதலா மிடையர் ஹருபும்
வெளிப்பட லில்லது வேற்றுமைத் தொகையே.

இது நிறுத்தமுறையினாலே வேற்றுமைத் தொகையாமா ஹணர்த்துகின்றது.

இ-ள், இஃ—எழுவாய்க்கும் விளிக்குமிடையே நிற்றி; இரண்டு இரண்டாவது, முதலாம்-முதலாயிருக்கின்ற, ஆறுபும்-ஆறுவேற்றுமையுருபுகளும், வெளிப்பட லில்லது-தொக்க தொடர்மொழிகள்வேற்றுமைத்தொகை-வேற்றுமைத்தொகைகளாம்—எ-று.

(வரலாறு)

ஐ—நிலங்கடந்தான்-இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை

ஆல்—தலைவனங்கினான்-மூன்றாம் வேற்றுமைத்தொகை

கு—சாத்தன்மைந்தன்-நாலாம் வேற்றுமைத்தொகை

இன்—ஊர்நீங்கினான்-ஐந்தாம் வேற்றுமைத்தொகை

அது—சாத்தன்கை-ஆறாம் வேற்றுமைத்தொகை

கண்—குன்றக்கை-ஏழாம் வேற்றுமைத்தொகை

யானைக்கோட்டி-துலிக்குறைந்தான் இஃ பன்மொழித்தொடர்.

எனவே, கடந்தாலிலர், இருந்தான்-குன்றத்து, எனவிறுதியினே தொகின் நிலங்கடந்தான், குறைத்திருந்தான், எனக்கூட்டப்படுதலால் இடையிலே தொக்கவையேயாம், ஆறுபும் என்கிற உம்மைசையாச்ச வம்மையாக், பொன்றாசெய்யப்பட்ட குடம், பொற்றூடம் என்பது, போலஉருபுடனே முடிக்குஞ்சொல் தொக்கவையும் தொகைநிலைதொடராமெனக்கொள்க. (௩௬௩)

௩௬௪. காலங் கரந்த பெயரெச்சம் வினைத்தொகை.

இது வினைத்தொகையாமா ஹ உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். காலம்-காலம்பற்றிப் புடைபெயர்கிற வினையுருபுதன், கரந்த் தொக்க, பெயரெச்சம் பெயரெச்சவினைகள், வினைத்தொகை வினைத்தொகைகளாம்—எ-று.

[காலம்ஆகுபெயர் காலம் பற்றிப்புடைபெயர், வினையுருபுகள்தொகுமெனவே முதனிலைமரத்திரந் தொகைநிலைமென்பதுபெற்றும்.]

(வரலாறு)

நேற்றுக்கோல்களிறு, முன்விடுகளை; இறந்தகால்வினைத்தொகை, இன்றுகொல்களிறு, இப்போதுவிடுகளை, நிகழ்காலவினைத்தொகை, காளைத்தொல்களிறு, பின்விடுகளை, எதிர்காலவினைத்தொகை.

இவை முற்றையேகொன்ற, கொல்கிற கொல்லும், எனவிரியும் இது முக்காலமும் பற்றிவரின் முக்க லவினைத்தொகை பெனப்படும், வருவழி, நடந்திடுகதினா, என்ச் சிலவினைத்தொகை முதனிலை திரிந் தும்வரும். (முக)

கூசுநு, பண்மை விளக்கு மொழிகொக் கனவு

மொருபொருட் கிருபெயர் வந்தவுங் குணத்தொகை.

இது பண்புத் தொகையாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள், பண்மை-குணத்தோடுகுணித்து உண்டாகியஒற்றுமைநயத் தை, விளக்கும்-விளக்குகிற, மொழி-ஆகியவென்னுமபண்புருபு, தொக் கனவும்-தொக்குவின்றையும ஒருபொருட்டி-ஒருபொருளுக்கு, இரு, பெயர்-பொதுப்பெயருஞ்சிரப்புப் பெயருமாகிய விருபெயர்கள், வந்த வும்-வந்தவையும், குணத்தொகை பண்புத்தொகைகளாம்-என்று.

[குணத்தொகை யென்றதனால் ஒரு பொருளுக்கு வருகிறஅவ்விர ண்பெபாக்கும் நடுவிலஆகியவென்கிற பண்புருபுதொக்குவருமென்ப துபெறப்பட்டது, பண்பெனப் பொதுப்படச்சொன்னதனால் வண்ணம் வடிவு ஆவது சுவைமுறையினவை யெல்லாகொள்க

(வரலாறு)

செந்தாமரை கருங்குவளை, வண்ணப்பண்புத்தொகை, வட்டக்கல், சதுரப்பலகை, வடிவுபண்புத்தொகை ஒருபொருள், முக்குணம், அ ள்வுப்பண்புத்தொகை துவர்க்காய் இன்சொல், சுவைப்பண்புத்தொ கை, சாரசுப்பாய், ஆபன்சாத்தன், இருபெயரொட்டிப் பண்புத்தொ கை, செந்நிறக்குவளை, இது பன்மொழித்தொடர்

இவை செம்மையாகியதாமரை, சாரசையாகியபாம்பு, செம்மையாகி யநிறமாய்குவளை, எனவிரியும், (முக)

கூசுநு, உவம வுருபில் துவமத் தொகையே,

இது உவமத் தொகையாமாறு உணர்த்துகின்றது,

இ-ள், உவமவுருபு வினைபயன்மெய்ப்புருபு என்பவற்றைப் பற்றிவ் வுருபு உவமவுருபுகள், இலது-தொக்கதொடர்மொழிகள், உவமத்தொ கை-உவமத்தொகைகளாம்-என்று.

(வரலாறு)

புலிக்கொற்றன், குருவிசுப்பிட்டான், வினையுமவத்தொகை மறைக்கை, கற்பகவள்ளல், பயனுமவத்தொகை தூழியிடை, குறும்பைமுலை, மெய்யுமவத்தொகை, பொற்கணங்கு, பவளவாய், உருபுமத்தொகை, மரகதக்கிளிமொழி, இதுஅன்மொழித்தொகை.

இவை புலிபோலுங் கொற்றன், மரகதம்போலுங்கிளிபோலுமொழி, எனவிரியும். செய்யப்படுபொருள் குறித்தால் புனையம்போலுமென ஐயுருபுத் தோன்றும். (106)

கூசு. போலப் புனைய வெர்ப்ப வறழ்
மரணக் கழிப்ப வியைய வேய்ப்ப
நேர நிகர வன்ன வின்ன
வென்பவும் பிறவுமுலமத் துருபே.

இது உவமவுருபின்றிரிசொற்களை யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். போலநிகர-இப்போல முதலாகிய செயலெனெச்சம் பத்தும், ஆன்னவின்னவென்பவும்-ஆன்ன இன்ன எங்கிற பெயரெச்சக் குறிப்பிரண்டும், பிறவும் இவைபோல்வனபிறவும், உவமத்துருபு உவமவுருபுகளாம்-எ-று.

[பிறவென்றதனால்-போலமுதலானவைகளின் முதலிலேயே பிறக்கின்ற மற்றை வினையெச்சங்களும், வினையுமவத்தொகைமெய்யொச்சங்களும் பொருவ ஏற்ப-அனையு-முதலானவையாக கொள்க] (107)

கூசு. எண்ண லெடுத்தல் முகத்த னிட்ட

லெணுநான் களவையு ஞாந ல் லுந் தானே.

இதுஉம்மைத் தொகையாமாறு உணர்த்துவின்றது.

இ-ள். எண்ணல்-எண்ணலாவையும், எடுத்தல் எடுத்தலானவையும், முகத்தல்-முகத்தலானவையும், லீட்டல்-லீட்டலானவையும், எணுமனாகிற, நான்களவையு-என்களாவையெய்களுள், ஞாநிலு-உம்மையாகிய உருபுதெக்குற்பனைய ஆம்-எ-று. இது உவமவுமையாகிய தொகையாகிய மட்ட-எ-று.

(வரலாறு.)

ஒன்றேகால் க்கிலபரணர், எண்ணலுமமைத்தொகை, கழஞ்சேகர கொடியேகலர், எடுத்தலுமமைத்தொகை, கலனேதூணி, நுழியாநுழி, முகத்தலுமமைத்தொகை, சாணவதலம் சாணவை, லீட்டலுமமைத்தொகை, சேரசேமுபுரண்டியர், இது பன்மொழித் தொகை.

இவை ஒன்றுக்காலும், கீழஞ்சுக்காலும், கலந்துண்ணியும், சாணம் மங்குலமும்; சேர்ந்துச்சோழனும் பாண்டியனும் எனவிரியும். (16)

உட்க ஐந்தொகை மொழிமேற் பிறதொகை லன்மொழி.

இது அன்மொழித் தொகையாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஐந்தொகை மொழிமேல்-வேற்றுமைத்தொகைமுதலியவை வகைத்தொகையிலேத் தொடர்மொழிகளுக்கும புறத்து, பிற- அவையல் லாத பிறமொழிகளாகிய வருபுகள், தொகல்-தொக்குவருவன, அன்மொழி அன்மொழித்தொகைகளாம்—எ-று

(வ ர ல ா று.)

பூங்குழல்
பொற்றொடி
கவியிலக்கணம்
பொற்றொடி
கிளளிகுடி
கீழ்வயிற்றுக்கழலை

இவை யிரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகைமுதலாகிய ஆறு வேற்றுமைத் தொகைகளின் புறத்தும் பிறந்த அன்மொழித்தொகைகள்.

இவைமுறையே பூவையுடைய சூழலினையுடையாள்- பொன்னுலாகிய தொடியினையுடையாள், கவிக்கிலக்கணஞ் சொல்லப்பட்டதால்-பொன்னினாகிய தாஸினையுடையாள், கிளளியினது குடியிருக்குமா- கீழ்வயிற்றின்கணமுந்த கழலைபோல்வான், என விரியும்.

தாழ்குழல்-வினைத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த, அன்மொழித்தொகை-கருவகுழல்-பண்புத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த, அன்மொழித்தொகை-துடியிடை-உவமைத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த, அன்மொழித்தொகை-யிர்மெய்-உம்மைத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த, அன்மொழித்தொகை-தகராழாழன்முலை-இது பன்மொழித்தொடர்.

இவை முறையே தாழ்ந்த குழலினையுடையாள் கருமையாகியகுழலினையுடையாள், துடிபோலு மிடையையுடையாள்- உயிருமெய்யுமாகிய விரண்டெங்குட்ப் பிறந்தவெழுத்துதகராழாழனும்விராய்ச்சுமைந்த, சாந்தையணிந்த முலைகளையுடையாள் எனவிரியும். (17)

உளய. முன்மொழியின்மொழி பன்மொழி புறமொழி
யெனுகான் கிடத்துஞ் சிறக்குந்தொகைப்பொருள்.

இது தொகைநிலைத்தொடர்மொழிப்பொருள்கள் ஓரிடத்துச் சிறந்தும் ஓரிடத்துச்சிறவாதும் நிற்குமென்பது உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். முன்மொழி முன்சொல்லும், பின்மொழி - பின்சொல்லும், பன்மொழி-பலசொற்களும், புறமொழி-புறத்துவருகிறசொல்லும், என நான்கிடத்தும் - என்கிறநான்கிடத்திலொன்றிலே, தொகைப்பொருள்-தொகைநிலைத்தொடர்பொருள், சிறக்கும்-சிறந்து நிற்கும்—எ-று,

(வரலாறு)

குடமவளைத்தான், வேங்கைப்பூ, செந்தாமரை, இவற்றுள் குடமுகையமுன்மொழிகள் இனமவிலக்கிறகையால் அவைகளிற் பொருள் சிறந்தன நிலமுதலான, கண்ணிமை, செந்தூயிறு, இவற்றுள், நிலமுதலாகிய முன்மொழிகள் இனமவிலக்கிய கையால் உழுதான் முதலாகிய பின்மொழிகளிற பொருள்களாகிய கபிலபரண்சேரசோழபாண்டியர் பதிவிறக்கென உடன உம்மைத்தொகைகளில் எல்லாமொழிகளிலும பொருள்சிறந்தன பூவகுழல், கருவகுழல், இவைமுதலாகிய அன்மொழிக்தொடரங்களில் உடையாளன்பது முதலாகிய புறமொழிகளிற பொருள்சிறந்துவந்தன.

(மெ)

௩௭௧. வல்லொற்றுவரினே ஓரிடத்தொகையாகு
மெல்லொற்றுவரினே பெயர்த்தொகையாகும்.

இது இ-தொகையோ பெயர்த்தொகையோவென ஐயப்படத் தக்கவைகளிற சிலவற்றைத் துணிதற்கு ஆவதோர் குறியுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். வல்லொற்று-வல்லொற்றானது, வரின்-இடையேவந்தால், இடத்தொகையாகும் இடத்தின்கண்ணே தொக்கதொகையாகும், மெல்லொற்று-மெல்லொற்றானது, வரின் இடையேவந்தால், பெயர்த்தொகையாகும்-பெயரின் கண்ணே, தொக்க தொகையாகும்—எ-று.

(வரலாறு)

வயிக்கண்ணன், வயிக்குகண்ணன், துளுவச்சத்தன், துளுவஞ்சாததன்னவரும், இவைமுறையே வய்கநாட்டிறந்த கண்ணன்வயிகனாகிய கண்ணன் என விரியும்.

(உய)

௩௭௨. உயர்திணையும்மைத் தொகைபலுமே.

இது உம்மைத்தொகைக்கு ஆவதோர் விதியுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். உயர்திணை உயர்திணையொருமையில்வருகிற உம்மைத்தொழி உம்மைத்தொழிக்குள்ளானவை, பலரீதே-ரவ்வொற்றுக்கள்ருமாகியப ஸ்பால்விசுதியைப் புடையனவேயாம்—எ-று.

(வரலாறு)

சேரசோழபாண்டியர், தேவன்றேவிகள் எனவரும் பலரீதே என் கிறதேற்றத்தால் அரீதேயொருமையிலும் பொதுத்திணையொருமையிலும்வருகிற உம்மைத்தொழிக்குள் பன்மைவிசுதிபெற்றேவரல்வேண் டிமென்கிற நியதிபில்லையென்பதாயிற்று அவைவருமாறு, பன்மைதிமை பன்மைதிமைகள்-எ-ம் தந்தைதாய், தந்தைதாய்கள், தந்தைதாயர்-எ-ம் வரும். சேரன் சோழன்பாண்டியன், எனப்பிளவுபட்டுவந்தாற்செவ்வெ ண்ணுமெனக்கொள்க.

(உக)

உ.எ.உ., தொக்குழிமயங்குந் விரண்டுமுதலே
மெல்லைப்பொருளின் மயங்குமென்ப

இது தொக்கிலைத்தொடர்மொழிகள் உருபு தொக்குநிற்கையாற் சில பொருள்களாலே மயங்குமாறுஉணர்த்துகின்றது.

இ-ள். தொக்குழி வேற்றுமையுருபுமுதலாகிய வுருபுகள்தொக்குநி ன்றவழி, மயங்குந் பொருள்களினாலே மயங்குத்தன்மையனவாகிய தொக் கொழிகள், இரண்டிமுதல் இரண்டிமுதலும், ஏழெல்லே ஏழிறுமாகி ய், பொருளின் பொருள்களால், மயங்கும மயங்கும். என்ப-என்றுசொ ல்லுவர்புலவர்—எ-று.

(வரலாறு)

தெய்வவணக்கம் என்பது, தெய்வத்தைவணங்குகிறவணக்கம், தெய்வத்துக்குவணக்கம், என விருபொருள்களினாலேமயங்கியது.

தமசேரந்தார் என்பது தன்னைச்சேரந்தார்: தன்னொடுசேரந்தார், தன்கு சேரந்தார். என மூன்றுபொருள்களினாலேமயங்கியது.

சொல்லிலக்கணம் என்பது சொல்லினதிலக்கணம், சொற்கிலக்கணம், சொல்லின்கணிலக்கணம், சொல்லினதிலக்கணஞ்சொன்னதால், என நான்குபொருள்களினாலே மயங்கியது.

பொன்மணிஎன்பதுபொன்னுலாகியமணி, பொன்னாகியமணி, பொன்னின்மணி, பொன்னொடுசேர்தமணி, பொன்னுமணியும்எனவைந்துபொருள்களினாலே மயங்கியது,

மாவேலிஎன்பது மரத்தைக்காக்கிறவேலி, மரத்துக்குவேலி, மரத்தினதுவேலி, மரத்தின்புறத்துவேலி, மரத்தாலாகியவேலி, மரமாகியவேலி எனவாறு பொருள்களினாலே மயங்கியது.

சொற்பொருள் என்பது சொல்லாலறியப்படுகிற பொருள் சொல்லினது பொருள், சொல்லுக்குப் பொருள், சொல்லின்கட்பொருள், சொல்லும்பொருளும், சொல்லாகிய பொருள், சொல்லானது பொருள் என வேறுபொருள்களினாலே மயங்கியது.

புலி கொல்யானை என்பது பன்மொழித்தொடர் இது புலியைக் கொன்ற யானை, புலியானது கொன்ற யானை, புலியினாலே கொல்லப்பட்ட யானை, என மூன்று பொருள்களினாலே மயங்கியது.

மற்றவை யு மிப்படியே இனி வலிந்து பொருள் கொள்ளின்ற மெல்லேகடத்துமவரும். (உஉ)

௩௭௪. முற்றி ரெச்ச மெழுவாய் விளிப்பொரு

ளாறுரு பிடையுரி யடுக்கிவை தொகாநிலை.

இது நால்வகைச் சொற்களுக்கும் ஐவதோர் விதி யுணர்த்துகின்றது.

இ ள், முதலு னினேமுறனும, ரெச்சம-பெய்மெச்சம் வினையெச்சமும், எழுவாய-எழுவுயும, விளி விளியும ஆகிய, பொருள் ஐவகைப் பொருள்களினால் பெயாபினைகள் புணருகிற புணாச்சியும், ஆறுருபு-வேற்றுமைப் பொருள்களால் அவறபுணுநபுகளாகிய இரண்டாவது முதலாகிய வாறுருபுகளும் விரிந்து விரகபெயாவினை ள் புணருகிற புணாச்சியும், இடை இடைச்சொற்புணாச்சியும், உரி-உரிசொற்புணாச்சியும், அடுக்கு-அடுக்குப்புணாச்சியுமாகிய இவை-இவ்வொன்பதும், தொகாநிலை-தொகாநிலைத்தொடாமொழிகளாம் -எ-று.

(வரலாறு)

உண்டான் சாத்தன், கரிபன் சாத்தன், உண்டசாததன், கரியசாததன், உண்மவந்தான் இன்றிவந்தான், சாததன்வந்தான், கொற்றுகொள். குடத்தைவனைந்தான், வளால்வெட்டினான், இரப்போர்க்கிரதான், மலையினிழிதான், சாத்தனதுநக மணியின்கடுகுளி, மற்றொன்றுநனிபேதையே, பாம்பு பாம்புநவரும். (உ௩)

௩௭௫. தினையே பாஸீடம் பொழுது வினாவிறை

மரபா மேழு மயக்கினும் கழுவே.

இது வழக்களை அறிந்தல்லது அலுற்றைக்களைதல் கூடாமையின் அவையையென உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். திணை-இருத்திணையும் பால்-ஐம்பாலும், இடம்-முவிடமும், பொழுது-முக்காலமும், வினா-வினாவுழி, இறை-விடையும் மரபு-பலவகைமரபுகளும், ஆம்-ஆகிய, ஏழும் ஏழும், மயங்கின-தன்றன்வழிமயங்கின், வழுவாம்-வழுவாம்—என்று.

(வரலாறு)

அவன்வந்தது-திணைவழு, அவன்வந்தான் பால்வழு, யான்வந்தான் இடவழு, நான்வந்தான் -கால்வழு, சுதக்கிறவெருமைபாலேதிணைபேர-வினைவழு, கடம்பூர்க்கு வழியாசோவென்றால் இடம் பூணியென் னவின் கன்றன்று என்பது விடைவழு யானேமேயப்பாளை-இடையன் என்பதுமரபுவழு.

(உச)

உஎச. ஐயந் திணையா லவ்வப்பொதுவினு

மெய்தெரி பொருண்மே லன்மையும்விளம்புப

இது திணையுடனையும் பாலுடனையும், வினாவிடைகள் வழுவாமற்கா த்தவ்வுணாத்துகின்றது.

இ-ள். திணை (யையம்) திணையாயக்கையும், பா (லையும்)பாலையத் தையும், அவ்வப்பொதுவினும அதனதன்பொதுச்சொல்லாய், மெய்தெரிபொருண் மல் துணிந்தபொருண்மேல், லன்மையும்-அல்லாதத் தன்மையையவைத்தும, விளம்புப சொல்லுவாபுலவா—என்று.

(வரலாறு.)

குற்றியோமகளை வவ்விடத்தே தோன்றுகிறவரு, எனகதிணைய பத்திலே உருள்கிற பொதுச்சொல் லுலேபும், ஆண்பகளைப்பண் மகளோ வககேதோன்றுகிறவர், எனவுபாதிணைப்பாலேபததிலே தோன் றுகிறவர், என்கிறபொதுச்சொல்லாலும், என்றோபலவோளிச்செய்துக் பெற்றம், எனவாழ்ந்தபாலேபத்திலே மயம் என்கிறபொதுச்சொ ள்லாலுஞ் சொல்லாக அவ்விடத்தேதோன்றுகின்றான் அவ்லல்கோன்று கிறது என்றால் திணைவழுவும் வினாவழுவாயும், இனிமதுணிந்தபொரு ள், குற்றியோனின் மகனன்று-எம், மகனெனின் குற்றியல்லன்-எம், ஆண்மகனெனின் பெண்களல்லன்-எம், பெண்மகனெனின் ஆண்மகனல்ல ன்-எம் ஒன்றெனின் பலவன்று-எம், பலவெனினொன்றல்லன்-எம். கூறுகமகனல்லன் ஆய்வுறுக்குறந் எனக்கூறிய சொல்பலகுறவென்னுமவி டைவழுவாம்.

(உடு)

உஎஎ. உயர்திணை தொடர்ந்த பொருண் முதலாறு

மதனெடு சார்த்தி னத்திணை முடிபின்.

இது திணைவழுவமைதி உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். உயர்திணை உயர்திணையை, தொடர்ந்த-பற்றிய, பொருண்முதலாறும-பொருளாகியாறும, அதிநெடு- உலவுயர்திணையோடு சார்த்தினை சோததுமுடிகின், அத்திணைமுடிபின்-அலவுயர்திணைமுடிபேய்வாம்—எ-று.

(வரலாறு)

நம்பிபொன்பெரியன், நாடுமெரியன், வாழ்நான்பெரியன், மூக்குக் கூரியன், குழமைலலன், நடைகடியன் எனவரும் சொற்றொருநிறிதன் பெற்றியென்கிற சூத்திரவீதியால், மாடுகோய்கூறிதுளனவற்றிணையோடுசோப்பின் அஃறிணைமுடிபாதலுங்கொளக, சார்த்தினெனவேசார்த்தகவரிடின் வாழ்நான்பொருட்குப்பொன்பெரிது எனவரும்பொன்னென்னும அஃறிணையெழுவாடுபெரியனென்னும உயர்திணையெழுவாயின் பயனிலைகொண்டு முடிதலால் வாழ்வாய்க்கொடர்புண்டாயிருக்கல்பற்றிச் சார்த்திமுடிதலால் வழுவமைதியாயிற்று. (உசு)

௩௭௮. திணைபால பொருளபல விரவின சிறப்பினு

மிகளினு மிளினு மொருமுடி பினவே.

இது திணைபாலகளின் மரபுவழுவமைதி உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். திணை-திணைகளும், பால்-பால்களும், விரவின-கலந்துின்றனவாய், பொருளபல வேறு திணைப்பலபொருளு களும், சிறப்பினும் சிறப்பினாலும், மிகளினு மிளினு மிளினாலும், இழியினும்-இழிவினாலும், ஒருமுடிபொருமுடிபினவாகும்—எ-று.

(வரலாறு)

தினகளுஞ்சான்றோருமொப்பர், திணைவிரவிச்சிறப்பினாலுயர்திணைமுடிபொருள் பாடபாடுகவரேசுமச்சா பிண்பபட்டா முகதார்குழவியெதையிவாகக்கு திணைவிரமிகுதியா லுயர்திணைமுடிபேற்றன் எச்சிலாதிண்டார் பகடார்ப்பார் திவையவமுசந்தலையோடிவையென்பதிணைவிரவிமிகுதியினை லஃறிணைமுடிபேற்றன் மூக்கருமுதலையுங்கொண்டதுவிடா திணைவிரவியிழிவின லஃறிணைமுடிபேற்றன் மனைவியுந்தானு மவநான் பாஸ்விரவிச்சிறப்பினு லாணபான் முடிபேற்றனசொற்றொறு மிறந்தென்கிற சூத்திரவீதியினால், சீகாழ்நுதானும்வந்தான், எனமுடிதலுங்கொள்க மாலைபுமுடியுங்கவித்தான் வேறுவினைப்பலபொருள் விரவிச்சிறப்பினு லொருமுடிபேற்றன் மற்றவைகளுநிப்படியேயவரும். (உ௯)

உளக. உவப்பினு யுயர்வினுஞ் சிறப்பினுஞ் செறவினு
மிறப்பினும் பாரிணை விழுக்கினு மியல்பே. 1/

இது திணை யுயர்வின்வழுவமைதி யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள் பால்-பாலும், திணை-திணையும், உவப்பினும்-மகிழ்ச்சியினு
லும், உயர்வினும்-மேன்மையினாலும், சிறப்பினும்-சிறப்பினாலும், செறவி
னும்-கோபத்தினாலும், இருப்பினும்-பழுப்பினாலும், இழுக்கினும்-வழு
வரினும், உயல்பு-இயல்பும்—எ-று.

(வரலாறு)

தன்புதல்வனை என்னம்மைவந்தாள் என்பது உவப்பினாலாண்பா
ல் பெண்பாலாயிற்று ஒருவனை அவாவந்தாளன்பது உயர்வினாலொரு
மைப்பால் பன்மைப்பாலாயிற்று தாதாயுலகுக்கோர்தாயே என்டதுசிற
ப்பினாலாண்பால் பெண்பாலாயிற்று எனதுணையாயினு மென்னுதி
னைத்துணையுச தேரான்பிறனிலபுகல், என்பதுசெறவினாபன்மைப்பா
லொருமைப்பாலாயிற்று பெணவழிச்செல்வானேகோகதி இவன்பெணஎ
ன்பது இழிப்பினாலாண்பால் பெண்பாலாயிற்று ஓராவனை என்னம்மை
வந்தாள் என்பதுஉவப்பினாலுரிணை யுயர்திணையாயிற்றுசெந்தாப்பசு
க்கிளியார் சென்றார்க்கோரின்னுரை, தந்தாரேறந்தாரென்னின்னுயிர்
என்பது உயர்வினாலுரிணையுயர்திணையாயிற்றுதம்பொருளென்பதம்ம
க்கள்என்பது சிறப்பினாலுயர்திணை யுரிணையாயிற்றுதம்பெருளென
பதம்மக்கள்என்பது சிறப்பினாலுயர்திணை யுரிணையாயிற்றுஎவவுரு
செயக லான்றன்றோச எவவுயிர்போது மளவுமோகையென்பதுஉய
ர்வினாலுயர்திணை யுரிணையாயிற்று நாமரனுடைமை என்பதுஇழிப்பி
னாலுயர்திணை யுரிணையாயிற்று பிறவுமன்ன. உஅ

உஅய. ஒருமையிற் பன்மையும் பன்மையி னொருமையு
மோரிடம் பிறவிடம் தழுவலு முளவே. 1

இது முன்சொல்லப்பட்ட உவப்புமுதலிய காரணத்தினால்லாமல்
அவைதபால் வழுவமைதியும் அவ்வாறு அமைந்த இவ்வழுவமைதியு
மஉணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஒருமையிற் ஒருமைப்பாலில், பன்மையும் பன்மைப்பாற்
சொல்லையும், பன்மைப்பின்-பன்மைப்பால், ஒருமையும் ஒருமைப்பா
ற்சொல்லையும், ஒரிடம்-ஒரிடத்தில், பிறவிடம்-பிறவிடச்சொல்லையும், த
ழுவலும்-தழவிக்கூறுதலுக்கும், உள்-உள்வரும்—எ-று.

(வாலாது.)

வெயிலெல்லாமறைத்தது மேகம்-எ-ம் இரண்டிசண்ணுஞ்சிவந்தது எ-ம், அன்றினையிலையொருமையிற் பன்மையுபன்மையிலொருமையுப வற்கன அஃதைதந்தையண்ணல யானே யாபேச்சுச்சிவியர்-எ-ம், புலையெறிக்க பூசறறண்ணுமையேவல்லையர் தாயவயிறுக்கிப்ப எ-ம் உயா திணையிலே ஒருமையுபன்மையும், பன்மையி லொருமையும்வற்கன. சாதன்றாயிவை செயவலோ எனகதன்மையிலேபடர்க்கைவந்தது எம் பியை யிகுபபெறமே வென்னெனக்கரிய தென்றான்என முன்னிலையி லேபடர்க்கைவந்தது நீயோவாவனே யாரிதுசெய்தார் யானேவவனே யா ரிதுசெய்தாரான விரவியேரி -ததிலே நிறவிடம்வருதலுக்கொ-ஒரு பாரபொருளை மறறொருபாறசொல்லாலும் ஓரிடப்பெயர்நனை மற்றோரி டச்சொல்லாலும் கூறுதலாலவமுவாய அவைசான்றோக்கு ஒப்பமுடி களால் அமைதியாயிற்று. (உக)

உஅக தால்வரல்கொடைசெலம் சாரும்படர்க்கை
யமுவாயிரண்டு மெல்லியலேற்கும்

இது இடம்வமுவாமற காத்தலுணர்க்குதின்றது.

இள, தால் வரல் கொடைசெலம்-தால்என்பதுமுதலிய இக்கான் குசொருமையும, படர்க்கை-படர்க்கையானது, சாரும்-அடையும எழு வாயிரண்டி ம இவற்றுாமுதல்கொல்லப்பட தால்வரல்கன்கிறனிரண் டுகொருமையும, எஞ்சிய-ஒழிக்ககனடை முன்னிலைகன, ஏறகும-ஏற்று வரும- எழு.

அவ்வாறுதந்தாரார், அயிர்த்துவந்தான், அவனுக்குக்கொடுத் தான், அவனிடம் நசுசென்றான் என்றானக்குதந்தான். என்னிடம் ந வந்தான்-எ-ம், உனக்குதந்தான், நீயிடத்துவந்தான் எ-ம், வரும்.()

உஅஉ. இறப்பெகிவுக்கிவெனக கால்குன்றே.

இது பெயரிய சிலையுத திணைமுதலாகிய மூன்றையும்ஒழித்து யற் றைக்காலம்வினாசின -முடிபுஎன்றி நான்குணுளனே காலத்தின்பொய்ந முறையுத்தொகையும உணர்த்துகின்றது.

இ-ள, இறப்பு - இறந்தகாலமும், எதிர்வு-எதிர்காலமும், திகழ்வு- திகழ்காலமும், என -என்று காலம் -காலமானது, மூன்று - மூன்று ம்-எ-ம், (உக)

இது வினாவின்பெயரு முறையுந் தொகையு முணர்த்துகின்றது.

இள் அறிவுஅறிதலும், அறியாமை-அறியாமையும், ஐயுறல்-தேகிததலும், கொளல்-கொள்ளுதலும், கொண்ட-கொடுத்தலும், ஏவல்-ஏவுதலும், தரும்-தருதலால்வருகிற, வினா-வினாக்கள், ஆறும்-ஆறனையுமும், இழுக்கார்-கனையாது-கொள்வர்-புலவர்-எ-று.

(வரலாறு)

ஆசிரியன் இச்சூத்திரத்திற்குப் பொருளாய்வு என்பது அறிவினா மாணுக்கன் அப்படிச் சொல்வது அறியாவினா சூற்றியோமகனோ என்பது ஐயுவினாபயறுளதோவணிகோ என்பதுகொளல்வினாசாத்தனுக் காதையில் லையா என்பதுகொடைவினாசாத்தாவுண்டாயா என்பதுஏவல்வினா. (கூசு)

கூசு. சுட்டு மறைநே றோவல் வினாக
லுற்ற துரைத்த லுறுவது கூற
வினமொழி யெனுமெண் ணிறையு ளிறுதி
நிலவிய வைந்துமப பொருண்மையி னேர்ப்.

இது விடையின் பெயருமுறையுந் தொகையும் வழுவமைதியும் உணர்த்துகின்றது.

இள். சுட்டு-சுட்டும், மறை-எதிர்மறுத்தலும், நேர்-உடன்படலும், ஏவல்-ஏவுதலும், வினாகல்-எதிர்வினாவுதலும், உற்றதுரைத்தல் - உற்றதைச்சொல்லுதலும், உறுவதுகூறல்-உறுவதைச்சொல்லுதலும், இனமொழி-இனத்தைச்சொல்லுதலும், எனும் என்கிற, எண்ணிறையுள்-இவ்வெட்டுவிடைகளுள், இறுதி-ஈற்றில், நிலவிய-விளங்கியஐந்தும-ஐந்தும, அப்பொருண்மையின்-அவ்விடைப்பொருளைத் தருதலினாலே, நேர்ப்-விடைகளாகவே தழுவிக்கொள்வார்புலவர்-எ-று.

(எனவே முதன்முன்றுஞ் செவ்வனிறையும்கின்னையவைந்துமிறை பயப்பனவுமாமென்பதாயிற்று.)

(வரலாறு.)

கருவூக்குவழியாதெனும், இது என்பது, சுட்டுவிடைசாத்தாவிதுசெய்வாயாளன்றோது, செய்யேன்னென்பது மறைவிடை, செய்வேன் என்பதுநேர்விடை, நீசெய்என்பது ஏவல்விடை, செய்வேனோ என்பது வினாவிடை, உடம்பு-நெரந்தது, நோவாரின்றது என்பன உற்றதுரைத்தல்விடைஉடம்புநோம் என்பது உறுவதுகூறல் விடைமற்றையதுசெய்வேன் என்பதுஇனமொழிவிடை.

(கூசு)

௩௮௭ வினாவினுஞ் செப்பினும் விரவா-சினேமுதல்.

இது வினாவும் விடையும் முதல்சினேவமுதலான உணர்த்து கின்றது.

இ-ள். வினாவினும்-வினாவுதற்கண்ணும், செப்பினும்-விடைகொடுத்தற்கண்ணும், சினே-சினையும், முதல்-முதலும், விரவா-ஒற்றுமைகருதிய மயங்கச்சொல்லப்படாவாம்-எ-று.

(வரலாறு.)

கண்பிறழ்ந்ததோ கயல்பிறழ்ந்ததோ, னவினாவினார்க்குக் கண்பிறழ்ந்தது கயல்பிறழ்ந்தது, எனல்வேண்டும், சாத்தனல்லனே கொற்றனல்லனே என வினாவினார்க்குச்சாத்தனல்லன், கொற்றனல்லன், எனல்வேண்டும், கண்பிறழ்ந்ததோ, என்பதற்கு அதனையுடையானேக்குறித்து இவள்பிறழ்ந்தாளோ என வினாவுதலும், இவள் பிறழ்ந்தாள் எனச்செப்பதலும்வழுவாம்.

(௩௮)

௩௮௮. எப்பொரு ளெச்சொலி னெவ்வா றுயர்ந்தோர்
செப்பின ரப்படிச் செப்புதன் மரபே.

இது மரபாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். எப்பொருள்-யாதொருபொருளை, எச்சொலின்-யாதொருசொல்லால், எவ்வாறு-யாதொருவழியால், உயர்ந்தோர்-அறிவுடையோர்கள், செப்பினர்-சொன்னார்களோ, அப்படி-அப்பொருளை, அச்சொல்லால்-அவ்வழியால், செப்புதல்-சொல்லுதல், மரபு-மரபாம்-எ-று.

(வரலாறு.)

குதினாக்குட்டி-எ-ம், பசுவின்கன்று-எ-ம், மான்கன்று-எ-ம், வரும்-இப்படியல்லாமல், குதினாக்கன்று, பசுவிற்குட்டியென்றால் மரபுவழுவாம், மற்றவைகளுமிப்படியே.

(௩௯)

௩௮௯. வேறுவினைப் பல்பொரு டழுவிய பொதுச்சொலும்
வேறவற் றெண்ணுமோர் பொதுவினை வேண்டும்

இதுமரபுவழாநிலை யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். வேறுவினை-வெவ்வேறு வினைகளுக்குரிய, பல்பொருள்-பல பொருள்களையும், தழுவிய-ஒருசேரத்தழுவிய, பொதுச்சொலும் - ஒரு பொதுச்சொல்லும், வேறவற்று - அவற்றின்சிறப்புச்சொற்களாக, எண்ணும்-எண்ணிநிற்கிப் பலசொற்களும், ஒர்பொதுவினை- எல்லாவற்றிற்கு முரியதோர் பொது வினையை, வேண்டும்-கொண்டுமுடியும்-எ-று.

(வரலாறு.)

அணிஎன்பது கவிக்கப்படுவது-கட்டப்படுவது இடப்படுவது, பூணப்படுவது, முதலியவற்றிற்கெல்லாம் பொதுச்சொல்லாதலின் அதனை அணிந்தார் எனப்பொதுவினை கொடுத்துச்சொல்லுக. கிரீடமும், குண்டலமும், வீரக்கழலும்-எனஎண்ணிநிற்கிற கவித்தல், இடிகல்-கட்டுதல்என்கிற வேறு தொழில் கருக்கு உரியபலவற்றிற்கும் அணிந்தார் எனப்பொதுவினை கொடுத்துச்சொல்லுக.

(௩௮)

௩௯௩. வினைசார் பினமிட மேவி விளங்காப்
பலபொரு ளொரு சொற் பணிப்பர் சிறப்பெடுத்தே. !

(இதுவுமது.)

இ-ள், வினை-வினையும், சார்பு-சார்பும், இனம்-இனமும்-இடம்-இடமும்-மேவி-பொருந்தி-விளங்கா-விளங்காத-பலபொரு ளொருசொல்- பலபொருளொருசொல்லை-சிறப்பெடுத்து-சிறப்புச்சொல்லோடு கூட்டி-பணிப்பர்-சொல்லுவர்புலவர்-எ-று.

(எனவேவினைமுதலியவற்றுள் ஒன்றைப்பொருந்தி விளங்கக்கிடந்த பலபொரு ளொருசொல்லை வாளாகுவவொன்பதாயிற்று.)

(வரலாறு.)

மா என்பது மாமரத்திற்கும்-வண்டிற்கும்-ஒருசார் விலங்கிற்கும்திருநீற்கும்-பொதுவானபலபொரு ளொருசொல் இப்பொருள்களுள்- மா பூத்ததுஎன்றவிடத்தேமரமென்பதுவினையால்விளங்கிற்று மாவீழ்மலர் என்றவிடத்தேவண்டென்பதுசார்பால்விளங்கிற்றுதேர்கரிமாக்காலாள் என்றவிடத்தேகுதியையென்பது இனத்தால்விளங்கிற்று மாமறுத்தமார்ப என்றவிடத்தே திருவென்பதுஇடத்தால்விளங்கிற்றுஇவைவாளாகுறப்பட்டன இனிமாவேறினான்-மாவியாதுஎன்ற வழிக்குறித்தபொருள் விளங்காமையால்விளங்குதற்பொருட்டிப்-பாய்மாவேறினான்-மாமரமேறினன்பாய்மாயாது-மாமரம்யாதுஎனச்சிறப்புச்சொல்லோடு கூட்டிக்கூறுக மற்றவையுமிப்படியே.

(௩௯)

௩௯௪. எழுத்திய நிரியப் பொருடிரிபுணர்மொழி
யிசைத்திரி பார்ப்றெளி வெய்துமென்ப.

(இதுவுமது.)

இ-ள். எழுத்து-எழுத்தினது-இயல்-தன்மை-நிரியா- வேறுபடாமல்-பொருடிரி-பொருள்வேறுபட்டுநிற்கிற-புணர்மொழி- தொடர்மொழிகள்- இசைத்திரிபால்-குறித்தப்பட்ட சொற்களினிந்தியும்முதலுந்தோன்

ற இசையறுத்துச்சொல்லுகிற வேறுபாட்டால்-தெளிவெய்தும்-துணிவு
ண்டாகும்-என்ப-என்றுசொல்லுவர்புலவர்-எ-று.

(வரலாறு.)

செம்பொன்பதின்னொடி-நாகன் நேவன் போத்து-குறும்பாம்பு எ
னவரும் செம்-செம்பதன்னொடி-செம்பொன்-பதின்னொடி- எ-ம்- நாகன்
நேவன்-போத்து-எ-ம்- நாகன்-நே-வன்போத்து-எ-ம்- குன்றேறு-மா- எ
னவு-ம்-குன்-நேறு-மா-எ-ம்-இவற்றை அப்படியிசையறுத்துஉச்சரித்துக்
குறித்த பொருளைக் காட்டுக. (சும)

ககஉ. ஓரிபொருண் மேற்பல பெயர்வரி னிறுதி
யொருவினை கொடுப்ப தனியு மொரோவழி. ௧

இது மரபுவழாரிலையும் அதன்வழுவமைதியும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஒருபொருண்மேல்- ஒருபொருளுண்மேலே-பலபெயர்- பல
பெயர்கள்-வரின்- வருமாயின்-ஐ-றுதி-இறுதியில்-ஒருவினை- ஒருமுடிக்கு
ஞ்சொல்லை-கொடுப்ப- பொருளொன்றையென்பது தோன்றக்கொடுத்துக்
கூறுவர்-ஒரோவழி-ஒருபொருளாகுகை தவறாதவிடத்தே தனியும்- பெ
யர்தோறும்(கொடுப்ப)கொடுத்ததுக்கூறுவர்-எ-று.

(வரலாறு.)

„ஆசிரியன் பேரூர் கிழான் சாத்தன்வந்தான்-எ-ம்- குயிலைச்சிலம்
படிக்க கொம்பினைத்தில்லையென கூத்தப்பிரா-கயிலைச்சிலம்பிற் பைம்பூப்
புனங்காக்கும் கருங்கட்செவ்வாய்- மயிலைச்சிலம்பகண் டியான்போய்வரு
வன்வண் பூங்கொடிகள்-பயிலச் சிலம்பெதிர் கூய்ப்பண்ணைநண்ணும் ப
ளிக்கறைக்கே-எ-ம்- வருகிற இவையிறுதியிலே முறையேவந்தான் எ-ம்
கூண்டி-எ-ம் ஒருசொல்லைக் கொண்டன வேலோன் வருகவிமலைசேய்வரு
க மாலோன் மருகன்வருகவென்றனவே-என்பபெயர்தோறும் வினைகொ
ண்டன. (சுக)

ககக. திணைநிலஞ் சாதி குடியே யுடைமை
குணந்தொழில் கல்வி சிறப்பாம் பெயரோ
டியற்பெய னோற்றிடிந் பின்னரல் சிறப்பே.

(இதுவுமது.)

இ-ள். திணை-ஐந்திணையும்-நிலம்-தேசமும்-சாதி-குலமும்-குடி- கு
டியும்-உடைமை-உடைமையும் குணம்-குணமும் தொழில்- தொழிலும்
கல்வி-வித்தையும் (ஆகிய விவற்றைப்பற்றிவருகிற) சிறப்பாம்பெயரோ

டு சிறப்புப்பெயரோடு, இயற்பெயர்-இயற்பெயரை-ஏற்றி- (ஒருபொருள்ஒருசேர) வேற்குமாயின், பின்வால்-அவ்வியற்பெயர்பின்வருதல், சிறப்பு-சிறந்தமரபாம்-எ-று.

(சிறப்பென்றதனால் முன்வருவது வழவமைதியாம்)

(வரலாறு.)

குன்றவன் கொற்றன், கொற்றன் குன்றவன், திணை அரிவாளானழகன், அழகனரிவாளன், நிலம்பார்ப்பான், பாராயணன், பாராயணன் பார்ப்பான் சாதிஊர்கிழானேணன், ஊணூர்கிழான், குடிபொன்னன், பொறையன், பொறையன் பொன்னன், உடைமை, கரியன்கம்பன், கம்பன்கரியன், குணம் நாடகி நம்பி, நம்பி நாடகி, தொழிலஆசிரியனமிழ்தன், அமிழ்தனாசிரியன், கல்வி எனவரும் மற்றவையுமிப்படியே.

கூசு. படர்க்கை முப்பெயரோ டணையிற் சுட்டுப்
பெயர்பின் வரும்வினை யெனிற்பெயர்க்கெஞ்ஞ
மருவும் வழக்கிடைச் செய்யுட் கேற்புழி.

(இதுவுமது.)

இ ள். படர்க்கை-படர்க்கையிடத்தையுடைய, முப்பெயரோடு-உயர் திணைப்பெயர் அஃறிணைப்பெயர் விரவுப்பெயர் என்கிறமூவகைப்பெயர்களோடு, சுட்டுப்பெயர்-சுட்டுப்பெயர், அணையின்-சேரின், பின்வரும்-அச்சுட்டுப்பெயர்பின்வரும். வினையெனின்-(அவ்விடத்தே)வினையாகிய மூடிக்குஞ் சொல்வருமாயின், பெயர்க்கு-(அம்முடிக்குஞ் சொல்லல்லையாயின்) அப்பெயர்க்கு, எங்கும் பின்னுமுன்னும், மருவும்-வரும், வழக்கிடை இம்மரபு வழக்கத்திடத்திலாம், செய்யுட்டு-செய்யுளிடத்தே, ஏற்புழி-நியதியன்றி வேண்டியவாதே வரப்பெறும்-எ-று.

(வரலாறு)

நம்பிவந்தான் அவனுக்குச்சோறிகு-எ-ம், எருதுவந்தது, அதற்குப் புல்லிகு-எ-ம், சாத்தன் நெய்வம் அவனுக்குப்பலியிகு-எ-ம், சாத்தன் வந்தது, அதற்குப் புல்லிகு-எ-ம், வினையிக்குவழிச் சுட்டுப் பெயர்பின்வந்தன. நம்பி அவன் அவன் நம்பி, எனப்பெயர்க்குப்பின்னுமுன்னுஞ்சுட்டுப்பெயர்வந்தன், “அவண்ணங்குளாய்செய்தானுயிழாய்வேலன்- விறன் மிகுதாச்சேந்தன் பேர்வாழ்த்தி முகனமர்ந்தன்னையலர்கடப்பந்தாரணியினென்னேகொல்-பின்னையதன்கண் விழைவு- எனச்செய்யுளில் வினைவருவழியு முன்வந்தது.

(சுரு.)

௩௯௬ அசைநிலை பொருணிலை யிசைநிறைக் கொருசொல்
விரண்டு மூன்றுநான் கெல்லேமுறையடிக்கும்.

(இதுவுமது)

இ-ள். அசைநிலை-அசைநிலைக்கும், பொருணிலை- (வினாவுவெருளி யு வகையச்சம் வலமுதலாகிய) பொருணிலைக்கும், இசைநிறைக்கு இசை நிறைக்கும், ஒருசொல்-ஒருமொழி, இரண்டு-இரண்டும்,மூன்று மூன்று ம், நான்கு-நான்குமாகிய, எல்லை-அளவும், முறை-முறையாக, அடிக்கும்- அடிக்கும் என்று

(எனவே அசைநிலைக்கு இரண்டும், பொருணிலைக்குஇரண்டுமூன் றும், இசைநிறைக்குஇரண்டும் மூன்றும் நான்கும், அடிக்குமென்றதா யிற்று.)

(வரலாறு.)

அன்றையன்றே, அசைநிலை, போபோ,வினாவு எறியெறி, வெருளி வருகவருக, உவகைபாம்பு பாம்பு தீத்தீத்தீ, அச்சம்வாமேழன், வாமேழன் அவலம் இவை பொருணிலை ஏ ஏயம் பன்மொழிந்தனளாயே நலகுமே நலகுமே- நாமகள்-பாடுகோ பாடுகோ- பாடுகோ பாடுகோ-இசைநிறை.

(ஒருசொல்லைப் பலகாற்சொல்லுதல் வழுவாயினும் இவ்விடத்தே

ஆமென்றல் வழுவமைதியுமிதற்குஇவ்வெல்லை கடவாதென்றல்வழுவா மற்காத்தலுமாம்.)

(சச)

௩௯௭ இரட்டைக் கிளவி யிரட்டிற்பிரிந்திசையா

இது மரபு வழாநிலை உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இரட்டைக்கிளவி-இரட்டைச்சொற்கள்-இரட்டின்- அவ்விர ட்டிப்பின்-பிரிந்து-நீங்கி இசையா-தனித்துஒடியாவாம்-எ-று.

எனவே பிரித்துச்சொன்றைப் பொருள்படாதென்பதும் இரட்டித் துச்சொல்லல் மரமென்பதும்ஆயிற்று.

(வரலாறு)

சலசலமும்மதம்பொழிய குறுகுறுகடந்தும்-துடிதுடித்துத்துள்ளி வரும் எனவரும்.

(சடு)

௩௯௮ ஒருபொருட் பல்பெயர்பிரிவிலவையார்.

(இதுவுமது)

இ-ள். ஒருபொருள்-ஒருபொருளின்மேல்-பல்பெயர்-பல்பெயர்சொ ள்லும்போது-பிரிவில்-அப்பொருளினின்றும்புரிதலில்லாதனவற்றை-வ யையார்-நீக்காதுகொள்வார்புலவர்-எ-று.

(வரலாறு)

ஆசிரியன் பேருங்கிழான் சாத்தன்வந்தான்-பாண்டியன்பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழிதிவந்தான்-எனவரும். (சக)

நகஅ. ஒருபொருட் பன்மொழி சிறப்பி னினவழா

இது மரபுவழுவமைதி உணர்த்துகின்றது,

இ-ள். ஒருபொருள்-ஒருபொருளைக்குறித்துவருகிற-பன்மொழி-பலசொற்கள்-சிறப்பினின்-சிறந்துநிறையால்-வழா-அவைவழுவென்று நீக்கப்படாவாம்-எ-று.

(வரலாறு.)

மீயிசைஞாயிறு-புனிற்றிளங்கன்று நாகிளங்கமுது-உயர்ந்தோங்கு பெருவரை குழிந்தாழ்ந்தகண்-எனவரும். (சஎ)

நகக. இளைத்தென் றறிபொருளுலகி னிலாப்பொருள்

வினைப்படுத் துணைப்பி னும்மை வேண்டும்

இது மரபு வழுவாமற் காத்தலுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இளைத்தென்று-இவ்வளவினதென்று, அறிபொருள்-அளவறியப்படுகிறபொருளும்-உலகினிலாப்பொருள்-எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் இல்லாதபொருளும்-வினைப்படுத்துணைப்பின்-வினைப்படுத்துச் சொல்லும்போதுஉம்மை-முற்றும்மையை-வேண்டும், வேண்டுகும்-எ-று

(வரலாறு.)

தமிழ்நாட்டி மூவேந்தரும்வந்தார்-இறைவர்க்குக் கண்முன்று முச்சுடர்-இவ்வளவென்றறி பொருள்கள் முற்றும்மைவேண்டி நின்றனமுயற்கோடாகாயப்பூவென்றுமில்லை - ஒளிமுன்னிருனெங்குமில்லை உலகினிலாபொருள்கள் முற்றும்மை வேண்டிநின்றன. (சஅ)

சா. செயப்படு பொருளைச் செய்தது போலத்

தொழிற்படக் கிளத்தலும் வழக்கினு ஞரித்தே

இது மரபு வழுவமைதியுணர்த்துகின்றது

இ-ள், செயப்படுபொருளை-செயப்படுபொருளை- செய்ததுபோலவினைமுதலைப்போலவைத்து-தொழிற்பட-அதன்மேல் அவ்வினைமுதல் வினையேற்றி-கிளத்தலும்-சொல்லுதலும்-வழக்கினுள்-வழக்கினிடத்து-உரித்து-உரித்தாம்-எ-று.

(வரலாறு.)

இம்மாடியான்கொண்டது-இச்சோறியான்கொடுத்தது - எனவரும் உம்மையால்-கருவிகிலஞ்செயல் காலங்களைக்கருத்தா வாகக்கூறுதலும்

மையுமென்பது பெற்றும் அவைவருமாறு இவ்வெழுத்தாணியா நெழு
தியது-கருவி இவ்விடியானிருந்தது இடம் இத்தொழில்யான்செய்தது-
தொழில் இந்நாள் யான்பிறந்தது காலம்எனவரும், (சக)

ச0க, பொருண்முதலாறு மடைசேர்மொழியின்
முள்ளவு மில்லவு மாமிரு வழக்கினும்

இது மரபு வழுவாம் காதத்தலும் மரபு வழுவமைதியும் உணர்த்து
கின்றது.

இ-ள், பொருண்முதல்-பொருளாதி ஆறாம்-ஆறுகிய-அடைசேர் அ
டைகளித்துவருகிற மொழி மொழிகள்-இனமுள்ளவும்-இனமுள்ளவை
யேயாமன்றி இல்லவுமாம்-இனமில்லாதவையுமாம்-இருவழக்கினும்-உல
கவழக்கினுள்ளுஞ் செய்யுள்வழக்கினுள்ளும்-எ-று,

(வரலாறு,

(இனமுள்ளன)	(இனமில்லன)	
நெய்க்குடம்	உப்பளம்	பொருள்
குளநெல்	ஊர்மன்று	இடம்
கார்த்திகைவிளக்கு	நாளரும்பு	காலம்
பூமரம்	இலைமரம்	சினே
செந்தாமரை	செம்போத்து	குணம்
கொடைக்கூலி	தோய்தயிர்	தொழில்

எனவழக்கிடத்துவந்தன பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மைமுயக்கம்
எனச்செய்யுளிடத்து மிப்படியேவரும் இவற்றுள்முன்னையதுவழுவாம்
ற்காத்தலும் பின்னையதுவழுவமைதியுமாம், (ருஉ)

ச0உ, அடைமொழி யினமல்லதுந்தருமாண்டுநின்

இது மரபுவழுவாம்ற்காத்த லுணர்த்துகின்றது,

இ-ள், அடைமொழி-முன்சொல்லப்பட்டஅடைசேர்மொழி-இனம
ல்லது-இனத்தைத்தருவதன்றி இனமல்லாததையும்-தரும்- கொடுக்கும்-
ஆண்டு-அவ்விடத்திற்கு-உநின்-பொருந்துயாயின்-எ-று,

(வரலாறு,

மேலேச்சேரிச்சேவலேத்த தென்றவளாலே கீழைச்சேரிச்சேவல
லேப்புண்டது என வினத்தைத்தருதலேயன்றி அச்சேவலையுடையார்க்கு
வெற்றியாயிற்று என்கிற இனமல்லாததையுந்தந்து, (ருக)

ச0உ, அடைசினே முதன்முறை யடைதலுமீரடை
முதலோடாதலும் வழக்கிய லீரடை
சினையொடு செறிதலு மயங்கலுஞ்செய்யுட்கே,

இது மரபு வழுவாமற் காத்தலும் மரபு வழுவமைதியும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அடை-ஒரண்டியும், சினை-ஒருசினையும், முதல்-ஒருமுதலும், முறையடைதலும் ஒன்றையொன்று விசேடித்துவருதலும், ஈரடை, இரண்டடை, முதலோடாதலும்-முதலேவிசேடித்துவருதலும், வழக்கியல்-வழக்குடையாம், ஈரடை-இரண்டடை, சினையொடுசெறிதலும்-சினையவிசேடித்துவருதலும், மயங்கலும்-இவ்வரம்புகடந்துவருதலும், செய்யுட்கு செய்யுணடையாகும்-எ-று.

(வரலாறு.)

வேற்கைபொருள்கள், செங்காணை-எ-ம்-மனைச்சிறுகிணறு, சிருகருங்காக்கை-எ-ம், வழக்கில்வந்தன சிறுபைந்துவியிற் செயிறாச்செயதகருநெய்க்கண்டருங் காமகோயே-எ-ம், பெறுந்தோட்சிறுமருங்குற்போமர்க்கட்பேதை எ-ம், செய்யுள்வந்தன. (அடைசினைமுதன்முதறையடைதலொன்றும வழுவாமற்காத்தலும் மற்றைமுன்றும் வழுவமைதியும், ஆம்.)

(ருஉ)

சு0ச. நியாயாகப் பொருளை யிற்றெனக் கிளத்தல்.

இது மரபு வழுவமைதி யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். நியாயாகப்பொருளை-இயற்கைப்பொருள் செயற்கைப்பொருள் என்னுந் நியாயாகப்பொருள்களுள் இயற்கைப்பொருளை, இற்றென-இத்தவையமத்தென்று, கிளத்தல்-சொல்லுக-எ-று.

(வரலாறு.)

மெய்யுள்ளது, பொய்யில்லது, நிலம்வலிது, நீர்தண்ணிது, திவெய்து, மயிர்க்கிது எனவரும் (இயற்கைப்பொருளை இற்றென்னும் வினைக்குறிப்பாகிய செயற படித்துச் செயற்கைப் பொருள்போலக்கூறுதலின் இதுவழுவமைதியாயிற்று.)

(ருஉ)

சு0ரு. காரண முதலா வாக்கம் பெற்றுங்

காரண மின்றி யாக்கம் பெற்று

மாக்க மின்றிக் காரண மடுத்து

மிருமையு மின்றியு மியலுஞ் செய்யும்பொருள்.

இது மரபுவழுவாமற்காத்தலும் வழுவமைதியும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். செய்யும்பொருள் - செயற்கைப்பொருள், காரணம் - காரணச் சொல், முதலா முதலவா, ஆக்கம்-ஆக்கச்சொல் பெற்றும்- பின்வரப்பெற்றதும், காரணம் காரணச்சொல் இன்றி - தொக்குறிக், ஆக்கம்-ஆக்கச் சொல், பெற்றும்-வரப்பெற்றதும், ஆக்கம்-ஆக்கச்சொல், இன்றி-தொக்கு

நிற்க, காரணம்-காரணச்சொல் அடுத்தும் வரப்பெற்றும், இருமையும் அவ்விதமும், இன்றியும்-தொக்குநிற்கவும், இயலும்-நடக்கும்-எ-று.

(வரலாறு.)

கடுவுக்கைபிழியெண்ணெயும் பெற்றமையான் மயிர் நல்லவாயின-எ-ம், எருப்பெய்தினங்களை கட்டுநீர்கால் யாத்தமையாற்பயிர்நல்லவாயின-எ-ம் முன்காரணமும் பின்னாக்கமும்பெற்றனமயிர்நல்லவாயின-எ-ம், பயிர்நல்லவாயின-எ-ம், காரணமின்றி ஆக்கம்பெற்றன. கடுவுக்கைபிழியெண்ணெயும் பெற்றமையான் மயிர்நல்ல-எ-ம், எருப்பெய்தினங்களை கட்டுநீர்கால் யாத்தமையாற் பயிர்நல்ல-எ-ம், ஆக்கடின்றிக்காரணம்தவந்த-எ-ம் மயிர்நல்ல-எ-ம், பயிர்நல்ல-எ-ம், அவ்விதமென்பதும், காரணமுதலாவாக்கம் பெறுதலென்றும் உபயோகமற்காத்தல் மறைபுன-எ-ம் வழுவுமையின்கள்.) (முசு)

சுரு. தம்பா லில்ல தில்லெனி னினது
யுள்ளது கூறி மாற்றியு முள்ளது
சுட்டியமுனாப்பர் சொற்கருங் குதற்கே.

இது மரபுமுனாபர் காத்த லுணர்ந்துகின்றது.

இ-ள். தம்பால் தம்மிடத்து, இல்லது-இல்லாதபொருளை, இல்லெ-
னின்-இல்லையெனின், இன்னாய்-வினாவப்பட்டதற்கு இனமாய்,உள்ளது-
இருக்கின்றபொருளை, சுட்டி-சொல்ல, மாற்றியும் அச்சொல்லைக்கொண்-
டி அதனையிலையென்றும், உள்ளது-இருக்கிறபொருளாயின் சுட்டியும்-
இவ்வளவுண்டென்றும், உனாப்பர் சொல்லுவர், சொற்கருங்குதற்கு-வி-
னாவும்விடையுமாகியசொற்கள் சுருங்குகறபொருட்டு-எ-று.

(வரலாறு.)

பபறுண்டோ வணிகரோ என்றவருக்கு அதுவில்லையென்பார், உழு-
ந்துண்ட, உழுந்துத் துவவையுமுண்டுஎன அதனினத்தைச் சொல்லக்கட-
வர் அதுவுண்டென்பார் இருகலமுண்டு, இருதூணியுண்டு, என அதன-
ளவைச்சொல்லக்கடவர் மறைவையுமிப்படியே. (ருரு)

சுரு. ஈதாக்கொடுவெனு மூன்று முறையே
பிழிந்தோ னொப்போன் டிக்கோ னிரப்புகை,

இதுவுமது,

இ-ள். ஈதாக்கொடுவெனும்-ஈதாக்கொடுஎன்கிற, மூன்றும் - மூன்று
சொற்களும், முறையே-முறையாக,பிழிந்தோன்-பிழிந்தவனும் ஒப்போ-
ன்-ஒப்பவனும், டிக்கோன்-உயர்ந்தவனும், இரப்புகை-இரத்தம்ருவருகி-
து சொற்களாகும் எ-று.

(வரலாறு.)

தந்தாய், இழிந்தோனிரப்பு-கோழா-கா-ஒப்போனிரப்பு- மைந்தா
கொடு-உயர்ந்தோனிரப்பு-எனவரும். . (ருசு)

சுரஅ. முன்னத்தி னுணருங் கிளவியுமுளவே.

இது மரபுவழுவமைதி யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். முன்னத்தின்-குறிப்பினால், உணரும்-பொருளாயப்படுகிற,
கிளவியும் சொற்களும், உள விலவுளவாம்-எ-று.

'(அவையர்வன, ஒன்றொழிபோதுச் சொன்முதல்சொல்லுவான் கு
றிப்பிழுகபெயரியவலே கட-ஆமருகதிரத்திலே சொல்லப்பட்டனவாம்)

(வரலாறு.)

குழைகொண்டு கோழியெறியும் வாழ்க்கையர் என்றால்-பெருஞ்செ
ல்லவாழ்க்கையர் என்பது குறிப்பினால் லுணரப்பட்ட பொருளாம், மறந
வைகளுமிப்படியே (கேட்பவர்களுக்குப்பொருள்விளங்கச்சொல்லல் மா
பாதலால் இதுவழுவமைதியாயிற்று.) (ருஎ)

சுருக. கேட்குந் போலவும் கிளக்குந் போலவு
மியக்குந் போலவு மியற்றுந் போலவு
மஹிணை மருநினு மறையப் படுமே.

(இதுவுமது.)

இ-ள். கேட்குந் போலவும்- கிளக்குந் போலவும்- கேட்பவைகள் போல
வும் கிளக்குந் போலவும்-சொல்லாதவைகளைச் சொல்பவைகள் போலவும்,
இயக்குந் போலவும்-நடவாதவைகளை நடப்பவைகள் போலவும் இயற்று
ந் போலவும் செய்யாதவைகளைச் செய்பவைகள் போலவும்-ஆஹிணைமரு
ந்கினும்-ஆஹிணையிடத்தும்-அறையப்படும்-சொல்லப்படும்-எ-று.

(வரலாறு.)

நன்னீனாவாழியனிச்சமே எ-ம். பகைமையுங்கேண்மையுந் கண்ணு
ரைக்கு எ-ம். இவ்வழியல்லுருக்குப்போகும்-எ-ம். தன்னெஞ்சே தன்
னைச்சு-எ-ம். வரும். (ருஅ)

சுருக. உருவக வுவமையிற் நினைசினை முதல்கள்
பிறழ்தலும் பிறவும் டேணிநர்கொளலே.

(இதுவுமது.)

இ-ள். உருவக வுவமையில்-உருவகத்திலுமுவமையிலும்-தினை-இ
ருக்கின்றதும் சினை-சினையுந்-முதல்கள்-முதல்களும் பிறழ்தலும்-தம்
முள்ளேமயகுதலும்-பிறழும்-இவ்வியலுட்சொல்லா தொழித்தவையும்-
பேணிநர்கொளல்-பாதுகாத்துக்கொள்க-எ-று.

(வரலாறு.)

நம்மாச்சுனியசிக்கத்திற்குப்பஞ்சவர்சுட்டமாகியயானைகளுஞ்சியோடின-உயாதிணை யஃறிணையோடுமயங்கிற்று அவ்வாசனுக்குததம்பியுரிருவரு மிசண்டிதோள்கள உயாதிணைமுதல் உயர்திணைச்சிணையோடுமயங்கிற்று முகமாகிடமதி உயாதிணைச்சிணையஃறிணைமுதலோடுமயங்கிற்று சல, க்ரிமகையை நல்லோர்விரும்புபவர்-அஃறிணையுயாதிணையோடு மயங்கிற்று இவையுருவகம்.

மயில்போலுமங்கை அஃறிணை யுயர்திணையோடு மயங்கிற்று கயல் போலுங்கண் உயர்திணைச்சிணை யஃறிணைமுதலோடு மயங்கிற்றுதளிர் போலுமேனி-உயாதிணைமுதல் அஃறிணைச்சிணையோடுமயங்கிற்றுஇவை, யுவமை.

இனிப்பிறவுமென்றதனால்-இவன் சரசுவதிக்கொப்பானவன் எனப், பானமயங்கக்கூறுதலும் செவகோல்வீரக்கழல்என வொருபொருட்டன்மையை மறறொருபொருண்மேல் வைத்துக்கூறுதலும்-நாதான் என்பதற்கு அருளினான்என வொருளினையைமறொருளினையாற கூறுதலும்-அரசு வேந்துஎன வுயாதிணையை அஃறிணையாகக் கூறுதலும் பிதவுக்கொள்க.

சூகக. யாற்றுநீர் மொழிமாற்று நிரணிறைவிற்பூண்டாப்பிசையளைமறி யாப்புக் கொண்டு கூட்டடிமறி மாறறெனப் பொருள்கோ ளெட்டே.

இது நால்வகைச்சொற்களாலுஞ் செய்யப்பட்டுச் செய்யுள்கொள்ளும், பொருள்கோளின் பெயருந் தொகையுமுணர்க்குகின்றது.

இ ள். யாற்றுநீர்- யாற்றுநீர்பொருள்கோளும்-மொழிமாற்றுபொழிமாற்றுப்பொருள்கோளும்-நிரணிறை-நிரணிறைப்பொருள்கோளும் விற்பூண்- விற்பூட்டுப்பொருள்கோளும் தாபிசை- தாப்பிசைப்பொருள்கோளும், அலைமறியாபடி-அலைமறியாப் பொருள்கோளும், கெண்பு-கூட்டு-கொண்டுகூட்டுப்பொருள்கோளும், அடி மறிமாற்று-அடிமறிமாற்றுப் பொருள்கோளும், என-என்று, பொருள்கோள்பொருள்கோள்- எட்டி-எட்டாம்-எ-று. (கூடி)

சூகக. மற்றைய நோக்கா தடி தொ றும் வான் பொருளற்றற் றொழுது மஃதியாறறுப் புனலே.

இது நிறுத்தமுறையானேயுறறுநீர்ப் பொருள்கோளாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். மற்றையநோக்காத-மொழிமாற்றுமுதல்புனைபோலப்பிறழ்ந்து செல்லவேண்டாமல்-அடிதொ றும்- அடிதொ றும்- அற்றற்றொழுது

மகிழ்ந்து யாற்றுகிறோமென்று சொல்லுகிறார்கள். நெறிப்படுத்தி அற்றற்றெழுத்துவகையி
யவான்பொருள்-சிறந்தபொருள்களை, யாற்றப்படுகின்ற யாற்றுகிறோமென்று
சொல்லுகிறோம்-எ-று.

(வதலாறு.)

‘கொல்லுந்ருந்தும் பாம்மின்றே நற்றமபோன், மெல்லவேகருவி
ருந் தின்றுமெல்லார், செல்வமெழுகுறையே நிறுவித்தேர்ந்ததாம், கல்வி
சொல்லாதாரி விறைத்தெய்து தவையு, எனவரும் இப்பாட்டினுள் சொல்
வென்னு மெழுவாயினைமுதலெய்து அதுவென்றேழ்லாகியவையெனச் சங்
த னொன்றையென்று சொன்ன விடையெழுமை நுதல்திக் காய்தவையெ
ன்னும்பயனிலையிதுதிலே கருதுமுடித்தமைமயால் இப்பொருளொழுது
தல யாற்றுகிறோமென்று சொல்லுகிறோம்-எ-று. (கக)

சூ0கக. ஏற்ற பொருளுக்கிணையு மொழிகளை
மாற்றியோ ரடியுள் வழங்கு மொழிமாற்றே.

இது மொழிமாற்றுப் பெருநூல்கொளாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள் ஏற்றபொருளுக்கு ஏற்றவிரண்டியனிலைகளுக்கு, இயையு
மொழிகளை-பொருளுதமொழிகளை; மாற்றி-ஏலாதபயனிலைகளுக்குத்தனி
த்களிககூட்டி, ஓரடியுள் ஓரடியுள்ளே, வழங்கல்-சொல்லுவது, மொழி
மாற்று-மொழிமாற்றுப்பொருள்கொளாம-எ-று,

(வதலாறு.)

‘சுனாயாழாவம்மி மிதப்பவனையனைய, யானைக்குநீத்துமுயற்குநிலை
யென்ப, கானகநாட ன்களை’ எனவரும் இதனுள் ஆழவென்னும் பயனி
லைக்கியுந்த அமமிழென்னுமொழியினை மிதப்பவென்னும்பயனிலைக்கு
ம், மிதப்பவென்னும் பயனிலைக்கும் இயைந்த சுனாயென்னுமொழியினை
ஆழவென்னும் பயனிலைக்கும், நீதென்னும் பயனிலைக்கியுந்தமுயலெ
ன்னுமொழியினை நிலையென்னும் பயனிலைக்கும், நிலையென்னும்பயனிலை
க்கியைந்த யானையென்னுமொழியினை, நீதென்னும்பயனிலைக்குமாக மா
ற்றிக்கூறியவாறு காண்க. (கஉ)

சூ0கக. பெயரும் வினையுமாற்ற சொல்லையும் பொருளையும்
வேறுநீர னிறீஇ முறையின்று மெதிரினு
நேரும், பொருள்கொ ணிரணினு நெறியே.

இது விரணினுப் பெருநூல்கொளாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள், பெயரும்வினையுமாற்ற சொல்லையும்- பெயரும்வினையுமாற்றியு,
சொற்களையும், பொருளையும்- அவைகளானும்பெயரும், வினையுமாகிய
பயனிலைகளையும், வேறுவேறு, நிரணிறீஇ-விரணியாகியுத்தி, முறை

வினும்-முறையாகவேணும்-எதிரினும்-எதிராகவேணும்-நேரும்- இ தம்
கிது பயனிலையென்பது படக்கூறும், பொருள்கோள்- பொருள்கோள்.
நெறி நெறிப்பட்ட, நிரனினா- நிரனினைப்பொருள்கோளம்-எ-று.

(வரலாறு.)

“கொடிசுவனிகொட்டை-துசுப்புணகண்மேனி, மதிபவளமுத்தமு
கம் வாய்முறுவல, பிடிபிணைமஞ்ஞை நடைநோககுச்சாயல், வடிவினளே
உஞ்சிமகன”இப்பாட்டில்கொடிதுசுப்பு குவளை உண்கண்கொட டைமே
ளாம், மதிமுகம் பவளம் வாய்முத்தமுறுவல எம், பிடிநடைபிணை
நோக்குமஞ்ஞைசாயல்-எ-ம். பெயாசசொற்களும்பெயாசசொற்களும்வந்
தமுறை நரனிறை.

“காதுசேர்தாழ்குழையாப கண்ணித் துறைச்சோப்ப, போதுசோதா
ர்மாப் போர்ச்செழிய-தீதியான், மண்ணமிதமாநகயர்கோண மாறநு
ரைபோற்றோக்கு, அண்ணியவாய்பொரு-” கா மணதுஆமிதமச்சே மங்
கையாடீரான தாழ்மாறநுரை குழித் துறாக்குஆயதுணையவாய்பொ
ருள, என் னேயும் பெயருமாயவநதமுறைநரனிறை.

கனிறுள் கத்தும்போல நளிகடற் கூம்புங்கலனுதோன்றும் கனிறு
ந்து கூம்பு எனப்பெயரும் பெயருமாயவநதஎதிரிநிறிறை.

ஆடவாகளெவ்வா தகன்றொழிவாவெஃகாவும், பாடகமுழாரகமு
ம் பஞ்சமா-நீ டுமமா. லி நுழைநுஞ்சானகிடந் தானிலுவன் றே, மன்ற
ர்மநிறகச்சி மாண்பு “வெஃகா கிடந்தான் பாடகமது நுதான் ஊரகமன்
றான் எனப்பெயரும் வினையுமாய்வநத எதிரிநிறிறை. (கூட)

சேகதி. கா.முலா நிறுதி நீலெமழி தமமுட
பொருளைக் குடையது சூட்டுவில லாகும்.

இது சூட்டுவிற்பொருள கோளாமாறு உணர்த்துகின்றது

இள் எழுவாய் செய்யுள்முதலிலும்-இயதி இயதியிலும்- நீலேஇ
ருக்கின்ற மெழி-மொழிகள். தம்முள்-தமக்கு பொருளைக்குடையது
பொருளேபோக்குதலுடைய பொருள்கோள் சூட்டிய லலாகும் சூட்டுவிற
பொருள்கோளம் எ-று.

(இதுவுமது)

“திருத்திமெய்நிபணை பிற்காண்டிமாத- நிறத்துபடிந்பெரிதாமேத-
முநகையர்கோள்-நண்ணுமார்பிற மயிதாபெருமானைக். கண்ணுக்கா
ணக் கதவு”இதிலுதிருத்தி மின்னகவுஎன்கோக்கிறது. (கூச)

சூட்டுக. இடைநிலை மொழிநீய யேனையி டுரித்து
சூட்டு பொருளை கண்ணுத றுப்பினை.

இது தாப்பிசைப் பொருள்கோளாம்-எ-து உணர்த்துகின்றது.

இ-ள், இடைநிலைமொழி-நிலைமொழி ளுள்ளமொழி ளுள்ளியிடத்தான்-ஒழிந்தமுதல் லுயிற்றிலும்-நடந்து-சென்று-பொருள் - நண்ணுதல் - கூட்டு பொருள்கோள்-தாப்பிசை-தாப்பிசைப் பொருள்கோளாம்-எ-து,

(ஊசல்வடம்போ லிடைநின்று இரும்ருக்குஞ்செல்லால் இப்பெயர்பெற்றது தாம்பு தாப்பு என விகாரமாயிற்று.)

(வரலாறு,)

உண்ணுமையுள்ள துயிர்நிலையுண்ணு- வண்ணுத்தல்செய்யாதன-இதிஊனென்பது அப்படிசெல்லல்காண்க, (சூடு)

சூடுகள், செய்யு ளிற்றுதி மொழியிடை முதலினுமெய்திய பொருள்கோ ளுணைமறிபாப்பே,

இது அனைமறியாப்புப் பொருள்கோளாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள், செய்யுள்-செய்யுளில் இறுதிமொழி இறுதியிலுள்ளசொல்-இடைமுதல்-இடையிலும்முதலும் எய்கயிப்பொருள்கோள்- சென்ற பொருள்கோள் - அனைமறிபாப்பு - அனைமறிபாப்புப்பொருள்கோளாம்-எ-து,

(புற்றிலேமறியும் பாம்புபோலுதலால் அப்பெயர்பெற்றது)

(வரலாறு,)

தாழ்க்குணர்வினராய்க் தாளுடைந்து கண்ணீல்திக் தளர்வார்தா முத்த-முத்தவினையாக்கை சுடலினம்-நாற்குதியிற் குழல்வார்தாமுழுந்த-நெரிய முன்செய்க்கினையென்றோடினியார்தாபும்-வாழ்க்குபொழுதினையெனையுநிறிமுன்னியுயலாதோ எனவரும் - கடையடிச்சொற்கள் முதலடைகளில் அப்படி செல்லல்காண்க, (சூசு)

சூசு, யாப்பா பலவினுக்கோ ளுடை மொழிகளை யெழுதி யிசைப்பது கொண்க

இது கொண்டு கூட்டுப்பொருள் கோளாமாறு உணர்த்துகின்றது,

இ-ள், யாப்பா-செய்யுளடிகள்-பலவினும், பலவற்றினும்-கோப்புடை-கோக்கப்படுகலையடைய-மொழிகளை- சொற்களை ஏற்புழி - எய்த்த பொருளுக்கேற்றவிடத்து இசைப்பது கூட்டும்பொருள்கோள் கொண்க கூட்டு-கொண்கூட்டும்பொருள்கோளாம்-எ-து,

(வரலாறு,)

‘தெத்தஞ்சாய்ப்போலத் திரண்டிருண்டபைங்கூந்தல்-வெண்கோட்டி முட்டையுடைத்தன்னமாமெனி-யாஞ்சனத்தன்னப்பசுலைணிவாமே-வா, கத்துச்சென்றார்வரின்-எனவரும் இதனுள் வங்கத்துச்சென்றார்வரின் அஞ்சனத்தன்னபைங்கூந்தலையுடையான் மாமெனிமேற்றெனக்கூட்டப்போல’

லத்திரண்டுருண்டவென் கோழிமுட்டையுடைத்துத் தண்ண பச்சிலைதணிவாம்
எனக்கொண்டுகூட்டுக. (௧௭)

சரக்க, ஏற்புழி யெடுக்குடன் கூட்டுதல் நிகழ்வும்
யாபயி றிடைமுத ளாக்கினும் பொருளிசை
மாட்சியு மாற வடியவு மடிமறி

இது அடி மறிமாற்றுப் பொருள்கோளாமாறு உணர்த்துகின்றது;

இ-ள், ஏற்புழி பொருளுக் கேற்குமிடத்து எடுத்து - எடுத்து-உட
ன்கூட்டுதும் - நீங்காதுகூட்டுகிற அடியவும் அடிபாயுடையவையும் யா
ப்பிறிடை முதல் யாகாணுமோரடியை) அச்செய்யுளின் இறுதிநடுமுதலு
களில் யாகாணுமோரிடத்து ஆக்கினும்-எடுத்துக்கூட்டினும் - பொருளி
சைமாட்சியும் - பொருளினாடிசைமாட்சியும் பொருண்மாட்சியும் மாறா-
வேறுபடாத அடியவும்-அடியையுடையவையும்-அடிமறி - அடிமறிமாற்
றுப்பொருள்கோளாம்-என்று,

(வரலாறு,)

நடுக்குற்றுத்தற்சோந்தார் துன்பந்துடையார் - கொடுத்துத்தான்
ய்ப்புணு மீண்டுங்காலின் உமிழ்குற்றறுப்பற்றினு சில்லது சலவம்-விடக்
கும்வினையலந்தக்கால்-என்பதனுள் - கொடுத்துததான்றுயப்பினுமீண்டுங்
காலிணும்-விடக்குறவினையுலந்தக்கால்விடக்குற்றறுப்பற்றினு சில்லாறுசெ
ல்வம் (இஃதறியார்) நடுக்குற்றுத்தற்சோந்தார் துன்பந்துடையார் என
அடிகளை எடுக்குமிடத்து எடுத்துக்கூட்டுக,

மாறக்காதலர்மலைமந்தனோ-யாறக்கட்பனிவரலானுவே - வேறு
மென்றோள வினொடுமும்மே கூறுதோழியான்வாழுமாதே - இதனுள்ள
வ்வடியை எங்கேகூட்டினும் பொருளும் ஓசையும் வேறுபடாமைகாண்
க அலைபான்பிறியுயிரை யாக்கலுக்குற்றம்-விலைப்பான்றகொண்டுன்மி
சைதலுக்குற்றஞ் சொலறபால வல்லாத சொல்லுதலுக்குற்றங் கொலற்
பாலுக்குற்றமே யாம் இதனுள் கடையடியைபாதேனுமோரிடத்துக் கூ
ட்டும்போது ஓசைவேறுபட்டுப்பொருள்வேறுபடாமைகாண்க, (௧௮)

பொதுவியல்-முற்றுப்பெற்றது,

நான்காவது,

இடைச்சொல்வியல்.

சரஉ, வேற்றுமை வினைசாரியொப் புருக

டத்தம் பொருள் விசைநிறை யசைநிலை

குறிப்பெ னெண பகுதியீற்ற லரித்தியலிணறிப்

பெயரினும் வினையினும் பின்முன் னேரிடக்
தொன்றும் பலவும் கூர் தொன்றுவ திடைச்சொல்.

இது இடையுரியடுத்து என்னும்மொன நிறுக்கமுறையால் இடைச் சொல் ஸ்லக்கணம் இவ்விபவா லுணர்ந்தத் தொடங்கி அவையித்து னையன இவ்விவல்மின என அவற்றின் பொதுவிலக்கணமுணர்ந்துகி ன்றது.

இ. எ. வேற்றுமை (புருபுகள்) ஐம்முதலிய வேற்றுமையுருபுகளு ம், வினை புருபுகள் - விசுதிமுதல்வினையுருபுகளும், சாரியை (புருபுகள்) - அன ஆன்முதல் சாரியையுருபுகளும், ஓய் (புருபுகள்) போல ப்புரையமுதல் உவமைபுருபுகளும், தத்தம்பொருள் - தத்தமக்குரிய பொருளையுணர்ந்தி வருபவையும், இலச்சிறை-செய்யுளிரைசிறைத்து வருபவையும், அசைநிலை அசைத்தலே பொருளாகிறபவையும், குறிப்பு இவைபோலாது குறிப்பினால் வருபவையும், என்-என்கிற. என்ப குறியின்-எட்டுவகையினையுடையனவாய், தனித்தியலின்றி தனித்துநட த்கலில்லாமல், பெயரினும்-பெயரினுள்ளும், வினையினும்-வினையினுள் ளும், பின்முன்-அவற்றின்பின்னுமுன்னுமாகிய. ஓரிடத்து-ஆறனுளோ ரிடத்து ஒன்றும்-ஒன்றாயினும், பலவும்-பலவாயினும், வந்து-வந்து, ஒ ன்றுவ - ஒன்றுபட்டுநடக்குந் தன்மையது, இடைச்சொல்-இடைச்சொ ள்லாகும்-எ-று.

(வரலாறு)

நம்புகைய பெயரின் புறத்துறுப்பாய் ஐயுருபு ஒன்றுவந்தது முடி யினன் பெயரினாகத்துறுப்பாய் விசுதியுமிடைநிலையும்பலவந்தன, உண் ணன்-வினையிலகத்துறுப்பாய் விசுதியுருபு ஒன்றுவந்தது, நடந்தனன்- வினையிலகத்துறுப்பாய் வகுதியிடையிலேசாரியை பலவந்தன, அதுவே பொன்னினிலோ ஓ பெரியன் இனி மறநென்று எனப்பெயர்களுக்கும், வந்தானேகொன்றான் கூ கூ ஐயோ மறந்தான் சீ சீ போ, எனவி னைகளுக்கும் புறத் துறுப்பாய்முன்னும் பின்னும்ஒன்றும் பலவும்வந்த ன், மறநவைகளுமிப்படியே. (க)

சஉக. தெரிநிலை தேற்ற மையமுற் றெண்ணிறப்
பெறுமறை பெச்சம் வினாவிழை வெற்றியினை
பிரிப்புக் கழிவாக்க மின்னன விடைப்பொருள்.

இது முன்சூத்திரத்திலேதத்தம் பொருளை வெணப்பட்டவை இவை யென்பது உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். தெரிநிலை-தெரிநிலையும், தேற்றம்-தெனியும், ஐயம் - சந்தேகம், முற புறம் காண், என்-எண்ணும், சிறப்பு சிறப்பும், எதிர்ப்பு எதிர்ப்புமும், எச்சம் எச்சமும், வினா-வினாவும், விழைவு-விருப்பும்.

மும், ஒழியிசை-ஒழிந்தசொல்லும், பிரிப்பு-பிரிநிலையும், கழிவு-கழிவும், ஆக்கம்-ஆக்கமும், இன்னன-இவைபோல்வனபிறவும், இடை-தத்தம் பொருள்வென்ற விடைச்சொற்களுடைய, பொருள்-பொருள்களாம்-எ.

(வரலாறு)

இவைபோல்வன வென்றதனும் சிலவருமாறு அ இ உ என்பனக் கட்டிப்பொருளைத்தருவன எ யா என்பன வினாப்பொருளைத்தருவனமுன்பின் இனிஎன்பன இடப்பொருளுங் காலப்பொருளுங் தருவன, தொழும்போதும் இடப்பணமைப்பொருளைத்தருவன, ஆவது, ஆயினும்முதலியவை விகற்பப்பொருளைத் தருவன, ஐயோஅந்தோ முதலியனஇகரப்பொருள் தருவன, ஆ அம்மா ஒ ஒ கோ முதலியவை வியப்பொருளைத்தருவன, கூ கூ ஐயோ முதலியவை அச்சப்பொருளைத்தருவன. சி சிச்சிசைமுதலியவை இகழ்ச்சிப்பொருளைத்தருவன, கடகடெனதுமிமென முதலியவை ஒலிக்குறிப்புப்பொருளைத்தருவன, பொள்ளெனசேரலென முதலியவை விரைவுக் குறிப்புப்பொருளைத்தருவன, மற்றுமிப்படியே வருகிறபலவகைப்பட்ட இடைச்சொற்களை ஆராய்ந்தறிந்துகண்டுகொள்க.

(உ)

சஉஉ, பிரிநிலை வினாவெண் ணீற்றசை தேற்ற

மிசைநிறை யெனவா தேகா ரம்மே.

இது வேற்றுமை முதலாகிய நான்கும் முன்னே சொல்லப்பட்டதனால் அவையொழிந்த மற்றவைகளில் ஏகாவிடைச்சொல் எிலக்கணமுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பிரிநிலை-பிரிநிலையும், வினா-வினாவும், எண்-எண்ணும், ஈற்றசை-ஈற்றிலசைத்தலும், தேற்றம்-தெளிவும், இசைநிறை-இசைநிறைத்தலும், என-என்று, ஆறு-ஆறுபொருளைத்தரும், ஏகாரம் - ஏகாவிடைச்சொல்-எ-று.

(வரலாறு)

அவனேகொண்டான், என்பது ஒருகூட்டத்திலிருந்து ஒருவனைப் பிரித்து நிற்கையாற் பிரிநிலைநீயேகொண்டாய், என்பதுநீய்கொண்டாய் எனவினாவிநிற்கையால் வினாவாம் நிலனே நீயே தீயே ஊனியே, என்பவை நிலனுநீரும் தீயும் ஊனியும் எனவெண்ணிநிற்கையால் எண்ணும், வகுத்தனர் கொளலே, என்பதுஇறுதியிலங்கத்து நிற்கையால்ஈற்றசையாம் காணேகொண்டேன் என்பது துணியைக்காட்டுதலால் தேற்றமாம், ஏ ஏ யிவனொருத்தி பேடியேவென்றார், என்பது இசைநிறைத்து நிற்கையால் இசைநிறையாம்.

[அன்றியும், யானேகொண்டேன் என்பது, யான்கொள்கிலனென் னும் எதிர்மறைப்பொருள்தருதலால் எதிர்மறை ஏகாரம் எதிர்மறைப் பொருளைத் தருவது புதியன புகுதலாற் கொள்க.]

சஉஉ, ஒழியிசை வினாச்சிறப் பெதிர்மறை தெரிவிலை
கழிவசை நிலைபிரிப் பெனவெட் டோவே.

இது ஓகாரவிடைச்சொல் லிலக்கணம் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள், ஒழியிசைஒழியிசையும், வினா வினாவும், சிறப்பு-சிறப்பும், எதிர்மறை-எதிர்மறையும், தெரிநிலை-தெரிநிலையும், கழிவு-கழிவும், அசைநிலை-அசைநிலையும், பிரிப்பு-பிரிவிலையும், என-என்று, எட்டி-எட்டுப் பொருளைத்தரும் ஒ-ஓகாரவிடைச்சொல்—எ-று.

(வரலாறு)

கொளலோகொண்டான், என்பது கொண்டிய்ப் போயினால் ன் எனஒழிக்க சொற்களைத்தருதலால் ஒழியிசை குற்றியோமகனோன் பதுவினா சிறப்பு-உயர்வுசிறப்புப் இழிவுசிறப்புமென இருவகைப்படும், ஒ ஓ பெரியன்-உயர்வுசிறப்பு-ஒ ஒ கொடியன் - இழிவுசிறப்புஅவனோ கொண்டான்-என்பதுகொண்டிலனெனப் பொருள்படின எதிர்மறைஅலியையோக்கி ஆனோ அதுவுமன்று பெண்ணோ அதுவுமன்று என்பவை அத்தன்மை யில்லாமைதெரிந்தவழிநிற்கையால் தெரிநிலைஉறுதியுணராது கெட்டானா-ஒ ஒ தமக்கோ ருறுதி யுணராபோஎன்பது கழிவி ரக்கப்பொருடருதலாற் கழிவு காணியை வம்மினோங்குலதுநிலையேஎன்பது அசைநிலை அவனோகொண்டான் என்பதுபலருளிருத்ததுஒருவ னைப்பிரித்தலாற்பிரிவிலை.

(ச)

சஉஎ. வினைபெயர் குறிப்பிசை பெண்பண் பாறினு
மெனவெனு மொழிவறு மென்று மற்றே.

இது என என்று என்கிற இடைச்சொற்களினிலக்கணமுணர்த்துகின்றது.

இ-ள், வினை - வினையும்-பெயர்-பெயரும்-குறிப்பு-குறிப்பும்-இசை இசையும்-எண்-எண்ணும்-பண்பு-பண்பும் ஆகிய-ஆறினும்-ஆறுபொருளிலும்-என வெனுமொழி-எனவென்னுமிடைச்சொல் வரும்-சேர்ந்துவரும்-என்றும்-என்றென்னுமிடைச்சொல்லும் அற்று-அப்படியேஆறுபொருளிலும்வரும்—எ-று.

(வரலாறு)

மைநதன்-புறந்தானெனத் தந்தையவந்தான்-வினை - ஊரென்பதிலுதுறைநூர் - பெயர் - பொன்னெனவாங்கே புறம் வேராகுறிப்பு

பட்டத்துத்துமெனப் பாய்ந்தது இசை-விலனென நீரோனத்தியெனவளி
யெனவானெனப் பூதக்களைந்து, என்வென்னெனவிளர்த்து, பண்பு-எ-
ன்றென்பவையும் மைந்தன்பிறந்தானென்று தந்தையவந்தான், என் அ-
வ்வாறனோடுங் கூட்டுக. (டு)

சுஉரு. எதிர்மறை சிறப்பை மெச்சுமும் தளவை
தெரிநிலை யாக்கமோ மும்மை யெட்டே.

இது உம்மென்னு மிடைசொல் லிலக்கணம் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். எதிர்மறை-எதிர்மறையும், சிறப்பு-சிறப்பும், ஐயம்-ஐயமுந்
ம்-எச்சமும்-எச்சமும். முற்று - முற்றும்-அளவை-அளவையும்-தெரிநி-
லை-தெரிநிலையும்-ஆக்கம்-ஆக்கமுமாகிய-எட்டு-எட்டிப்பொருளைத்தரும்-
உம்மை-உம்மையிடைச்சொல்—எ-று.

(வரலாறு)

கொற்றன் வருதற்கு முரியன்-என்பது-எதிர்மறைசிறப்பு-உயர்வு
சிறப்பும் இழிவுசிறப்பும் என இருவகைப்படும் குறவரும்ருளுங் குன்
று-என்பது குன்றினுயர்வைச் சிறப்பித்தலால் உயர்வுசிறப்பாம் புலைய
னும் விரும்பாப புன்புலாலியாக்கை-என்பது உடம்பினிழிவைச்சிறப்பி
த்தலால் இழிவு சிறப்பாம் பத்தாயினு மெட்டாயினுங்கொடு என்பவை
ஐயம் எச்சவும்மை இறங்கு தழீஇயதும் எதிரது தழீஇயதும்எனஇ
ருவகைப்படும் சாத்தனும் வந்தான் கொற்றன்வந்ததன்றி எனப்பொரு
ள்படின் இறந்து தழீஇய வெச்சவும்மையாம் இனிக் கொற்றனுருவா
னெனப் பொருள் படின் எதிரது தழீஇய வெச்சவும்மையாம் தமிழ்நா
ற்றி மூவேந்தரும் வந்தார் என்பது முற்றும்மை சாத்தனாக கொற்றனு
ம் வந்தார்-என்பவை எண்ணுமை ஆணுமன்று பெண்ணுமன்றுஎன்
பவை தெரிநிலையும்மை பாலுமாயிற்று என்பது அதுவே முருந்துமாயி
ற்று எனப்பொருள்படின் ஆக்கவும்மை (சு)

சுஉசு. முற்றும்மை யொரோவழி யெச்சமு மாறும்.

இது முற்றும்மைக்கு எய்தியதன்மேற் றப்புகியுணர்த்துகின்றது.

இ-ள், முற்றும்மை-முற்றும்மையானது - ஒரோவழி-ஒரோவிடத்
தே-எச்சமுமாகும் எச்சவுமையுமாகும்—எ-று.

(வரலாறு)

எல்லாரு மிதுசெய்தார் என்கிறவிடத்தே சிலரிது செய்வாரெனவு
ம் பொருள்படுதல் காண்க. (சு)

சுஉஎ. செவ்வெண் ணீற்றதா மெச்ச வும்மை

இது எச்சவும்மைக்கு ஆவதோர் விதியுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். எச்சலிமமை-எச்சலும்மையானது, செவ்வெண்-செவ்வெண் ணிலே வருமாபின், ஈற்றதாம்-தந்திலேவரும்-ஏ-று.

(அரவிபி)

கல்வி செல்வ மொழுக்கங்கூடிப்பிறப்பும் பெறுவாருமூளர் என்கி
றவிடத்தே இவற்றுட்சிலபெறுவாரு மூளரெனப்பொருள் படுகல்கு
ண்க. (அ)

சுடிமடி. பெயர்ச்செங் வெண்ணே பென்றாறெனா வெங்
 னுன்றாக் தொகைபெறு முழுவெயன் நெனவே.
 டுந்நான் கெண்னுமென்றிய பியலும்.

இது சிலவேண்டியைச் சொற்களுக்காவதோ நிலக்கண முணர்த்து
கின்றது.

இ-ள், பெயர்ச்செவ்வெண்-பெயர்களிடத்தேயெண்ணைச்சொல்
தொக்குவாறுகிற செவ்வெண்ணும், ஏ (யெண்) ஏகாவெண்ணு ஏவாறு
(வெண்) என்றவொண்ணும் - எனுவெண்-எண்வெண்ணுமாகிய, நான்
நாம-நார்க்கென்றாகும்-தொகை தொகையை பெறும் பெற்றுநடக்கும்-உ
மவாறு (யெண்) உமமையெண்ணும்-என் (றெண்) : : ன்றெண்ணும்-என்
(வெண்) என வெண்ணும் ஒ (டெண்) ஒடெண்ணும் ஆகிய-இந்நான்கு
ஊற்று ம-இரக நான்கென்களும்-ஆஃதின்றியும் தொகைபெறாமலும்-இ
யுலும்-நடக்கும்-எ-று.

(வரலாறு),

[illegible]

உக. என்று மெனவு மோடுவ மொரோவழி

கிள்தும் பரிந்தெண் பொருடொது கேரும்.

இது சிலவெண்ணிடைச்சொற்களுக்கு ஏய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி புணர்த்துகின்றது.

இ-ள். என்றும்-என்றென்பதும், என்னும்-எனவென்பதும், ஒடுவும்-ஓடுவென்பதும், ஒரோவழி என்றும்-பொருடோறு நின்றலேயன்றி ஒரிடத்திலேயன்றிப் பரிந்து பிரித்து எண்-எண்ணப்படுகின்ற, பொருடொழும்-பொருள்கோழும்புநேரும் பொருளும்-ஏ-று,

(வாலாறு)

வினைபகை யென்றிரண்டு, பகைபாவமச்சம் - பழியெனநாளும், பொருளகருவிநாலும் வினையிடனோடாகும் எனவரும் இவற்றுள் வினையென்று பகையென்று எனக்கூட்டியெண்ணுக. (ய)

சூ. 2, வினையோடு வரினுமென னிரியவேற்பன

இது முன்பெயரோடுவாத வெண்ணிடைச் சொற்கள் வினையோடுவருமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். என் எண்ணிடைச்சொற்கள், வினையோடுவரினும், வினையோடுவந்தாலும், இனைய-பெயரோடுவரும்போது சொல்லப்பட்டதில் விலக்கணவகையெல்லாம்-எற்பன எற்கும்-ஏ-று.

(வாலாறு)

மயிலாடக்குயில்வாட பாமுரிலெழுந்தது - செவ்வெண்-கற்றுங்கேட்டுங் கறபனைகடந்தார் உமமையென-உண்ணவென்றுமிக்க வென்றுவந்தான், என்றென் உண்ணவுமிக்க வென்றுவந்தான்-பிரிந்துகூடுமென்-எனவரும்-மற்றவையு மிப்படியேவரும். (யக)

சூ. 3, விழையே கால மொழியிசை நில்லே.

இது திலலென்னு மிடைச்சொல் ஸ்லக்கண முணர்த்துகின்றது.

இ-ள். விழைவ ஆசையும்-காலம்-காலமும-ஒழியிசை-ஒழிந்த சொல்லும் ஆகியமுன்பொருளாயுந்தரும் - நில்-தில்லென்னுமிடைச்சொல்-ஏ-று,

(வாலாறு)

வார்த்திலங்குவையெயிந்துச் சின்மொழி யரிவையைப்பெறுகதில் லம்மயானே, என்பது, அரிவையைப்பெறுதல் வேட்கையையுணர்த்த லால் விழைவு-பெற்றாங்கறிக தில்லம்மவிவ்வுதே, என்பது பெற்றகாலத்தறிக எனக்காலத்தை யுணர்த்தலாற்காலம்-வருகதில்லம்ம வெஞ்சேரி சேர-என்பது வந்தாலொன்று செய்வேனென்னும் ஒழிந்தசொற்பொரு ளையுணர்த்தலால் ஒழியிசை, (யஉ)

சகஉ. மன்னே யசைநிலை பொழியசை யாக்கல்
கழிவு மிகுதி நிலை பேறாகும்.

இது மன்னென்னு மிடைச்சொல் ஸிலக்கண முணர்த்துகின்றது.

இ-ள், மன்-மன்னென்னு மிடைச்சொல் அசைநிலை-அசைத்துநிற்
றப் பொருளிலும், ஒழியசை-ஒழிக்கசொற் பொருளிலும்-ஆக்கம்-ஆக
கப்பொருளிலும்-கழிவு கழிதற் பொருளிலும் மிகுதி-மிகுதிப்பொருளி
லும்-நிலைப்பறு-நிலைபேறுதற்பொருளிலும்-ஆகும்-வரும்-எ-று,

(வரலாறு)

அதுமற்கொண்கன்றேறே - என்பது அசைநிலை கூரியதோர்வான்
மன்-என்கிறவிடத்தே அது இரும்பை அறத்துணிக்கது என்கிறசொல்
லொழியநின்றதனாலொழியசை நெடியன்மன்-என்கிறவிடத்தே அவனோ
வல்யனுமானானென்ப பொருளபபிதலால் ஆக்கம்-சிறியாகப்பெயினேபெ
மக்கியுமன்னே-என்கிறவிடத்தே இப்பொழுது அவன் இறந்ததனால், எ
மக்குக்கொடுதல் கழித்ததெனப் பொருள்படுவதினால் கழிவு-எனதை
யெமக்கருளுமன் என்கிறவிடத்தே மிகுதியும் அருளுமெனப்பொருள்
படுதலால் மிகுதி-மன்னாவுலகத்து மன்னியதுபுரிமே என்கிறவிடத்தே
இவ்விடைச்சொல்லடியாகப் பிறந்தனியையுள் மன்னென்பது-நிலையினே
யுணர்த்தலால் நிலைபேறு.

(மக.)

சகக. வினேமாற் றசைநிலை பிறிகெணு மன்றே.

இது மற்றென்னு மிடைச்சொல் ஸிலக்கண முணர்த்துகின்றது.

இ-ள், மற்று-மற்றென்னுமிடைச்சொல்-வினேமாற்று வினேமாற்று
ப்பொருளையும்-அசைநிலை-அசைத்துநின்றப் பொருளையும்-பிறிகெணும-
பிறிதுபொருளாயுந்தரும்-எ-று,

(வரலாறு)

மற்றறிவா கல்வினையாமினையமென்றுது - என்பதுவினையத்தறிவா
மென்னும வினையையொழித்து வினையத்தறிவா மென்னும் வினையையத
ருதலால் வினேமாற்று-மற்றொன்று கண்டருள செய்யமலரடி க்கி-என்ப
து அசைநிலை ஊழிற்பெருவல்யாவள மறறென்று குழிணந்தான்முற்
தறும்-என்பது ஊழல்லதொன்றென்னும் பொருளைத்தந்தாமையாற்பி
றது,

(மச.)

சகச. மறறைய தென்பது சுட்டிய தற்கணம்.

இது முன்னதற்கோர் புறனடை யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள், மறறைய தென்பது-மற்றையதெனனும பொருளாகிய - வி
னேமாற்றம பிறிதும-சுட்டியதற்கு-குறிக்கப்பட்ட தற்கு-இனம்-இனம்
கிய வினேமாற்றமும்பிறிதுமாம்-எ-று,

(முன்னுதரணங்களுள் நல்வினையெய்தீய்நிவாமெனக்குறிக்கப் பட்டதற்கு விரையாத்நிவாமெனவும், உவ்மொன்மெனக் குறிக்கப்பட்டதற்கு உவ்மல்ல தொன்மெனவும்-இனம்வந்தவாறு காண்க;) (100) சகடு, கொல்லே யைய மனசு நிலைக்கூற்றே,

இது கொல்லென்னுமிடைச்சொல் லிலக்கணமுணர்த்துகின்றது.

இ-ள், கொல்-கொல்லென்னு மிடைச்சொல்லாது-ஐயம் - ஐயப் பொருளிலும்-அசைநிலை-அசைநிலைப்பொருளிலும் வருத்த-ஆற்றி இடைச்சொல்லாம்-எ-று,

(வரலாறு)

இவ்வுருக்குற்றி கொன்மகன்கொல-என்பவை ஐயம்-கற்றதனாலாப பயனென்கொல்-என்பது அசைநிலை, (101)

சகடு, ஒடுவுந் தெய்யவு மிசைநிறை மொழியே.

இது ஒடுதெய்ய என்கிற இடைச்சொற்கோலிலக்கண முணர்த்துகின்றது,

இ-ள், ஒடுவுந்தெய்யவும்-ஒடுதெய்ய என்கிறவிரண்டும் இசைநிறை இசைநிறைத்தற் பொருளைத்தருகிறமொழி-சொற்களாம்-எ-று,

(வரலாறு)

விதைக்குறுவட்டிற் போதொடுபொதுள்-எ-ம், சொல்லென்றெய்ய நின்னொடுபெயர்த்தே-எ-று, வரும் (102)

சகடு, அந்திலாங் கசைநிலை யிடப்பொருளாவோ

இ-ள் அந்தில் ஆங்கு என்கிற இடைச் சொற்களினிலக்கணமுணர்த்துகின்றது,

இ-ள், அந்தில் அங்கிலென்பதும் - ஆங்கு-ஆங்கென்பதும் அசைநிலை அசைநிலைப்பொருளாயும்-இடப்பொருள், இடப்பொருளாயுந் தருவனவாம்-எ-று,

(வரலாறு)

அந்திற் கழலினன் கச்சினன் என்பது அசைநிலை, சேயிழைய ந்திற் கொழுநங்காணிய, என்பது அவ்விடத் தென்னும்பொருளைத்தருதலால்-இடம்-ஆங்குத்திறனல்ல யாங்கு-என்பது அசைநிலை ஆங்காங் காயினுமாகளன்பது இடம், (103)

சகடு, அம்ம வுரையசை கேண்மினென்றாகும்

இது அம்மாவென்னு மிடைச் சொல்லிலக்கண முணர்த்துகின்றது,

இ-ள், அம்ம-அம்மாவென்பது-உரையசை-உரையசைப் பொருளைத்தருவதும், கேண்மினென்று உ-று சொல்லுவேன் கேண்மினென்கிற வேவறப்பொருளைத்தருவதும் ஆகும்-எ-று,

(வரலாறு.)

அது மற்றம்மவென்பது உரையசை, அம்மவாழி தோழியென்பது கேளென்கிற ஏவற்பொருளைத்தந்தது. (உக)

சஉக. மாவென்கிளவி வியங்கோ ளைச்சொல்.

இது மாவென்னு மிடைச்சொல் னிலக்கணமுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். மாவென்கிளவி-மாவென்னுஞ்சொல், வியங்கோள்-வியங்கோ ளிடத்துவருகிற, அசைச்சொல்-அசைச்சொல்லாகும்-எ-று.

(வரலாறு.)

உப்பின்று புற்கை யுன்கமா கொற்கை யோனே. (உஉ)

சஉஉ. மியாமிக மோமதி யத்தை யித்தை
வாழிய மாளவீ யாழமுன் னிலையசை

இது மியாமுதலாகிய சிலஇடைச்சொற்களினிலக்கணமுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். மியா யாழ-மியா இகமோ மகி அதை இத்தை வாழியமா ள ஈயாழஎன்கிற பத்திடைச்சொற்களும், முன்னிலை-முன்னிலையிடத்து வருகிற, அசை-அசைச்சொற்களாம்-எ-று.

(வரலாறு.)

சென்மியா, தண்டிறையூர்காணிக கண்டதுமொழிமோ, சென்மதி பெரும், குறுமகளுள்ளிச்செல்வத்தை, நீயொன்றுபாடித்தை, வாழிவாழிய, தவிர்ந்திகமாள, சென்றீபெரும், செல்வயாதுயாழஎன்பதாம். (உக)

சஉக. யாகா பிறபிறக் கரோபோ மாதிகுஞ்
சின்குரை யோரும் போலு மிருந்திட்
டன்றூர் தாந்தான் கின்றுநின் தசைமொழி.

இது யாமுதலிய விடைச்சொற்களினிலக்கண முணர்த்துகின்றது,

இ-ள். யா-நின்று, யா கா பிற பிறக்கு அரோபோமாதா இகும்சின்குரை ஓரும் போலும் இருந்து இட்டி அன்று ஆம் தாம் தான கின்று, நின்று-என்கிற இருபதிடைச்சொற்களும், அசைமொழி-எல்லாவிடங்களிலும் வருகிற அசைச்சொற்களாம்-எ-று,

(வரலாறு.)

யா பன்னிருவர் மாணக்க ரகத்தியனுக்கு, இவளிடவட்காண்டிகா ஆயனையல்லபிற, நசைபிறக்கொழிய, குயிலாலுமரோ, வாழாதென்போ, விளிந்தனறுமாதோ, காண்டிகுமல்லமோ, என்றிசின், பலகுணத்தன்பம் அஞ்சுவதோருமறனே, வருந்தினேபோலும், எழுந்திருந்தேன், பிளந்திட்டான், சோதுமன்றே, பணியுமாமென்றும், நீர்தாம்-நீதான், ஆசைப்பட்டிருக்கின்றேன், துணையாய் நின்றான் எனவரும், (உஉ)

இடைச்சொல்லியல்-முற்றிற்று.

ஐந்தாவது.

உ ரி ச் செ ர ல் லி ய ல்.

சசஉ, பல்வகைப் பண்பும் பகர்பெய ராகி
யொருகுணம் பல்குணந் தழுவிப் பெயர்வினை
யொருவா செய்யுட் குரியன வுரிச்சொல்.

இது நிறுத்தமுறையால் உரிச்சொல்லுக்கணம் இவ்வியலால் உணர்
த்தும்படித்தொடங்கி அவற்றின் பொதுவுக்கணமுணர்த்துகின்றது,

இ-ள். பலபகை-இசையும்குறிப்பும் பண்பும் ஆகிய பலவேறுவ
கைப்பட்ட, பண்பும்-பண்புகளையும், பகர்பெயராகி- உணர்த்துகிறபெய
ராகி, ஒருகுணம்-ஒருகுணத்தையும், பலகுணம்-பலகுணங்களையும், த
ழுவி-உணர்த்துவனவாய், பெயர்வினை-பெயர்வினைகளைவிட்டு, ஒருவா-நீ
னாகவாய், செய்யுட்கு செய்யுளுக்கு. உரியன-உரியவையாய்ப் பொருளு
க்குரிமைபுண்புகிறப்பவை, உரிச்சொல்-உரிச்சொற்களாம்-எ-று.

(இசைஒசை குறிப்பு-மனத்தாற்றுகறித்து உணரப்படுவது, பண்பு-
பொறியாலுணரப்படுவது.) (க)

சசக. உயிருயி ரல்லதாம் பொருட்குணம் பண்பே.

இது முன் பண்பென்றார் அது இது என்பது உணர்த்துகின்றது.

இ-ள், உயிர்-உயிராகியபொருளும், உயிரல்லது-உயிரல்லாதபொ
ருளும்-ஆம்-ஆகிய-பொருள்-பொருள்களினுடைய-குணம்-குணங்கள்-ப
ண்பு-பண்புகளாகும்-எ-று. (உ)

சசச. மெய்நா மூக்கு நாட்டஞ்செவிகளி
னென்றுமுத லாக்கீழ்க் கொண்டுமே லுணர்தலி
னோறியாகிய வுயிரைத் தாகும்.

இது முன்உயிராகிய பொருளென்றார் அவை இவையெனத்தொகுத்
துணர்த்துகின்றது.

இ-ள். மெய்-மெய்யும்-நா-நாவும்-மூக்கு-நாசியும்-நாட்டம்-கண்ணும்
செவிகளின்-காதும்ஆகிய ஐம்பொறிகளாலும் - ஒன்றுமுதலா-மெய்யாற்
பரிசுத்தையுணரு முணர்ச்சியொன்றுமுதலாக-கீழ்க்கொண்டு-கீழ்ப்போ
னவுணர்ச்சியுங்கொண்டு-மேல்-இரசம்-கந்தம்-உருவம்-சத்தம்-எனமேல்
வரும் புலன்களை-உணர்தலின்-ஒன்றொன்றாகவுணர்தலின்-ஓரறிவாகியா
ஓரறிவுயிர்முதலாக-ஐந்தாகும்-ஐந்துவகையாகும்-உயிர்-அவ்வுயிரி-எ-று.

சசடு. புன்மா முதலவுற் றறியுமோ ரறிவுயிர்.

இது முன்சொல்லப்பட்ட உயிரைந்துள்ள ஓரறிவுயிர்கள் இவையென உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். புல-புல்லும்-மரம்-மரமும்-முதல்- முதலிவை- உற்றறியும்-மெய்யாற் பரிசித்துப் பரிசுத்தையறிகிற- ஓரறிவுயர்- ஓரறிவுயிர்களாம்-எ-று. (ச)

சசசு. முரணந் தாதிநா வறிவொட வறிவுயிர்

இது ஈரறிவுயிர்கள் இவையென உணர்த்துகின்றது.

இ-ள்.முரண்-இப்பியும்-நந்து-சங்கும் ஆதி-முதலியவை-நாவறிவொடு-கீழ்ப்போனமெய்யறிவேயன்றி நாவாஸீரதத்தையும்அறிகிற- ஈரறிவுயிர்-ஈரறிவுயிர்களாம். (டு)

சசஎ. சிதலெறும் பாதிமுக கறிவின்மு வறிவுயிர்

இது மூவறிவுயிர்கள் இவையென உணர்த்துகின்றது.

இ-ள்.சிதல்-கறையானும்-எறும்பு-எறும்பும்-ஆதி-முதலியவை-மூக்கறிவின்-கீழ்ப்போன இரண்டறிவுகளே யன்றிமூக்கார் கந்தத்தையும் அறிகிற அறிவோடு-மூவறிவுயிர்-மூவறிவுயிர்களாம்-எ-று. (சு)

சசஅ தும்பிவண் டாடுகண் ணறிவினா லறிவுயிர்

இதுநாலறிவுயிர்கள் இவையென உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். தும்பி-தும்பியும், வண்டு-வண்டும், ஆதி-முதலியவை, கண்ணறிவின்-கீழ்ப்போனமூன்றறிவுகளேயன்றிக் கண்ணால் உருவத்தையும் அறிகிறவறிவோடு, நாலறிவுயிர்-நாலறிவுயிர்களாம்-எ-று. (எ)

சசக வானவர் மக்க ணரகர் விலங்குபுள்
ளாதி செவியறிவோ டையறி வுயிரே,

இது ஐயறிவுயிர்கள் இவையென உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். வானவர்-தேவரும். மக்கள் மனிதரும், நரகர்-நாகரும், விலங்கு-யிருக்கங்களும், புள்-பறவைகளும், ஆதி-முதலியவை, செவியறிவோடு-கீழ்ப்போன நாலறிவுகளேயன்றிக் செவியாற் சத்தத்தையும்அறிகிறவறிவோடு ஐயறிவுயிர்-ஐயறிவுயிர்களாம்-எ-று. (அ)

சடுஉ. உணர்விய லாமுயி ரொன்று மொழித்த
உடன்முத லனைத்து முயிரல் பொருளே.

இது உயிரல்லாத பொருள்கள் இவையென வுணர்த்துகின்றது.

இ ள். உணர்வியலாம்- அறிவுமயமாகிய, உயிரொன்றுமொழித்த- உயிரொன்றுமேயன்றி-உடன்முதல்-உடம்புமுதலாகிய-அனைத்தும்-உலகத்துப்பொருள்களெல்லாம்-உயிரல்பொருள்- உயிரல்லாதபொருள்களாம்-எ-று. (க)

சடுக. ஒற்றுமை நயத்தி னென்றெனத் தோன்றினும்
வேற்றுமை நயத்தின் வேறே யுடலுயிர்.

இது முன்னதற்கு ஓர் புலனடை யுணர்த்துகின்றது

இ ள். ஒற்றுமைநயத்தின்-எவ்வுயிர் எவ்வுடம்பையெடுத்ததோ அவ்வுடம்பின்மயமாய்நிற்கி ஒற்றுமைநயங்கருதியவழி-ஒன்றென- ஒன்று போல-தோன்றினும்-தோன்றுமாயினும்-வேற்றுமைநயத்தின்-உயிர்சித்தாயும் உடம்புசுடமாயும்நிற்கி வேற்றுமைநயமாகியவுண்மைகருதியவழி-உடலுயிர்-அவ்வுடலும்உயிரும்-வேறு-வேறாம்-எ-று. (ஈ)

சடுஉ. அறிவரு ளாசை யச்சு மான
நிறைபொறை யோர்புக் கடைப்பிடிமைய
னினைவு வெறுப்பு வப் பிரக்கநான் வெகுளி
துணிவமூக் காறன் பெளிமை யெய்த்த
றுன்ப மின்ப பிளமை மூப்பிகல்
வென்றி பொச்சாப் பூக்க மறமத
மறவி யினை ய வுடல்கொ ளுயிர்க்குணம்.

இது உயிரின்குணமென்றார் அவையிவையென வுணர்த்துகின்றது.

இ-ள், அறி மறவி-அறிவுஅருள் ஆசை அச்சம் மானம்நிறைபொறை ஓர்ப்பு கடைப்பிடி மையல் நினைவு வெறுப்பு உவப்பு இரக்கம்நான்வெகுளி துணிவு அழுக்காறு அன்பு எளிமை எய்த்தல்துன்பம்இன்பம் இளமை மூப்புஇகல் வென்றி பொச்சாப்பு ஊக்கம் மறம்மதம் மறவி என்கிற மூப்பத்திரண்டும்- 3 நைய இவைபோலவனபிறவும்-உடல்கொள்- உடம்போடுகூடிய-உயிர்க்குணம் உயிர்களினுடையகுணங்களாகும் எ-று(

சடுஈ. துய்த்த றஞ்ச ரெழுத லணித
லுய்த்த லாதி யுடலுயிர் தொழிற்குணம்.

இது உயிரின் ரெழுதற்கு முணர்த்துகின்றது.

இ-ள். றுய் லுய்த்தல்-துய்த்தல் துஞ்சல் தொழுதல் அணித்தல்உய்த்தல் என்கிற ஐந்தும்-ஆதி-இவைபோல்வன பிறவும்-உடலுயிர்- உடம்போடுகூடிய வுயிரினுடைய- தொழிற்குணம்- தொழிற்குணங்களாம்-எ-று. (ஐ)

சடுசு. பல்வகை வடிவீரு நாற்றமை வண்ண
மறுசுவை யூறெட் டியிரல் பொருட்குணம்.

இது உயிரல்லாத பொருள்களின் குணமுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பல்வகைவடிவு- வட்டம் இருகோணம் முக்கோணம்சதுரம்
இவைமுதலாகிய பலவகைவடிவுகளும், இருநாற்றம்-நற்கந்தம் தூர்க்கந்
தம் என்கிற இருநாற்றங்களும், ஐவண்ணம்-வெண்மை செம்மைகரு
மை பொன்மை பசுமை என்கிற ஐந்துவண்ணங்களும், அறுசுவை- கை
ப்பு புளிப்பு துவர்ப்பு உவர்ப்பு கார்ப்பு இனிப்புஎன்கிற அறுசுவைகளு
ம், ஊறெட்டு-வெண்மை தண்மை மென்மை வண்மை நொய்ம்மைசீர்மை
இழுமெனல் சுருச்சுரை என்கிற எட்டுகேளும், உயிரல்பொரு-உயிரல்
லாதபொருள்களினுடைய, குணங்குணங்களாம்-எ-று. (யக.)

சடுடு. தோன்றன் மறைதல் வளர்தல் சுருங்க
னீங்க லடைத னடுங்க லிசைத்த
லீத லின்னன விருபொருட் தொழிற்குணம்.

இது அவ்விருபொருள்களுக்கும் பொதுவானதொழிற்குண முணர்த்து
குகின்றது.

இ-ள். தோன் லீதல் தோன்றல் மறைதல் வளர்தல்சுருங்கல் நீங்க
ல்அடைதல் நடுங்கல் இசைத்தல் ஈதல்என்கிற ஒன்பதும், இன்னன- இ
வைபோல்வனபிறவும், இருபொருள்-உயிர்ப்பொருளும் உயிரல்பொரு
ளும் ஆகியவிரண்டற்கும் பொதுவாகிய, தொழிற்குணம்-தொழிற்குணங்
களாம்-எ-று.

(வரலாறு.)

உயிர்தோன்றி மறைந்தது, உடனோன்றி மறைந்தது, நெருப்புத்
தோன்றி மறைந்தது எனவரும். (யசு)

சடுசு. சால வுறுதவ நனிகூர் கழிமிகல்.

இது பலவகைப்பண்பும்இதுவரைக்குமுணர்த்தி அப்பண்புகளுள் ஒ
ருகுணம் பலகுணந்தழுவி வருமென்ற உரிச்சொற்களை உணர்த்தத்தொ
டங்கியவற்றுள் ஒருகுணந்தழுவியஉரிச்சொற்களிலேசிலஉணர்த்துகின்
றது.

இ-ள். சால கழி-சாலவென்பது முதலாகிய இவ்வாறுரிச்சொற்க
ளும், மிகல்-மிகுதியாகிய ஒருகுணத்தையுணர்த்துகிற உரிச்சொற்களா
ம்-எ-று.

(வரலாறு.)

பருவந்துசாலப் பலகொலென்றெண்ணி, உறுவளிதூக்கு முயர்சி
னைமாவின், தவச்சேய் நாட்டாராயினும், நனிபேதையேயனில்கூற்றம்,

பொறையில்லா நோய்கூரப் புல்லென்றிசினே, காமங்கழிகண்ணோட்டம்
எனமுறையேகாண்க. (யடு)

சுரு. கடியென் கிளவி காப்பே கூர்மை
வினாயே விளக்க மச்சஞ் சிறப்பே
வினாவே மிகுதி புதுமை யார்த்தல்
வனாவே மன்றல் கரிப்பி னாகும்.

இது பலகுணந்தழுவிய உரிச்சொற்களுள் ஒன்றுணர்த்துகின்றது.

இ-ள் கடியென்கிளவி கடியென்னுமுரிச்சொல், காப்பு-காவலும், கூர்மை-கூர்மையும்- வினா-வாசனையும், விளக்கம்-விளக்கமுந்- அச்சம்- அச்சமும் சிறப்பு-சிறப்பும்-வினாவு- வினாவும் மிகுதி- மிகுதியும், புதுமை-புதுமையும்-ஆர்த்தல்-ஒலித்தலும்,வனாவு-நீக்கலும்,மனறல்மணமு ம், கரிப்பின்-கரிப்பும் ஆகிய பதின்மூன்றுகுணங்களிலும்-ஆகும்- வரு ம்-எ-று.

(வரலாறு.)

கடிநகர்காப்பு, கடிநுனைப்பகழி கூர்மை, கடிமாலே-நாற்றங்கண்ணு மயன்னகடிமார்பன்-விளக்கம், கடியரமகளிர்க்கே கைவிளக்காடிஅச்சம், விழாக்கடி-சிறப்பு-எம்மம்பு கடிவிடும்-வினாவு-கடியுணகடவு டகிட்ட செழுங்குரல்-மிகுதி, இதுபுதிதுணகடவு ளென்றுமாதலால்புதுமை,கடி முரசு-ஆர்த்தல் கடித்துக்கரும்பினைக்கண்டசாநாறி-வனாவு- கடிவினைமு டிகுமன்றல், கடிமிளகுதின்றகல்லாமந்தி-கரிப்பு. (யசு)

சுரு. மாற்ற துவற்சிசெப் புணாகரை நொடியிசைக்
கூற்றுப்புக நன்மொழி கிளவி விளம்பறை
பாட்டுப் பகர்ச்சி யியம்பல் சொல்லே.

• இதுவும் ஒருகுணந்தழுவிய வரிச்சொற்களுட் பில வுணர்த்துகின்றது

இ-ள். மாற்ற-உல்-மாற்றமுதலாகிய பதினாறும், சொல்- சொல்லெ ன்னு மொருகுணத்தை யுணர்த்துகிற வரிச்சொற்களாம்-எ-று.

(வரலாறு.)

கோவலர்வாய்மாற்றமுணர்ந்து, இருபிறப்பாளர்பொழுதறிந்துதவ ல, தெருண்டாரவை செப்பலுற்றேன், உரைப்பாருரைப்பவை யெல் லாம், அறங்கரைநாவினும்மறைமுற்றிய, அஞ்சொற்பெரும்பணைத்தோ ளாயிழையாடாநொடியும்-நசையு நர்க்கடையாகன்பெருவாயிலிசையென ப்புக்கு உற்றது நாங்கள் கூறவுணர்த்தனை- புகன்றவன்றியும், காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழிமொ - கிளந்தகிளைமுதலுற்ற- மெய்ம்மூலா றென விளம்பினர் புலவர் அச்சுதனடிதொழு தறைகுவன்சொல்லே-ஓ

ருவன்செய்நன்றி கொன்றார்க்குய்தியில்லென வடம்பாடின்றே-வார்த்தை பகர்குற்றேன், இடிபோல வியம்பினானே, எனமுறையேகாண்க. (௧௭)

சாநூ. முழக்கிரட் டொலிகலி யிசை துவை பிளிநினை
யிரக்கமுங் கியம்ப லீமிழ்குளி நதிர்குறை
களைகிலை சும்மை கௌவை கம்பலை
யாவ மார்ப்போ டின்னன வோசை,

இதுவுமது.

இ-ள் முழக்கபோடு-முழக்கமுதலான இருபத்திரண்டும் - இன்ன
ன்-இவைபோலவன்பிறவும்-ஒசை-ஒசையென்னுமொரு பொருளையுணர்
த்து முரிச்சொற்களாம்-எ-று,

(வரலாறு)

முழங்குமுந்நீர்முழுவதுமவனே இ- குழைநயிரட்டுங்கோடியர்நெடு
வரை-ஒல்லெனவொல்க்கு மொலிபுனலூரற்கு-கல்கெழுமுதூர்-பறையி
சை, பல்லியந்துவைப்ப-பிளிநுவார்முரசம் இரைக்குமஞ்சிறைப்பறவை
கள்-இரங்குமுரசினம் இரும்பிழிமாரியமுங்கிளமுதூர்-காலேமுரசமதிய
ம்ப-இமிழ்கடல்வனே இய- குளிநுமுரசங்குணில்பாய-குளிநுகளித்ததிரு
ம்-கார்துரைரினற்கன்னி-களைகடற்சேர்ப்ப, கிலைத்தார்முரசங்கறங்க-தள்
ளாதசும்மைமிகுதக்கணநாடுநண்ணி-செளவையீர்வேலிவினைக்கம்பலை ம
னைச்சிலம்பவும்-அறைகடலரவத்தானே-ஆர்த்தபல்லியக்குழாம் - எனமு
றையேகாண்க. (௧௮)

சசூ. இன்ன தின்னுழி யின்னன மியலு
மென்றிசை நாலுட் குணகுணிப் பெயர்கள்
சொல்லாம் பரத்தலிற் பிங்கல முதலா
நல்லோ ருரிச்சொலி யைந்தனர் கொளலே.

இது இவ்வியலுக்காவதோர் புறனடையுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இன்னது-பெயர்வினையிடையுரிகளில் இன்னசொல் இன்னு
ழி-தன்மைமுன்னிலை படர்க்கைகளிலும் வழக்குச் செய்யுள்களிலும் இ
வ்விடத்தே. இன்னணம்-இவ்வினக்கணமுள்ளதாய் இயலுமென்று நட
க்குமென்று, இசை-சொல்லக்கடவதாகிய, நாலுள்-இந்நாலுள் குணகு
ணிப்பெயர்கள்-குணப்பெயர்களையும் குணிப்பெயர்களையும்-சொல்லாம்-
வேண்டியமட்டுஞ் சொல்வதன்றி விரித்துச்சொல்லக்கடவமல்லம்- பரத்
தலின்விரிக்கின்றமற்றொன்று விரித்தலென்னுங்குற்றம் வருமாதலின்-நல்
லோர்-அவற்றைக்கண்டறியவேண்டிய நல்லோர்-பிங்கலமுதலா-பிங்கலந்
தைதிவாகரமுதலியநூல்களில் உரிச்சொல்லில்-உரிச்சொற்றொகுதியுள்-ந
யந்தனர்கொளல்-விரும்பிக்கொள்க-எ-று.

எனவே பெயரியலுட் பெயர்ச்சொற்றொகுதியையும்-வினைவியலுள் வினைச்சொற்றொகுதியையும் இடையியலுள் இடைச்சொற்றொகுதியையும்-விரிக்காமைக்கும் இதுவேபுறனடையாமென்பதாயிற்று. (கக)

சகக. சொற்றொறு மிற்றிதன் பெற்றியென் மனைத்து
முற்ற மொழி குறின் முடிவில வாதலிற்
சொற்றவற் றியலான் மந்தைய பிறவுந்
தெற்றென வுணர்த றெள்ளியோர் திறனே.

இது இவ்வதிகாரத்திற்கோர் புறனடை யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். சொற்றொறும் சொற்றொறும்-இற்று-இத்தன்மைத்து- இதன்பெற்றியென்-று-இதனிலக்கணமென்று- அனைத்தும்-முழுதும்- முற்ற-நிறைவுற-மொழிகுறின், சொல்லப்புகுந்தால்-முடிவில்-முடிவிலவாம்-ஆதலின்-ஆதலால்-சொற்றவற்று - எடுத்துச்சொல்லப்பட்டசொற்களுடைய, இயலான்-இலக்கணங்களைக்கொண்டு-மந்தையபிறவும்-சொல்லப்படாதவற்றி னிலக்கணங்களையும் தெற்றெனவுணர்தல்-ஒப்புமைகருதி இதுவுமறுவென உணர்தல்-தெள்ளியோர்-நாலோதிதழிதனிதற்குரிய மாணசு கரது-திறன்-கடனும்-எ-று.

(இதற்குதாரணமுன் வந்தனகாண்க.)

(உம)

சகஉ. பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும்
வழுவல சால வகையி னானே.

இது இந்நூலிற்கோர் புறனடையுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பழையனகழிதலும் முற்காலத்துள் விலக்கணங்களுட் சிலபிற்காலத்திறத்தலும் புதியனபுகுதலும்-முற்காலத்தில் லனசிலபிற்காலத்திலக்கணமாதலும் வழுவல-குற்றமல்லவாம்-காலவகையினுன் காலவேற்றுமையதுவாகலால்-எ-று.

இவற்றிற்குமுதாரண முன்வந்தனகாண்க.

(உக)

உரிச்சொல்லியல்-முற்றுப்பெற்றது.

இருதிணை மூவிடநான்மொழி யைம்பாலறுதொகையே முருவமு வெட்டுருபொன்பான்றொகாநிலையாய்ந்தவெச்சமொருபதுகோ னெட்டுமுப்பொழுதிரிட மோரியல்பாய் - வருமொழிமூன்று முணரச்சொல்வண்மைவருந்திருவே.

நன்னூல்-முற்றிற்று.

